

افغانستان

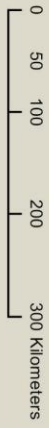
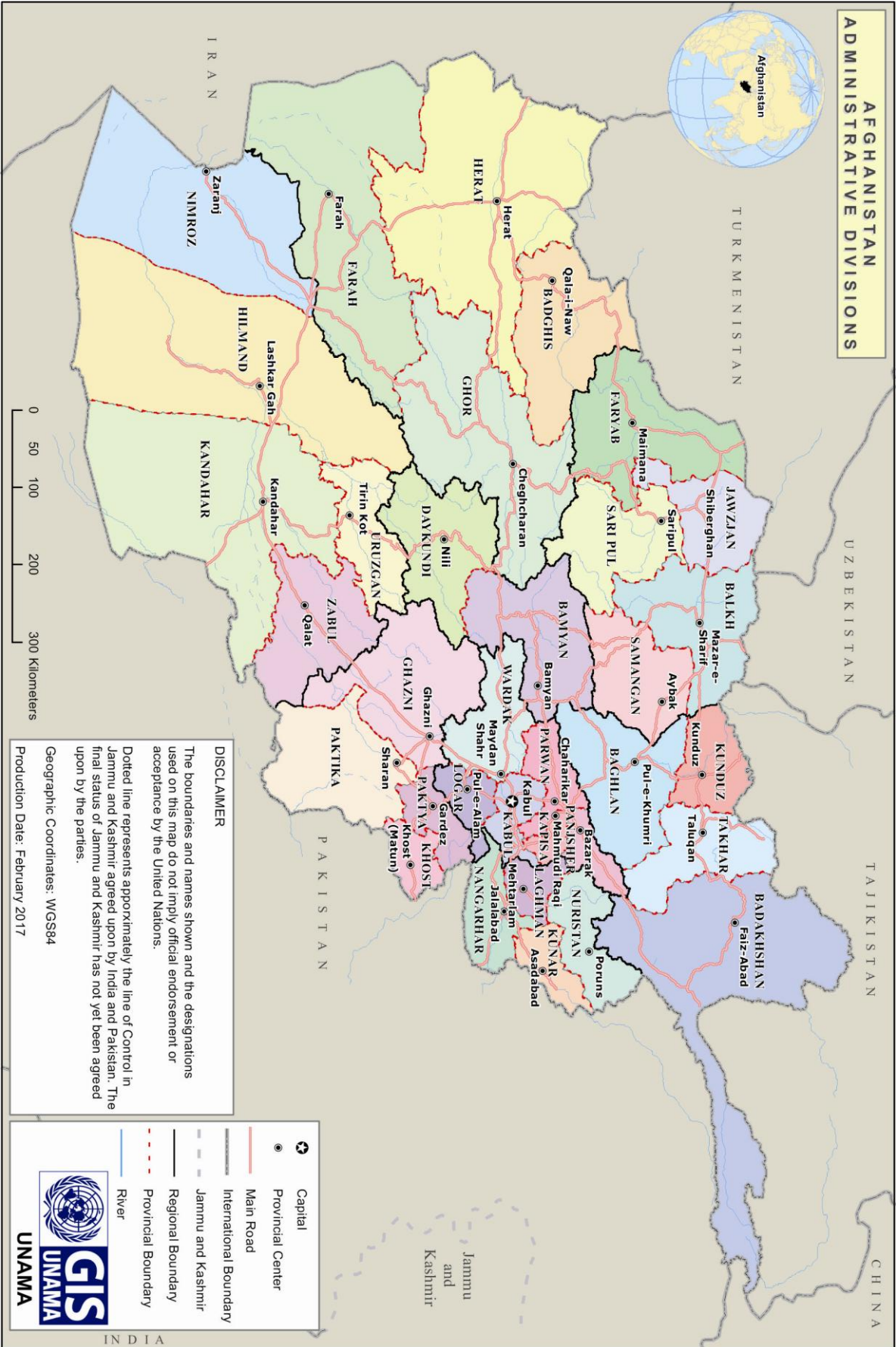
محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

گزارش سالانه ۲۰۱۶

کابل، افغانستان، فبروری ۲۰۱۷

AFGHANISTAN ADMINISTRATIVE DIVISIONS

DISCLAIMER
 The boundaries and names shown and the designations used on this map do not imply official endorsement or acceptance by the United Nations.
 Dotted line represents approximately the line of Control in Jammu and Kashmir agreed upon by India and Pakistan. The final status of Jammu and Kashmir has not yet been agreed upon by the parties.
 Geographic Coordinates: WGS84
 Production Date: February 2017

	Capital
	Provincial Center
	Main Road
	International Boundary
	Jammu and Kashmir
	Regional Boundary
	Provincial Boundary
	River

UNAMA

عکس پشت جلد توسط رحمت علی زاده از نهاد خبری شینهوا گرفته شده است

قبرهای که در تصویر مشاهده می کنید برای قربانیانی آماده گردیده است که به تاریخ ۲۳ جولای سال ۲۰۱۶ از اثر حمله انتحاری بر تظاهرات صلح آمیز در چهار راهی دهمزنگ کابل کشته شدند. این حمله مرگبار ترین رویداد مرتبط به منازعات مسلحانه برای افراد ملکی است که یوناما از سال ۲۰۰۱ بدینسو در افغانستان ثبت کرده است. بر اساس یافته های یوناما، در این حمله به تعداد ۸۵ فرد ملکی کشته و ۴۱۳ تن دیگر مجروح شدند. اکثریت قربانیان این حادثه از قوم هزاره و اقلیت مذهبی مسلمان شیعه بودند. داعش یا ولایت خراسان دولت اسلامی مسئولیت این حمله را به عهده گرفته است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

"این منازعه مخوف، زندگی انسان‌ها را نابود کرده و اجتماعات را در هر گوشه و کنار افغانستان از هم می‌پاشد. محافظت واقعی از مردمان ملکی مستلزم تعهد و اقدامات عملی واضح برای محافظت از افراد ملکی در برابر آسیب‌ها بوده و لازم است طرف‌های منازعه آنانی را که بدون تفکیک و بطور عمدی بر افراد ملکی آسیب وارد می‌کنند، پاسخگوی اعمال‌شان قرار دهند."

تدامیچی یاماموتو، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان، کابل، فبروری ۲۰۱۷.

"اطفال هنگام بازی با مهمات منفجرناشده که از سوی طرف‌های منازعه به سبب غلظت‌شان بر جای گذاشته شده است، کشته، ناپینا و یا معلول شده‌اند؛ و یا هم سهواً سبب مرگ دوستان‌شان شده‌اند. زنان کماکان، در پروسه‌های موازی به اصطلاح "عدلی و قضائی" به طرز وحشیانه‌ی مجازات می‌شوند و اقلیت‌های مذهبی هنگام ادای نماز در مساجد‌شان هدف حمله قرار می‌گیرند. پیامدهای هر عمل خشونت‌آمیز، خانواده‌ها و تمام محلات را متأثر ساخته و آنان را شکسته و زمین‌گیر می‌کند؛ در ضمناکثر این قربانیان، هیچ نوع عدالت و یا جبران خساره‌ی بدست نمی‌آورند. بعد از تقریباً ۴۰ سال منازعه مسلحانه در افغانستان که پیوسته در حال تغییر بوده است، اینک، شاخه‌ی از داعش به عنوان یک عنصر مرگبار دیگر در این منازعه، عرض وجود کرده است. اکنون وقت آن فرا رسیده است که طرف‌های متعدد این منازعه ارتکاب جرایم هولناک جنگی را متوقف کرده و در مورد آسیبی فکر کنند که آنان با دوام دادن به آتش افروزی به این جنگ بی‌مفهوم که پایانی ندارد، به مادران، پدران، فرزندان و نسل‌های آینده خود وارد می‌کنند."

زید رعدالحسین، کمیشنر عالی سازمان ملل متحد برای حقوق بشر، ژنو، فبروری ۲۰۱۷.

مأموریت

گزارش سالانه ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان توسط بخش حقوق بشر هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تهیه گردیده و دوره زمانی ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶ را در بر می گیرد.

واحد حقوق بشر یوناما، این گزارش را طبق مأموریت یوناما بر اساس قطعنامه شماره ۲۲۷۴ (۲۰۱۶) شورای امنیت ملل متحد "به منظور نظارت بر وضعیت افراد ملکی، هماهنگی تلاش ها به هدف اطمینان از محافظت آنها، تقویت پاسخ دهی و همکاری در تطبیق کامل آزادی های بنیادی و مقررات حقوق بشری مندرج در قانون اساسی افغانستان و معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آن ها می باشد، به ویژه معاهداتی که به بهره مندی کامل زنان از حقوق بشری شان، ارتباط می گیرد" تهیه کرده است.

در قطعنامه شماره ۲۲۷۴ (۲۰۱۶) شورای امنیت، اهمیت نظارت دوامدار و گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد در مورد وضعیت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، بخصوص در مورد تلفات افراد ملکی، تأکید شده است.

یوناما یک سلسله فعالیت ها را به هدف کاهش اثرات جنگ بر افراد ملکی به شمول موارد ذیل انجام می دهد: نظارت مستقل و بی طرفانه از حوادثی که در آن افراد ملکی کشته یا زخمی می شوند؛ فعالیت های دادخواهی برای تقویت محافظت از افراد ملکی که در منازعات مسلحانه متضرر می گردند؛ و فعالیت هایی که باعث ترویج رعایت مقررات حقوق بشردوستانه بین المللی، حقوق بشر، قانون اساسی و سایر قوانین افغانستان در میان تمام طرف های درگیر می شود.

این گزارش حاوی نظریات تخنیکی دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر می باشد.

فهرست مطالب

۱	میتودولوژی (روش تهیه گزارش).....
۴	خلاصه‌ی گزارش.....
۱۷	پیشنهادات.....
۲۲	۱. محافظت از حقوق بشر در ساحات متأثر از منازعات.....
۲۲	زنان و منازعات مسلحانه.....
۲۷	اطفال و منازعات مسلحانه.....
۳۶	مواد انفجاری باقی مانده از جنگ.....
۴۱	تأثیرات منفی منازعات مسلحانه روی مراقبت‌های صحی.....
۴۹	تأثیرات منفی منازعات مسلحانه روی حق آزادی بیان.....
۵۳	حملات عمدی فرقه گرایانه علیه اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه.....
۵۷	بیجاشدن افراد ملکی به سبب منازعات.....
۶۰	درگیری‌های بین مرزی.....
۶۱	۲. درگیری‌های زمینی - افراد ملکی گیر مانده در آتش دو طرف.....
۶۹	تلفات ملکی منسوب به نیروهای ملی امنیتی افغان.....
۷۷	۳. عناصر مخالف دولت و ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش.....
۸۰	مواد انفجاری تعبیه شده.....
۹۱	حملات انتحاری و پیچیده.....
۹۸	کشتار هدفمند و عمدی از سوی عناصر مخالف دولت.....
۱۰۲	اختطاف افراد ملکی مرتبط به منازعات.....
۱۰۶	اعمال مجازات توسط ساختارهای موازی عدلی و قضایی.....
۱۱۰	هدف‌گیری عمدی افراد و اهداف ملکی.....
۱۱۷	پذیرفتن مسئولیت و اعلامیه‌های عمومی طالبان.....
۱۲۳	ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش.....
۱۲۷	۴. نیروهای طرفدار دولت.....
۱۲۷	تاکتیک‌ها و رویداد‌هایی که باعث بیشترین صدمه به افراد ملکی شده است.....
۱۲۹	عملیات‌های هوایی.....

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- ۱۴۰ عملیات های مشترک تلاشی
- ۱۴۱ قتل افراد ملکی بدست نیرو های امنیتی ملی افغان
- ۱۴۵ گروه های مسلح طرفدار دولت
- ۱۵۰ پولیس محلی افغان
- ۱۵۳ پالیسی ها و میکانیزم های دولت برای کاهش تلفات افراد ملکی
- ۱۵۷ ۵. چارچوب حقوقی..
- ۱۶۵ ۶. اصطلاحات
- ۱۷۶ ضمیمه ۱: حملات که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند: تفکیک حملات بر اساس نوع هدف
- ۱۷۷ ضمیمه ۲: جدول ادعا های "جرائم جنگی" طالبان
- ۱۷۹ ضمیمه ۳: اعلامیه های مطبوعاتی توسط دفتر امور عامه نیروهای ایالات متحده در افغانستان
- ضمیمه ۴: اعلامیه دولت جمهوری اسلامی افغانستان در مورد گزارش سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد
- ۱۸۲ محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه
- ضمیمه ۵: پاسخ رسمی ماموریت حمایت قاطع ناتو به گزارش سالانه ی ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت
- ۱۸۶ افراد ملکی در منازعات مسلحانه
- ضمیمه ۶: پاسخ طالبان به گزارش سال ۲۰۱۶ بخش حقوق بشر ملل متحد در مورد محافظت افراد
- ۱۸۹ ملکی در منازعات مسلحانه

میتودولوژی (روش تهیه گزارش)

یوناما تا حدی که امکان دارد با اجرای تحقیقات در ساحه‌ی رویدادها، با انجام مشوره با یک سلسله منابع متنوع و با توجه به انواع اطلاعاتی که اطمینان و اعتبار آنها ارزیابی می‌گردد، گزارش‌ها در مورد تلفات افراد ملکی را تحقیق می‌نماید. در زمان تحقیق و بررسی هر رویداد، یوناما نهایت تلاش خود را به کار می‌برد تا اطلاعات بدست آمده را تا حد امکان با منابع متنوع به شمول اظهارات شاهدان عینی، افراد آسیب دیده، فعالین نظامی (به شمول دولت افغانستان، عناصر مخالف دولت و نیروهای نظامی بین المللی)، مسئولین محلی در روستاها، ولسوالی‌ها و ولایات، رهبران مذهبی و بزرگان محل بررسی و صحت و سقم آنرا تثبیت نماید.

یوناما این معلومات را از طریق بازدید مستقیم از ساحه، آزمایش فزیک اقلام و مدارک جمع آوری شده از محل حادثه، بازدید از شفاخانه‌ها و سایر مراکز صحتی، عکس‌ها و تصاویر ویدیویی، گزارش ریاست مصئونیت و امنیت ملل متحد و سایر نمایندگی‌های آن، اظهارات منابع دست دوم، گزارشات رسانه‌ها و اطلاعات جمع آوری شده از سوی نهادهای غیر دولتی و طرف‌های سوم به دست می‌آورد.

در هر واقعه‌ی که تلفات افراد ملکی وجود داشته باشد، یوناما حد اقل سه نوع منبع معتبر را لازمی می‌داند تا وقوع رویداد را تثبیت کند، مانند قربانی، شاهدان، کارمندان صحتی، مقامات محلی، تصدیق توسط طرفین درگیری، بزرگان محلی و غیره. تا حد امکان، تحقیقات بر اساس اظهارات اولیه قربانیان و یا شهود صحنه و تحقیقات در محل صورت می‌گیرد. در بعضی موارد، به خصوص در محلاتی که دسترسی به علت محدودیت‌های امنیتی مقدور نباشد، این گونه تحقیقات امکان پذیر نیست. در این گونه موارد، یوناما بر یک سلسله روش‌ها برای جمع آوری اطلاعات، بخصوص از طریق شبکه‌های معتبر و هم از طریق یک سلسله منابع متنوعی که آن منابع معتبر ارزیابی گردیده، اتکاء می‌کند.

هنگام ثبت رویدادهای تلفات افراد ملکی، یوناما با منابع مختلف چون زنان و مردان و نیز با کسانی که به گروه‌های اقلیت نژادی، مذهبی، قومی و طبقه‌های به حاشیه رانده شده‌ی جامعه تعلق دارند، مشورت می‌کند. در انجام این کار، یوناما احتیاط به خرج می‌دهد که آن منابع را در برابر احتمال اعمال تلافی جویانه به سبب ارائه معلومات، محافظت کند؛ این تدابیر احتیاطی یوناما شامل ملاقات با آن منابع در اماکن مصئون، انجام مصاحبه با زنان در مطابقت با نورم‌های رایج اجتماعی و توقف تحقیقات در صورت که انجام آن، منابع اطلاعاتی را به مخاطره باندازد، می‌شود. یوناما رویدادهای تلفات افراد ملکی که روی

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

گروه‌های فوق‌الذکر تأثیر منفی برجای می‌گذارد را نیز به طور فعالانه نظارت و ثبت کرده و برای آن گروه‌ها دادخواهی می‌کند.

هرگاه اطلاعات مربوط به یک رویداد برای یوناما قناعت بخش نباشد، در آنصورت رویداد متذکره گزارش داده نمی‌شود. در بعضی موارد، قبل از آنکه نتیجه‌گیری صورت گیرد، تحقیقات چندین هفته‌را در بر می‌گیرد. این بدین معناست که نتیجه‌گیری‌ها در یک گزارش در مورد تلفات ملکی ناشی از یک رویداد میتواند با کسب اطلاعات بیشتر دوباره بررسی گردیده و در تحلیل‌ها گنجانیده شود. هرگاه اطلاعات واضح و روشن نباشد، در آن صورت تا زمان کسب مدارک قناعت بخش، نتیجه‌گیری صورت نمی‌گیرد و یا بدون نتیجه‌گیری قضیه بسته می‌گردد و نیز در گزارشی که از ارقام تلفات افراد ملکی تذکر به عمل می‌آید، قضایای بسته شده گنجانیده نمی‌شود.

در تمام موارد، یوناما مطابق به نورم‌های قابل تطبیق حقوق بشردوستانه بین‌المللی عمل می‌کند. در بعضی موارد، ملکی بودن قربانیان گزارش داده شده را نمی‌توان به طور قطعی تثبیت کرد و یا این وضعیت مورد اختلاف می‌باشد. یوناما افراد ملکی به کسانی می‌گوید که عضوی نیروهای مسلح و یا عضو گروه‌های مسلح سازمان یافته نباشند. در صورتیکه افراد ملکی مستقیماً در جنگ‌ها شرکت کنند و کشته و یا زخمی شوند، یوناما مرگ و مجروحیت آنان را به عنوان تلفات ملکی ثبت نمی‌کند؛ همین‌قسم، یوناما مرگ و مجروحیت افراد محافظت شده که مطابق حقوق بشردوستانه بین‌المللی، افراد ملکی محسوب نمی‌شوند، مانند سربازانی که از میدان جنگ خارج شده و نیز کارکنان صحنی و مذهبی قوت‌های مسلح را نیز در جمع تلفات افراد ملکی حساب نمی‌کند.^۱ یوناما در مورد ملکی یا جنگجو بودن مردانی که به سن جنگی رسیده‌اند، سن آنان را معیار قضاوت قرار نمی‌دهد. بلکه این گونه ادعاهای مربوط به ملکی یا جنگجو بودن قربانیان را براساس واقعیت‌های موجود در مورد همان رویداد ارزیابی می‌کند.

یوناما در سال ۲۰۰۹ میلادی یک پایگاه اطلاعاتی الکترونیکی را ایجاد نمود تا تحلیل‌ها و گزارش‌های خود در مورد محافظت از غیر نظامیان در درگیری‌های مسلحانه را ثبت کند. این پایگاه اطلاعاتی یا دیتابیس بخاطر تسهیل جمع‌آوری اطلاعات به شکل منظم، تحلیل و ارزیابی منسجم و مؤثر اطلاعات، منجمله تفکیک اطلاعات بر اساس سن، جنس، مرتکبین حادثه، تاکتیک، نوع سلاح و دسته‌بندی‌های دیگر طراحی شده است.

از آنجائیکه چندین طرف درگیر جنگ می‌باشند، یوناما نهایت تلاش می‌نماید تا طرف مسؤول یک حادثه مشخص را تا حدی که امکان دارد بطور دقیق معین نماید. اما، به علت محدودیت‌های ناشی از محیط

^۱ برای معلومات بیشتر، به یکی از فصل‌های این گزارش تحت عنوان چارچوب حقوقی مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

عملیات ها، مانند ماهیت مشترک بعضی از عملیات های نظامی، عدم توانایی منابع اولیه در بسیاری از رویدادها در تشخیص دقیق یا تفکیک میان نیروهای مختلف نظامی و یا گروه های مختلف شورشیان، و یا عدم پذیرش مسؤولیت از سوی هیچ یک از طرفین درگیری، تثبیت عامل اصلی تلفات ملکی شاید همیشه ممکن نباشد. یوناما هر مورد تلفات افراد ملکی را یا به نیروهای طرفدار دولت و یا به عناصر مخالف دولت و یا مشترکاً به هر دو طرف نسبت می دهد؛ در خصوص مواد انفجاری باقی مانده از جنگ، یوناما تلفات ملکی را به "عاملین نامشخص" نسبت می دهد، زیرا مواد باقی مانده از جنگ را نمی توان به طور مطمئن به یکی از طرف های جنگ نسبت داد و یا شاید آن مواد از جنگ های قبلی برجای مانده باشد.

در قضیه درگیری های زمینی بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت که در آن تلفات افراد ملکی را نمی توان به یک طرف درگیری نسبت داد، یوناما مسؤولیت را به هر دو طرف نسبت داده و تلفات ملکی را تحت یک کتگوری مشخص بنام "نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت" ثبت می کند. یوناما ادعا نمی کند که ارقام ارائه شده در این گزارش کامل می باشد و این را می پذیرد که شاید تلفات افراد ملکی را با توجه به محدودیت های مرتبط به محیط جنگی، کمتر از آنچه که هست گزارش داده باشد.

خلاصه‌ی گزارش

"طالبان یک روز پیش از ماه رمضان داخل قریه‌ی ما شدند. شوهرم تصمیم گرفت که ما باید قریه را قبل از آنکه طالبان بالای نیروهای اردوی ملی در منطقه ما حمله کنند، ترک نماییم. از آنجائیکه من هفت روز پیش یک طفل به دنیا آورده بودم و چنان سخت بیمار بودم که قادر به راه رفتن نبودم، ما در آنجا باقی مانده بودیم. شوهرم، مادر شوهرم (خشویم)، سه طفل، طفل نوزادم و من به سوی قریه‌ی همجوار در حرکت شدیم. هنگامیکه ما به طرف سه چرخه‌ی شوهرم در حرکت بودیم، یک مرمی هاوان در نزدیکی ما اصابت کرد. من و مادر شوهرم به زمین افتادیم و زخمی شدیم و طفل نوزادم که پارچه (چره) در سینه اش اصابت کرده بود، پس از چند لحظه در گذشت."^۲

-- قربانی شلیک یک مرمی هاوان در جریان درگیری زمینی که باعث از بین رفتن دو فرد ملکی به شمول یک نوزاد پسر و مجروحیت دو فرد ملکی دیگر^۳ در ولسوالی بالا بلوک ولایت فراه شد؛ این رویداد به تاریخ ۴ جون به وقوع پیوست.^۴

خشونت های ناشی از منازعات در سال ۲۰۱۶ باعث تلفات سنگین در افغانستان شده است؛ چنانچه این درگیری ها منجر به ثبت بلند ترین آمار تلفات افراد ملکی پس از سال ۲۰۰۹ که یوناما ثبت سیستماتیک تلفات افراد ملکی را آغاز نموده بود، گردیده و در کُل، باعث وخامت وضعیت محافظت افراد ملکی شده است. در نتیجه درگیری های زمینی طولانی، پناهگاه های افراد ملکی که باید از خطر جنگ مصئون می بودند نیز به میدان جنگ تبدیل شدند؛ چنانچه که حملات انتحاری در مساجد و حملات هدفمند علیه مراکز ولسوالی ها، بازارها و منازل رهاشی صورت گرفته و از مکاتب و شفاخانه ها به مقاصد نظامی استفاده به عمل آمده است.

از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر، یوناما ۱۱۴۱۸ مورد تلفات افراد ملکی (۳۴۹۸ کشته و ۷۹۲۰ مجروح) را به ثبت رسانیده که دو درصد کاهش در مرگ و شش درصد افزایش در مجروحیت افراد ملکی را نشان می دهد. هم چنان، این آمار در حدود سه درصد افزایش در مجموع تلفات افراد ملکی در مقایسه ی سال

^۲ مصاحبه‌ی تلفونی یوناما با قربانی، شهر فراه، ۱۴ جون ۲۰۱۶.

^۳ درگیری میان طالبان و نیروهای امنیتی افغان برای چندین روز طول کشید؛ استفاده هر دو جانب از سلاح های غیرمستقیم (با قابلیت پرتاب قوسی) و یا سلاح های انفجاری باعث گیر ماندن افراد ملکی در داخل خانه های شان شد.

^۴ به تاریخ ۵ جون ۲۰۱۶ طالبان مسئولیت این حمله را از طریق یک اعلامیه در وب سایت پشتوی شان به عهده گرفتند، ولی مسئولیت تلفات افراد ملکی را نپذیرفتند. این اعلامیه برای آخرین بار به تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۱۶ در آدرس ذیل قابل

دسترس بود: <http://alemara1.org/?p=53236>

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^۵ از سال ۲۰۰۹ بدینسو، منازعات مسلحانه در افغانستان جان ۲۴۸۴۱ فرد ملکی را گرفته و باعث مجروحیت ۴۵۳۴۷ فرد ملکی دیگر شده است.

یوناما در سال ۲۰۱۶ آماری بی‌پیشینه تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی، حملات انتحاری و حملات پیچیده و مواد انفجاری باقیمانده از جنگ و همچنان بلندترین رقم تلفات افراد ملکی برخاسته از عملیات‌های هوایی را بعد از سال ۲۰۰۹ ثبت کرده است.^۶ افزایش در کشته و مجروحیت افراد ملکی از اثر این تاکتیک‌ها باعث سه درصد افزایش در مجموع تلفات افراد ملکی گردیده، در حالیکه تلفات افراد ملکی از اثر مواد منفجره تعبیه شده و قتل‌های هدفمند و عمدی کاهش پیدا کرده است.

مانند سال ۲۰۱۵، درگیری‌های زمینی میان عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت، به ویژه در مناطق مسکونی و یا مناطقی که افراد ملکی بیشتر رفت و آمد دارند، بیشترین تلفات افراد ملکی را سبب گردیده و به تعقیب آن، سایر عوامل تلفات افراد ملکی مواد منفجره تعبیه شده، حملات انتحاری و پیچیده، قتل‌های هدفمند و عمدی، می‌باشد.^۷

منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۶ اطفال افغانستان را شدیداً متأثر کرد. یوناما ۳۵۱۲ مورد تلفات اطفال (۹۲۳ کشته و ۲۵۸۹ مجروح) را ثبت کرده است که این رقم ۲۴ درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۵ و بیشترین رقم تلفات اطفال که یوناما طی یک سال واحد ثبت کرده است^۸ را نشان می‌دهد.^۹ افزایش نامتناسب تلفات اطفال در سال ۲۰۱۶ در افغانستان عمدتاً ناشی از افزایش ۶۶ درصدی تلفات افراد ملکی از اثر مواد منفجر نشده باقی مانده از جنگ می‌باشد که اکثر این تلفات را اطفال تشکیل می‌دهند.

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۲۱۸ مورد تلفات زنان ملکی (۳۴۱ کشته و ۸۷۷ مجروح) را ثبت کرده است، که این رقم دو درصد کاهش در مقایسه به سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^{۱۰} تلفات زنان که برخاسته از درگیری‌های زمینی هست نسبت به سال ۲۰۱۵ میلادی ۷ درصد افزایش یافته است. موضوع قابل نگرانی این است که عناصر مخالف دولت به مجازات زنان از طریق ساختارهای عدلی و قضایی موازی ادامه داده‌اند.

^۵ یوناما در سال ۲۰۱۵ در مجموع ۱۱۰۳۴ مورد تلفات افراد ملکی (۳۵۶۵ کشته و ۷۴۶۹ مجروح) را ثبت کرده بود. به صفحه ۱ گزارش سالانه (۲۰۱۵) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری‌های مسلحانه مراجعه شود.

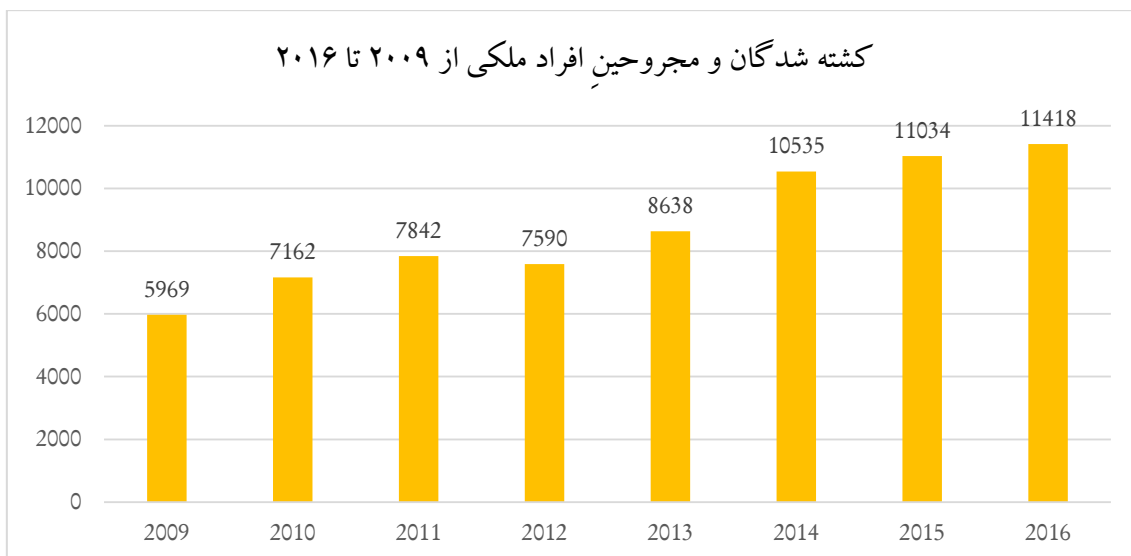
^۶ در سال ۲۰۰۹، یوناما ۶۲۲ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸۸ کشته و ۲۳۴ مجروح) ناشی از حملات هوایی را ثبت کرده بود.

^۷ به گزارش سالانه (۲۰۱۵) یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری‌های مسلحانه مراجعه شود.

^۸ یوناما ثبت سیستماتیک تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۰۹ آغاز کرده است.

^۹ در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۸۴۰ مورد تلفات اطفال (۷۳۶ کشته و ۲۱۰۴ مجروح) را ثبت کرده بود.

^{۱۰} از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۵، یوناما ۱۲۴۷ مورد تلفات افراد ملکی (۳۳۴ کشته و ۹۱۳ مجروح) را ثبت کرده است.

تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۶، در پنج زون افغانستان (از هشت زون) افزایش یافته است. منازعات مسلحانه بیشتر زون جنوب را متأثر نموده بود؛ چنانچه به تعداد ۲۹۸۹ مورد تلفات افراد ملکی (۱۰۵۶ کشته و ۱۹۳۳ مجروح) در آن زون به ثبت رسیده که این رقم ۱۷ درصد افزایش در مقایسه به سال ۲۰۱۵ را نشان میدهد.^{۱۱} دومین رقم بلند تلفات افراد ملکی در زون مرکز به ثبت رسیده است؛ طوری که این رقم به ۲۳۴۸ مورد تلفات افراد ملکی (۵۳۴ کشته و ۱۸۱۴ مجروح) میرسد و ۳۴ درصد افزایش را نسبت به سال ۲۰۱۵ نشان می دهد؛ این افزایش اساساً ناشی از حملات انتحاری و پیچیده در شهر کابل می باشد.^{۱۲} هر چند زون های شمالشرق و شرق شاهد کاهش در تلفات افراد ملکی بودند، اما با آن هم، این دو زون آمار قابل توجهی از تلفات افراد ملکی را به ثبت رسانیده اند؛ طوری که ۱۵۹۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۳۳ کشته و ۱۱۶۲ مجروح) در زون شرق و ۱۲۷۰ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸۲ کشته و ۸۸۸ مجروح) در زون شمالشرق به ثبت رسیده است.^{۱۳} یوناما ۱۳۶۲ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸۴ کشته و ۹۷۸ مجروح)

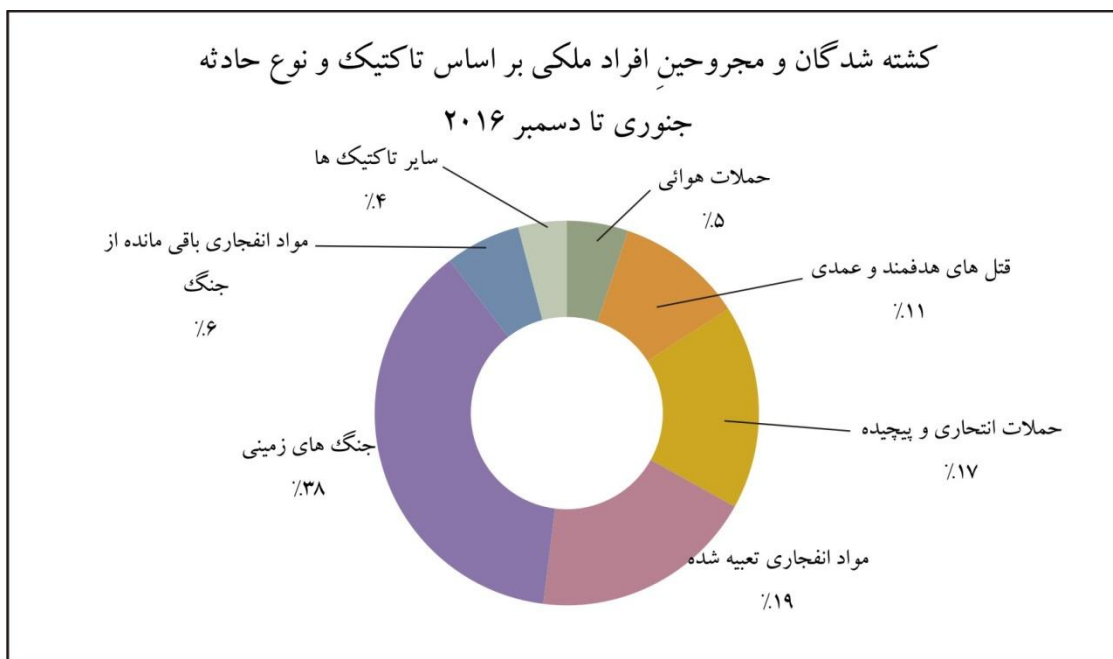
^{۱۱} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۵۵۹ مورد تلفات افراد ملکی (۹۰۶ کشته و ۱۶۵۳ مجروح) را در زون جنوبی افغانستان که شامل ولایات هلمند، کندهار، نیمروز، ارزگان و زابل است، به ثبت رسانید.

^{۱۲} یوناما ولایات کابل، کاپیسا، لوگر، میدان وردک، پروان و پنجشیر را به عنوان مناطق مرکزی تعریف کرده است. در ولایت کابل تلفات ۱۷۵۸ فرد ملکی (۳۷۶ کشته و ۱۳۸۲ مجروح) به ثبت رسیده که در سال ۲۰۱۶ بیشترین رقم آمار تلفات افراد ملکی را نسبت به هر ولایتی دیگر بخود اختصاص داده است.

^{۱۳} یوناما ولایات بدخشان، بغلان، تخار و کندز را به عنوان حوزه شمال شرق تعریف کرده است. در حوزه شرق که ولایات کنر، لغمان، ننگرهار و نورستان را شامل می شود، تلفات افراد ملکی در مقایسه با سال ۲۰۱۵ سه درصد کاهش یافته چنانچه که یوناما در سال ۲۰۱۵ در حدود ۱۶۴۷ مورد تلفات افراد ملکی (۴۸۴ کشته و ۱۱۶۳ مجروح) را در این حوزه ثبت کرده بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

را در زون شمال^{۱۴}، ۹۰۳ مورد تلفات افراد ملکی (۳۴۰ کشته و ۵۶۳ مجروح) را در جنوب شرق^{۱۵}، ۸۳۶ مورد تلفات افراد ملکی (۳۴۴ کشته و ۴۹۲ مجروح) را در زون غرب^{۱۶}، و ۱۱۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵ کشته و ۹۰ مجروح) را در مناطق مرتفع مرکزی^{۱۷} ثبت کرده است.

تشدید جنگ های زمینی و در مجموع ناامنی ها همراه با عدم احترام به حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین المللی توسط طرفین درگیر در جنگ، به خصوص عناصر مخالف دولت، منجر به بدتر شدن کلی

^{۱۴} یوناما ولایات بلخ، فاریاب، جوزجان، سمنگان و سر پل را به عنوان حوزه شمال تعریف کرده است. تلفات افراد ملکی در حوزه شمال در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۵۸ درصد افزایش یافته چنانچه که یوناما در سال ۲۰۱۵ میلادی ۸۶۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۹۸ کشته و ۵۶۴ مجروح) را ثبت کرده بود.

^{۱۵} یوناما ولایات غزنی، خوست، پکتیا و پکتیکا را به عنوان حوزه جنوب شرق تعریف کرده است. تلفات افراد ملکی در این حوزه در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۳۹ درصد کاهش یافته؛ چنانچه که یوناما در سال ۲۰۱۵ میلادی ۱۴۷۰ مورد تلفات افراد ملکی (۵۱۴ کشته و ۹۵۶ مجروح) را ثبت کرده بود.

^{۱۶} یوناما ولایت بادغیس، فراه، غور و هرات را به عنوان حوزه غرب تعریف کرده است. تلفات افراد ملکی در این حوزه در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۱۹ درصد افزایش یافته چنانچه که یوناما در سال ۲۰۱۵ میلادی ۷۰۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲۸۸ کشته و ۴۱۵ مجروح) را ثبت کرده بود.

^{۱۷} یوناما از ولایات بامیان و دایکندی به نام مناطق مرکزی مرتفع یاد می کند. تلفات افراد ملکی در این حوزه در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۹۸ درصد افزایش یافته؛ چنانچه که در سال ۲۰۱۵ یوناما ۵۸ مورد تلفات افراد ملکی (۳۰ کشته و ۲۸ مجروح) را ثبت کرده بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

روند محافظت از افراد ملکی گردیده که با عدم پاسخگویی به صورت فراگیر تقویت یافته است. افزون بر تعداد غیر قابل قبول کشته و مجروحین افراد ملکی، سال ۲۰۱۶ شاهد ثبت میزان بلند بیجاشدگان ناشی از جنگ همراه با از دست دادن معیشت و ملکیت شان و همچنان دسترسی محدود آنها به مراکز صحتی و معارف بود.

گزارش سالانه ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه رویدادهای نگران کننده به شمول تأثیرات مخرب و ویرانگر درگیری های زمینی بالای افراد ملکی، حملات بزرگ انتحاری و پیچیده که بطور عمدی علیه افراد ملکی انجام می شود، اثرات زیانبار استفاده مداوم از مواد منفجره تعبیه شده بالای افراد ملکی و پیامدهای جدی موجودیت مواد منفجر ناشده باقی مانده از جنگ که در مناطق ملکی بالای اطفال دارد را برجسته می کند. این گزارش همچنان تأثیرات جنگ بر آزادی بیان و آزادی مذهب و عقیده را نیز به تفصیل بیان می کند.

مرتکبین تلفات افراد ملکی

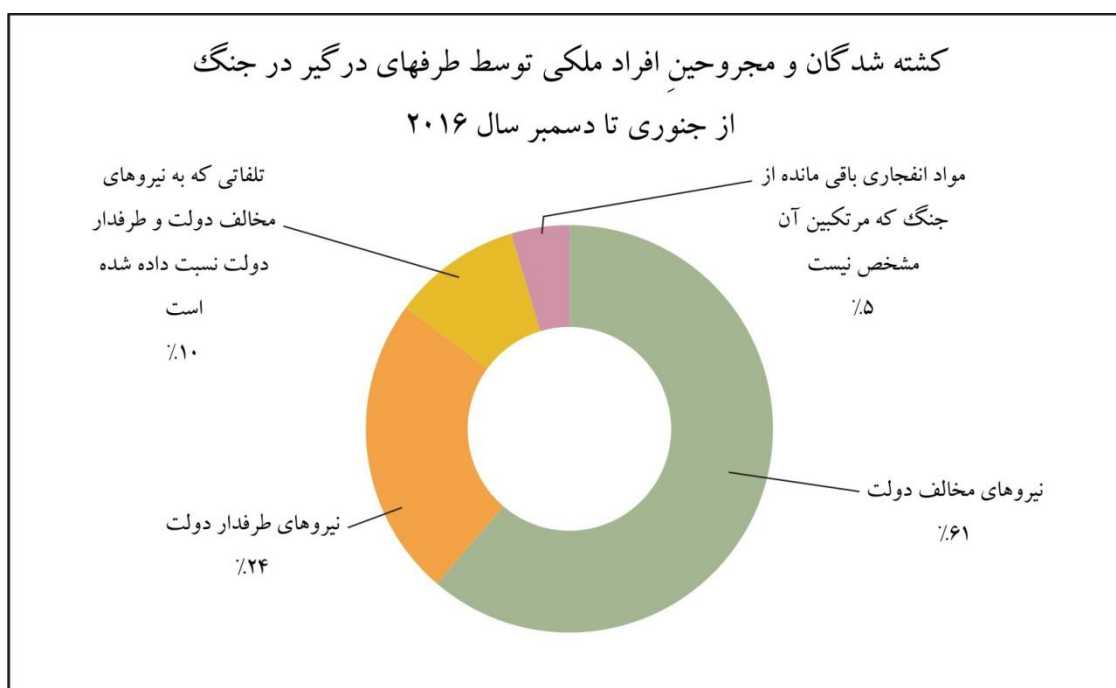
یوناما مسئولیت ۶۱ درصد از تلفات افراد ملکی را به عناصر مخالف دولت (عمدتاً طالبان)^{۱۸}، ۲۴ درصد را به نیروهای طرفدار دولت (۲۰ درصد به نیروهای امنیتی افغان، ۲ درصد به گروههای مسلح طرفدار دولت و ۲ درصد به نیروهای بین المللی)^{۱۹} نسبت داده است؛ همچنان این نهاد مسئولیت ۱۰ درصد تلفات

^{۱۸} عناصر مخالف دولت شامل تمام افراد و گروه های مسلح دخیل در درگیری های مسلحانه یا گروه های مخالف دولت افغانستان یا نیرو های نظامی بین المللی می شود. این عناصر دربرگیرنده گروه های چون "طالبان" و همچنان افراد و گروه های مسلح غیر دولتی می گردد که در درگیری ها سهم مستقیم داشته و شامل گروه های مختلف به شمول شبکه حقانی، حزب اسلامی، تحریک اسلامی ازبکستان، جنبش جهاد اسلامی، لشکر طیبه، جیش محمد و "داعش" / حکومت اسلامی ولایت خراسان و سایر گروه های مسلح و ملیشه می شوند که در پی اهداف سیاسی، ایدیولوژیکی یا اقتصادی بوده و نیز شامل گروه های مسلح جنائی می گردد که به نمایندگی از یکی از طرفین درگیر مستقیماً در جنگ های مسلحانه سهیم هستند.

^{۱۹} اصطلاح نیرو های طرفدار دولت " شامل نیرو های امنیتی دولت افغانستان و سایر نیرو ها و گروه های که در عملیات های نظامی و شبه نظامی ضد شورشی فعالیت می کنند و به گونه مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان می باشند، می گردد. این نیرو ها شامل اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس سرحدی، امنیت ملی و پولیس محلی که در چوکات تشکیل دولت افغانستان هستند، بوده ولی محدود به اینها نمی باشد. گروه های مسلح طرفدار دولت و ملیشه ها، که هیچ اساس در قانون افغانستان ندارند و در چوکات نظام قانونی افغانستان نیز فعالیت نمی کنند نیز شامل این اصطلاح شده؛ و این عبارت نیرو های نظامی بین المللی و سایر نیرو های استخباراتی امنیتی خارجی را نیز در بر می گیرد. برای معلومات بیشتر به بخش "اصطلاحات" مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

افراد ملکی را به درگیری های زمینی میان عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت^{۲۰} نسبت داده که در آن نسبت دادن تلفات افراد ملکی به یک طرف مشخص ممکن نبود. مسئولیت پنج درصد باقیمانده تلفات افراد ملکی به هیچ یکی از طرفین درگیر نسبت داده نشده^{۲۱} زیرا این تلفات عمدتاً ناشی از مواد منجر نشده ی باقی مانده از جنگ می باشند.^{۲۲}

عناصر مخالف دولت و داعش/ولایت خراسان دولت اسلامی

در سال ۲۰۱۶ عناصر مخالف دولت باعث ۶۱ درصد کل تلفات افراد ملکی از طریق حملاتی که زندگی غیرنظامیان را نادیده گرفتند به شمول استفاده از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده بصورت غیرمتمایز در مناطق مزدحم، گردیده اند. از اول جنوری الی ۳۱ دسامبر، یوناما تلفات ۶۹۹۴ فرد ملکی (۲۱۳۱ کشته و

^{۲۰} از مجموع ۱۷۷۳ مورد تلفات افراد ملکی (۴۸۲ کشته و ۱۲۹۱ مجروح) که در جریان درگیری های زمینی به نیرو های طرفدار دولت نسبت داده شد، یوناما ۸۹۹ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵۴ کشته و ۶۴۵ مجروح) را به نیرو های اردوی ملی افغان، ۱۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۴۲ کشته و ۹۳ مجروح) را به نیرو های پولیس ملی و ۱۰۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸ کشته و ۸۵ مجروح) را به ملیشه های طرفدار دولت نسبت داد. این ارقام شامل دو مورد درگیری زمینی نیز می شود که منجر به تلفات ۷ فرد ملکی (۷ کشته) شده و مسئولیت آن به نیرو های نظامی بین المللی نسبت داده شده است.

^{۲۱} یوناما مسئولیت کمتر از یک چهارم ۱ درصد از تلفات افراد ملکی (۱۷ مورد تلفات افراد ملکی - شش کشته و ۱۱ مجروح) را به گلوله باری های نیروهای پاکستانی به افغانستان نسبت داده است.

^{۲۲} "مواد منفجر نشده باقی مانده از جنگ" شامل مواد منفجر ناشده و مواد منفجره متروک می شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

۴۸۶۳ زخمی) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده که در مقایسه به سال ۲۰۱۵ دو درصد افزایش را نشان میدهد.^{۲۳} این افزایش اندک میتواند ناشی از افزایش تلفات افراد ملکی به سبب حملات انتحاری و پیچیده با وجود کاهش در تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده و قتل‌های عمدی، باشد.

از مجموع تلفات ۶۹۹۴ فرد ملکی (۲۱۳۱ کشته و ۴۸۶۳ زخمی) نسبت داده شده به عناصر مخالف دولت در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ۴۹۵۳ فرد ملکی (۱۶۱۸ کشته و ۳۳۳۵ زخمی) را به طالبان،^{۲۴} در حدود ۸۹۹ مورد تلفات ملکی (۲۰۹ کشته و ۶۹۰ زخمی) را به داعش/ دولت اسلامی ولایت خراسان، ۱۰۹۹ مورد تلفات ملکی (۲۸۶ کشته و ۸۱۳ زخمی) را به عناصر ناشناخته‌ی مخالف دولت که هیچ گروهی از مخالفین دولت بطور علنی مسئولیت آنرا بدوش نگرفته و یا نسبت دادن آن به یک گروه مشخص مربوط به نیروهای مخالف دولت امکان نداشت، نسبت داده است.^{۲۵}

رقم تلفات افراد ملکی توسط داعش/شاخه خراسان، در سال ۲۰۱۶ نزدیک به ده برابر در مقایسه به سال ۲۰۱۵، افزایش یافته است. یوناما تلفات ۸۹۹ فرد ملکی (۲۰۹ کشته و ۶۹۰ زخمی) را در سال ۲۰۱۶ بدست داعش ثبت نمود؛ در حالیکه در سال ۲۰۱۵ رقم این تلفات ۸۲ فرد ملکی (۳۹ کشته و ۴۳ زخمی) به ثبت رسیده بود. داعش/شاخه خراسان از حملات انتحاری و قتل‌های هدفمند به عنوان تاکتیک اصلی علیه افراد ملکی استفاده نموده است؛ به خصوص پیروان اقلیت مذهبی شیعه را با استفاده از این تاکتیک هدف حمله قرار داده است.

اکثر تلفات افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت در نتیجه‌ی استفاده کورکورانه و غیر قانونی آنها از مواد انفجاری تعبیه شده بوده است. یوناما تلفات ۲۱۵۶ فرد ملکی (۷۰۰ کشته و ۱۴۵۶ زخمی) ناشی از

^{۲۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۶۸۷۱ فرد ملکی (۲۳۲۴ کشته و ۴۵۴۷ زخمی) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده بود. به ص ۴ در گزارش سالیانه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی سال ۲۰۱۵ مراجعه نمایید.

^{۲۴} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۴۰۵۰ فرد ملکی (۱۵۳۴ کشته و ۲۵۱۶ زخمی) را به طالبان نسبت داده است. این ارقام شامل حملات ادعا شده و ادعا نشده‌ی طالبان که باعث تلفات ملکی گردیده است، میباشد.

^{۲۵} یوناما تلفات ۴۵ فرد ملکی باقیمانده را قرار ذیل نسبت میدهد (البته هیچ یک از آن بطور علنی ادعا نشده). شبکه حقانی تلفات چهار فرد ملکی (۱ کشته و ۳ زخمی)، حزب اسلامی تلفات هفت فرد ملکی (۷ زخمی)، لشکر طیبیه تلفات چهار فرد ملکی (۴ کشته)، تحریک طالبان پاکستانی تلفات ۱۲ فرد ملکی (۸ کشته و ۴ زخمی) و تلفات ۱۸ فرد ملکی (۵ کشته و ۱۳ زخمی) به طور مشترک به طالبان و داعش در جنگ‌های زمینی نسبت داده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت نموده است^{۲۶}، البته تنها عناصر مخالف دولت از مواد انفجاری تعبیه شده استفاده مینمایند. این رقم درمقایسه با تلفات سال ۲۰۱۵ نه (۹) درصد کاهش را نشان می دهد.^{۲۷} از اول جنوری سال ۲۰۰۹ تاکنون، یوناما تلفات ۱۹۹۹۳ فرد ملکی (۶۸۶۱ کشته و ۱۳۱۳۲ زخمی) از اثر ۵۹۰۵ حمله‌ی مواد انفجاری تعبیه شده را به ثبت رسانیده است.

درحالیکه ماموریت ملل متحد کاهشی را در رقم تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری تعبیه شده‌ی نوع کنترل از راه دور، موتر بمب بدون فرد انتحار کننده و مواد انفجاری تعبیه شده نوع مقناطیسی به ثبت رسانیده است، اما تلفات افراد ملکی ناشی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری و یا مواد انفجاری که توسط فشار پای قربانی فعال میگردد، چهار درصد در سال ۲۰۱۶ افزایش یافته است و باعث تلفات ۱۱۰۰ فرد ملکی (۴۷۳ کشته و ۶۲۷ زخمی) گردیده است^{۲۸} که این بیشتر از نصف تلفات افراد ملکی ناشی از چنین سلاح های غیرقانونی و غیرمتمایز را تشکیل می دهد. مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری به شکل طراحی شده است که توسط فرد قربانی فعال میگردد و هرکسی که روی آن قدم بگذارد، به شمول اطفال و یا هرواسطه که از روی آن عبور کند، منفجر می شود.

عناصر مخالف دولت به جاسازی مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری در مناطق عامه مانند سرکها، در داخل و یا اطراف دفاتر دولتی، بازارها و درمجاورت مکاتب و ایستادگاههای بس که بیشتر توسط غیرنظامیان استفاده می شود ادامه دادند.

در سال ۲۰۱۶، یوناما بالاترین رقم تلفات افراد ملکی از اثر حملات انتحاری و پیچیده را از زمانیکه ثبت تلفات ملکی را به شکل سیستماتیک در سال ۲۰۰۹ آغاز نموده بود، به ثبت رسانیده است. یوناما تلفات ۱۹۶۳ فرد ملکی (۳۹۸ کشته و ۱۵۶۵ زخمی) ناشی از این تاکتیک را ثبت کرده است که یک افزایش

^{۲۶} ارقام تلفات ملکی از اثر کارگذاری مواد انفجاری تعبیه شده شامل تلفات افراد ملکی از اثر حملات انتحاری و پیچیده نمیگردد. (که دربرگیرنده حملات مواد انفجاری تعبیه شده میباشد) و یا قتل هدفمند توسط عناصر مخالف دولت با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده. این حادثات درباب (قسمت های) حملات انتحاری و پیچیده و قتل های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده اند، درج گردیده است. برای معلومات بیشتر به فصل مواد تعبیه شده‌ی انفجاری مراجعه نماید.

^{۲۷} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۲۳۷۵ فرد ملکی (۷۱۹ کشته و ۱۶۵۶ زخمی) را ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده به ثبت رسانیده بود.

^{۲۸} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۰۵۸ فرد ملکی (۴۶۵ کشته و ۵۹۳ زخمی) را ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری، به ثبت رسانیده بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

هفت درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^{۲۹} حملات انتحاری و پیچیده سومین علت عمده‌ی تلفات افراد ملکی در سال ۲۰۱۶ باقی مانده و دومین علت عمده‌ی تلفات افراد ملکی نسبت داده شده به عناصر مخالف دولت، و ۱۷ درصد کل تلفات افراد ملکی را سبب شده است.

تشدید تلاش‌ها توسط طالبان و دیگر گروه‌های مخالف دولت جهت بدست آوردن و یا حفظ اراضی منجر به افزایش تلفات افراد ملکی در جنگ‌های زمینی گردیده است. در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ۱۴۶۹ فرد ملکی (۳۰۸ کشته و ۱۱۶۱ زخمی) در جریان جنگی‌های زمینی را به عناصر مخالف دولت نسبت داده است.

یوناما ۱۶ درصد کاهش در تلفات افراد ملکی از اثر قتل‌های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت را به ثبت رسانیده است؛ رقم این تلفات ۱۱۱۸ فرد ملکی (۵۷۴ کشته و ۵۴۴ زخمی) می‌باشد.^{۳۰} اما قتل‌های عمدی غیرنظامیان، به شمول کارمندان ملکی دولت، کارمندان معارف، کارمندان صحتی، بزرگان قوم، کارمندان خیریه و ماین پاکی کماکان از سوی عناصر مخالف دولت ادامه یافته است.^{۳۱}

یوناما با نگرانی شدید به افزایش تقریباً شش برابر در تلفات افراد ملکی از اثر حملات علیه عبادتگاه‌ها در سال ۲۰۱۶ اشاره می‌نماید. در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ۳۷۸ فرد ملکی (۸۷ کشته و ۲۹۱ زخمی) را در مقایسه به تلفات ۵۶ فرد ملکی (۴۲ کشته و ۱۴ زخمی) در سال ۲۰۱۵ به ثبت رسانیده است که این تلفات عمدتاً ناشی از حملات عمدی فرقه‌گرایانه علیه اقلیت مسلمان شیعه بوده است.

نیروهای طرفدار دولت

ضمن تمجید از تلاش‌های نیروهای نظامی داخلی و بین‌المللی جهت کاهش زیان به افراد ملکی، یوناما در سال ۲۰۱۶ تلفات ۲۷۲۸ فرد ملکی (۹۰۳ کشته و ۱۸۲۵ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت نسبت

^{۲۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۸۴۰ فرد ملکی (۳۰۸ کشته و ۱۵۳۲ زخمی) را ناشی از حملات انتحاری و پیچیده به ثبت رسانیده بود.

^{۳۰} در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ۱۰۶ فرد ملکی (۸۱ کشته و ۲۵ زخمی) را ناشی از قتل‌های هدفمند و قصدی توسط نیروهای طرفدار دولت به ثبت رسانیده است. به فضل قتل‌های دیگر توسط نیروهای طرفدار دولت مراجعه نماید. در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۴۲۵ فرد ملکی (۸۵۳ کشته و ۵۷۲ زخمی) را ناشی از قتل‌های هدفمند به ثبت رسانیده بود که عناصر مخالف دولت مسوولیت ۹۴ درصد آنرا که شامل تلفات ۱۳۳۷ فردملکی (۷۹۲ کشته و ۵۴۵ زخمی) میشد، داشتند.

^{۳۱} جهت دریافت تعریف یوناما از قتل‌های هدفمند به واژه نامه و باب قتل‌های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت که منجر به تلفات غیرنظامیان گردیده مراجعه نماید

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

داده است، که این رقم ۲۴ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل داده و ۴۶ درصد افزایش نسبت به آمار سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد. یوناما مسئولیت ۲۰ درصد تلفات افراد ملکی را به نیروهای امنیتی افغانستان، دو درصد را به نیروهای نظامی بین‌المللی و دو درصد را به گروه‌های مسلح طرفدار دولت نسبت می‌دهد.

در سال ۲۰۱۶، یوناما مشاهده نمود که افزایش شمار عملیات‌های نظامی نیروهای امنیتی افغانستان در پاسخ به حملات تهاجمی عناصر مخالف دولت در افزایش مجموعی رقم مرگ و مجروحیت افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت سهم داشته است. یوناما تلفات ۱۷۷۳ فرد ملکی (۴۸۲ کشته و ۱۲۹۱ زخمی) را به نیروهای طرفدار دولت، عمدتاً نیروهای امنیتی افغان در جریان عملیات‌های زمینی نسبت می‌دهد که در مقایسه با سال ۲۰۱۵، ۴۰ درصد افزایش را نشان می‌دهد.^{۳۲} اکثریت تلفات افراد ملکی ناشی از استفاده از سلاح‌های با قابلیت پرتاب قوسی و انفجاری مانند هاوان در مناطق پرجمعیت و ملکی بوده است.

بعد از درگیری‌های زمینی، عملیات‌های هوایی دومین عامل عمده تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در سال ۲۰۱۶ بوده است. در سال ۲۰۱۶، ماموریت ملل متحد بالاترین رقم تلفات افراد ملکی از اثر عملیات‌های هوایی از سال ۲۰۰۹ به اینطرف را به ثبت رسانیده است. حملات هوایی که توسط نیروهای نظامی بین‌المللی و نیروهای هوایی افغانستان انجام شد، باعث تلفات ۵۹۰ فرد ملکی (۲۵۰ کشته و ۳۴۰ زخمی) گردیده که تقریباً دو برابر رقم ثبت شده در سال ۲۰۱۵ می‌باشد.^{۳۳} زنان و اطفال ۵۲ درصد تلفات ناشی از عملیات‌های هوایی را تشکیل می‌دهند. افزایش چشمگیر تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی توسط نیروهای نظامی، نشان دهنده نیاز جدی به بازنگری مستمر معیارهای هدفگیری و اقدامات احتیاطی پیشگیرانه در عملیات‌های تهاجمی و تدافعی، می‌باشد.

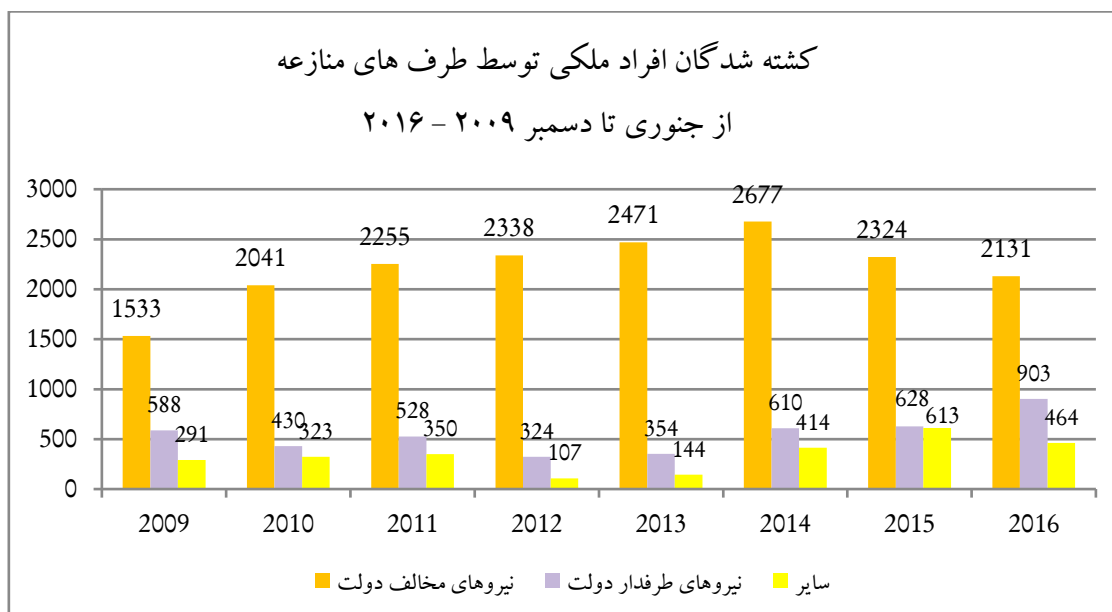
مسئله‌ی افزایش میزان تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت در جریان عملیات‌های زمینی را میتوان با تصویب و اجرایی نمودن پالیسی ملی در مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی و همچنان

^{۳۲} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۲۶۴ فرد ملکی (۳۴۳ کشته و ۹۲۱ زخمی) را توسط درگیری‌های زمینی به ثبت رسانیده است.
^{۳۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۲۹۶ فرد ملکی (۱۴۹ کشته و ۱۴۷ زخمی) را در اثر عملیات‌های هوایی به ثبت رسانیده است. بنابراین تلفات افراد ملکی از اثر عملیات‌های هوایی در سال ۲۰۱۶ با مقایسه به سال ۲۰۱۵، در حدود ۹۹ درصد افزایش پیدا نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

از طریق امریه‌های تاکتیکی، آموزش و تمرینات هدف‌گیری توسط سلاح‌های غیرمستقیم و سلاح‌های انفجاری بر طرف نمود.

در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ۱۸۵ فرد ملکی (۵۲ کشته و ۱۳۳ زخمی) به دست گروه‌های مسلح طرفدار دولت را که در مقایسه به سال ۲۰۱۵، چهل و دو درصد افزایش را نشان می‌دهد، به ثبت رسانید.^{۳۴} از زمانیکه یوناما به صورت سیستماتیک ارقام تلفات غیرنظامیان را ثبت مینماید، این بالاترین رقم تلفات افراد ملکی در یک سال توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت میباشد.

ملاحظات در مورد تأثیر منازعات مسلحانه بالای افراد ملکی در سال ۲۰۱۶

در سال ۲۰۱۶، ناامنی و خشونت‌های ناشی از منازعات آسیب‌شدیدی را به افراد ملکی به خصوص بر زنان و اطفال، وارد نمود. تشدید درگیری‌های مسلحانه بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت بخاطر به دست آوردن و یا از دست دادن مناطق منجر به میزان بلند آسیب به افراد ملکی به شمول بلندترین رقم تلفات اطفال و رقم بی سابقه بیجاشدن افراد ملکی از سال ۲۰۰۹ به اینطرف، گردید. در پانزدهمین سال جنگ جاری و طولانی بین دولت و طالبان، افغانستان همچنین ثبت تلفات افراد ملکی را از اثر درگیری‌های زمینی، حملات انتحاری و پیچیده و مواد انفجاری باقیمانده از جنگ، بر علاوه ی بلندترین رقم تلفات افراد ملکی از اثر عملیات‌های هوایی از سال ۲۰۰۹ به اینطرف، تجربه می‌نماید.

^{۳۴} در سال ۲۰۱۵، یوناما تلفات ۱۳۰ فرد ملکی (۴۸ کشته و ۸۲ زخمی) را از اثر فعالیت‌های گروه‌های مسلح طرفدار دولت، به ثبت رسانیده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ادامه حملات علیه افراد ملکی و حملات کورکورانه توسط عناصر مخالف دولت، به خصوص حملات با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده و حملات انتحاری در مناطق پرجمعیت ملکی، غیر قانونی و قابل سرزنش بوده و در بسیاری موارد، می‌تواند جرایم جنگی محسوب شود. در ضمن لازم و ضروری است که عاملان این جرایم، هرکسی که باشند، در قبال چنین اعمالی پاسخگو قرار داده شوند.

با وجودیکه عناصر مخالف دولت، به طور عمده طالبان، هنوز باعث تلفات اکثریت افراد ملکی می‌گردند، افزایش دوامدار تلفات افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت نگران کننده است. آسیب دوامدار افراد ملکی توسط نیروهای طرفدار دولت، عمدتاً ناشی از استفاده این نیروها از سلاح‌های غیرمستقیم یعنی قوسی و یا سلاح‌های انفجاری مانند توپخانه، هاون، راکت و نارنجک در جریان درگیری‌های زمینی بوده و همچنان عملیات‌های هوایی توسط نیروهای هوایی افغانستان و نیروهای نظامی بین‌المللی میباشد.

افزایش قابل ملاحظه در آمار کشته شدگان و مجروحین اطفال از اثر مواد انفجاری باقیمانده از جنگ نشان دهنده‌ی اینست که امکان آن وجود داشت تا از انفجار مواد باقی مانده از جنگ که توسط طرف‌های درگیر در میدان‌های جنگ بجا مانده، جلوگیری به عمل آید و طرف‌های جنگ در پاکسازی ساحات جنگی از مواد متذکره در حقیقت کوتاهی نموده است. در این زمینه، افغانستان که اخیراً پروتکل پنجم مواد انفجاری باقیمانده از جنگ^{۳۵} به کانونسیون ۱۹۸۰ در مورد برخی از سلاح‌های متعارف را تصویب نمود اکنون باید تدابیری مستقیمی از جانب افغانستان روی دست گرفته شود تا اطمینان حاصل شود که مواد منجر نشده‌ی باقی مانده از جنگ در مناطق تحت کنترل دولت به شکل درست علامه گذاری، پاکسازی و یا منهدم می‌شوند.^{۳۶}

۳۵ وزیر خارجه افغانستان در ۱۵ جنوری سال ۲۰۱۷ یک سند الحاقیه را به امضا رسانید که در نتیجه افغانستان کانونسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح متعارف و پروتکل الحاقی ۱، ۲ (که سال ۱۹۹۶ اصلاح شده بود)، ۳، ۴ و ۵ را قبول نمود. یک کاپی از سند متذکره به یوناما رسیده است. وزارت امور خارجه اسناد مذکور را به تاریخ ۲۶ جولای در تطابق با تصویب کانونسیون‌ها و پروتکل‌های آن به دفتر شورای امنیت سازمان ملل متحد تحویل داد. این معلومات در ماه جنوری سال ۲۰۱۷ از طریق ایمیلی که بین یوناما، مرکز هماهنگی مین پاکی و وزارت امور خارجه تبادل شده بود دریافت گردید. به اساس این معلومات، یوناما معتقد است که مفاد کانونسیون و پروتکل‌های الحاقی آن از ۲۶ جنوری سال ۲۰۱۷ در افغانستان نیز قابل اجرا می‌باشد.

۳۶ پروتکل مواد باقی مانده از دوران جنگ (پروتکل مرتبط به کانونسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح‌های مشخص متعارف) ۲۸ نومبر ۲۰۱۳، ماده ۳(۲)

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

افزایش ظرفیت داعش/شاخه خراسان که مناطق فراتر از ساحات تحت حضور و نفوذش در زون شرق افغانستان را ضربه میزند، باعث تشدید جنگ و وخیم تر شدن اوضاع امنیتی شده است. ماهیت حملات انجام شده توسط داعش/شاخه خراسان نشان دهنده تلاش آنها برای گسترش درگیری های فرقه یی می باشد که سبب افزایش نگرانی ها در خصوص محافظت افراد ملکی گردیده است. برعلاوه، خشونت و میزان تلفات افراد ملکی از اثر حملات توسط داعش/شاخه خراسان که در آن اقلیت مسلمانان شیعه هدف قرار گرفتند، سبب نگرانی های جدی در مورد ارتکاب جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت و تأثیرات گسترده ی این حوادث بالای حق آزادی مذهب و در مجموع محافظت از اقلیت ها شده است.

یوناما پیشرفت هایی را در رابطه به تعهدات اعلام شده ی دولت جهت کاهش تأثیرات جنگ بالای افراد ملکی از طریق تدوین پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی مشاهده نموده است. یوناما تشکیل گروه کاری به سطح ارشد را جهت رهبری گفتمان و حمایت از روند تدوین پالیسی ها جهت تقویت حمایت از افراد ملکی را ملاحظه نموده است. انتقال مسئولیت های مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی از ماموریت حمایت قاطع به دولت افغانستان باید سبب تشدید تلاش ها جهت استحکام تعهدات در زمینه محافظت افراد ملکی گردد. این انتقال مسئولیت باید منتج به معرفی تدابیر عملی از سوی نیروهای امنیتی افغان در سطوح عملیاتی به منظور کاهش زیان ها به افراد ملکی در جریان عملیاتی های نظامی علیه عناصر مخالف دولت گردد.

چشم انداز صلح در سال ۲۰۱۷ محتمل به نظر نمی رسد. اگرچه امضای توافقنامه صلح بین دولت افغانستان و حزب اسلامی (گلبدین) در ماه جولای دل گرم کننده بود ولی گفتگوها با طالبان تاهنوز ثمر بخش نبوده است. این توافقنامه صلح که میتواند یک سند الگو برای گفتگو با طالبان باشد، معافیت های گسترده ی را برای حکمتیار و دیگر اعضای حزب اسلامی گلبدین اعطا نموده که می تواند باعث جلوگیری از تعقیب عدلی افرادی شود که ممکن است در قبال جرایم جنگی، قتل عام، جرایم علیه بشریت و دیگر موارد تخطی های حقوق بشری مسئولیت حقوقی داشته باشند. این گونه عفو و بخشش ها در مغایرت با مکلفیت های دولت افغانستان تحت مقررات بین المللی و نیز در تضاد با نورم هائی قرار دارد که از سوی سازمان ملل متحد مد نظر گرفته می شود. علاوه براین، عفو گسترده، معافیت از مجازات را تشویق نموده و می تواند تلاش ها برای یک صلح واقعی و پایدار و روند مصالحه را خدشه دار سازد. برعلاوه در این توافق نامه صلح، حقوق حقه ی قربانیانی که مواجه بانقض های جدی و صریح حقوق بشری بوده و نیز خانواده های آن قربانیان که به دنبال دست یافتن به عدالت می باشد، رعایت نشده است. یوناما تأکید مینماید که در مذاکرات صلح در هر سطحی که باشد، محافظت از حقوق زنان باید مد نظر گرفته شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در حالیکه رقم تلفات افراد ملکی به سطح بی سابقه‌ی افزایش یافته است، ولی طرفین منازعه، به خصوص عناصر مخالف دولت، کماکان افزایش این تلفات از اثر عملیات های نظامی شان را انکار مینمایند.^{۳۷} اگرچه طرفین درگیری ها مسئولیت بعضی از رویداد های تلفات افراد ملکی در نتیجه عملیات های نظامی را پذیرفته اند، ولی تعداد کثیری از این رویداد ها به خصوص آن رویداد هائی که به طالبان نسبت داده می شود، بدون پذیرفتن مسئولیت باقی میمانند. سطح تلفات افراد ملکی، بیجا شدن آنها و دیگر اشکال درد و رنج افراد ملکی احتمالاً در حد بالا باقی خواهد ماند، مگر اینکه تمام طرفین درگیر در جنگ تلاش های جدی جهت بازنگری و رسیدگی به پیامدهایی عملیات های شان را روی دست گیرد.

نیاز به یک تعهد قوی از طرفین درگیر در منازعه مبنی بر اینکه مکلفیت های قانونی خود را جهت جلوگیری از کشتن و مجروحیت افراد ملکی رعایت نموده و اقدامات ضروری بیشتری را جهت محافظت افغانهای ملکی روی دست گیرند، وجود دارد. کاهش تلفات افراد ملکی و تقویت محافظت از حقوق بشر باید سنگ بنای ثبات بهتر و تلاش ها در راستای صلح در افغانستان باشد.

پیشنهادات

یوناما پیشنهادات ذیل را به طرف های درگیر در جنگ، به حمایت تلاش های آنها در جهت محافظت افراد ملکی، جلوگیری از تلفات افراد ملکی و عملی نمودن مکلفیت های شان بر اساس حقوق بشر دوستانه و حقوق بشر ارائه می دارد:

به عناصر مخالف دولت

مطابق به مکلفیت ها بر اساس حقوق بشر دوستانه بین المللی:

- هدف قرارداد عمده تمام افراد ملکی و اهداف ملکی به شمول مقامات دولتی، ژورنالیستان، مدافعین حقوق بشر، قضات و خارتوالان، مدد رسانان و محلات عبادی و فرهنگی توقف گردد.
- استفاده از تمام انواع مواد انفجاری تعبیه شده به شمول واسکت های انتحاری و موتر های انفجاری تعبیه شده در جریان حملات انتحاری و پچیده، خصوصاً بکار بردن این چنین وسایل بدون تفکیک و غیر متناسب در محلات پر جمعیت ملکی متوقف شود و استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری غیر مجاز نیز فوراً توقف داده شود.

^{۳۷} به عنوان کار همیشگی، یوناما بطور روزمره قضایای مربوط به تلفات افراد ملکی و حوادث مهم را با طرفهای درگیر شریک می سازد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- شلیک هاوان، راکت و نارنجک از و در محلات مزدحم افراد ملکی متوقف گردد.
- اعلامیه هائی که توسط رهبری طالبان بر ممنوع قراردادن حملات علیه افراد ملکی و محلات مزدحم از افراد ملکی صادر می شود، عملی شود؛ امریه ها به آدرس اعضای طالبان که از تلفات افراد ملکی جلوگیری و خود داری نمایند، تطبیق شود؛ و پالیسی های طالبان در مورد محافظت افراد ملکی بطور علنی اعلام شود.
- اطمینان حاصل شود که تمام امریه ها و دستورات با حقوق بشر دوستانه بین المللی سازگار بوده و کسانی که مرتکب حملات بدون تفکیک میشوند و هر عضو (طالبان) که افراد ملکی را هدف قرار داده، به قتل می رساند و یا مجروح می نماید، پاسخگو قرار داده می شود؛ اطمینان حاصل شود که عناصر مخالف دولت از مکاتب، کلینیک های صحتی و بقیه مکان های محافظت شده بر مبنای حقوق بشر دوستانه بین المللی برای مقاصد نظامی استفاده نمی کنند؛ تمام حملات و تهدیدات علیه کارمندان صحتی، به شمول واکسیناتورهای پولیو و کمپاین واکسیناسیون متوقف گردد؛ و از هر عملی که مانع دسترسی افراد به عالیترین استاندارد های قابل حصول تعلیمی و صحتی میشود، اجتناب گردد.
- موانعی که روی آزادی های قانونی زنان و دختران جهت دسترسی آنان به تعلیم و تربیه، صحت و کار وضع شده است فوراً برداشته شود، چنانچه این موانع هیچ مبنای قانونی و شرعی ندارند؛ و نیز اعمال مجازات تحت ساختارهای موازی عدلی و قضائی فوراً متوقف گردد.

به حکومت افغانستان

- استفاد غیر مستقیم هاوان، راکت ها، نارنجک ها و اسلحه ی دیگر، و نیز حملات هوای در محلات مزدحم ملکی متوقف گردد. امریه های واضح تاکتیکی، مقررات جنگی و سایر طرز العمل ها در ارتباط به استفاده از سلاح های انفجاری و هواپیما های نظامی تدوین و تطبیق شود.
- پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی تصویب و تطبیق شود؛ برنامه ی عملی که شامل اهداف مشخص و تدابیر بیشتری برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی باشد نهائی شود؛ و یک نهاد اختصاصی در چوکات حکومت جهت بررسی تمام رویداد های آسیب به افراد ملکی در نتیجه منازعات، ایجاد شود.
- تمام گروه های مسلح غیر مسئول، ملیشه ها، و "خیزش های مردمی" منحل و خلع سلاح شوند و استفاده از نیروهای غیرمنظم، ملیشه ها و گروه های مسلح در عملیات های نیروی های امنیتی افغان متوقف گردد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- اطمینان حاصل شود که تمام اتهامات مبنی بر نقض حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی و نیز نقض حقوق بشر، به شمول نقض حقوق زنان توسط نیروهای امنیتی افغان و گروه مسلح همکار حکومت، مورد تحقیق و بررسی قرار می گیرد؛ و کسانی که مسؤل شناخته می شوند، طبق الزامات قوانین افغانستان و حقوق بین المللی محاکمه و مجازات شوند.
- برای تطبیق پروتکل پنجم به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح های متعارف مشخص یک برنامه عمل تسوید شود؛ و اقدامات مؤثر جهت کاهش خطرات و تأثیرات مواد انفجاری باقی مانده از جنگ، از طریق بلند بردن ظرفیت های داخلی و اختصاص منابع برای تطبیق برنامه ی عمل، جهت پاکسازی مناطق آسیب دیده از مواد انفجاری بعد از انجام عملیات های نظامی، روی دست گرفته شود.
- اطمینان حاصل شود که حق جبران خساره به تمام قربانیان نقض جدی حقوق بشر دوستانه بین المللی و نقض جدی قواعد حقوق بشر بین المللی از طریق تأمین دسترسی مؤثر آنان به عدالت، پرداخت غرامت – به شمول اعاده حیثیت، جبران خساره، توان بخشی و تضمین های عدم تکرار خشونت و دسترسی به معلومات مرتبط به نقض حقوق بشر و مکانیزم غرامت بدون تبعیض در هر زمینه به شمول جنسیت و ملیت تأمین می شود.
- موضوع تقویت ظرفیت نیروهای امنیتی افغان در سوق و اداره و انجام عملیات های مؤثر ضد مواد انفجاری تعبیه شده، از جمله خنسی سازی مواد انفجاری تعبیه شده و استحصال آن کماکان در اولویت قرار داده شود؛^{۳۸} تمام منابع لازم برای تضمین تطبیق کامل استراتژی ملی ضد مواد انفجاری تعبیه شده تخصیص داده شود.
- اطمینان حاصل شود که حرمت کلینیک های صحی، کارمندان صحی و وسایط نقلیه طبی به عنوان تأسیسات بی طرف و مدد رسان حفظ می شود؛ و اطمینان حاصل شود که تمام مردم افغانستان به عالیترین معیار های تعلیمی و صحی قابل حصول دسترسی دارند.

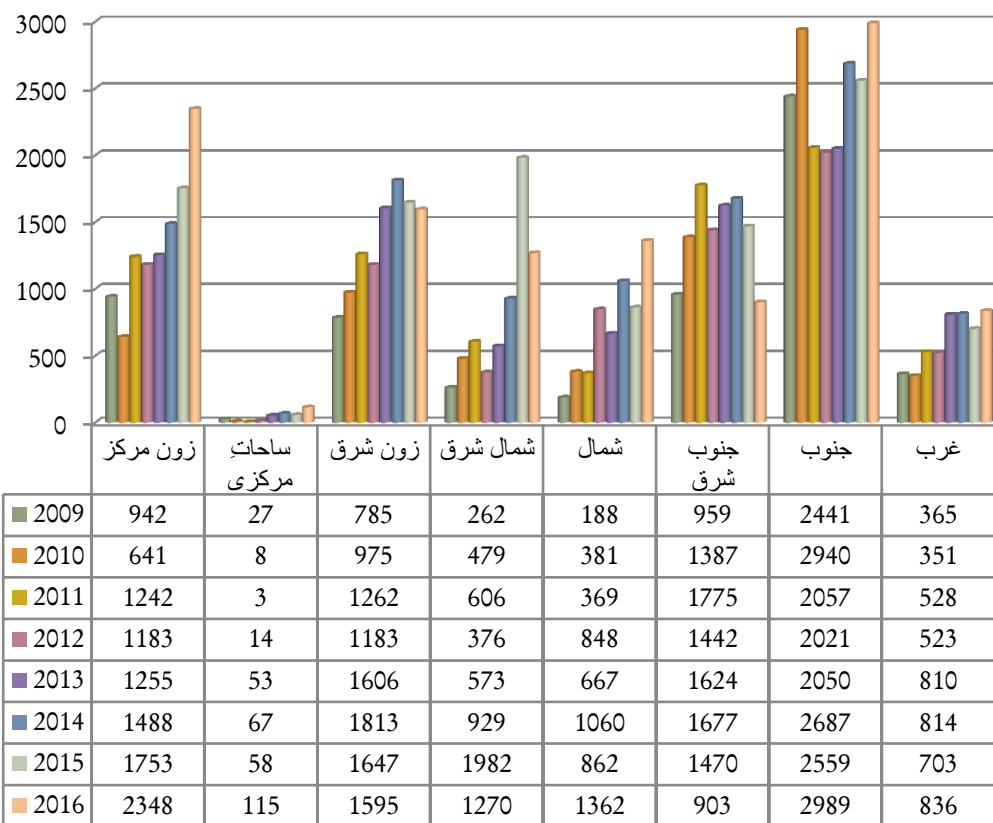
۳۸ استحصال مواد تعبیه شده ی انفجاری، پروسه ی شناسایی، جمع آوری، روند و پخش معلومات و مواد است که از ساحه انفجار مواد تعبیه شده بدست میاید تا در راستای اقدامات تعقیبی استخباراتی، تقویه روند مبارزه با روش جا سازی مواد تعبیه شده ی انفجاری، کاهش دادن منابع شورشیان و برای حمایت از پیگیری عدلی بکار گرفته شود. این پروسه شامل حفظ و نگهداشت، شناسایی و بازیافت اجزاء مواد تعبیه شده ی انفجاری بخاطر آزمایش های تخریکی، طب عدلی و بایومتریك میباشد که توسط نهادهای مجاز و متخصص اجرا میگردد. بهره برداری از مواد تعبیه شده ی انفجاری یکی از اجزاء مؤثر و با دوام تدابیر مبارزه با مواد تعبیه شده ی انفجاری میباشد.

به نیروهای نظامی بین المللی

- دولت افغانستان در راستای تطبیق پالیسی ملی برای کاهش تلفات افراد ملکی در جریان جنگ و در تدوین یک پلان عمل ملی مناسب که شامل اهداف مشخص کاهش تلفات افراد ملکی باشد، حمایت شود.
- فراهم سازی آموزش، منابع و حمایت های لازم برای نیروهای مسلح افغانستان پس از ۲۰۱۷ ادامه داشته باشد؛ این حمایت ها در سطوح پالیسی و عملیاتی و همچنان در سطح تاکتیکی ادامه یابد؛ البته با در نظر داشت پروتکل های مناسب و آموزش برای کاهش تلفات افراد ملکی در ارتباط با استفاده غیر مستقیم از سلاح و طیارات جنگی بخاطر رعایت الزامات حقوق بشردوستانه بین المللی.
- حمایت از نیروهای امنیتی افغان در سوق و اداره و اجرای عملیات های مؤثر ضد مواد انفجاری تعبیه شده و خنثی سازی آن، بشمول استحصال مواد تعبیه شده ی انفجاری در سال ۲۰۱۷ و پس از آن ادامه یابد.
- تحقیقات شفاف بعد از عملیات و بدنبال ادعای تلفات افراد ملکی در عملیات های که نیروهای بین المللی دخیل اند، بشمول نیروهای امنیتی و استخباراتی، با توجه ویژه بر عملیات های هوایی و کشفی بخاطر بهترسازی اقدامات عملیاتی و مسؤلیت پذیری، صورت گیرد. همچنان بخاطر مطمئن شدن از اینکه عملیات ها با در نظر داشت الزامات حقوق بشردوستانه بین المللی و قواعد حقوق بشر بین المللی اجرا شده است و اطمینان از اینکه قربانیان و بازماندگان غرامت دریافت میکنند، اقدامات مناسب مد نظر گرفته شود.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در زون های مختلف

از جنوری تا دسامبر ۲۰۰۹ - ۲۰۱۶

۱. محافظت از حقوق بشر در ساحات متأثر از منازعات

زنان و منازعات مسلحانه

"زمانیکه جنگ بین طالبان و نیروهای امنیتی افغانستان شروع شد، من در قریه خود بودم. از جنگ ترسیدم و همراه با اطفالم خانه را ترک کرده و به منزل یکی از اقارب مان دورتر از ساحه‌ی جنگ پناه بردیم. ما در یک اتاق نشسته بودیم که یک گلوله‌ی هاوان که از سوی پولیس ملی افغان فیر شده بود به خانه اصابت کرد. دو دختر من و یک پسر از خانواده‌ی اقاربم کشته شدند. من و دو پسر و یک دختر دیگرم مجروح شدیم. دختر خانواده اقاربم نیز از اثر انفجار سرگلوله هاوان در داخل خانه مجروح شد."

- زن ۳۲ ساله‌ی که به تاریخ ۲۶ سپتمبر در ولسوالی خواجه غار ولایت تخار از اثر هاوان پرتاب شده از سوی پولیس ملی افغان، متضرر شده است.

در طول سال ۲۰۱۶، خشونت مستمر ناشی از منازعات مسلحانه در افغانستان سبب قربانی شدن مضاعف آن عده اشخاصی شد که در آسیب پذیرترین وضع قرار داشتند. از اثر خشونت‌های مرتبط به منازعات مسلحانه، تعداد زیادی از زنان و دختران کشته و مجروح شدند و حقوق بشری بسیاری از آنان از سوی عناصر مخالف دولت نیز نقض شده است. از جمله مجازات بیرحمانه که از سوی ساختارهای موازی عدلی و قضائی بالای آنان وضع گردیده است. در موارد دیگر، عناصر مخالف دولت بطور عمدی حقوق اساسی زنان را محدود کردند. در برخی موارد دیگر، آنان محدودیت در گشت و گذار زنان وضع کردند که باعث عدم دسترسی زنان به مراقبت‌های صحی شده و دسترسی دختران به تعلیم و تربیه بالاتر از دوره‌ی ابتدائیه را منع قرار دادند.

تلفات زنان ملکی از اثر خشونت‌های مرتبط به منازعات

در جریان سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۲۱۸ مورد تلفات زنان ملکی (۳۴۱ کشته و ۸۷۷ مجروح) را ثبت کرد که این رقم، نسبت به سال ۲۰۱۵، دو درصد کاهش را نشان می‌دهد.^{۳۹} درگیری‌های زمینی، مواد انفجاری تعبیه شده و قتل‌های هدفمند و عمدی کما فی السابق به عنوان عوامل اصلی مرگ و مجروحیت زنان پا برجا مانده است.^{۴۰} تلفات زنان ملکی ۱۱ درصد کل تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶ را تشکیل می‌دهد.

^{۳۹} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵، یوناما ۱۲۷۴ مورد تلفات زنان ملکی (۳۳۴ کشته و ۹۱۳ مجروح) را ثبت کرد.

^{۴۰} درگیری‌های زمینی ۵۸ درصد تلفات زنان ملکی یعنی ۷۰۴ مورد تلفات زنان ملکی (۱۷۳ کشته و ۵۳۱ مجروح)، مواد انفجاری تعبیه شده ۱۲ درصد یعنی ۱۵۱ مورد تلفات زنان ملکی (۶۶ کشته و ۸۵ مجروح)، حملات هوایی نه درصد یعنی

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

عناصر مخالف دولت ۴۶ درصد کل تلفات زنان ملکی در سال ۲۰۱۶ را سبب شدند، در حالیکه نیروهای طرفدار دولت باعث ۴۰ درصد این تلفات شدند. متباقی تلفات زنان ملکی از اثر رویداد های آتش متقابل بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت بوجود آمده است، (۱۳ درصد) که یوناما نتوانست مسئولیت آن را به یکی از طرفین جنگ نسبت دهد و دو درصد دیگر تلفات ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ بوده است.

خشونت های مرتبط به جنگ در ساحات مزدحم ملکی تاثیرات منفی سنگینی روی زنان برجای گذاشته است. درگیری های زمینی بیشترین تلفات یعنی ۵۸ درصد تلفات زنان ملکی را سبب شده که از آن جمله ۷۰۴ مورد (۱۷۳ کشته و ۵۳۱ مجروح) را شامل می باشد و این رقم هفت درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۴۱} یوناما ۱۹۲ مورد تلفات زنان ملکی (۳۳ کشته و ۱۵۹ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی توسط عناصر مخالف دولت را ثبت کرده که افزایش ۱۴ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۴۲} درگیری های زمینی توسط نیروهای طرفدار دولت سبب ۳۵۴ مورد تلفات زنان ملکی (۱۰۱ کشته و ۲۵۳ مجروح) می باشد که یک افزایش ۳۵ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد. عمده ترین عامل این تلفات استفاده بدون تفکیک و پرتاب غیرمستقیم هاوان و سایر سلاح های انفجاری در ساحات مزدحم ملکی بوده است.^{۴۳}

یوناما ۱۵۱ مورد تلفات زنان ملکی (۶۶ کشته و ۸۵ مجروح) ناشی از انفجار مواد تعبیه شده انفجاری را ثبت کرده است که از این میان، نوع فشاری مواد انفجاری تعبیه شده سبب ۶۶ درصد تلفات فوق الذکر

۱۰۴ مورد تلفات زنان ملکی (۳۳ کشته و ۷۱ مجروح)، قتل های هدفمند و عمدی هشت درصد یعنی ۱۰۰ مورد تلفات زنان ملکی (۳۸ کشته و ۶۲ مجروح)، حملات انتحاری و پیچیده هشت درصد یعنی ۹۹ مورد تلفات زنان ملکی (۱۰ کشته و ۸۹ مجروح)، و مواد انفجاری باقی مانده از جنگ دو درصد یعنی ۲۴ مورد تلفات زنان ملکی (پنج کشته و ۱۹ مجروح) را سبب گردید. تاکتیک های باقی مانده: مجازات های ساختار های موازی عدلی و قضائی، عملیات های تلاشی، رویداد های تهدید و ارباب و آزار و اذیت، موارد تشدید قوا، اختطاف افراد ملکی در ارتباط به جنگ سه درصد تلفات زنان ملکی را سبب شده است.

^{۴۱} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۵، یوناما ۶۵۷ مورد تلفات زنان ملکی (۱۵۳ کشته و ۵۰۴ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد.

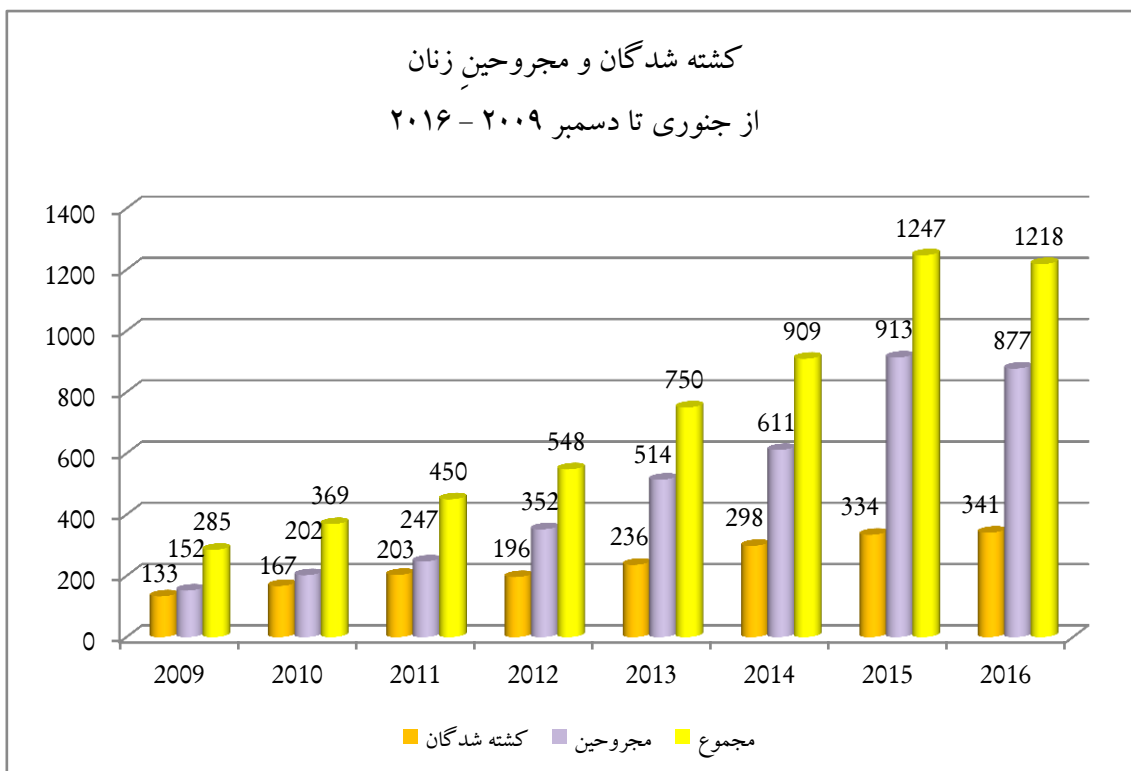
^{۴۲} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۶۸ مورد تلفات ملکی (۴۲ کشته و ۱۲۶ مجروح) منسوب به عناصر مخالف دولت در جریان درگیری های زمینی را ثبت کرد.

^{۴۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۶۲ مورد تلفات نان ملکی (۵۳ کشته و ۲۰۹ مجروح) از اثر درگیری های زمینی توسط نیروهای طرفدار دولت را ثبت کرد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

میشود.^{۴۴} اگرچه این رقم یک کاهش ۲۵ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد، ولی با آن هم، استفاده از این تاکتیک کورکورانه و غیر قانونی هنوز هم به عنوان دومین عامل اصلی تلفات زنان ملکی در سال ۲۰۱۶ پابرجا مانده است.^{۴۵} بعنوان مثال، بتاريخ ۲۸ نومبر در ولسوالی شاه ولی کوت ولایت قندهار، مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری که توسط طالبان به منظور هدف قرار دادن نیروهای امنیتی افغان جاسازی شده بود، منفجر شده، جان دو زن را گرفت و سه دختر و دو مرد دیگر را مجروح کرد.

در سال ۲۰۱۶، افزایش در عملیات های هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت، به خصوص توسط نیروی هوایی افغانستان که در اکثر مواقع در پشتیبانی از نیروهای زمینی درگیر با عناصر مخالف دولت در ساحات پرجمعیت ملکی، صورت گرفته است، سبب افزایش چشمگیر در رقم تلفات زنان از اثر حملات هوایی شده است. در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۰۴ مورد تلفات زنان ملکی (۳۳ کشته و ۷۱ مجروح) ناشی از عملیات های هوایی را ثبت کرده است. در حالیکه رقم تلفات زنان ناشی از این قبیل عملیات ها در سال ۲۰۱۵، بیست و هفت (۲۷) مورد تلفات (۱۳ کشته و ۱۴ مجروح) ثبت شده بود.

^{۴۴} در سال ۲۰۱۶، مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری سبب ۱۰۰ مورد تلفات زنان ملکی (۵۴ کشته و ۴۶ مجروح) شد.
^{۴۵} یوناما در سال ۲۰۱۵، ۲۰۲ مورد تلفات زنان ملکی (۸۴ کشته و ۱۱۸ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرد.

کشتار هدفمند زنان

در جریان سال ۲۰۱۶، یوناما ۹۶ مورد تلفات زنان ملکی (۳۵ کشته و ۶۱ مجروح) ناشی از ۵۴ رویداد کشتار هدفمند و عمدی به دست عناصر مخالف دولت^{۴۶} را ثبت کرد که افزایش ۲۵ درصدی نسبت به آمار سال ۲۰۱۵ را رقم زده است. شصت و چهار مورد تلفات زنان ملکی (۲۶ کشته و ۳۸ مجروح) به سبب حملاتی اتفاق افتاد که در آن، عناصر مخالف دولت بطور عمدی زنان را هدف قرار دادند. مابقی تلفات، ناشی از خسارات جانبی در رویدادهایی بود که هدف آن اشخاص دیگر بودند.^{۴۷} بعنوان مثال، به تاریخ ۱۲ نومبر، عناصر مخالف دولت، یک زن را در خانه اش در ولسوالی بالابلوک ولایت فراه پس از آنکه وی را متهم به تبلیغات علیه افراطگرایی خشونت آمیز کردند، به قتل رساندند. به تاریخ ۱۵ اکتوبر، عناصر مخالف دولت زن دیگری را که کارمند یک مؤسسه غیر دولتی (و معلم مکتب) بود و بطور فعالانه در پروژه های امداد رسانی و انتخابات کار می کرد، در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان به قتل رساندند.

عناصر مخالف دولت زنان مدافع حقوق بشر و زنان فعال در حیات اجتماعی و نیز زنانی را که در سکتور های غیر سنتی از قبیل پولیس و امنیت کار می کردند، مورد هدف قرار دادند و به این ترتیب، توانائی آنان در مشارکت در این عرصه ها را به سبب ترس از انتقام جویی، محدود کردند. به گونه ی مثال، به تاریخ ۱۷ دسمبر ۲۰۱۶، عناصر مخالف دولت پنج کارمند زن یک شرکت خصوصی امنیتی در شهر قندهار ولایت قندهار را به ضرب گلوله کشتند. طالبان مسئولیت این کشتار را بدوش نگرفتند و این رویداد را به "مسائل داخلی بین مقامات قندهار" مرتبط دانستند.^{۴۸} این رویداد شبیه چند مورد قتل های اعدام گونه ی بود که در شهر قندهار اتفاق افتاده بود.^{۴۹} معلوماتی که بدست یوناما رسیده است، نشان می دهد که حمله کنندگان شاید این زنان را صرف به این دلیل ساده که در بیرون از خانه کار می کردند،

^{۴۶} این ارقام شامل مواردی می شود که در آن زن مورد هدف نبود ولی در جریان حمله کشته و یا زخمی شد. برای معلومات بیشتر در مورد اینکه یوناما قتل های هدفمند توسط عناصر مخالف دولت را چگونه ثبت کرده است، مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان قتل های هدفمند عناصر مخالف دولت که منجر به تلفات ملکی شد.

^{۴۷} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۸۲ مورد تلفات زنان ملکی (۳۹ کشته و ۴۳ زخمی) ناشی از قتل های هدفمند را ثبت کرد.

^{۴۸} طالبان این اعلامیه را در حساب توئیتر خود در این سایت منتشر کردند:

<http://www.twitter.com/zmujaheed5> تاریخ آخرین مراجعه به سایت، ۲۳ جنوری ۲۰۱۷.

^{۴۹} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۲۵ رویداد تلفات ملکی از اثر قتل های هدفمند و عمدی موفقانه و یا نافرجام را در شهر قندهار ثبت کرد منجر به کشته شدن هجده فرد ملکی و مجروحیت یازده تن دیگر گردید. مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان قتل های هدفمند عناصر مخالف دولت که منجر به تلفات ملکی شد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کشته باشند. مسئولین قندهار چند هفته بعد دو مظنون را در ارتباط به این رویداد دستگیر کردند ولی شرح دقیق این کشتار هنوز روشن نیست.

ناتوانی همیشگی دولت در پاسخگو قرار دادن عاملین قتل‌های هدفمند مرتبط به منازعات سبب بروز نگرانی‌ها در مورد احتمال میزانی از رضایت در خصوص ارتکاب جرایم علیه زنان شده است. به خصوص جرایم علیه زنان که وظایف و یا فعالیت‌هایی را انجام می‌دهند که متناقض با نورم‌های حاکم اجتماعی تصور می‌شود.

محدودیت‌ها در برخورداری زنان و دختران از حقوق اساسی بشری

مثل سال ۲۰۱۵، عناصر مخالف دولت تحت تأثیر افراط‌گرایی خشونت‌آمیز در مناطق تحت کنترل شان محدودیت‌های زیادی بالای زنان وضع کردند که مانع برخورداری آنان از حقوق انسانی شان شده است. یوناما مواردی را ثبت کرده است که در آن، عناصر مخالف دولت مانع دسترسی زنان به حقوق شان، از قبیل مراقبت‌های صحی، شده‌اند. بعنوان مثال، در اوایل ماه مارچ ۲۰۱۶، عناصر مخالف دولت در ولسوالی یمگان ولایت بدخشان اعلامیه صادر کردند و در آن به زنان هشدار دادند که بدون یک نفر مرد محرم از اقارب نزدیک شان، نمی‌توانند به کلینیک ولسوالی مراجعه کنند. پیشتر از آن، در جنوری، یوناما چندین گزارش بدست آورده بود که عناصر مخالف دولت یک نفر محافظ را در دروازه کلینیک توظیف کرده بودند. یوناما ۲۲ رویداد تهدید، ارباب و آزار و اذیت دختران از سوی عناصر مخالف دولت که هدف آن ممانعت از تعلیم و تربیه دختران بود، را نیز ثبت کرده است.^{۵۰}

بین ماه‌های سپتمبر و نومبر ۲۰۱۶، یوناما برنامه مشورتی با بیشتر از ۴۰۰ فعال جامعه مدنی افغان، از جمله ۲۳۵ زن را به عنوان بخشی از برنامه یوناما تحت عنوان روزهای جهانی باز در مورد زنان، صلح و امنیت، راه‌اندازی کرد. اشتراک‌کنندگان این برنامه‌ها در مورد گسترش افکار افراط‌گرایی در مدرسه‌ها و مساجد ثبت نشده، محابس، دانشگاه‌ها، اجتماعات عمومی و رسانه‌های اینترنتی ابراز نگرانی کردند. یوناما گزارشاتی در مورد تاکتیک‌های استخدام عناصر مخالف دولت بدست آورده است که آنان، با بهره‌برداری از آسیب‌پذیری زنان، مخصوصاً مادران سربازان کشته شده‌ی نیروهای امنیتی افغان، و زنان محبوس که امکان دوباره بازگشتن شان به خانواده‌هایشان به دلیل بدنامی‌های اجتماعی بسیار دشوار است، اقدام به سربازگیری می‌کنند.

^{۵۰}مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان اطفال و منازعات مسلحانه.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در پرتو چالش‌هایی که در بالا به تفصیل برشمرده شد، یوناما از حکومت می‌خواهد که اقدامات بیشتری به منظور تطبیق پلان عمل ملی در مورد قطعنامه ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد در ارتباط به زنان، صلح و امنیت، از جمله تمویل دوامدار و حمایت سیاسی، در عالی‌ترین سطح، از تطبیق این پلان، روی دست گیرد.

اطفال و منازعات مسلحانه

"به تاریخ ۱۷ اکتوبر، در قریه پیاده روان بودم که صدای وحشتناک یک انفجار را شنیدم. واقعاً نمی‌دانم چه اتفاق افتاد. اکنون می‌دانم که یکی از پاهایم را از دست داده‌ام. برادرم می‌گوید که من در نتیجه انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری مجروح شدم."^{۵۱}

— گفته‌های پسر پانزده ساله‌ی که از اثر انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری بتاريخ ۱۷ اکتوبر در ولسوالی امام صاحب ولایت کندز مجروح شد.

تلفات اطفال از اثر خشونت‌های مرتبط به منازعات به سیر صعودی خود در سال ۲۰۱۶ ادامه داده است.^{۵۲} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۳۵۱۲ مورد تلفات اطفال (۹۲۳ کشته و ۲۵۸۹ مجروح) را ثبت کرده است که این رقم، در مقایسه با سال ۲۰۱۵، افزایش ۲۴ درصدی را نشان می‌دهد.^{۵۳} پسران ۷۰ درصد رقم تلفات اطفال و دختران ۲۹ درصد آنرا تشکیل می‌دهند.^{۵۴} در کل، اطفال ۳۱ درصد تلفات ملکی ناشی از خشونت‌های مرتبط به منازعات در افغانستان در سال ۲۰۱۶ را تشکیل می‌دهند.

یوناما مخصوصاً از افزایش روزافزون رقم تلفات اطفال از اثر جنگ‌های زمینی نگران است. در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۷۶۱ مورد تلفات اطفال (۳۹۰ کشته و ۱۳۷۱ مجروح) ناشی از درگیری‌های زمینی را ثبت کرده است که نسبت به سال ۲۰۱۵، افزایش ۲۳ درصدی را نشان می‌دهد.^{۵۵} مثل سال ۲۰۱۵، درگیری‌های

^{۵۱} مصاحبه‌ی یوناما با شخص قربانی، شهر قندز، ولایت قندز، ۲۳ اکتوبر ۲۰۱۶.

^{۵۲} یوناما یادآوری می‌کند که تلفات اطفال در سال ۲۰۱۵ چهارده درصد نسبت به سال ۲۰۱۴ افزایش یافته بود. مراجعه شده به گزارش سال ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۱۸.

^{۵۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۸۴۰ مورد تلفات ملکی (۷۳۶ کشته و ۲۱۰۴ مجروح) ناشی از منازعات مسلحانه را ثبت کرده بود.

^{۵۴} یوناما جنسیت یک درصد تلفات اطفال یعنی ۲۶ مورد تلفات (۱۶ کشته و ۱۰ مجروح) در سال ۲۰۱۶ را نتوانست تثبیت کند. یوناما ۲۴۶۲ مورد تلفات اطفال پسر (۶۶۸ کشته و ۱۷۹۴ مجروح) و ۱۰۲۴ مورد تلفات اطفال دختر (۲۳۹ کشته و ۷۸۵ مجروح) را ثبت کرد.

^{۵۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۴۳۱ مورد تلفات اطفال (۲۹۳ کشته و ۱۱۳۸ مجروح) ناشی از درگیری‌های زمینی را ثبت کرد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

زمینی در سال ۲۰۱۶، بیشترین رقم تلفات اطفال را سبب شده که نیم کل تلفات اطفال را تشکیل می دهد. ^{۵۶} تلفات اطفال ملکی ناشی از درگیری های زمینی نسبت به تلفات افراد ملکی بزرگسال افزایش بیشتر داشته است. دلیل این افزایش، درگیری های زمینی در ساحات مزدحم ملکی است که معمولاً در آن ساحات، خانواده های بزرگ با اطفال زیاد زندگی می کنند. درگیری های زمینی مخصوصاً به دختران آسیب بیشتر رسانده است. یعنی ۶۷ درصد کل تلفات دختران از اثر درگیری های زمینی بوده است. در حالیکه در مورد تلفات پسران، ۴۳ درصد ناشی از این گونه درگیری ها بوده است. ^{۵۷}

یوناما ۶۰۹ مورد تلفات اطفال (۱۸۳ کشته و ۴۲۶ مجروح) ^{۵۸} ناشی از انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ در سال ۲۰۱۶ را ثبت کرده است که یک افزایش ۶۵ درصدی در رقم مرگ و مجروحیت اطفال از اثر این گونه انفجارات را نشان می دهد. یوناما نگران استفاده مستمر و فراگیر طرف های درگیر منازعات از سلاح های انفجاری و یا غیر مستقیم، از جمله راکت و هاوان که معمولاً بقایای منفجر نشده تولید می کنند، بوده و به شدت نگران کم کاری و کوتاهی طرف های منازعه در علامه گذاری و پاکسازی بقایای منفجر نشده در میدان جنگ به دنبال درگیری های زمینی در ساحات مزدحم ملکی می باشد.

اطفال ۸۴ درصد تلفات افراد ملکی از اثر مواد انفجاری باقی مانده از جنگ در سال ۲۰۱۶ را تشکیل داده اند. آسیب نامتناسب این مواد بالای اطفال به فقر و نبود تعلیمات و آگاهی در مورد خطرات مواد انفجاری باقی مانده از جنگ ارتباط دارد. احتمال اندکی می رود که اطفال که در ساحات متأثر از جنگ زندگی می کنند، در مورد خطرات ماین ها آموزش دریافت کرده باشند و این اطفال، به سبب حس کنجکاوی طبیعی شان، اکثراً اشیای ناشناخته و براق را که در نزدیکی خانه های شان، هنگام بازی در بیرون، پیدا می کنند، بر می دارند. اطفال از دستگاه های ردیاب آهن نیز برای یافتن آهن پاره ها استفاده می کنند تا آنها بعداً بفروشند. آنان اکثراً میدان های جنگ های گذشته و مزارع را که در آن مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را می توان پیدا کرد، جستجو می کنند. در بسیاری موارد، در حالیکه والدین و اطفال ممکن است از

^{۵۶} در سال ۲۰۱۶، بقایای انفجاری جنگ دومین رقم بلند تلفات اطفال را بعد از مواد انفجاری تعبیه شده و عملیات های هوایی سبب شد.

^{۵۷} یوناما ۱۰۶۰ مورد تلفات اطفال پسر (۲۵۰ کشته و ۸۱۰ مجروح) و ۶۸۸ مورد تلفات اطفال دختر (۱۳۳ کشته و ۵۵۵ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۶ را ثبت کرد.

^{۵۸} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل مواد انفجاری باقی مانده از جنگ و درگیری های زمینی: افراد ملکی گیرمانده در آتش دوطرف. در سال ۲۰۱۵، یوناما ۳۶۹ مورد تلفات اطفال (۱۱۵ کشته و ۲۵۴ مجروح) ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را ثبت کرد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

خطراتی که جمع آوری آهن پاره ها متوجه آنان می سازد، آگاهی داشته باشند، ولی فقر و تنگدستی خانواده ها را وادار به ادامه این کار می کند.^{۵۹} مواد انفجاری باقی مانده از جنگ مخصوصاً به پسران آسیب بیشتر وارد کرده است. به این معنی که مواد انفجاری باقی مانده از جنگ سبب ۲۱ درصد کل تلفات پسران بوده است، در حالیکه رقم تلفات دختران ناشی از انفجار این گونه مواد، ۹ درصد می باشد.^{۶۰}

تلفات اطفال ناشی از حملات هوایی در سال ۲۰۱۶ بیش از دو برابر افزایش یافته و آمار آن به ۲۰۰ مورد (۷۸ کشته و ۱۲۲ مجروح) رسیده است. در حالیکه تلفات اطفال در سال ۲۰۱۵ ناشی از این گونه حملات ۹۱ مورد (۳۶ کشته و ۵۵ مجروح) بوده است. به گونه ی مثال، در شب ۳/۲ نومبر، یک رشته حملات هوایی که بالای ساحات مسکونی در روستای بزقندهاری شهر قندز، ولایت قندز، اجرا شد، علاوه بر کشتن شش مرد و شش زن، جان ۲۰ طفل را نیز گرفت.

تلفات اطفال از اثر مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۶ چهار درصد نسبت به سال ۲۰۱۵ افزایش یافته است.^{۶۱} یوناما ۵۵۴ مورد تلفات اطفال (۱۶۷ کشته و ۳۸۷ مجروح) ناشی از این تاکتیک (عمدتاً مواد انفجاری نوع فشاری و کنترل از راه دور) را ثبت کرده است که به این ترتیب، سیر نزولی تلفات اطفال از اثر مواد انفجاری تعبیه شده که در سال ۲۰۱۵ ثبت شده بود، دوباره برعکس شده است.^{۶۲} حملات انتحاری و پیچیده سبب ۱۵۵ مورد تلفات اطفال (۱۶ کشته و ۱۳۹ مجروح) در سال ۲۰۱۶ شده است که کاهش ۳۱ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۶۳}

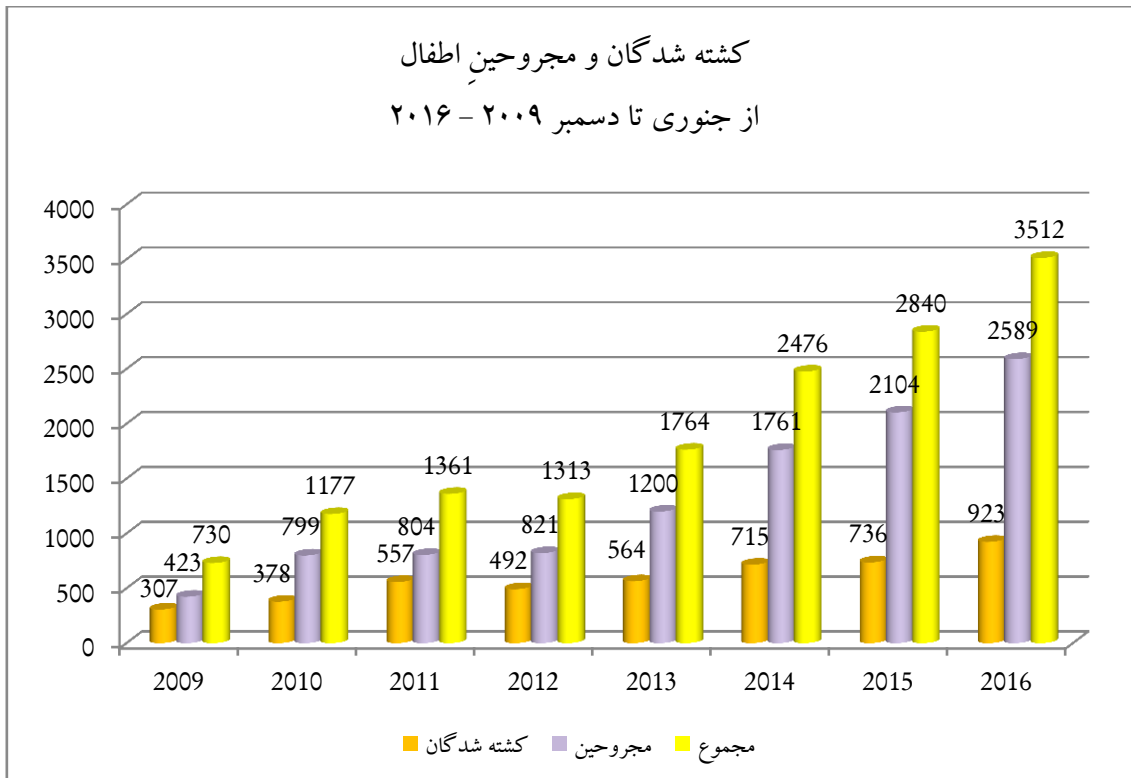
^{۵۹} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل مواد انفجاری باقی مانده از جنگ.

^{۶۰} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۸۹ مورد تلفات اطفال دختر (۲۴ کشته و ۶۵ مجروح) و ۵۲۰ مورد تلفات اطفال پسر (۱۵۹ کشته و ۳۶۱ مجروح) ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را ثبت کرد.

^{۶۱} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۵۳۲ مورد تلفات اطفال (۱۵۸ کشته و ۳۷۴ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرد.

^{۶۲} در سال ۲۰۱۵، تلفات اطفال ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده ۱۴ درصد نسبت به سال ۲۰۱۴ کاهش یافت.

^{۶۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۲۵ مورد تلفات اطفال (۵۰ کشته و ۱۷۵ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را ثبت کرد.

اختطاف اطفال

یوناما ۱۰ رویداد اختطاف اطفال در سال ۲۰۱۶ را ثبت کرده که طی آن، ۱۵ طفل ربوده شدند. اختطاف اطفال در سراسر افغانستان، منجمله در ولایات فراه، قندز، هلمند، میدان وردک، لغمان، ننگرهار، و بدخشان، اتفاق افتاده است.

نماینده‌ی ملل متحد هفت رویداد اختطاف اطفال که در آن ۱۱ طفل ربوده شده بودند، را به گروه طالبان و یک رویداد که در آن دو طفل ربوده شده بودند، را به شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش نسبت می‌دهد.^{۶۴} عناصر مخالف دولت عمدتاً پسران ۱۶ و ۱۷ ساله را ربودند که به گمان آنها، اطفال مذکور حامی دولت، عضو نیروهای امنیتی افغان و یا وابسته به عناصر مخالف دولت رقیب گروه رباینده، بودند. برای مثال، بتاريخ ۱۳ فبروری، در ولسوالی علیشینگ، ولایت لغمان، عناصر مخالف دولت، یک مرد و دو پسر را از یک موتر براساس این فرض که خانواده آنان برای دولت کار می‌کند، اختطاف

^{۶۴} مطابق قطعنامه ۲۲۵۵ (۲۰۱۵) شورای امنیت، شورای امنیت سازمان ملل متحد طالبان را به سبب اختطاف اطفال در سال ۲۰۱۵ شامل فهرست کرد. هدف از این فهرست بندی این است که از گروه های مسلح و سایر عواملی که مرتکب تخلفات جدی علیه اطفال می شوند بطور علنی نام برد. طالبان به سبب استخدام و استفاده از اطفال، کشتار و معلول کردن اطفال، حملات و تهدیدهای مکرر بالای مکاتب و شفاخانه ها و اشخاص محافظت شده نیز شامل فهرست می باشند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کردند. عناصر مخالف دولت بعداً آن سه شخص را به دنبال گفتگو با بزرگان محل رها کردند. پولیس محلی افغان و گروه‌های مسلح طرفدار دولت هر کدام یک طفل را ربودند که به نظر می‌رسد انگیزه‌ی هر دو مورد طفل ربایی، خشونت جنسی بوده باشد.^{۶۵}

استخدام و استفاده از اطفال در منازعات مسلحانه

یوناما که ریاست مشترک گروه کاری ملل متحد در کشور برای نظارت و گزارشدهی^{۶۶} را به عهده دارد، کمافی السابق گزارشاتی در مورد استخدام و استفاده از اطفال از سوی عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان را دریافت کرده که در مجموع، ۵۹ رویداد در سال ۲۰۱۶ که در آن ۹۱ پسر استخدام و یا استفاده شده بودند را ثبت کرده است.^{۶۷} با توجه به این احتمال زیاد که موارد استخدام و استفاده اطفال کمتر از آنچه که هست گزارش داده می‌شود، یوناما خاطر نشان می‌سازد که آمار فوق الذکر شاید نتواند میزان واقعی استخدام و استفاده اطفال از سوی طرف‌های منازعه، به خصوص از سوی داعش/شاخه خراسان و طالبان را بازتاب دهد.^{۶۸} عناصر مخالف دولت بیشترین رقم اطفال را استخدام و استفاده کردند. گروه کاری ملل متحد در کشور برای نظارت و گزارشدهی^{۶۶} موارد را که در آن یک پسر از سوی طالبان استخدام و یا استفاده شده بود، ۱۰ پسر که از سوی داعش/شاخه خراسان استخدام و یا استفاده شده بودند و پنج پسر که از سوی عناصر ناشناخته مخالف دولت استخدام شده بودند، را ثبت کرده است که

^{۶۵} از ارائه معلومات بیشتر به دلیل حفظ امنیت اشخاص، خودداری شده است.

^{۶۶} گروه کاری ملل متحد در کشور برای نظارت و گزارشدهی (سی تی اف ام آر) در سپتامبر ۲۰۰۸ به عنوان بخشی از مکانیزم نظارت و گزارشدهی در مورد شش تخلف جدی علیه اطفال که در قطعنامه ۱۶۱۲ (۲۰۰۵) مشخص و فهرست شده است، ایجاد گردید؛ این تخلفات عبارت‌اند از: (۱) کشتن و یا معلول کردن اطفال؛ (۲) استخدام و یا استفاده از اطفال در صفوف نیروهای مسلح و یا گروه‌های مسلح؛ (۳) خشونت جنسی علیه اطفال؛ (۴) حمله بالای مکاتب و شفاخانه‌ها؛ (۵) اختطاف اطفال؛ و (۶) منع دسترسی اطفال به کمک‌های بشردوستانه.

^{۶۷} در سال ۲۰۱۵، گروه کاری (سی تی اف ام آر) استخدام و یا استفاده از ۴۵ طفل توسط طرف‌های درگیری را ثبت کرد. یوناما از اطفال پسر یاد می‌کند زیرا گروه کاری متذکره هیچ رویدادی استخدام و یا استفاده از اطفال دختر توسط طرف‌های درگیری را ثبت نکرده است.

^{۶۸} استخدام و یا استفاده از اطفال توسط نیروهای مسلح و گروه‌های مسلح به "تمام اشخاص زیر سن هجده سالگی اطلاق می‌شود که [...] از سوی نیروهای مسلح و یا گروه‌های مسلح در هر ظرفیتی، به شمول، ولی نه محدود به موارد ذیل، استخدام و یا استفاده شده باشد: استخدام و یا استفاده از اطفال، پسر و دختر، به عنوان جنگجو، آشپز، بارکش، جاسوس و یا مقاصد جنسی."

مراجعه شود به اصول و رهنمودهای پاریس در مورد اطفال وابسته به نیروهای مسلح یا گروه‌های مسلح در این سایت:

https://childrenandarmedconflict.un.org/publications/ParisPrinciples_EN.pdf

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

این گروه‌ها عمدتاً از این اطفال برای جاسازی مواد انفجاری تعبیه شده، انتقال مواد انفجاری، انجام حملات انتحاری و جاسوسی استفاده می‌کردند. برای مثال، بتاريخ ۱۴ جولای، در ولسوالی گردیز، ولایت پکتیا، انفجار یک واسکت انتحاری جان پسر ۱۳ ساله‌ی را گرفت. انفجار هنگام رخ داد که او میخواست آن واسکت را در خانه‌اش پیش از انجام حمله انتحاری به تن کند. نیروهای امنیتی افغان یازده پسر را در سال ۲۰۱۶ استخدام و یا مورد استفاده قرار دادند (پنج پسر از سوی پولیس ملی افغان، یک پسر از سوی ارتش ملی افغان، دو پسر از سوی پولیس محلی افغان و یک پسر مشترکاً از سوی پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان). علاوه بر آن، یک گروه مسلح طرفدار دولت یک پسر دیگر را استخدام و یا استفاده کرده است.

تجاوز جنسی و سایر اشکال خشونت‌های جنسی

یوناما چهار رویداد خشونت جنسی مرتبط به منازعات، علیه اطفال را در سال ۲۰۱۶ ثبت کرده که از این میان، یک رویداد آن تجاوز جنسی بوده است. احتمال می‌رود که این گونه‌ی واقعات، کمتر از آنچه که رخ می‌دهد، گزارش داده می‌شود. زیرا نورم‌های حاکم اجتماعی، از قبیل حس شرمساری قربانی خشونت جنسی که سبب می‌شود وی در جامعه منزوی و یا از آن رانده شود، مانع گزارشدهی این گونه واقعات می‌گردد.

دو رویداد خشونت جنسی، که از سوی یوناما ثبت شده، مربوط به استفاده از پسرها توسط پولیس محلی افغان برای مقاصد جنسی، از جمله تجاوز جنسی و بهره‌برداری جنسی، در ولایات بغلان و قندز می‌میشود.^{۶۹}

نماینده‌ی ملل متحد یک رویداد بدرفتاری جنسی با یک پسر شانزده ساله، بتاريخ ۱۷ اکتوبر در ولایت پکتیا، از سوی نیروهای خاص ارتش ملی را نیز ثبت کرده است. نیروهای متذکره آن طفل را به زور برهنه کردند و در برابر چشمان معلمین و شاگردان مکتب از او عکس گرفتند. گزارش شده است که به دنبال اعتراض معلمین و شاگردان، نیروهای خاص ارتش ملی افغانستان در داخل حیاط مکتب دست به شلیک گلوله زدند که از اثر آن، یک معلم دیگر از ناحیه گردن زخمی و معلم دیگری را به حدی لت و کوب

^{۶۹} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۲۰.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کردند تا تا بیهوش شد. بتاريخ ۱۹ اکتوبر، پرسونل ارتش ملی که در این رویداد دخیل بودند، دستگیر و به محکمه نیروهای ویژه ارتش ملی افغان در شهر کابل برای تعقیب عدلی منتقل گردیدند.^{۷۰}

بتاریخ ۲۱ اکتوبر، یک هیئت سیاسی که از سوی مقام ریاست جمهوری توظیف شده بود، به شهر گردیز رفت و در ارتباط به آن رویداد، با مقامات محلی حکومت و اعضای شورا بحث و گفتگو کرد. در نتیجه آن رویداد، مکتب به مدت سه روز بسته شد و به تعداد ۱۲۰۰ شاگرد مؤقتاً از رفتن به درس محروم شدند. طبق معلومات بدست آمده، محکمه نیروهای خاص یک نفر بریدمن دخیل در آن رویداد را در ارتباط به استفاده غیر مشروع از قوه، مقصر شناخته و او را محکوم به دو سال حبس نمود و سرباز دیگری را مقصر به جرم لیت و کوب دانسته و به یک سال حبس محکوم کرد.^{۷۱} سه سرباز دیگر به دلیل نبود شواهد و مدارک رها شدند. هیچ یک از عاملین آن رویداد متهم به بدرفتاری جنسی و یا بهره برداری جنسی از آن طفل نشدند.

در سال ۲۰۱۶، یوناما سعی کرد اتهامات بدرفتاری جنسی با پسران از سوی پولیس ملی افغان در ولایت ارزگان را پیگیری کند. اگرچه یوناما شواهد غیر مستندی بدست آورد که نشان می دهد بدرفتاری جنسی هنوز در آن ولایت به شکل گسترده ادامه دارد، ولی حساسیت بیش از حد موضوع، به خصوص خطراتی که متوجه قربانیان این گونه رویدادها می شود، سبب شده که یوناما نتواند صحت و سقم رویدادهای مشخصی را در مطابقت با روش تحقیق خود تثبیت نماید.

در طول سال ۲۰۱۶، یوناما به پشتیبانی خود از کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در تلاش هایش برای جلوگیری از عمل بچه بازی و جرم دانستن آن و سایر اشکال بدرفتاری جنسی ادامه داده است.^{۷۲} یوناما حکومت را ترغیب می کند که عمل بچه بازی را با توشیح مسوده سند تقنینی جزایی که از سوی کمیسیون پیشنهاد/تهیه شده است، طی یک فرمان تقنینی جرم انگاری نماید.

^{۷۰} یوناما از شورای امنیت ملی در مورد تلاش ها برای پاسخگو قرار دادن عاملین، به تاریخ ۱۵ جنوری، طالب معلومات شد، ولی تاکنون، به درخواست خود پاسخی دریافت نکرده است.

^{۷۱} مکاتبات ایمیلی بین یوناما و وزارت دفاع، به تاریخ ۲۲ جنوری ۲۰۱۷.

^{۷۲} بچه بازی در برخی نقاط افغانستان از سوی فرماندهان و سایر مردان با نفوذ انجام می شود و معمولاً بهره برداری جنسی و بدرفتاری جنسی با اطفال پسر را به همراه دارد. مراجعه شود به تحقیق ملی در مورد عوامل و پیامدهای بچه بازی در افغانستان، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، ۸ آگست ۲۰۱۴، قابل دسترسی در این وبسایت:

http://www.aihrc.org.af/home/research_report/3324، تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۱۰ جولای ۲۰۱۶.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما کمیسیون را در تلاش هایش برای ترویج یک رویکرد قربانی محور در خصوص عمل بچه بازی که شامل مراقبت های اجتماعی و جبران خساره برای قربانی می شود، نیز حمایت می نماید. در حال حاضر، خدمات و مکانیزم های حمایتی بسیار کمی برای قربانیان عمل بچه بازی وجود دارد و تدابیر جزایی که جهت رسیدگی به این معضل روی دست گرفته شده است، گفته می شود که در اکثر اوقات، به ضرر قربانی بوده و اشخاص قربانی بار دیگر از سوی قوه تنفیذ قانون و نظام قضایی متضرر می گردند.

رویداد های مرتبط به مکاتب و معارف

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۹۴ رویداد مرتبط به منازعات را ثبت کرد که معارف و یا پرسونل معارف را هدف گرفته و یا متأثر ساخته و سبب ۹۱ مورد تلفات ملکی (۲۴ کشته و ۶۷ مجروح) گردیده است.^{۷۳} این آمار یک کاهش ۲۰ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد. یوناما ۸۲ درصد رویدادهائی را که معارف را هدف گرفته و یا متأثر ساخته، به عناصر مخالف دولت نسبت می دهد در حالیکه نیروهای امنیتی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت بقیه ۲۱ درصد این رویداد ها را مرتکب شده اند.

رویداد های تهدید و ارباب علیه کارکنان و تأسیسات معارف (به شمول معلمین، ملازمین مکاتب و کارکنان ریاست معارف) کمافی السابق بخش اعظم رویدادهائی را که معارف را در سال ۲۰۱۶ هدف قرار داده، تشکیل می دهد. یوناما ۴۴ رویداد با این ماهیت را ثبت کرده که بیانگر کاهش ۴۱ درصدی در شمار این قبیل رویداد ها در مقایسه با سال ۲۰۱۵ می باشد.^{۷۴} علی الرغم این کاهش، یوناما هنوز نگران رویداد های مداخله در روند تعلیم و تربیه دختران از سوی عناصر مخالف دولت می باشد، چون در ۱۶ رویداد تهدید، ارباب و آزار اذیت، مکاتب دخترانه هدف قرار گرفته است. بعنوان مثال، بتاريخ ۴ سپتمبر، عناصر مخالف دولت مدیران مکاتب دخترانه در ولسوالی های علیشینگ، علینگار و دولت شاه را دستور دادند که مکاتب متوسطه دخترانه از صنوف هفتم به بالا را بسته کنند و از بزرگان محل خواستند که مانع مشارکت دختران در تحصیلات عالی شوند. علاوه بر آن، یوناما اختطاف مدیر یک مکتب دخترانه، قتل یک معلم مکتب دخترانه به ضرب گلوله، انفجار مواد جاسازی شده در بیرون یک مکتب دخترانه که صنوف درسی آن مکتب را تخریب کرد و سه رویداد تخریب عمدی مکاتب دخترانه را نیز ثبت کرده است.

^{۷۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۶ مورد تلفات ملکی (۱۱ کشته و ۱۵ مجروح) ناشی از رویداد هائی که در آن معارف مورد هدف قرار گرفت را ثبت کرد.

^{۷۴} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۴۴ رویداد تهدید و ارباب علیه معارف را ثبت کرد؛ در سال ۲۰۱۵، این رقم ۷۵ مورد بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

سایر رویداد های تهدید و ارباب آشکار از جانب عناصر مخالف دولت سبب شد که کارکنان مکاتب دخترانه و پسرانه و ریاست معارف، مکاتب متذکره را بسته کنند. تهدید ها و ارباب هنگام استفاده نظامی از مکاتب و یا وارد کردن صدمات عمدی به تعمیر مکاتب، خشونت جنسی در صحن مکتب (مراجعه شود به فوق) و لت و کوب یک معلم را نیز شامل می شود.

یوناما ۱۳ رویداد قتل هدفمند علیه کارکنان مسلکی معارف که منجر به مرگ ۱۱ فرد ملکی و جراحت ۱۰ تن دیگر گردید، ۱۲ رویداد اختطاف ۵۵ کارکن بخش معارف و شاگردان، ۱۰ رویداد آسیب رساندن عمدی به تاسیسات معارف، پنج رویداد انفجار مواد انفجاری جاسازی شده علیه معارف و یک حمله پیچیده بالای یک دانشگاه را در سال ۲۰۱۶ ثبت کرده است.^{۷۵}

یوناما، کمافی السابق، مواردی را ثبت کرده است که در آن، طرف های جنگ از تاسیسات تعلیمی برای مقاصد نظامی استفاده می کردند. در سال ۲۰۱۶، یوناما استفاده از ۳۶ تاسیسات مربوط معارف، عمدتاً توسط نیروهای امنیتی افغانستان، که ۲۶ مکتب را تصرف و یا استفاده کردند، را ثبت کرد. نمایندگی ملل متحد استفاده یک گروه مسلح طرفدار دولت از یک مکتب و استفاده عناصر مخالف دولت از نه (۹) تعمیر معارف را نیز ثبت کرده است. تصرف و یا استفاده از تاسیسات تعلیمی برای مقاصد نظامی در سراسر افغانستان، از جمله در ولایات هلمند، قندز، لوگر، میدان وردگ، تخار، فراه، بدخشان، غور، جوزجان و پکتیا صورت گرفته است.

استفاده نظامی از تاسیسات تعلیمی، علاوه بر اینکه اطفال را از تعلیم و تربیه محروم می کند، آن تاسیسات را در معرض خطر تخریب از اثر درگیری های زمینی و یا حملات هوایی قرار می دهد. برای مثال، سربازان ارتش ملی افغان ساختمان های دو لیس در ولسوالی نرخ ولایت میدان وردک را از تاریخ ۱۳ الی ۱۵ مارچ در جریان یک عملیات تصرف کردند. جنگی که متعاقباً بین آن سربازان و عناصر مخالف دولت در آنجا صورت گرفت، سبب تخریب دروازه ها و پنجره های آن مکاتب گردید.

یوناما از تداوم استفاده از مکاتب برای مقاصد نظامی، به خصوص از جانب نیروهای امنیتی افغان نگران است. این کار در حالی صورت می گیرد که وزارت معارف به تاریخ ۴ جون و ۴ جولای ۲۰۱۶ به تمام وزارت خانه های امنیتی مکتوب صادر کرده و از تمام نیروهای امنیتی خواسته است که استفاده از مکاتب

^{۷۵} یوناما هشت مورد دیگر را نیز ثبت کرد که مستقیماً با رویداد های فوق الذکر همخوانی ندارد؛ یعنی هفت رویداد که در آن تاسیسات معارف اشغال و/یا استفاده شده و در آن موضوع تهدید و ارباب دخیل نبوده است؛ و دو رویداد غارت تجهیزات مکتب.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

برای مقاصد نظامی را متوقف سازند و روی تعهد افغانستان نسبت به اعلامیه مکاتب مصئون، تأکید نموده بود.^{۷۶} یوناما تمام نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان را ترغیب می نماید که اعلامیه مکاتب مصئون را رعایت کنند و از طرف های جنگ می خواهد که از استفاده از تأسیسات تعلیمی برای مقاصد نظامی پرهیز کنند.

مواد انفجاری باقی مانده از جنگ

"دیروز، من همراه اطفال دیگر در کوچی نزدیک خانه مان در قریه بازی می کردیم. من، پسر همسایه مان که اندکی بعدتر جان خود را از دست داد، را دیدم که یک شی فلزی در دست دارد. فهمیدم که آن شی انفجاری است. او به همه ی ما گفت "میخواهم این را انفجار دهم". من با سلیلی به رویش زدم و برایش گفتم "این کار را نکن!" و بعد از او دور تر رفتم. او با سنگی شروع کرد به کوبیدن آن شی و آن انفجار کرد. من بیهوش افتادم و نفهمیدم که دیگر چه اتفاقی افتاد."^{۷۷}

— دختر ۱۳ ساله ی که در ولسوالی پلخمری، ولایت بغلان، به تاریخ ۱۶ جولای از اثر انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ مجروح شد. در این حادثه یک دختر و سه پسر کشته و دو دختر و یک پسر مجروح شدند.

یوناما از افزایش قابل ملاحظه ی تلفات ملکی به سبب مواد انفجاری باقی مانده از جنگ به شدت نگران است. در سال ۲۰۱۶، یوناما بالاترین رقم تلفات ملکی ناشی از انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را از سال ۲۰۰۹، زمانیکه این نهاد ثبت موارد تلفات افراد ملکی را آغاز کرده است، تا اکنون ثبت کرده است.^{۷۸} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر، یوناما ۳۲۶ رویداد انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را

^{۷۶} اعلامیه مکاتب مصئون "به کشورها این فرصت را می دهد که حمایت گسترده سیاسی خود را برای محافظت و تداوم تعلیم و تربیه در جریان منازعات مسلحانه اعلام کنند؛ این اعلامیه وسیله ی است برای کشورها جهت تصویب و تطبیق رهنمود های محافظت از مکاتب و دانشگاه ها در برابر استفاده نظامی از آنان در جریان منازعات مسلحانه. اعلامیه متذکره در کنفرانس اوسلو در مورد مکاتب مصئون که از سوی وزارت خارجه ناروی به تاریخ ۲۹ می ۲۰۱۵ برگزار شده بود، برای تصویب بروی کشورها باز بود. مراجعه شود به این وبسایت:

<http://www.protectingeducation.org/guidelines/support>، تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۵ جنوری

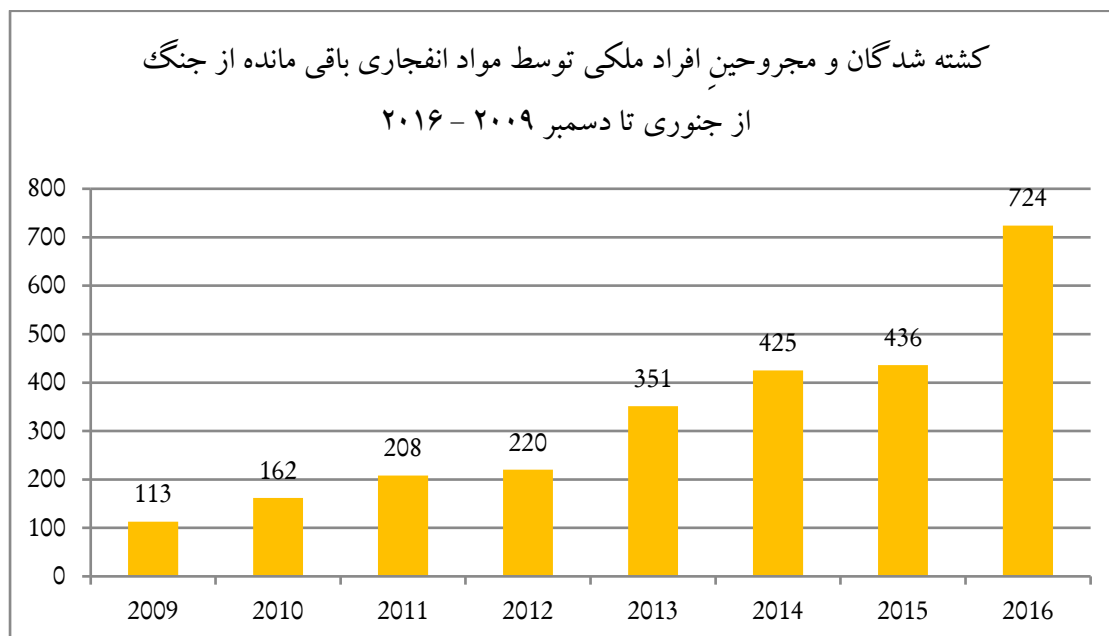
۲۰۱۷. دولت افغانستان این اعلامیه را در ماه می ۲۰۱۵ امضاء کرد.

^{۷۷} مصاحبه یوناما با شخص قربانی، شهر پلخمری، ولایت بغلان، ۱۷ جولای ۲۰۱۶.

^{۷۸} یوناما موارد آتی تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ قبل از سال ۲۰۱۶ را ثبت کرده بود: سال ۲۰۱۵: ۴۳۶ مورد تلفات ملکی (۱۲۹ کشته و ۳۰۷ مجروح)؛ سال ۲۰۱۴: ۴۲۵ مورد تلفات ملکی (۱۲۴ کشته و ۳۰۱ مجروح)؛ سال

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ثبت کرده که منجر به ۷۲۴ مورد تلفات ملکی (۲۱۷ کشته و ۵۰۷ مجروح) گردیده است که این آمار افزایش ۶۶ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد و به این ترتیب، مواد انفجاری باقی مانده از جنگ، شش درصد کل تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶ را سبب گردیده است.^{۷۹}

یوناما کماکان شاهد رابطه‌ی متقابل بین افزایش تلفات ملکی از اثر مواد انفجاری باقی مانده از جنگ و افزایش درگیری‌های زمینی که اکثراً در آن، از سلاح‌های انفجاری/غیر مستقیم در ساحات مزدحم ملکی استفاده می‌شود، بوده است.^{۸۰} هشت ولایت از مجموع ده ولایتی که بیشترین آسیب مواد انفجاری باقی مانده از جنگ در سال ۲۰۱۶ در آن ثبت شده است، در میان ده ولایتی قرار دارند که بیشترین رقم درگیری‌های زمینی را نیز تجربه کرده‌اند. این موضوع خطر استعمال سلاح‌هایی که مواد انفجاری تولید

^{۷۹} ۲۰۱۳: ۳۵۱ مورد تلفات ملکی (۱۱۶ کشته و ۲۳۵ مجروح)؛ سال ۲۰۱۲: ۲۲۰ مورد تلفات ملکی (۷۷ کشته و ۱۴۳ مجروح)؛ سال ۲۰۱۱: ۲۰۸ مورد تلفات ملکی (۶۹ کشته و ۱۳۹ مجروح)؛ سال ۲۰۱۰: ۱۶۲ مورد تلفات ملکی (۴۹ کشته و ۱۱۳ مجروح)؛ و سال ۲۰۰۹: ۱۱۳ مورد تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۸۲ مجروح).

^{۷۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۴۳۶ مورد تلفات ملکی (۱۲۹ کشته و ۳۰۷ مجروح) ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را ثبت کرد.

^{۸۰} سلاح‌های غیر مستقیم و/یا انفجار مواد منفجر نشده، بقایای منفجر نشده‌ی جنگ تولید می‌کنند. مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحات ۲۷، ۴۲.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

می کنند (از قبیل راکت، هاوان و نارنجک) در ساحات شهری و مزدحم را آشکار می سازد.^{۸۱} برای مثال، بتاريخ ۱۶ نومبر در ساحه زرخرید شهر قندز، یک فیر راکت منفجر نشده که در جریان عملیات تهاجمی طالبان بالای شهر در ماه اکتوبر ۲۰۱۶ از آنها برجای مانده بود، در جریان یک مراسم عروسی منفجر شده، جان دو پسر را گرفت و هفت طفل دیگر را مجروح کرد.

علاوه بر افزایش ناامنی و درگیری های زمینی در ساحات مزدحم ملکی، حملات بالای ماین پاکان نهاد های بشردوستانه روند ماین پاکی را مختل کرده، خطرات بیشتری برای محلات ملکی بوجود آورده است. در سال ۲۰۱۶، یوناما ۲۰ رویداد جداگانه ی حمله و تهدید علیه ماین پاکان نهاد های بشردوستانه را ثبت کرده که منجر به ۱۹ مورد تلفات ملکی (نه کشته و ۱۰ مجروح) گردیده است. بتاريخ ۹ مارچ، طالبان بالای گروهی از محافظین امنیتی که از سوی وزارت امور داخله برای تأمین امنیت ماین پاکان نهاد های بشردوستانه در ساحه از ولسوالی مهمند دره، ولایت ننگرهار توظیف شده بودند، حمله کردند. در این حمله سه محافظ امنیتی کشته و یک تن دیگر مجروح شد. طالبان دو محافظ، به شمول شخص مجروح را با خود بردند که تا اکنون در اسارت آنان قرار دارند. طالبان مسئولیت این حمله را بدوش گرفتند.^{۸۲} یوناما ۱۲ رویداد جداگانه دیگر را نیز ثبت کرده است که در جریان آن، عناصر مخالف دولت ۱۱۰ نفر ماین پاک نهاد های بشر دوستانه را اختطاف کردند. بعنوان مثال، بتاريخ ۷ آگست ۲۰۱۶، عناصر مخالف دولت ۳۲ عضو یک تیم ماین پاکی را که مشغول پاکسازی یک ساحه سابق استقرار سلاح های ثقیله در ولسوالی سید آباد ولایت میدان وردک بودند، را اختطاف کردند و پنج واسطه نقلیه و تجهیزات آنان را نیز ضبط کردند. بعد از بازجویی توسط عناصر مخالف دولت، تمام آن ماین پاکان بعداً بدون آسیبی رها شدند. وسایط نقلیه و تجهیزات آنان نیز از طریق میانجیگری بزرگان محل اندکی بعد رها شدند.

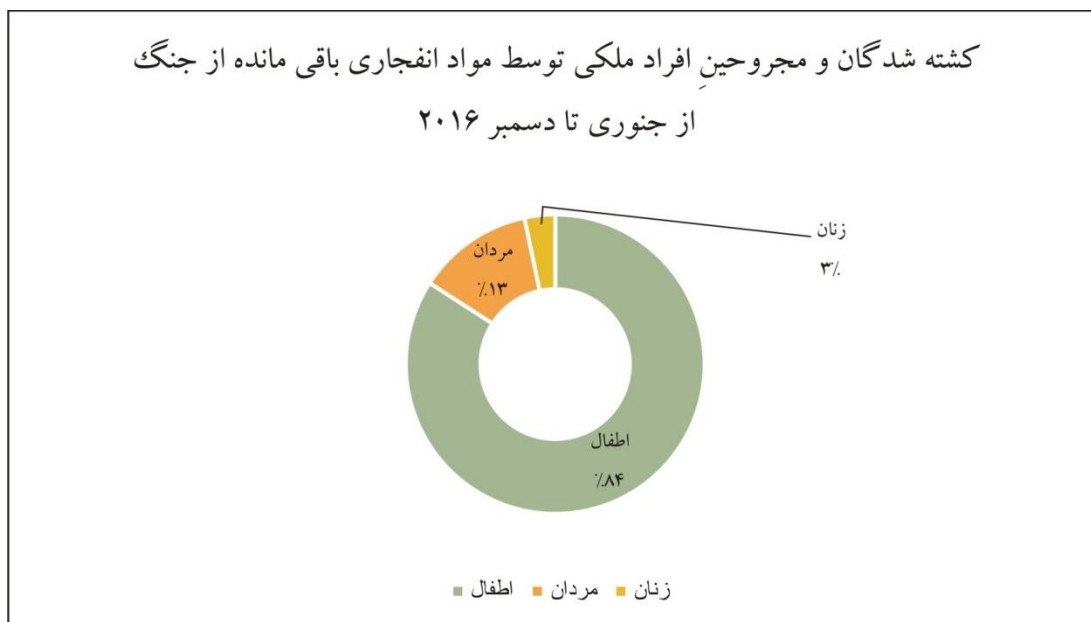
یوناما در مورد تأثیرات سنگین و نامتناسب مواد انفجاری باقی مانده از جنگ بالای اطفال نیز نگران است. در سال ۲۰۱۶، اطفال ۸۶ درصد کل تلفات ملکی از اثر انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را

^{۸۱} ولایات قندهار، هلمند، فاریاب، هرات، ننگرهار، بغلان و کندز در میان ده ولایتی اند که بیشترین آسیب را از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ و درگیری های زمینی متقبل شده اند. ولایات غزنی و زابل که در فهرست ده ولایت متأثر از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ قرار دارند، ولایات یازدهم و دوازدهم در جمع ولایات متأثر از درگیری های زمینی می باشند. برای معلومات بیشتر در مورد تأثیرات سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم روی مردمان ملکی، مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان درگیری های زمینی: مردمان ملکی گیر افتاده در آتش متقابل.

^{۸۲} اعلامیه طالبان در مورد پذیرش مسئولیت که قبلاً در این وبسایت انگلیسی زبان قابل دسترس بود، <http://shahamat-english.com/5-killed-11-injured-in-nangarhar-operation> یک نسخه آن در اختیار یوناما قرار دارد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تشکیل دادند که به این ترتیب، مواد انفجاری باقی مانده از جنگ، بعد از درگیری های زمینی، دومین عامل اصلی تلفات اطفال بوده است.^{۸۳} یوناما ۶۰۹ مورد تلفات اطفال (۱۸۳ کشته و ۴۲۶ مجروح) از اثر مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را در سال ۲۰۱۶ ثبت کرده است. اکثر این رویداد ها زمانی اتفاق افتاده است که اطفال، هنگام جمع آوری آهن پاره ها، مراقبت از مویشی و یا انجام سایر فعالیت ها در مزرعه، و یا صرفاً هنگام بازی، مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را یافته با آن بازی و یا آنرا جابجا می کردند. برای مثال، بتاريخ ۸ آگست، گروهی از اطفال خردسال یک شی انفجاری باقی مانده از جنگ را در ولسوالی سپین بولدک ولایت قندهار پیدا کردند و شروع کردند به بازی کردن با آن. هنگام بازی، آن شی منفجر شد و جان چهار تن از آن اطفال را که دو الی پنج سال عمر داشتند، گرفت.

در طول سال ۲۰۱۶، کوتاهی طرف های منازعه در نشانه گذاری و پاکسازی بقایای انفجاری بعد از عملیات های امنیتی، مردمان محل، به خصوص اطفال را در معرض خطر قرار داد. این غفلت سبب میزان روز افزون مرگ افراد ملکی، از دست دادن اعضای بدن، بینایی، شنوایی و جراحات جدی دیگر افراد ملکی شده و خانواده های را که فرزندان، والدین و اقارب دیگرشان را از دست دادند، متلاشی کرده است. پیامد های ناگوار مجروحیت فراتر از آسیب جسمی آن است: اطفالی که از اثر انفجار مواد انفجاری باقی مانده از جنگ نابینا و یا معلول شده اند، از دسترسی به تعلیم و تحصیل محروم گردیده اند، نان آوران که مجروح شده اند، شاید دیگر نتوانند کارهای جسمی از قبیل کشت و کار انجام دهند و

^{۸۳} مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان اطفال و منازعات مسلحانه.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

بسیاری از آنان که مجروح شده اند شاید نتوانند معالجه صحیحی برای جراحات شان از قبیل معالجه آسیب و معالجه های بعدی برای استفاده از اعضای مصنوعی بدن و فزیوتراپی دریافت کنند.

طرف های درگیر باید تدابیر موثر روی دست گیرند تا اطمینان حاصل شود که تعهدات مکرر شان مبنی بر اجتناب از آسیب رساندن به مردمان ملکی عملی می شود. اقدامات عملی باید اتخاذ شود تا استفاده از سلاح های انفجاری که بقایای انفجاری تولید می کنند، از قبیل هاوان، راکت و نارنجک در ساحات مزدحم ملکی به حداقل کاهش یابد. نهایتاً، طرف های درگیر باید فوراً مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را نشانه گذاری و آنرا از میدان های جنگ و محلات پاکسازی کنند.

نماینده گی ملل متحد یک بار دیگر به طرف های جنگ یادآوری می کند که بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی تمام تلاش ها در جریان اجرای عملیات های نظامی باید انجام شود تا مردمان ملکی از آسیب های جنگ در آمان بمانند و تمام تدابیر احتیاطی لازم اتخاذ گردد تا از مرگ، مجروحیت و خسارت به جمعیت ملکی جلوگیری شود.^{۸۴}

یوناما از تصویب پروتکل پنجم در مورد بقایای مواد انفجاری جنگ به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح های مشخص متعارف از جانب افغانستان استقبال می کند.^{۸۵} نمایندگی ملل متحد حکومت افغانستان را ترغیب می کند که تدابیر مستقیمی که در این پروتکل تعریف گردیده و یا لازمی پنداشته شده است را عملی کند. از جمله از طریق تدوین پالیسی ها و طرزالعمل های مناسب برای نشانه گذاری، پاکسازی، برطرف سازی و یا نابود سازی بقایای انفجاری جنگ در قلمرو تحت کنترل خود.^{۸۶} یوناما حکومت را

^{۸۴} این موضوع بطور ضمنی در ماده ۳؛ مواد ۳ و ۱۴ پروتکل الحاقی دوم بیان شده است. به پروتکل الحاقی اول، ماده ۵۷ (در منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است) مراجعه شود. حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قواعد ۱۵-۲۲.

^{۸۵} وزیر خارجه افغانستان به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۷، با امضاء یک "سند پیوستن"، کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح های متعارف و پروتکل های الحاقی ۱ و ۲ (تعدیل شده سال ۱۹۹۶)، ۳، ۴ و ۵ را تصویب کرد. یک نقل از این سند در اختیار یوناما قرار دارد. وزارت امور خارجه این سند را به دفتر سرمنشی ملل متحد به تاریخ ۲۶ جولای در مطابقت با طرزالعمل تصویب کنوانسیون ها و پروتکل های آن تسلیم کرد. این معلومات از طریق ایمیل بین یوناما و ریاست هماهنگی امور ماین پاکتی/وزارت امور خارجه در جنوری ۲۰۱۷ بدست آمد. براساس این معلومات، یوناما باور دارد که کنوانسیون و پروتکل های الحاقی آن به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۷ در افغانستان نافذ گردید.

^{۸۶} پروتکل ۵ به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد برخی سلاح های متعارف و بقایای انفجاری جنگ، ۲۸ نومبر ۲۰۱۳ ("پروتکل ۵")، ماده ۳ فقره ۲.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

همچنان ترغیب میکند که تمام تدابیر احتیاطی ممکن را در قلمرو تحت کنترل خود که متأثر از بقایای انفجاری جنگ می باشد، روی دست گیرد تا از جمعیت ملکی، افراد ملکی، اشیاء و دارائی های ملکی در برابر خطرات و تأثیرات منفی آن محافظت کند. این تدابیر احتیاطی می تواند شامل نصب هشدار ها، تعلیمات و آگاهی دهی در مورد خطرات، نشانه گذاری، حصاربندی و نظارت بر ساحات متأثر از بقایای انفجاری جنگ شود.^{۸۷}

یوناما به طالبان و سایر عناصر مخالف دولت جدا توصیه می نماید که تمام تدابیر لازم را جهت نشانه گذاری و پاکسازی فوری بقایای انفجاری جنگ از ساحات تحت نفوذ شان روی دست گیرند و یا به ماین پاکان نهاد های بشردوستانه اجازه دهند که به آن ساحات رفته و مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را از محلات و روستاها پاکسازی کنند.

نماینده گی ملل متحد یک بار دیگر حکومت افغانستان را ترغیب می کند که تطبیق پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات ملکی را در اولویت کار خود قرار داده و مکلفیت های خود تحت پروتکل پنجم را عملی کند.

تأثیرات منفی منازعات مسلحانه بالای مراقبت های صحی

"ما، در راه از ولسوالی علیشینگ به سمت شفاخانه صحت عامه مهترلام یک زن باردار را در یک امبولانس انتقال می دادیم که ناگهان، عناصر مخالف دولت بالای امبولانس فیر کردند و مریض را از ناحیه گردن زخمی کردند. ما در آن ساحه توقف کردیم و مریض را به یک خانه انتقال دادیم و خدمات اولیه صحی را جهت توقف خونریزی او بالایش تطبیق کردیم. بعد از سپری شدن دو ساعت و مذاکرات بزرگان محل با عناصر مخالف دولت، برایشان روشن شد که امبولانس یک زن حامله را انتقال می داد، نه اعضای پولیس محلی را. آنها بالاخره به ما اجازه دادند که مریض را به شفاخانه دولتی مهترلام برای معالجه انتقال دهیم."^{۸۸}

- شاهد حمله عناصر مخالف دولت بالای امبولانس که سبب زخمی شدن زن حامله در ولسوالی الیشینگ ولایت لغمان بتاريخ ۲۹ آگست ۲۰۱۶ شد.

^{۸۷} پروتکل ۵، ماده ۵، فقره ۱.

^{۸۸} مصاحبه تلففونی یوناما با شاهد عینی، شهر جلال آباد، ولایت ننگرهار، ۵ اکتوبر ۲۰۱۶.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۱۹ رویداد مرتبط به منازعات را ثبت کرد که در آن مراقبت های صحی و یا کارکنان صحی هدف قرار گرفتند و یا از آن متأثر شدند که در مجموع، منجر به ۲۳ مورد تلفات ملکی (۱۰ کشته و ۱۳ مجروح) و ۴۲ مورد اختطاف افراد ملکی گردید که این آمار و ارقام با آمار سال ۲۰۱۵ همخوانی دارد.^{۸۹} تهدیدها، ارباب و آزار و اذیت و اختطاف کارکنان صحی اکثریت این رویدادها را تشکیل می دهد. علاوه بر آن، نمایندگی ملل متحد موارد قتل های هدفمند، تصرف و یا استفاده از تأسیسات صحی برای مقاصد نظامی را نیز ثبت کرده است. یوناما مسئولیت ۹۵ رویداد را به عناصر مخالف دولت، ۲۳ رویداد را به نیروهای امنیتی افغان و یک رویداد را به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت می دهد.

از مجموع ۱۱۹ رویدادی که در سال ۲۰۱۶ ثبت شده است، یوناما ۷۴ رویداد تهدید و ارباب علیه تأسیسات صحی را ثبت کرده که در نتیجه ی آن، حد اقل بیست مرکز صحی موقتاً بسته شده بودند. تهدید و ارباب به اشکال مختلف صورت گرفته است. این موارد از دستور برای بسته کردن کلینیک ها و برنامه های واکسیناسیون گرفته تا دستور به کارکنان صحی جهت پرداخت مالیات را شامل می شود. برای مثال، در ولسوالی های برکه، بغلان جدید و پلخمیری ولایت بغلان، ۱۶ کلینیک صحی، پس از آنکه عناصر مخالف دولت بتاريخ ۲۳ جولای دستور بسته شدن آنها را صادر کردند و کارکنان صحی را تهدید کردند، به مدت ده روز بسته شد. عناصر مخالف دولت این تهدیدها را در یک عمل تلافی جویانه علیه نیروهای امنیتی افغان صادر کردند. نیروهای امنیتی افغان اکمالات طبی و یک عراده امبولانس یک مرکز خدمات اولیه صحی در ولسوالی دهنه غوری را که قبلاً جنگجویان مجروح عناصر مخالف دولت را مداوا می کرد، ضبط کرده بودند.

یوناما ۲۱ رویداد اختطاف کارکنان صحی (در برخی از این رویدادها امبولانس ها نیز ضبط شده بود) از سوی عناصر مخالف دولت که در نتیجه ی آن ۴۲ فرد ملکی ربوده شدند و پنج رویداد اقدام به قتل هدفمند و یا قتل هدفمند موفقانه کارکنان مسلکی صحی (از جمله دو حمله بالای امبولانس ها) را ثبت

^{۸۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۰۹ رویدادی را ثبت کرد که در آن خدمات صحی هدف قرار گرفت و منجر به ۱۵ مورد تلفات ملکی (هفت کشته و هشت مجروح) گردید و اختطاف ۵۱ فرد ملکی گردید. اگرچه یوناما یک افزایش ۴۵ درصدی در رویداد های حمله بالای مراقبت های صحی در شش ماه نخست سال ۲۰۱۶ نسبت به شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ ثبت کرد، اما این روال در شش ماه دوم سال ۲۰۱۶ معکوس گردید. مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۲۲.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کرده است. یوناما تلاش برای اختطاف یک داکتر طب از سوی یک گروه مسلح طرفدار دولت بتاريخ اول مارچ در ولسوالی ایبک، ولایت سمنگان را نیز ثبت کرده است.

یوناما پنج رویداد آسیب رساندن عمدی به تأسیسات صحتی، پنج رویداد سرقت ویا تاراج تأسیسات صحتی به استثناء تهدید و ارباب، آسیب به یک مرکز صحتی در جریان یک درگیری زمینی، یک رویداد انفجار مواد انفجاری تعبیه شده با کنترل از راه دور در یک کلینیک صحتی، و پنج رویداد سرقت ویا تاراج تجهیزات طبی از یک مرکزی صحتی را نیز ثبت کرده است.

در جریان رویداد های فوق الذکر، یوناما ده مورد را ثبت کرده که در آن، عناصر مخالف دولت تأسیسات صحتی را تصرف ویا از آن استفاده می کردند (شش مرکز توسط طالبان، یک مرکز توسط داعش/شاخه خراسان و سه مرکز توسط عناصر ناشناخته ی مخالف دولت). برای مثال، بتاريخ ۲۷ آگست در ولسوالی جانی خیل، ولایت پکتیا، عناصر مخالف دولت یک کلینیک صحتی را در مرکز ولسوالی تصرف کردند تا اینکه نیروهای امنیتی افغان آن ساحه را دوباره بتاريخ ۹ سپتمبر تصرف کردند و آنان نیز به نوبه ی خود، آن کلینیک صحتی را تا ۴ اکتوبر در اشغال خود داشتند. از ۲۷ آگست الی ۴ اکتوبر، طرف های درگیر که آن مرکز صحتی را در تصرف خود داشتند، ۶۰ درصد تجهیزات طبی را تخریب ویا تاراج کردند و حدوداً به یک پنجم ساختمان زیان وارد کردند.

علاوه بر آن، یوناما ۳۱ رویداد اشغال ویا استفاده نظامی از تأسیسات صحتی توسط نیروهای امنیتی افغان را ثبت کرده است.^{۹۰} نیروهای امنیتی افغان دو عملیات تلاشی را نیز در داخل تأسیسات صحتی در ولایت میدان وردک انجام دادند که منجر به مرگ یک فرد ملکی و مجروحیت یک تن دیگر گردید.

یوناما این نکته را برجسته می سازد که از مجموع ۹۵ رویداد علیه تأسیسات صحتی که به عناصر مخالف دولت نسبت داده شده است، در ۱۸ رویداد، برنامه های واکسیناسیون پولیو بطور مشخص هدف قرار گرفته است. از جمله، هفت رویداد آن اختطاف واکسیناتوران پولیو را شامل می شود.^{۹۱}

^{۹۰} یوناما چهار رویداد اشغال ویا استفاده از تأسیسات صحتی برای مقاصد نظامی بدون تهدید و ارباب را ثبت کرده است. بقیه موارد اشغال و استفاده نظامی از تأسیسات صحتی در شمار رویداد های تهدید و ارباب شامل شده است، رویداد ها در شمار رویداد های تهدید، ارباب و آزار و اذیت نیز شامل گردیده است.

^{۹۱} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به بخش این گزارش تحت عنوان تاثیرات منفی منازعات مسلحانه بالای روند ریشه کن سازی پولیو در صفحات بعدی.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

علاوه بر موارد فوق الذکر که عرضه مراقبت های صحی را هدف قرار داده و یا آنرا متأثر ساخته است، یوناما پنج مورد دیگر را نیز ثبت کرده است که در آن، منازعات مسلحانه بطور غیر مستقیم تأسیسات صحی را متأثر ساخته است که دلیل عمده ی آن، استفاده از سلاح های انفجاری/غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی بوده است. برای مثال، بتاريخ ۲۸ می، در جریان حمله طالبان بالای ساحه ی غندک ولسوالی شیبیر، ولایت بامیان، دو راکت به داخل محوطه مرکز خدمات اولیه صحی اصابت کرد که به پنجره های آن مرکز زیان وارد شد. یک راکت بر بام مرکز صحی فرود آمده اما منفجر نشد.^{۹۲}

یوناما یک بار دیگر طرف های جنگ را ترغیب می کند که احکام حقوق بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی را رعایت کنند. قواعد متذکره از افراد بیمار و مجروح و همچنان از حق دسترسی به صحت، از جمله دسترسی به بالاترین معیار های میسر صحی محافظت می کند که این احکام در جریان جنگ های مسلحانه نیز قابل تطبیق می باشد.^{۹۳} این موارد شامل مکلفیت اصلی دولت در تأمین حق دسترسی به تأسیسات، اجناس و خدمات صحی براساس یک معیار عاری از تبعیض، به خصوص برای گروه های آسیب پذیر و به حاشیه رانده شده، دسترسی به حد اقل غذا که از لحاظ تغذیه کافی و مصئون باشد، دسترسی به سرپناه، مسکن و حفظ الصحه و تأمین آب کافی آشامیدنی سالم، تأمین ادویه جات ضروریو توزیع عادلانه تأسیسات، اجناس و خدمات صحی می شود.^{۹۴}

یوناما یک بار دیگر تأکید می کند که پرسونل صحی که مشخصاً در مداوای بیماران و مجروحین در افغانستان سهیم اند، به عنوان افراد ملکی در برابر حملات باید محفوظ باشند.^{۹۵} پرسونل صحی، مراقبت

^{۹۲} طالبان مسئولیت این حمله را در سایت دری زبان خود به عهده گرفتند، قبلاً در این جا قابل دسترسی بود:

<http://shahamat-farsi.com/?p=29961>، یک نقل آن در اختیار یوناما قرار دارد.

^{۹۳} مراجعه شود به اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۹)، ماده ۲۵؛ کنوانسیون بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۶۶)، ماده ۱۲؛ کمیته سازمان ملل متحد در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تبصره عمومی شماره ۱۴ (۲۰۰۰). همچنان مراجعه شود به محکمه بین المللی عدالت، دیدگاه مشورتی در مورد پیامد های حقوقی اعمار دیوار در قلمرو اشغالی فلسطین، ۹ جولای ۲۰۰۴، فقره ۱۰۶.

^{۹۴} مراجعه شود به کمیته سازمان ملل متحد در مورد حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، تبصره عمومی شماره ۳ (۱۹۹۹)، ۱۸ (۲۰۰۰).

^{۹۵} ماده مشترک سوم به کنوانسیون های ژنو مورخ ۱۲ آگست ۱۹۴۹ ("ماده مشترک ۳")؛ پروتکل دوم الحاقی به کنوانسیون های ژنو مورخ ۱۲ آگست ۱۹۴۹، ۸ جون ۱۹۷۷ (پروتکل الحاقی دوم)، ماده ۴، فقره ۲، ۱۳؛ کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، ۲۰۰۵، جلد اول: قواعد (تحقیق حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی)، قابل دسترسی در این وب سایت: <https://ihl-databases.icrc.org/customary-ihl/eng/docs/v1>، قواعد ۱، ۶.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

های صحی بیطرفانه را به تمام اشخاص بیمار و مجروح صرف نظر از وابستگی آنان، فراهم می کنند و هنگام اجرای وظایف شان به عنوان پرسونل صحی، کماکان از مصئونیت در برابر حملات به عنوان افراد ملکی برخوردار می باشند.^{۹۶} علاوه بر آن، پرسونل و تأسیسات صحی که داری نشان های فارقه (از جمله هلال احمر) می باشند و پرسونل و تأسیسات صحی که از جانب طرف های جنگ بطور مشخص توظیف به معالجه بیماران و مجروحین شده اند، از تدابیر محافظتی ویژه ی که در حقوق بشر دوستانه بین المللی تسجیل یافته است، برخوردار می باشند.^{۹۷} عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان هردو، در مطابقت با مکلفیت های بین المللی شان، نباید با مسدود کردن مسیر های رفت و آمد پرسونل صحی، مانع عرضه مراقبت های صحی به بیماران و مجروحین گردند.^{۹۸} به همین گونه، تأسیسات صحی از قبیل شفاخانه ها و کلینک ها و وسایط نقلیه صحی (مثل امبولانس ها) نیز باید از جانب طرف های درگیر جنگ مورد احترام و محافظت قرار گیرند.^{۹۹}

^{۹۶} این موضوع بطور ضمنی در ماده مشترک ۳؛ پروتکول الحاقی دوم، ماده ۴، فقره دوم، ماده ۷، فقره دوم؛ حقوق عرفی بشر دوستانه بین المللی کمیته جهانی صلیب سرخ، قواعد ۲۵، ۱۱۰ یاد شده است. همچنان مراجعه شود به پروتکل الحاقی دوم، ماده ۱۰ فقره اول: "تحت هیچ شرایطی، شخصی را نمی توان به سبب انجام فعالیت های طبی در مطابقت با اخلاق طبی مجازات کرد، صرفنظر از اشخاصی که از آن فعالیت های طبی بهره می برند."

^{۹۷} ماده عمومی ۳؛ پروتکل الحاقی ۲، مواد ۹(۱)، ۱۰، ۱۲، ۱۳(۲)؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۲۵، ۲۶، ۲۸-۳۰. همچنان مراجعه شود به قطعنامه ۲۲۸۶ (۲۰۱۶) شورای امنیت در محکومیت حملات و تهدیدها علیه مجروحین، بیماران، کارکنان صحی و کارکنان امور بشری که بطور خاص مشغول انجام وظایف طبی اند، ۳ می ۲۰۱۶، S/RES/2286(2016).

^{۹۸} این موضوع بطور ضمنی در ماده عمومی سوم؛ پروتکل الحاقی ۲، مواد ۷(۲)، ۸-۱۰؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۲۵، ۲۶، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۱۱۰ بیان شده است.

^{۹۹} این موضوع بطور ضمنی در ماده عمومی سوم فقره دوم؛ پروتکل الحاقی ۲، مواد ۷، ۱۰، ۸، ۱۱؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۲۵، ۲۶، ۲۸ بیان شده است. همچنان مراجعه شود به اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ۱۷ جولای ۱۹۹۸، ماده ۸(۲)(ه)(۴): "اجرای حملات عمدی بالای [...] شفاخانه ها و مکان های که در آن بیماران و مجروحین آورده شده است، مشروط بر آنکه آنها اهداف نظامی نباشند."

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

افزون بر این، یوناما تأکید می‌کند که اگرچه تصرف و استفاده نظامی از تأسیسات صحتی لزوماً نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی نمی‌باشد، ولی اشغال و تصرف آن تأسیسات تنها زمانی مجاز می‌باشد که ضرورت نظامی چنین عملی را ایجاب کند.^{۱۰۰}

مداخله‌ی طرف‌های منازعات مسلحانه در ترانسپورت صحتی

یوناما از عدم احترام و محافظت وسایط ترانسپورت صحتی به خصوص امبولانس‌ها از جانب عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغانستان نگران است. در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۷ رویداد را ثبت کرد که در آن، طرف‌های جنگ بالای وسایط ترانسپورتی صحتی (از جمله ۱۲ امبولانس) که اشخاص بیمار، کارکنان صحتی و یا تجهیزات صحتی را انتقال می‌دادند، حمله کرده، آنرا تخریب و یا سرقت کردند، و یا مانع عبور آن شدند.^{۱۰۱}

از مجموع این ۱۷ رویداد، یوناما ۱۲ رویداد، از جمله دو حمله مستقیم بالای امبولانس‌ها را به عناصر مخالف دولت نسبت می‌دهد. برای مثال، بتاريخ ۲۲ فبروری در ولسوالی میوند، ولایت قندهار، عناصر مخالف دولت بالای یک امبولانس که شخص مریضی را از کلینیک میوند به شفاخانه میرویس انتقال می‌داد، فیر کرده، راننده‌ی آنرا از ناحیه دست مجروح کردند و به امبولانس صدمه وارد کردند که در نتیجه، مریض بصورت ناگزیری، در واسطه نقلیه دیگری به شفاخانه انتقال داده شد.

نمایندگی ملل متحد شش رویداد را ثبت کرده است که در آن، عناصر مخالف دولت امبولانس‌ها را به سرقت بردند که در چهار مورد آن، رانندگان امبولانس‌ها را نیز به مدت کوتاهی با خود بردند. عناصر مخالف دولت تمام ربه‌شده‌گان و اکثر امبولانس‌ها را بعد از وساطت بزرگان محل رها کردند. برای مثال، بتاريخ ۱۷ سپتمبر، عناصر مخالف دولت یک امبولانس را که در ولسوالی زرمت، ولایت پکتیا در حال حرکت بود، توقف داده و آنرا ضبط کردند و راننده‌ی آنرا نیز با خود بردند. در زمان این رویداد، امبولانس شخص بیماری را به شفاخانه گردیز انتقال می‌داد. عناصر مخالف دولت راننده را بعد از مدت

^{۱۰۰} همچنان مراجعه شود به پروتکل الحاقی ۲، ماده ۱۱، فقره ۲: "حفاظت و مصونیتی که واحد‌ها و وسایط نقلیه صحتی از آن برخوردار اند تا زمانی که برای ارتکاب اعمال خصمانه، بیرون از وظایف بشردوستانه‌ی شان، استفاده نشود، پابرجا باقی می‌ماند. این مصونیت، اما، فقط زمانی منتفی می‌شود که هشدار داده شده باشد و در آن، در صورتیکه مناسب باشد، یک ضرب الاجل معقول داده می‌شود، و اگر به آن هشدار در مدت معینه زمانی گوش داده نشود، مصونیت و محافظت منتفی می‌باشد."^{۱۰۱} این رویدادها در دیتابیس ثبت رویداد‌های محافظت از افراد ملکی یوناما به عنوان رویداد‌های تهدید و ارباب، تخریب عمدی دارائی‌های ملکی، و یا قتل‌های عمدی نافرجام، نظر به حقایق موجود ثبت شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تأثیر منفی منازعات روی ریشه کن سازی فلج اطفال

افغانستان یکی از سه کشور در جهان است که هنوز در آن پولیو یا فلج اطفال وجود دارد.^{۱۰۵} در سال ۲۰۱۶، صندوق جهانی اطفال ملل متحد (یونیسف) و سازمان جهانی صحت ۱۳ واقعه پولیو را ثبت کردند که همه در ساحات تحت نفوذ عناصر مخالف دولت رخ داده بود.^{۱۰۶}

در سال ۲۰۱۶، یونیسف و سازمان جهانی صحت ۲۰ رویداد مرتبط به منازعات را ثبت کردند که در آن، کارکنان واکسیناسیون پولیو متأثر شدند. گرچند در هیچ یک از این رویداد ها، هدف مستقیم حمله، برنامه ی پولیو نبود. شش رویداد شامل مرگ و مجروحیت واکسیناتوران پولیو در رویداد های مرتبط به منازعات، ۱۱ رویداد شامل اختطاف کارکنان واکسیناسیون پولیو، و سه رویداد شامل تخریب واکسین ویا تجهیزات مخابراتی می شد. یونیسف و سازمان جهانی صحت موارد تهدید، ارباب و ممانعت کوتاه مدت و دراز مدت برنامه های واکسیناسیون از جانب عناصر مخالف دولت را که طی آن، واکسیناتوران اجازه دسترسی به ساحات تحت کنترل عناصر مخالف دولت را نیافتند، نیز گزارش داده اند. در نتیجه وساطت متنفذین و بزرگان محلی، بسیاری از این ممانعت ها بعداً برداشته شده است.^{۱۰۷}

بر اساس یافته های یونیسف و سازمان جهانی صحت، بیشتر از ۲۵۰۰۰۰ طفل نوبت واکسین پولیوی خود را به سبب نا امنی در جریان کمپاین ولایتی واکسین پولیو در ماه نومبر، از دست دادند که بیشترین این اطفال (۱۰۵۰۰۰) در حوزه شمال شرق و حوزه جنوب (۱۲۰۰۰۰ طفل) بودند. اگرچه واکسیناتوران بالاخره موفق شدند که در حوزه جنوب اطفال را واکسین کنند ولی در حوزه شمال شرق، به سبب ادامه نا امنی ها کمپاین واکسین عملی نشد. در جریان کمپاین ماه نومبر، ۵۰ درصد اطفال فرصت واکسین را به سبب ادامه جنگ ها از دست دادند، در حالیکه نیم دیگر آنان به علت منع واکسین خانه به خانه که از سوی عناصر مخالف دولت وضع شده بود، نوبت واکسین خود را از دست دادند.^{۱۰۸}

^{۱۰۵} پولیو (فلج اطفال) یک بیماری ویروسی با عفونت بالا می باشد که به سیستم عصبی حمله می کند. واکسین به موقع از طریق دهان مؤثرترین راه برای جلوگیری از این بیماری است. پاکستان و نیجریه دو کشور دیگری اند که در آن پولیو هنوز شیوع دارد. در نیمه دوم سال ۲۰۱۶، پولیو در نایجیریا یکبار دیگر شیوع یافت. مراجعه شود به فاکت شیت پولیو سازمان جهانی صحت: <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs114/en/>، تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۹ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۰۶} معلومات بدست آمده از طریق ایمیل از یونیسف به تاریخ ۳ و ۳۱ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۰۷} معلومات بدست آمده از طریق ایمیل از یونیسف به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۰۸} معلومات بدست آمده از طریق ایمیل از یونیسف به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۷.

تأثیرات منفی منازعات مسلحانه روی حق آزادی بیان

یوناما طوریکه در گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ خود در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه برجسته کرده بود، شاهد میزان قابل نگرانی عدم رعایت مکلفیت های حقوق بشری از جانب طرف های منازعه، به خصوص عدم رعایت حق آزادی بیان و حق شهروندان افغانستان برای دریافت و بیان معلومات، بوده است.^{۱۰۹}

بین ماه های سپتمبر و دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۱۱ برنامه مشورتی ساحوی برگزار کرد و طی آن، دیدگاهها و نظریات ۲۴۰ خبرنگار و نماینده جامعه مدنی از ۲۲ ولایت را پیرامون تجارب و نگرانی هایشان در مورد استفاده از حق آزادی بیان ثبت کرد. اشتراک کنندگان این نشست ها پیوسته ابراز نگرانی می کردند که آنان در زمینه آزادی بیان، ابراز نظریات شان، نظارت و گزارش دهی موارد نقض حقوق بشر و بدرفتاری ها، به خصوص در مورد رویداد های مرتبط به منازعات، با فضای از تهدد و ارعاب، هم از جانب عناصر مخالف دولت و هم از جانب عاملین دولتی، مواجه اند.

خبرنگاران و فعالین جامعه مدنی که در ساحات متأثر از منازعات مسلحانه، به خصوص در ولایات فراه، قندز و ارزگان فعالیت می کنند، اظهار داشتند که آنان برای محافظت از خود در برابر تهدید های مستقیم و یا احتمال تهدید از جانب عناصر مخالف دولت و یا نیرو های امنیتی افغان، به خصوص زمانیکه تصور شود خبرنگار منتقد دولت و یا مخالفین می باشد، اقدام به خودسانسوری می کنند.^{۱۱۰} یوناما گزارشات متواتری بدست آورده است که این گونه چالش ها فعالین زن را بیشتر از دیگران متأثر ساخته است که دلیل عمده آن، ایدئولوژی های افراطی خشونت آمیز است که از سوی عناصر مخالف دولت در ساحات متأثر از جنگ تبلیغ می شود و طبق آن ایدئولوژی، حق مشارکت زنان در حیات اجتماعی و ترویج حقوق زنان مردود شمرده می شود.^{۱۱۱}

^{۱۰۹} مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه های ۳۰-۳۲. یوناما رویداد های مرتبط به آزادی بیان علیه خبرنگاران، فعالان جامعه مدنی و تحلیل گران سیاسی را به عنوان بخشی از برنامه صلح، جامعه مدنی و حقوق بشر خود نظارت می کند. رویداد های که در این فصل آمده است، همان رویداد های است که صحت و سقم آن مطابق روش تحقیق یوناما تثبیت شده است. مراجعه شود به بخش روش تحقیق.

^{۱۱۰} مصاحبه های یوناما با فعالان جامعه مدنی که از اثر منازعات مسلحانه در فراه، قندز و ارزگان بیجا شده بودند.

^{۱۱۱} مصاحبه های یوناما با فعالان جامعه مدنی که از اثر منازعات مسلحانه در فراه، قندز و ارزگان بیجا شده بودند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، طالبان حد اقل یازده اعلامیه صادر کردند و در آن رسانه‌ها را مورد انتقاد قرار دادند.^{۱۱۲} در این اعلامیه‌ها، طالبان از چندین رسانه مهم خبری، از جمله طلوع نیوز، شمشاد و رادیو آزادی انتقاد کردند و آنان را متهم به نشر تبلیغات دشمن، استخبارات، گزارشات جانبدارانه از دشمن و بدنام‌سازی مجاهدین کردند.^{۱۱۳} در این اعلامیه‌ها از الفاظ استفاده شده بود که در سال ۲۰۱۵ در اعلامیه‌های طالبان در واکنش به پوشش خبری از حمله طالبان به شهر قندز در اکتوبر سال ۲۰۱۵ بکار رفته بود و در آن، طالبان طلوع نیوز و تلویزیون یک را "اهداف نظامی" تعریف کرده بودند.^{۱۱۴}

حمله انتحاری متعاقب طالبان به تاریخ ۲۰ جنوری که بس حامل کارکنان موبی گروپ (شرکتی که طلوع نیوز متعلق به آن است) را در یک جاده عمومی در شهر کابل هدف قرار داده، هشت فرد ملکی (به شمول سه زن) را کشته و ۳۰ تن دیگر، از جمله چندین کارمند مسلکی مطبوعات را مجروح کرد. این حادثه احتمال انتقام جویی خشونت آمیز از سوی عناصر مخالف دولت علیه رسانه‌ها را به واقعیت مبدل کرد و فضای مملو از ترس را باعث شد که روی آزادی بیان تأثیرات منفی برجای گذاشت. طالبان مسئولیت آن حمله را در وبسایت خود به عهده گرفته اظهار داشتند که کارکنان طلوع نیوز را به سبب دشمنی شدید

^{۱۱۲} در زمان نشر این گزارش، لینک‌های ذیل امکان دسترسی به رسانه‌های دیجیتلی طالبان را بدست می‌داد:

(English), <http://alemara1.org/> (Pashto), <http://alemarah-http://alemarah-english.com/> (Dari). <http://alemarah-english.com/> (Dari). یوناما کاپی اعلامیه‌های که دیگر از طریق آنلاین قابل دسترس نیستند را باخود دارد.

^{۱۱۳} برای مثال، مراجعه شود به مقالات ذیل در وبسایت طالبان: "سخنان سخنگوی امارت اسلامی در مورد تبلیغات بوسیله شبکه مخرب رادیو آزادی"، ۲۴ دسمبر ۲۰۱۶ (<http://alemarah-english.com/?p=8787>) تاریخ مراجعه به سایت ۶ جنوری ۲۰۱۷؛ "سخنان سخنگوی امارت اسلامی در مورد گزارشات غلط از سوی برخی رسانه‌ها"، ۱۷ جنوری ۲۰۱۶ (قبلاً در این جا قابل دسترس بود: <http://shahamat-english.com/remarks-by-spokesman-of-islamic-emirate-concerning-false-reports-by-some-media-outlets/> یک نقل آن در اختیار یوناما قرار دارد)؛ "اطلاعیه به تمام روسای رسانه‌ها و کمیته‌های محافظت از رسانه‌ها در افغانستان"، ۲۰ اپریل ۲۰۱۶ (قبلاً در اینجا قابل دسترس بود: [http://shahamat-english.com/notice-to-all-media-chiefs-and-media-protection-committees-in-afghanistan/chiefs-and-media-protection-committees-in-](http://shahamat-english.com/notice-to-all-media-chiefs-and-media-protection-committees-in-afghanistan/chiefs-and-media-protection-committees-in-afghanistan/) یک نقل آن در اختیار یوناما قرار دارد.

^{۱۱۴} مراجعه شود به "اعلامیه کمیسیون نظامی امارت اسلامی در مورد شبکه‌های تلویزیون‌های طلوع و یک"، ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۵، قبلاً در این وبسایت قابل دسترس بود: <http://shahamat-english.com/statement-by-the-military-commission-of-islamic-emirate-concerning-intelligence-tv-networks-of-tolo-and-1-tv> یک کاپی آن در نزد یوناما موجود است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

آنها با اسلام، فعالیت به عنوان دستگاه و مکانیزم تبلیغاتی ایالات متحده و بی حرمتی به شهروندان قندز و اتهامات دروغ در مورد قتل، غارت، آدم ربایی و سایر بدرفتاری‌ها هدف قرار دادند.^{۱۱۵}

افزون بر آن، به تاریخ ۱۵ دسمبر، مردان مسلح یک خبرنگار محلی را که برای رادیوی ملی پیغام در ولسوالی محمد آغه، ولایت لوگر کار می‌کرد، هنگام که از دفتر کارش به سمت خانه روان بود، به ضرب گلوله کشتند. این خبرنگار، قبلاً دو بار گفته بود که از طریق تلفون از سوی عناصر مخالف دولت، که در آن ساحه فعالیت دارند، تهدید به مرگ شده است و آنان به او دستور داده بودند که صدای زنان و یا اعلانات مربوط به نیروهای امنیتی افغان را نشر نکند. طالبان دست داشتن در این رویداد را علناً رد کردند.^{۱۱۶} یوناما دو رویداد تهدید و ارباب علیه خبرنگاران مستقل رسانه‌ها در ولایت ننگرهار از سوی داعش/شاخه خراسان را در سال ۲۰۱۶ ثبت کرد.^{۱۱۷}

فعالین جامعه مدنی نیز، به سبب ماهیت کارشان و بعضی اوقات نقش تأثیرگذارشان در جامعه، با خطر خشونت از سوی عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان مواجه اند. به گونه‌ی مثال، بتاريخ ۱۴ فیروزی، عناصر مخالف دولت یک فعال جامعه مدنی که مورد احترام مردم بود و یک داکتر را هنگام که آنان از یک مسابقه والیبال، که از سوی جامعه مدنی در ولسوالی تگاب ولایت کاپیسا برگزار شده بود، بر می‌گشتند، به ضرب گلوله به قتل رساندند. آن فعال جامعه مدنی قبلاً از سوی عناصر مخالف دولت اختطاف شده بود و در ارتباط به فعالیت‌هایش در عرصه جامعه مدنی، تهدید شده بود.

یوناما تأکید می‌کند که خبرنگاران و فعالین جامعه مدنی هنگام فعالیت‌های مسالمت‌آمیز خود در رابطه به موضوعات حقوق بشر و جامعه مدنی از موقف افراد ملکی برخوردار می‌باشند.^{۱۱۸} یوناما یکبار دیگر

^{۱۱۵} اعلامیه طالبان در پذیرش مسئولیت که بتاريخ ۲۰ جنوری ۲۰۱۶ در اینجا منتشر شده بود: <http://shahamat-english.com/many-killed-as-martyr-attack-hits-invaders-run-media-vehicle/> یک نقل آن در آرشیف یوناما موجود است. برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی، صفحات ۳۰، ۳۱.

^{۱۱۶} بتاريخ ۱۶ دسمبر، طالبان مسئولیت حمله را در سایت تویتز خود پذیرفتند:

<http://www.twitter.com/zmujaheed5> تاریخ آخرین مراجعه به سایت ۵ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۱۷} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی، صفحات ۳۰، ۳۱.

^{۱۱۸} ماده عمومی سوم؛ پروتکل الحاقی ۲، ماده (۱)۴؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۶، ۳۴. همچنان مراجعه شود به شورای حقوق بشر، جلسه بیست و چهارم، گزارش سالانه کمیشنری عالی حقوق بشر ملل متحد، مصونیت خبرنگاران، A/HRC/24/23 فقره ۱۴.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تأکید می‌کند که حملات عمدی بالای جامعه مدنی و یا خبرنگاران، هنگامی که آنان وظایف خود را به شکل مسالمت آمیز انجام می‌دهند، تحت حقوق بشر دوستانه بین المللی ممنوع بوده و می‌تواند جنایت جنگی محسوب شود.^{۱۱۹}

یوناما لازم می‌داند که از تلاش هائی که از جانب حکومت برای محافظت و احترام به حق آزادی بیان در سال ۲۰۱۶ اتخاذ شده است، یادآوری کند. بتاريخ ۳۱ جنوری، رئیس جمهور فرمان را صادر کرد و در آن، به تعهد افغانستان نسبت به آزادی بیان در مطبوعات تأکید کرد. علاوه بر آن به تاریخ ۸ مارچ، کمیسیونی جهت تحقیق قضایای قتل و خشونت علیه خبرنگاران و کارمندان رسانه ها طی پانزده سال گذشته، ایجاد شد. کمیسیون متذکره متعاقباً به تعداد ۴۰۰ قضیه را به مراجع ذیربط جهت تحقیق و بررسی های بیشتر راجع ساخت.

یوناما حکومت را ترغیب می‌نماید که فرمان ریاست جمهوری را با حسن نیت تطبیق کند و تمام قضایایی را که از سوی کمیسیون، مرتبط شناخته می‌شود، نه تنها بصورت فوری، همه جانبه و بیطرفانه تحقیق کند، بلکه یافته های آن تحقیقات را در اختیار همگان قرار داده و عاملین آن قضایا را به میز محاکمه بکشاند.

یوناما از تعهد حکومت به تاریخ اول جون در گفتگوی حقوق بشر افغانستان و اتحادیه اروپا مبنی بر ایجاد یک مکانیزم تشریک معلومات، الی اخیر سال ۲۰۱۶، بین وزارتخانه های امنیتی در مورد تهدید ها علیه خبرنگاران و اعضای جامعه مدنی یادآوری می‌کند. با این حال، یوناما یاد آور می‌شود که در زمان نشر این گزارش، مکانیزم فوق الذکر هنوز ایجاد نشده است. یوناما از حکومت می‌خواهد که آن مکانیزم را، مطابق به تعهد خود، به زود ترین وقت ممکن، ایجاد کند.

یوناما یادآور می‌شود که اتحادیه اروپا به تطبیق استراتیژی محلی ۲۰۱۴ اتحادیه اروپا (بی یو +) برای مدافعین حقوق بشر در افغانستان در سال ۲۰۱۶ ادامه داده است. کمیته مدافعین حقوق بشر، که یک نهاد رضاکار متشکل از نمایندگان سازمان های محلی و اعضای کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان می‌باشد، برای مدافعین حقوق بشر که از اثر حملات تهاجمی طالبان به ولایات قندز، هلمند، ارزگان و فراه، بیجا شده بودند، کمک و همکاری فراهم کرد. یوناما، با نظارت از نزدیک بر وضعیت این مدافعین حقوق بشر و هماهنگی با اتحادیه اروپا و کمیته، به پشتیبانی خود از این تلاش ها ادامه داده است.

^{۱۱۹} مراجعه شود به ماده مشترک سوم؛ پروتکل الحاقی ۲، ماده (۲)۴، ۱۳؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۱، ۶، ۱۵۶؛ اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ماده ۸(۲)(ج)(۱)

حملات عمدی فرقه گرایانه علیه اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه

در سال ۲۰۱۶، روال در حال ظهور حملات عمدی علیه اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه، که اکثراً مسئولیت آنرا داعش/ولایت خراسان دولت اسلامی بدوش گرفت، سبب بروز نگرانی های جدی در مورد حق آزادی دین و یا مذهب و محافظت اقلیت ها شد.

در نیمه دوم سال، یوناما پنج حمله جداگانه علیه مساجد و اجتماعات مسلمانان شیعه را ثبت کرده است:^{۱۲۰}

- بتاريخ ۲۳ جولای ۲۰۱۶، دو حمله کننده انتحاری، تظاهرات مسالمت آمیزی را که در چهار راهی دهمزنگ شهر کابل در اعتراض به تصمیم حکومت در مورد پروژه انتقال لین برق برگزار شده بود، هدف قرار داده و حد اقل ۸۵ نفر را کشت و ۴۱۳ تن دیگر را مجروح کرد. این حمله مرگبار ترین حمله ی بود که یوناما از سال ۲۰۰۱ تا اکنون ثبت کرده بود. تقریباً تمام قربانیان این رویداد مردان و اعضای اقلیت مذهبی شیعه از قوم هزاره بودند. در همان روز، داعش/شاخه خراسان مسئولیت آن حمله را از طریق حساب تویتتری که به نهاد خبری اعماق وابسته است، به دوش گرفت و دلیل آن را گزارشات در مورد ادعا ها پیرامون مشارکت هزاره ها در جنگ سوریه در کنار حکومت آن کشور بیان داشتند و اظهارات ضد شیعه نیز در متن این اعلامیه بیان شده بود.^{۱۲۱} به دنبال آن رویداد، یک کمیته حقیقت یاب و تحقیق از جانب رئیس جمهور بتاريخ ۲۵ جولای ۲۰۱۶ توظیف گردید که کمیته متذکره تا کنون گزارشی منتشر نکرده است.

^{۱۲۰} به نظر می رسد که این روال در سال ۲۰۱۷ نیز ادامه دارد. بتاريخ اول جنوری، مواد انفجاری ریموت کنترل در یک مسجد شیعه در شهر هرات، ولایت هرات منفجر شده یک نمازگذار شیعه را کشت و پنج فرد ملکی دیگر را مجروح کرد. ^{۱۲۱} گروه داعش مسئولیت حمله ۲۳ جولای در چهارراهی دهمزنگ را از طریق مؤسسه خبری اعماق که در حساب تویتتری ذیل قابل دسترس است، به عهده گرفت:

https://twitter.com/Terror_Monitor/status/756895238975664128، تاریخ آخرین مراجعه به سایت ۱۶ جنوری ۲۰۱۷. برای معلومات بیشتر در مورد این حمله که بیشترین تلفات ملکی در یک حمله واحد از سال ۲۰۰۱ بدینسو را در افغانستان سبب شد، به فصل حملات عمدی بالای افراد ملکی و دارائی های ملکی مراجعه شود. یوناما نیز یک گزارش ویژه در مورد این حمله بتاريخ ۱۸ اکتوبر منتشر کرد که در این آدرس می توان آنرا یافت:

http://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports تاریخ آخرین بازدید از سایت، ۵ دسمبر

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- به تاریخ ۱۱ اکتوبر ۲۰۱۶، روز عاشورا، که یکی از روزهای مهم عزاداری برای مسلمانان شیعه محسوب می‌شود، یک حمله کننده، ملبس به یونیفورم نیروهای امنیتی افغان، وارد مسجد کارته سخی در کابل شده، بالای عزاداران شیعه آتش گشود و بم دستی پرتاب کرد که در نتیجه، ۱۹ فرد ملکی کشته و ۶۰ تن دیگر مجروح شدند. در این حمله آسیب اندکی به مسجد وارد شد. داعش/شاخه خراسان مسئولیت این حمله را نیز با انتشار اعلامیه‌ی که حاوی الفاظ نفرت انگیز علیه اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه بود، بدوش گرفت.^{۱۲۲}
- بتاريخ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶، انفجار دیگری در دروازه ورودی مسجدی که در آن عزاداران شیعه برای تجلیل از یک مناسبت مذهبی در ساحه‌ی خواجه غولک، ولسوالی بلخ ولایت بلخ گردهم آمده بودند، بوقوع پیوست. در این رویداد، ۱۸ فرد ملکی کشته و ۶۷ تن دیگر، از جمله ۳۶ طفل مجروح شدند و خسارات اندکی به دروازه مسجد نیز وارد گردید. هیچ گروهی مسئولیت این رویداد را به دوش نگرفت.
- بتاريخ ۱۲ نومبر ۲۰۱۶، یک حمله کننده انتحاری در مسجد باقرالعلوم شهر کابل در جریان برگزاری مراسم اربعین که چهل روز بعد از عاشورا برگزار می‌شود، ۴۰ فرد ملکی را کشت و ۷۴ تن دیگر، به شمول تعداد زیادی از اطفال را مجروح کرد. حمله کننده انتحاری مواد انفجاری خود را در داخل مسجد منفجر ساخت و جمعیت بزرگی از زائرین را، که عمدتاً از اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه بودند، بطور عمدی هدف قرار داد.^{۱۲۳} ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش مسئولیت این حمله را با اظهارات توهین آمیز به عهده گرفت و مثل اعلامیه‌های قبلی، خواهان ادامه خشونت‌ها علیه مسلمانان شیعه شد.^{۱۲۴}

^{۱۲۲} گروه داعش مسئولیت حمله‌ی ۱۱ اکتوبر را از طریق مؤسسه خبری اعماق که در حساب توییتری ذیل قابل دسترس است، به عهده گرفت: https://twitter.com/Terror_Monitor/status/786176073163694080، تاریخ آخرین مراجعه به سایت ۱۶ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۲۳} این حمله خسارات اندکی به دیوار و پنجره‌های مسجد نیز وارد کرد.

^{۱۲۴} گروه داعش مسئولیت حمله‌ی ۲۱ نومبر را از طریق مؤسسه خبری اعماق که در آدرس ذیل قابل دسترس است، به عهده گرفت: <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-claims-killing-wounding-nearly-200-shi-ites-in-suicide-bombing-in-kabul-mosque.htm>، تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۱۷ جنوری ۲۰۱۷.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

• بتاريخ ۲۲ نومبر ۲۰۱۶، عناصر مخالف دولت مواد انفجاری تعبیه شده را که از راه دور کنترل می شد، در مسجد راضیه در شهر هرات منفجر کردند که چهار نماز گزار مسلمان شیعه در آن حادثه مجروح گردیدند. هیچ گروهی مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفت.

حملات بالای چهار مسجد فوق الذکر افزایش تقریباً شش مرتبه‌ی تلفات ملکی ناشی از حملات عمدی بالای افراد مذهبی و عبادتگاه‌ها که در سال ۲۰۱۶ مشاهده شد، را رقم زد. یوناما بطور کلی ۳۷۷ مورد تلفات (۸۶ کشته و ۲۹۱ مجروح) ناشی از این گونه حملات را ثبت کرده است که افزایش ۵۷۳ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۱۲۵}

حقوق بشردوستانه بین المللی حملات عمدی بالای افراد ملکی و دارایی های ملکی از جمله عبادتگاه‌ها و افراد مذهبی را منع قرار داده است.^{۱۲۶} حملات بالای افراد مذهبی و عبادتگاه‌ها که میراث فرهنگی و معنوی مردم را تشکیل می دهند، نیز ممنوع می باشد.^{۱۲۷} حقوق بشردوستانه بین المللی همچنان حکم می کند که تمام اشخاصی که مستقیماً در جنگ مشارکت ندارند، از احترام به مناسک مذهبی شان بر خوردار بوده و نباید با آنان تبعیض صورت گیرد.^{۱۲۸}

نماینده‌ی ملل متحد یک بار دیگر بر مکلفیت دولت جهت تأمین امنیت و مصئونیت اقلیت‌ها، منجمله اقلیت‌های مذهبی و قومی، در جریان مراسم مذهبی شان تأکید می کند. دولت مکلف است که از حقوق تمام اشخاص، به خصوص آنانی که به اقلیت‌ها تعلق دارند، برای گردهمایی مسالمت آمیز جهت ادای مناسک مذهبی و یا اعتقادی شان در تدریس، انجام مناسک، عبادت و گرامی داشت از آن و نیز در

^{۱۲۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۵۶ مورد تلفات ملکی (۴۲ کشته و ۱۴ مجروح) ناشی از ۳۴ حمله جداگانه که پرسونل مذهبی و عبادتگاه‌ها را هدف قرار داد، ثبت کرد.

^{۱۲۶} به ماده مشترک سوم؛ پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴(۲)، ۱۳؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۱، ۶، ۱۵۶؛ اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ماده ۸(۲)(ج)(۱)، ۸(۲)(ه)(۱) مراجعه شود. همچنان به اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، ماده ۸(۲)(ه)(۴) که در آن "حملات عمدی بالای ساختمان‌های مذهبی [...] جرم شناخته شده است، مراجعه شود.

^{۱۲۷} پروتکل الحاقی ۲؛ ماده ۱۶. همچنان مراجعه شود به کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۱۸ در مورد آزادی عقیده، باور و مذهب.

^{۱۲۸} پروتکل الحاقی دوم، ماده ۴(۱).

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

برگزاری مناسب‌های مذهبی و اعتقادی شان در اماکن عامه محافظت کند.^{۱۲۹} دولت همچنان مکلفیت دارد که اطمینان حاصل کند که هر نوع تبلیغات و نفرت پراکنی بر اساس ملیت، نژاد و یا مذهب که سبب تحریک به تبعیض، جنگ و یا خشونت می‌شود، نه تنها در قانون منع قرار داده می‌شود، بلکه آن قانون به شکل کامل تطبیق می‌شود.^{۱۳۰}

حملات بالای اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه در شهر کابل که ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش مسئولیت آنرا بطور علنی به دوش گرفت است

در سال ۲۰۱۶، ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش مسئولیت سه حمله بزرگ در شهر کابل را به عهده گرفت که افراد ملکی را که تصور می‌شد متعلق به اقلیت مذهبی شیعه بودند، بتاريخ ۲۳ جولای (در جریان مظاهرات در چهار راهی دهمزنگ)، ۱۱ اکتوبر (در زیارت کارته سخی) و در ۲۱ نومبر (در مسجد باقرالعلوم) هدف قرارداد.^{۱۳۱} این سه حمله به تنهایی سبب ۶۹۱ مورد تلفات ملکی (۱۴۴ کشته و ۵۴۷ مجروح) گردید.

افراد وابسته به ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش مسئولیت هر سه حمله را از طریق نهاد خبری اعماق با بکار بردن الفاظ ضد شیعه در هر سه اعلامیه خود که در آن قربانیان آن حملات، با لحن موهن "مشرکین" و "مرتد" خطاب شده بودند، به عهده گرفتند.^{۱۳۲} در رابطه به حمله مورخ ۲۳ جولای، ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش اعلام کرد که آنان گروهی از "منکرین مشرک را [...] در پاسخ به

^{۱۲۹} اعلامیه جهانی حقوق بشر (۱۹۴۸)؛ کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (۱۹۶۶)، مواد ۲، ۱۸، ۲۷. همچنان مراجعه شود به کمیته حقوق بشر، تبصره عمومی شماره ۲۲ در مورد ماده ۱۸ (۱۹۹۳). همچنین مراجعه شود به محکمه بین المللی عدالت، دیدگاه مشورتی در مورد پیامدهای حقوقی اعمار دیوار در قلمروهای اشغالی فلسطین، ۹ جولای ۲۰۰۴، فقره ۱۰۶.

^{۱۳۰} کنوانسیون بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۲۰.

^{۱۳۱} یوناما هر سه حمله را طی اعلامیه‌های مطبوعاتی که به تاریخ ۲۳ جولای منتشر شد، بطور علنی محکوم کرد

(<http://unama.unmissions.org/statement-un-envoy-tadamichi-yamamoto-condemning-attack-targeting-civilians-attending-peaceful>؛ ۱۱ اکتوبر

؛(<http://unama.unmissions.org/unama-condemns-killing-civilians-kabul-mosque-attack>)

۲۱ نومبر- (<http://unama.unmissions.org/unama-condemns-killing-civilians-kabul-mosque-attack-0>)

شورای امنیت سازمان ملل نیز حمله ۲۳ جولای را محکوم کرد:

<http://unama.unmissions.org/security-council-press-statement-terrorist-attack-kabul-1>

تاریخ مراجعه به تمام لینک‌ها: ۵ دسامبر ۲۰۱۶.

^{۱۳۲} به لینک‌های فوق در مورد پذیرش مسئولیت حمله در نهاد خبری اعماق مراجعه شود.

همکاری آنان با نصرانیان در جنگ در برابر سنی‌ها در سرزمین سوریه، و به منظور پاکسازی سرزمین خراسان و کلیه سرزمین‌های مسلمان از لوٹ شرک آنان، هدف قرار داده است.^{۱۳۳}

حملاتی که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار می‌گیرند، نقض صریح حقوق بشردوستانه بین‌المللی بوده و می‌تواند مصداق جرایم جنگی، به شمول قتل منجر به جرایم جنگی، محسوب گردد.^{۱۳۴} افزون بر آن، حملات گسترده و منظم بالای جمعیت ملکی (به شمول اقلیت‌های مذهبی و یا قومی) که در آن افراد ملکی عمداً کشته می‌شوند، نیز می‌تواند جنایت علیه بشریت محسوب شود.^{۱۳۵} حقوق بشردوستانه بین‌المللی و قانون جزای بین‌المللی حملات بالای شخصیت‌های مذهبی و عبادتگاه‌ها که جزء سرمایه‌های فرهنگی مردم محسوب می‌شوند را منع قرار داده است.^{۱۳۶}

بیجاشدگان افراد ملکی به سبب منازعات

در سال ۲۰۱۶، خشونت‌های مرتبط به منازعات بیش از نیم میلیون افغان را بیجا کرد که این رقم، بالاترین میزان افراد بی‌جا شده داخلی ناشی از منازعات را رقم زده است که کمیشنی عالی ملل متحد برای

^{۱۳۳} مراجعه شود به اعلامیه داعش در مورد پذیرفتن مسئولیت حمله ۲۳ جولای در چهارراهی دهمزنگ از طریق نهاد خبری اعماق، قابل دسترس در این آدرس:

https://twitter.com/Terror_Monitor/status/756895238975664128، تاریخ آخرین بازدید از سایت: ۵ دسامبر ۲۰۱۶.

^{۱۳۴} مراجعه شود به ماده مشترک سوم؛ پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴(۲)، ۱۳(۲)؛ اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی، ماده ۸(ج)(۱)، ۸(۲)(ه)، ۱)؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، قواعد ۱، ۶، ۱۵۶. ^{۱۳۵} برای مثال، جرایم علیه بشریت قسمیکه در اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی تعریف شده است، علاوه بر موارد دیگر، شامل موارد ذیل می‌شود: قتل، نابودسازی و آزار و آذیت یک گروه قابل تشخیص و یا بطور مجموعی بنابر دلایل سیاسی، نژادی، ملی، قومی، فرهنگی، مذهبی، جنسیتی و یا سایر دلایل و اعمال غیر انسانی با ماهیت مشابه که بطور عمدی سبب رنج زیاد و یا مجروحیت جسمی و یا روحی و یا صحت جسمی شخص می‌گردد. به خصوص زمانیکه به عنوان بخشی از حملات گسترده و سیستماتیک علیه جمعیت ملکی با آگاهی از وقوع حمله، انجام شود.

^{۱۳۶} مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، قاعده ۳۸. اساسنامه محکمه جزایی بین‌المللی، ماده ۸(۲)(ه)، ۴) که در آن "حملات عمدی بالای ساختمان‌های مذهبی [...] مشروط بر آنکه به عنوان اهداف نظامی استفاده نشوند" جرم شناخته شده است. همچنان مراجعه شود به پروتوکول الحاقی ۲، ماده ۱۶؛ کنوانسیون ملل متحد در مورد حقوق مدنی و سیاسی، ماده ۱۸.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مهاجرین و دفتر ملل متحد برای هماهنگی امور بشردوستانه تاکنون در افغانستان ثبت کرده است.^{۱۳۷} از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر، به تعداد ۶۳۶۵۰۰ نفر به اثر منازعات از خانه های خود فرار ویا آنرا ترک کردند که افزایش ۶۶ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد. آمار بیجاشدگان داخلی طی چهار سال گذشته بطور متواتر سیر صعودی داشته است.^{۱۳۸} اطفال ۵۶ درصد بیجاشدگان داخلی در سال ۲۰۱۶ را تشکیل می دهند.^{۱۳۹} از مجموع ۳۴ ولایت افغانستان، ۳۱ ولایت (منجمله ۲۱۳ ولسوالی از مجموع ۳۹۹ ولسوالی) میزان به نحوی شاهد بیجاشده گان اجباری افراد ملکی در سال ۲۰۱۶ بوده است و تمام ۳۴ ولایت میزبان بیجاشدگان بودند.^{۱۴۰}

تداوم درگیری های شدید زمینی بین عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان در ساحات پرجمعیت ملکی سبب افزایش بیجاشدگان داخلی در سال ۲۰۱۶ شده است. به اثر ماهیت و موقعیت این قبیل درگیری ها، بیجاشدگان داخلی از خانه های خود بطور فوری فرار کرده و موقتاً به بستگان خود در ساحات دیگر برای دریافت کمک، سرپناه و حمایت اتکاء کردند. بیجاشدگان داخلی در اکثر موارد،

^{۱۳۷} کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین روند ثبت بیجاشدگان داخلی در افغانستان ار در سال ۲۰۰۹ آغاز کرد. در سال ۲۰۱۶، مسئولیت ثبت بیجاشدگان داخلی به عهده دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه واگذار شد. معلومات از سایت یوان اچ سی آر/دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه افغانستان: بیجاشدن اشخاص از اثر جنگ بدست آمده است: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/idps>، تاریخ آخرین مراجعه به این مرجع: ۱۰ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۳۸} در سال ۲۰۱۵، کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین حدود ۳۸۴۴۲۶ نفر بیجاشدگان داخلی (تعداد دقیق بیجاشدگان داخلی از شهر قندز در سال ۲۰۱۵ معلوم نیست) را ثبت کرد. این معلومات از طریق ایمیل به تاریخ ۱۰ جنوری ۲۰۱۷ از دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه و از سایت یوان اچ سی آر/دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه افغانستان: بیجاشدن اشخاص از اثر جنگ بدست آمده است:

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/idps>؛

http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/afg_conflict_idps_2016_jan_dec_snapshot_20170129.pdf، تاریخ مراجعه به هر دو سایت: ۱۰ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۳۹} این معلومات از سایت یوان اچ سی آر/دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه افغانستان: بیجاشدن اشخاص از اثر جنگ بدست آمده است:

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/idps>، تاریخ مراجعه به سایت: ۳۰ جنوری ۲۰۱۷.

^{۱۴۰} به عنوان مقایسه، کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین، در سال ۲۰۱۵، بیجاشدگان داخلی را در ۱۲۹ ولسوالی ثبت کرد. این معلومات از طریق ایمیلی از دفتر هماهنگی کمک های بشردوستانه به تاریخ ۱۰ جنوری ۲۰۱۷ بدست آمده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

بلافاصله پس از ختم درگیری‌ها، به مناطق مسکونی خود بازگشتند که با این کار، خود را در معرض خطر بقایای مواد انفجاری و سایر تهدیدات، از جمله احتمال از سرگیری درگیری‌های نظامی و یا حملات هوایی قرار دادند.^{۱۴۱} در برخی ساحات افغانستان، فشارها ناشی از تهدید و ارباب، اختطاف و قتل‌های هدفمند افراد ملکی که تصور می‌شود آنان با دولت همکاری می‌کنند، نیز سبب بیجا شدن افراد ملکی گردیده است.

بیشترین بیجا شده گان داخلی در حوزه شمال شرق بیجا شدند (۲۰۳۳۲۰ بیجا شده ی داخلی) که بعد از آن، حوزه جنوب (با ۱۷۷۹۵۲ بیجا شده ی داخلی) در مقام دوم قرار دارد.^{۱۴۲} دلیل اصلی این بی جا شده گی‌ها، نفوذ مؤقت طالبان به داخل شهر قندز در اکتوبر ۲۰۱۶ و تلاش آنان برای تصرف شهر لشکرگاه در ولایت هلمند در ماه‌های آگست و اکتوبر ۲۰۱۶ می‌باشد. ساحات دیگری که شاهد بیجا شدن قابل ملاحظه‌ی افراد بوده است، عبارت‌اند از ولسوالی پچیراگام ولایت ننگرهار به سبب جنگ بین داعش و نیروهای امنیتی افغان و ولایت فاریاب به سبب جنگ بین طالبان و نیروهای امنیتی افغان و گروه‌های مسلح طرفدار دولت.

سطح بلند آسیب‌پذیری بیجا شدگان داخلی یکی از نگرانی‌های اصلی یوناما می‌باشد. افغان‌های بیجا شده ی داخلی از سطح بلند مرگ و میر نسبت به جمعیت کل کشور رنج می‌برند زیرا آنان در معرض خطر زیاد حملات فزینگی، اختطاف و غیر افتادن در میان آتش متقابل به خصوص هنگام فرار از خشونت‌ها قرار دارند. زنان و اطفال بیجا شده، مخصوصاً با خطر نقض حقوق اساسی شان، به ویژه، حق دسترسی به سرپناه، غذا و خدمات صحی کافی، مواجه‌اند.

^{۱۴۱} مراجعه شود به اعلامیه پایان ماموریت گزارشگر ویژه ملل متحد در امور حقوق بشر بیجا شدگان داخلی، محترم چلوکه بیانی، هنگام سفرش به جمهوری اسلامی افغانستان به تاریخ ۱۱ الی ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۶:

<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=20712&Lang=ID=E>؛ تاریخ آخرین مراجعه به سایت: ۱۸ دسمبر ۲۰۱۶.

^{۱۴۲} این معلومات از سایت یو ان اچ سی آر/دفتر هماهنگی کمک‌های بشردوستانه افغانستان: بیجا شدن اشخاص از اثر جنگ بدست آمده است:

<https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/idps>: تاریخ مراجعه به

سایت: ۳۰ جنوری ۲۰۱۷.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در پاسخ به افزایش رقم بیجاشدگان داخلی، دولت یک پیش نویس چارچوب پالیسی را در سال ۲۰۱۶ برای عودت کنندگان و بیجاشدگان داخلی نهائی کرد که هدف آن، به حد اقل رساندن مدت زمانی است که بیجاشدگان داخلی در وضعیت های انتقالی سپری می کنند.

درگیری های بین مرزی

از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۱۱ رویداد حملات توپخانه یی از آن سوی مرز پاکستان به داخل افغانستان را ثبت کرده است که همه ی آن به ولایات کنر و ننگرهار اصابت کرده است. حملات توپخانه یی از آن سوی مرز سبب ۱۷ مورد تلفات ملکی (شش کشته و ۱۱ مجروح) شده که کاهش ۴۷ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۱۴۳} به گونه ی مثال، بتاريخ ۱۴ اکتوبر، نیروهای نظامی پاکستان ۱۱ خمپاره توپخانه یی ثقیله بالای ولسوالی سیرکانی ولایت کنر شلیک کردند که در نتیجه آن، یک پسر ۱۲ ساله به شدت مجروح شد.

یوناما مرگ دو پسر و مجروحیت سه دختر از اثر انفجار مواد منفجر نشده که به داخل افغانستان در حملات توپخانه یی قبلی پرتاب شده بود را نیز ثبت کرده است. این رویداد بتاريخ ۲۸ جولای در ولسوالی سیرکانی ولایت کنر اتفاق افتاده است. انفجار زمان رخ داد که اطفال آن وسیله ی انفجاری را پیدا کردند و آنرا با سنگ کوبیدند که سبب انفجار آن شد.

^{۱۴۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۳۲ مورد تلفات ملکی (۱۰ کشته و ۲۲ مجروح) در افغانستان ناشی از حملات توپخانه یی از پاکستان را ثبت کرد.

۲. درگیری های زمینی و افراد ملکی گیر مانده در آتش دو طرف

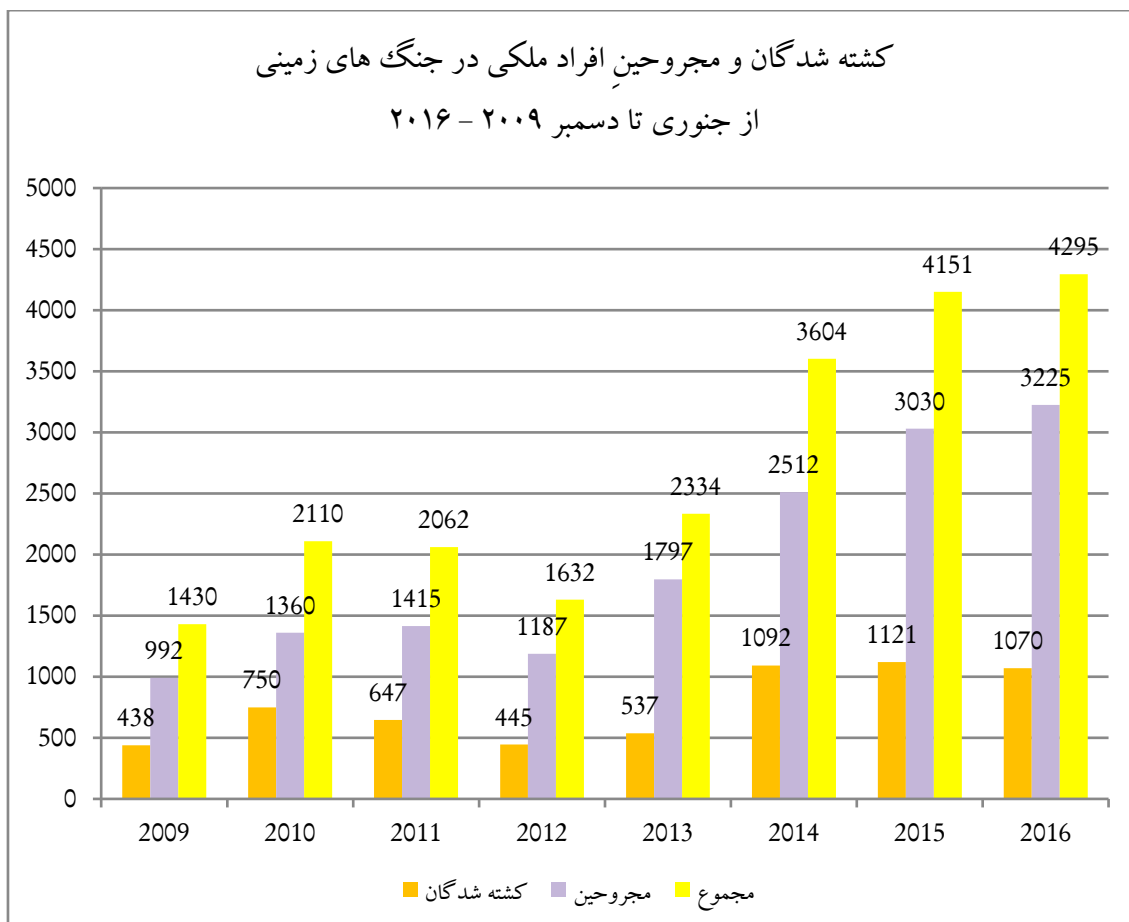
"در جریان شب، هنگامی که ما خواب بودیم، یک فیر هاوان به خانه ما اصابت کرده، پسر ده ساله و دختر هشت ساله ام را در همان دم کشت. دو دختر دیگرم، که سه ساله و شش ساله اند، و پسر هفت ساله ام مجروح شدند. فقط من و همسرم آسیبی ندیدیم. اوایل همان روز طالبان بالای یک پوسته تلاشی ارتش ملی افغان حمله کرده بودند. هر دو طرف با استفاده از راکت و هاوان به سمت یک دیگر فیر می کردند. هاوانی که به خانه ی من اصابت کرد، از سوی ارتش ملی افغان شلیک شده بود. برای ما دیگر چیزی از زندگی باقی نمانده است. خانه ام ویران شد و توانائی پرداخت مصارف معالجه اطفالم و یا تهیه مواد غذایی کافی برای خانواده ام را ندارم."^{۱۴۴}

- شخص قربانی و پدر پنج طفل قربانی هاوان که از سوی ارتش ملی افغان پرتاب شده بود و به خانه یک فرد ملکی در ولسوالی شاه ولی کوت ولایت قندهار به تاریخ ۴ اکتوبر ۲۰۱۶ اصابت کرده، یک پسر و یک دختر را کشت و سه طفل دیگر از همین خانواده را مجروح کرد.

در سال ۲۰۱۶، درگیری های زمینی بین طرف های جنگ، کمافی السابق، تأثیرات منفی زیادی بالای افراد ملکی برجای گذاشت. از اول جنوری الی ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۴۲۹۵ مورد تلفات ملکی (۱۰۷۰ کشته و ۳۲۲۵ مجروح) از اثر درگیری های زمینی را ثبت کرده که افزایش سه درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ و بالاترین رقم تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی از زمانیکه یوناما ثبت تلفات ملکی را در سال ۲۰۰۹ آغاز کرد، نشان می دهد.^{۱۴۵} مثل سال ۲۰۱۵، درگیری های زمینی هنوز هم عامل درجه اول مرگ و مجروحیت افراد ملکی بوده و در کل سبب ۳۸ درصد تلفات ملکی گردیده است.

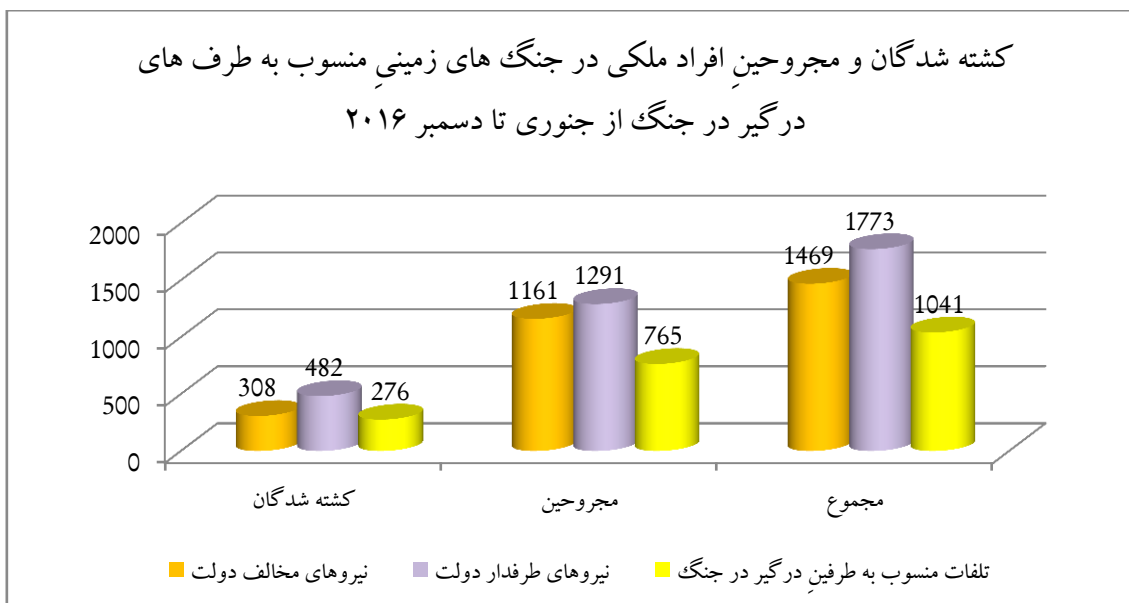
^{۱۴۴} مصاحبه تلفونی یوناما با شخص قربانی، شهر قندهار، ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۶.

^{۱۴۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۴۱۵۱ مورد تلفات ملکی (۱۱۲۱ کشته و ۳۰۳۰ مجروح) را ثبت کرد.

نیروهای طرفدار دولت ۴۱ درصد کل تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۶ را سبب شدند.^{۱۴۶} عناصر مخالف دولت سبب ۳۴ درصد تلفات ملکی گردیدند و ۲۵ درصد تلفات از اثر درگیری های زمینی بین عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت بوجود آمده است که یوناما نتوانسته عامل اصلی آنرا معلوم کند و بنابراین، مسئولیت آنرا به هر دو طرف درگیری نسبت می دهد.^{۱۴۷}

^{۱۴۶} از مجموع تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، یوناما ۱۶۶۳ مورد (۴۵۷ کشته و ۱۲۰۶ مجروح) را به نیروهای ملی امنیتی افغان؛ ۱۰۳ مورد تلفات (۱۸ کشته و ۸۵ مجروح) را به گروه های مسلح طرفدار دولت؛ و هفت مورد تلفات (هفت کشته) را به نیروهای نظامی بین المللی در دو درگیری زمینی نسبت می دهد.
^{۱۴۷} شلیک اسلحه از آن سوی مرز از پاکستان سبب ۱۲ مورد تلفات ملکی (چهار کشته و هشت مجروح) (کمتر از یک درصد) شد.

یوناما مخصوصاً از استفاده همیشگی طرف های جنگ از سلاح های انفجاری/ غیر مستقیم در ساحات پر جمعیت ملکی نگران است. این سلاح ها ۶۱ درصد تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی و ۲۱ درصد کل تلفات ملکی که یوناما در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده است را سبب شده است.^{۱۴۸}

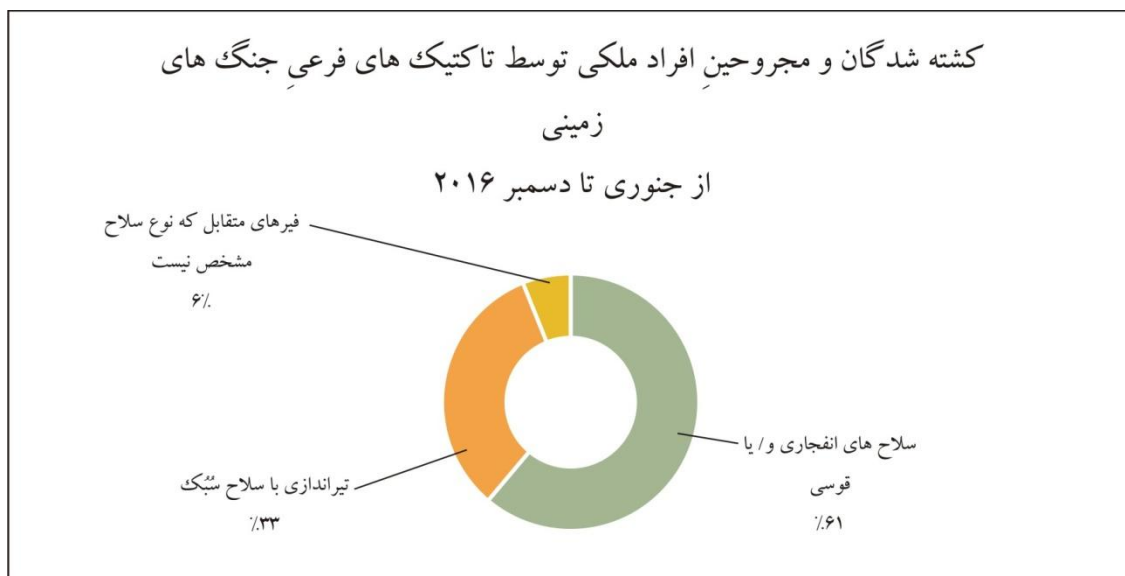
درگیری های زمینی جاری در ساحات پر جمعیت که در آن سلاح های انفجاری/ غیر مستقیم از سوی عناصر مخالف دولت هنگام حملات تهاجمی شان به منظور تصرف و حفظ ساحات (از جمله در ساحات شهری) و متعاقباً از سوی نیروهای امنیتی افغان هنگام عملیات های بزرگ تدافعی و یا پاکسازی استفاده می شود، سبب شده است که سیر صعودی تلفات زنان و اطفال ناشی از درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۶ همچنان پابرجا باقی بماند.^{۱۴۹} زنان و اطفال ۵۷ درصد تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در

^{۱۴۸} منظور یوناما از استفاده از اصطلاح "سلاح های غیر مستقیم و یا انفجاری" در این گزارش مشخصاً دو کتگوری از سلاح ها می باشد: (۱) استفاده زمین به زمین از سلاح های انفجاری با شعاع تخریب وسیع، مثل حملات هاوان و راکت؛ و (۲) استفاده زمین به زمین سلاح های غیر مستقیم، از قبیل توپخانه و هاوان که این ها نیز اکثراً سلاح های انفجاری با شعاع تخریب وسیع می باشند. استفاده از این نوع سلاح ها به خصوص توپخانه و هاوان سبب بیشترین تلفات ملکی در درگیری های زمینی در افغانستان می شود و باعث نگرانی جدی در مورد محافظت افراد و تأسیسات ملکی در برابر خسارات جانبی آن می شود.

^{۱۴۹} به دنبال واگذاری کامل مسئولیت امنیتی به نیروهای ملی امنیتی افغانستان در ۱ جنوری ۲۰۱۵، یوناما افزایش در تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرده بود که دلیل آن، افزایش حملات تهاجمی عناصر مخالف دولت برای تصرف ساحات پر جمعیت ملی بود. در سال ۲۰۱۵، یوناما یک افزایش ۲۵ درصدی در تلفات زنان ملکی و افزایش ۳۵ درصدی در تلفات اطفال ناشی از درگیری های زمینی نسبت به سال ۲۰۱۴ را ثبت کرده بود. مراجعه شود به گزارش شش

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

سال ۲۰۱۶ را تشکیل داده اند. نمایندگی ملل متحد ۱۷۶۱ مورد تلفات اطفال (۳۹۰ کشته و ۱۳۷۱ مجروح)، یعنی یک افزایش ۲۳ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵، و ۷۰۴ مورد تلفات زنان ملکی (۱۷۳ کشته و ۵۳۱ مجروح)، یعنی یک افزایش هفت درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را ثبت کرده است.^{۱۵۰}

یوناما کماکان به شدت نگران آمار بلند تلفات ملکی که از درگیری های زمینی بوجود می آید، می باشد. هرچند تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی با ارقام ثبت شده در سال ۲۰۱۵ سازگار باقی ماند، ولی این ارقام باید باتوجه به افزایش در شمار تلفات ملکی در اکتوبر ۲۰۱۵، که در نتیجه حمله تهاجمی طالبان به شهر قندز بوجود آمد و آن حمله به تنهایی سبب حد اقل ۸۹۶ مورد تلفات ملکی، عمدتاً ناشی از درگیری های زمینی گردید، مد نظر گرفته شود.^{۱۵۱} برای مثال، از اول جنوری الی ۳۱ سپتمبر، نمایندگی ملل متحد یک افزایش ۱۸ درصدی در رقم تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در مقایسه با عین دوره در سال ۲۰۱۵ را ثبت کرده است.

علاوه بر آن، تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی، در مقایسه به سال ۲۰۱۵، در ۲۰ ولایت از ۳۴ ولایت افغانستان افزایش یافته که تقریباً تمام ولایات حوزه جنوب (هلمند، نیمروز، ارزگان و زابل) را شامل

ماه نخست سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد مخالفت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۲۵؛ گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۲۹.

^{۱۵۰} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۴۳۱ مورد تلفات اطفال (۲۹۳ کشته و ۱۱۳۸ مجروح) و ۶۵۷ مورد تلفات زنان ملکی (۱۵۳ کشته و ۵۰۴ مجروح) را ثبت کرد.

^{۱۵۱} مراجعه شود به گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۳۰.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

می شود که دلیل آن، افزایش درگیری ها بین طالبان و نیروهای امنیتی افغان، منجمله حملات تهاجمی طالبان برای تصرف شهر لشکرگاه، مرکز ولایت هلمند، و شهر ترینکوت، مرکز ولایت ارزگان می باشد. ^{۱۵۲} تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در تمام ولایات حوزه شمال (بلخ، فاریاب، جوزجان، سمنگان و سرپل) نیز به سبب افزایش حضور و قوت طالبان در آن ساحات افزایش یافته است. ^{۱۵۳} درگیری های زمینی بیشترین تلفات ملکی را در ولایات هلمند، ارزگان، فاریاب و قندز سبب شده است. ^{۱۵۴}

با توجه به روال فعلی و احتمال تداوم درگیری های زمینی بین طرف های جنگ در ساحات پرجمعیت ملکی در سال ۲۰۱۷، یوناما طرف های جنگ را ترغیب می کند که به اصل تفکیک و تناسب در جریان درگیری های زمینی پابند باشند و تمام تدابیر احتیاطی ممکن را در جریان عملیات های نظامی خود روی دست گیرند تا جمعیت ملکی آسیب نیند. ^{۱۵۵} طرف های جنگ باید از وارد کردن خسارات اتفاقی به

^{۱۵۲} تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در ولایت قندهار ۱۳ درصد کاهش یافت.

^{۱۵۳} تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی در ولایات کابل، لوگر، دایکندی، کنر، لغمان، بغلان، تخار، خوست، پکتیکا، بادغیس، و هرات نیز افزایش یافت. موضوع قابل توجه اینکه، تلفات ملکی در ولایت هرات نسبت به سال ۲۰۱۵ بطور چشمگیری افزایش یافت که دلیل آن، افزایش جنگ ها در ولسوالی شیندند در سال ۲۰۱۶ بود؛ یوناما ۲۰۷ مورد تلفات ملکی (۷۲ کشته و ۱۳۵ مجروح) در ولایت هرات ثبت کرده است که سه برابر رقم ثبت شده در سال ۲۰۱۵ (۵۷ مورد تلفات ملکی (۲۱ کشته و ۳۶ مجروح)) می باشد؛ ۸۲ درصد این تلفات در ولسوالی شیندند اتفاق افتاده است. افزایش جنگ ها در ولسوالی دهر اوود، ولایت ارزگان منجر به ۵۲۰ مورد تلفات ملکی (۱۵۹ کشته و ۳۶۶ مجروح) در ولایت ارزگان در سال ۲۰۱۶ گردیده که سه برابر رقم ثبت شده در سال ۲۰۱۵ (۱۴۱ مورد تلفات ملکی (۳۵ کشته و ۱۰۶ مجروح)) می باشد که ۴۸ درصد آن در ولسوالی دهر اوود اتفاق افتاد. برای معلومات بیشتر در مورد درگیری های زمینی در ولایت ارزگان در شش ماه اول سال ۲۰۱۶، مراجعه شود به گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۳۷.

^{۱۵۴} در سال ۲۰۱۶، یوناما تلفات ملکی ذیل ناشی از درگیری های زمینی را ثبت کرد: ولایت هلمند ۴۹۷ مورد (۱۶۴ کشته و ۳۳۳ مجروح)؛ ولایت ارزگان ۵۲۰ مورد (۱۵۴ کشته و ۳۶۶ مجروح)؛ ولایت فاریاب ۳۰۹ مورد (۸۴ کشته و ۲۲۵ مجروح)؛ و ولایت قندز ۳۴۲ مورد (۷۵ کشته و ۲۶۷ مجروح).

^{۱۵۵} این موضوع بطور ضمنی در ماده ۳ عمومی؛ پروتکل الحاقی ۲، ماده های ۴، ۱۳ یاد شده است. در ارتباط به حملات بدون تفکیک، مراجعه شود به پروتکل الحاقی ۱، مواد ۵۱ (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان قانون عرفی بین المللی پذیرفته شده است) - مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده (۱۱)؛ قضیه سارنوال علیه دوسکو تادیج، IT-94-1، دیوان استیناف در مورد درخواست مدافعه برای استیناف طلبی موقت در مورد حوزه قضائی، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، فقره ۱۲۷. در ارتباط به حملات نامتناسب، مراجعه شود به پروتکل الحاقی ۱، مواد

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مردمان ملکی مطابق به مکلفیت های که حقوق بشردوستانه بین المللی بالای آنان وضع کرده است، اجتناب کنند و یا آنرا به حد اقل کاهش دهند.^{۱۵۶}

یوناما خسارات جانبی که به ساحات ملکی از اثر عملیات های هوایی که اکثراً در پشتیبانی از عملیات های زمینی از سوی نیروهای طرفدار دولت انجام می شود و استفاده تدافعی مواد انفجاری تعبیه شده از سوی عناصر مخالف دولت، منجمله خسارات مستقیم و جانبی به دارائی های ملکی، تأسیسات صحنی و تعلیمی و محدودیت بر آزادی گشت و گذار جمعیت ملکی را نیز برجسته می سازد. خسارات سنگینی که از اثر استفاده از سلاح های انفجاری/غیرمستقیم در جریان درگیری های زمینی در مناطق پرجمعیت ملکی بالای افراد ملکی وارد شده است، با افزایش تلفات ملکی که از اثر مواد انفجاری باقی مانده از جنگ بوجود می آید، بیشتر از پیش مشهود است. در سال ۲۰۱۶، یوناما یک افزایش ۶۶ درصدی در رقم تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ را نسبت به سال ۲۰۱۵ ثبت کرده که ۸۴ درصد این تلفات را اطفال تشکیل می دهند.^{۱۵۷}

در این رابطه، یوناما مجدداً یادآور می شود که طرف های جنگ مکلفیت دارند که تمام تدابیر احتیاطی ممکن را برای محافظت از جمعیت ملکی و دارائی های ملکی در ساحات تحت کنترل شان در برابر حملات روی دست گیرند. از جمله، آنان مکلفیت دارند که اهداف نظامی را در بیرون از ساحات پرجمعیت ملکی مستقر سازند و افراد ملکی و دارائی های ملکی را از حوالی اهداف نظامی دور کنند.^{۱۵۸}

۱۵۶) (ب) (۳) (ب) (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان قانون عرفی بین المللی پذیرفته شده است - مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۱۴).

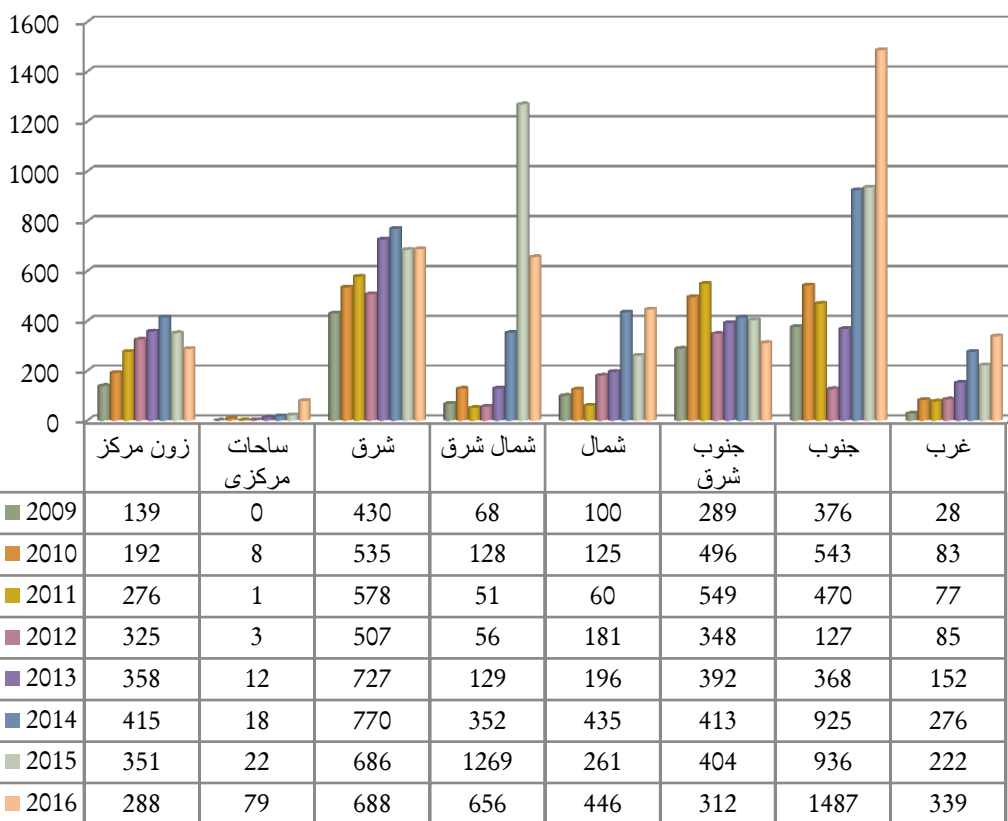
^{۱۵۶} این موضوع بطور ضمنی در ماده ۳ عمومی؛ پروتکول الحاقی ۲، ماده های ۴، ۱۳ یاد شده است. همچنان مراجعه شود به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۷ (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان قانون عرفی بین المللی پذیرفته شده است - مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قواعد ۱۵ - ۲۲).

^{۱۵۷} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان مواد انفجاری باقی مانده از جنگ. یوناما ۶۰۹ مورد تلفات اطفال (۱۸۳ کشته و ۴۲۶ مجروح) ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ در سال ۲۰۱۶ را ثبت کرد.

^{۱۵۸} مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قواعد ۲۲ - ۲۴. همچنان مراجعه شود ماده مشترک ۳؛ به پروتکول الحاقی ۲، ماده ۱۳ (بطور کلی در مورد اصل تفکیک) و نیز مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۹۷ در مورد ممنوعیت استفاده از سپر انسانی.

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی در جنگ‌های زمینی در زون‌های مختلف

از جنوری تا دسامبر ۲۰۰۹ - ۲۰۱۶

حمله تهاجمی طالبان در ولایت هلمند، آگست الی اکتوبر ۲۰۱۶

ولایت هلمند شاهد بالاترین آمار تلفات ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی در سال ۲۰۱۶ بود. در حدود ۴۹۷ مورد تلفات ملکی (۱۶۴ کشته و ۳۳۳ مجروح)، بیانگر افزایش ۴۰ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵، در این ولایت میباشد.^{۱۵۹} درگیری‌های زمینی بیشترین تأثیر را روی ولسوالی‌های نادعلی (۱۲۰ مورد تلفات ملکی - ۴۱ کشته و ۷۹ مجروح) و نهرسراج (۱۰۶ مورد تلفات ملکی - ۲۱ کشته و ۸۵ مجروح) برجای گذاشته است. تلاش طالبان برای تصرف شهر لشکرگاه در ماه‌های آگست و اکتوبر عامل افزایش تلفات ملکی بود.

در ماه آگست سال ۲۰۱۶، طالبان حملات تهاجمی خود را در تلاش برای به محاصره در آوردن و تصرف شهر لشکرگاه و ولسوالی‌های گرمسیر، نهرسراج، نادعلی، ناوه بارکزی، و نوزاد آغاز

^{۱۵۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۳۵۴ مورد تلفات ملکی (۱۱۷ کشته و ۲۳۷ مجروح) ناشی از درگیری‌های زمینی در ولایت هلمند

ثبت کرد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کردند. این عملیات ها علاوه بر حملات تهاجمی بود که طالبان در ولسوالی های موسی قلعه، نوزاد و کجکی در شمال هلمند راه انداخته بودند و هدف آن تحکیم کنترل خود بر مناطق حاصلخیز کوکنار و مناطق همجوار ولایت ارزگان بود (هدف حمله بر مناطق همجوار ارزگان حمایت از حمله تهاجمی طالبان به شهر ترینکوت بود). در نتیجه این حملات، دفعات و شدت درگیری های مسلحانه با نیروهای امنیتی افغان بطور چشمگیری افزایش یافته و سبب افزایش ۳۶ درصدی در تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی بین اول آگست الی ۳۱ اکتوبر نسبت به عین دوره در سال ۲۰۱۵ گردید.

از اول آگست الی ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۶، یوناما ۱۲۳ مورد تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۹۲ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی در ولایت هلمند را ثبت کرد که ۶۶ درصد آن تلفات را زنان و اطفال تشکیل داده اند. استفاده از سلاح های انفجاری/غیر مستقیم از سوی طرف های جنگ، ۸۰ درصد این تلفات را سبب شده است. برای مثال، بتاريخ ۱۲ اکتوبر، طالبان چندین راکت بالای دفتر مقام ولایت هلمند در شهر لشکرگاه پرتاب کردند که در نتیجه ی آن، ۱۷ فرد ملکی (به شمول ۱۰ طفل و سه زن) مجروح شدند. ^{۱۶۰} یوناما تلفات ملکی از اثر پرتاب سلاح های انفجاری از سوی نیروهای امنیتی افغان را نیز ثبت کرده است. به گونه مثال، بتاريخ ۷ آگست، یک فیر هاوان که از سوی اردوی ملی افغان بالای عناصر مخالف دولت پرتاب شده بود، به یک خانه ی ملکی در ولسوالی ناوه بارکزی، ولایت هلمند، اصابت کرده، پنج طفل و سه زن از همین خانواده را کشت.

از اول آگست الی ۳۱ اکتوبر، یوناما ۷۱ مورد تلفات ملکی (۳۳ کشته و ۳۸ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده نوع فشاری را ثبت کرده است. این ماین ها از سوی عناصر مخالف دولت به منظور دفاع از جاده های منتهی به ساحات تحت کنترل شان استفاده می شد. یوناما رقم بلند تلفات ملکی ناشی از حملات هوایی که از سوی نیروهای طرفدار دولت در این دوره ی زمانی انجام شده، را نیز ثبت کرده است. در مجموع ۳۹ مورد تلفات ملکی (۲۱ کشته و ۱۸ مجروح) ناشی از حملات هوایی ثبت شده است. علاوه بر تلفات ملکی، جنگ حدود ۲۰۰۰ خانواده در ولایت هلمند را نیز آواره کرد که از این میان، به تعداد ۱۲۰۰ خانواده به شهر لشکرگاه آمدند که ورود این تعداد خانواده به شهر، یک بحران بشری را در آنجا رقم زد. جنگ سبب بسته شدن شاهراه لشکرگاه - قندهار شده، مانع انتقال کمک های بشردوستانه

^{۱۶۰} طالبان مسئولیت این رویداد را از طریق حساب تویر خود به تاریخ ۱۲ اکتوبر پذیرفتند، قبلاً در این آدرس قابل دسترس بود: <https://twitter.com/qyahmadi> یک نقل آن در نزد یوناما موجود است. عناصر مخالف دولت بالای شهر لشکرگاه نیز به تاریخ ۹ اکتوبر و ۱۶ اکتوبر راکت پرتاب کرده بالترتیب، (دو مرد ملکی) و (یک مرد ملکی) را مجروح کردند. هیچ گروهی مسئولیت این حمله را نپذیرفت.

گردید و آزادی رفت و آمد مردم را محدود ساخت. از اثر این جنگ ها، خانه های مردم ملکی نیز آسیب دید و سبب بسته شدن تأسیسات تعلیمی و صحی گردید.

تلفات ملکی منسوب به نیروهای ملی امنیتی افغان

"جنگ شدیدی بین طالبان و نیروهای امنیتی افغان در قریه ما رخ داد. طالبان به مردم دستور دادند که خانه هایشان را ترک کنند و سپس خودشان در خانه ی همسایه ی ما پنهان شدند. همینکه می خواستیم ساحه را تخلیه کنیم و به جای امنی برویم، یک هاوان که از سوی نیروهای دولتی پرتاب شده بود، به خانه ی من اصابت کرد و برادرزاده و همسایه ام را کشت. خودم نیز به شدت زخمی شدم. نیروهای دولتی می خواستند به طالبان ضربه بزنند ولی طالبان در آن زمان از ساحه فرار کرده بودند و به جای آنان، ما مردم ملکی متضرر شدیم."^{۱۶۱}

– قربانی آتش هاوان که از سوی نیروهای امنیتی افغان در جریان درگیری زمینی با طالبان در ولسوالی مردیان، ولایت جوزجان، به تاریخ ۲۷ آگست ۲۰۱۶ پرتاب شده بود و دو مرد ملکی را کشت و یک تن دیگر را مجروح کرد.

در سال ۲۰۱۶، نیروهای ملی امنیتی افغان ۱۶۶۳ مورد تلفات ملکی (۴۵۷ کشته و ۱۲۰۶ مجروح) را در جریان درگیری های زمینی سبب شدند که افزایش ۴۱ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۱۶۲} از این میان، ۸۹۹ مورد تلفات ملکی (۲۵۴ کشته و ۶۴۵ مجروح) به دست ارتش ملی افغان در جریان جنگ های زمینی، ۱۳۵ مورد تلفات ملکی (۴۲ کشته و ۹۳ مجروح) به دست پولیس ملی افغان و ۳۵ مورد تلفات ملکی (هشت کشته و ۲۷ مجروح) به دست پولیس محلی افغان را شامل می شود.^{۱۶۳}

^{۱۶۱} مصاحبه یوناما با شخص قربانی، شفاخانه دولتی شیرغان، ولایت جوزجان، ۳۱ آگست ۲۰۱۶.

^{۱۶۲} این رقم، ۱۰۳ مورد تلفات ملکی (۱۸ کشته و ۸۵ مجروح) که به گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شده است، ویا هفت فرد ملکی کشته شده که به نیروهای نظامی بین المللی منسوب شده است را شامل نمی شود. در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۱۷۷ مورد تلفات ملکی (۳۲۱ کشته و ۸۵۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به نیروهای ملی امنیتی افغان نسبت داد (به استثناء ۸۱ مورد تلفات ملکی – ۱۹ کشته و ۶۲ مجروح – منسوب به گروه های مسلح طرفدار دولت).

^{۱۶۳} یوناما ۴۹۴ مورد تلفات ملکی (۱۲۴ کشته و ۳۷۰ مجروح) را به نیروهای ملی امنیتی افغان که در آن عامل مشخص آن قابل تشخیص نبود، نسبت داد. نیروهای خاص افغان، پولیس سرحدی افغان، پولیس نظم عامه بقیه ۶۷ درصد تلفات ملکی (۲۰ کشته و ۴۷ مجروح) را سبب شدند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

اکثر تلفات ملکی که به نیروهای ملی امنیتی افغان نسبت داده می‌شود، در نتیجه عملیات های تهاجمی و یا تدافعی این نیروها علیه عناصر مخالف دولت، عمدتاً طالبان، به شکل خسارات جانبی اتفاق افتاده است. موضوعی که قابل نگرانی است، این است که اکثریت مطلق ۸۳ درصد تلفات ملکی که به دست نیروهای ملی امنیتی افغان در سال ۲۰۱۶ صورت گرفته است، ناشی از استفاده ی آنان از سلاح های انفجاری و/یا غیرمستقیم، مخصوصاً هاوان و توپ، در مناطق پرجمعیت ملکی بوده است.^{۱۶۴}

یوناما یک بار دیگر حکومت افغانستان را ترغیب می کند که موضوع تصویب و تطبیق پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات ملکی خود را در اولویت قرار دهد. این پالیسی، که قرار است حاوی اهداف قابل سنجش برای محافظت از افراد ملکی بوده و تطبیق آن از سوی تمام وزارتخانه ها، ریاست ها و بخش های نیروهای مسلح دولت لازمی باشد، اولین گام مهم در راستای تحکیم پالیسی های دولت در خصوص تدابیر محافظت از افراد ملکی در جریان جنگ ها و تطبیق آن تدابیر می باشد. لازم است این پالیسی تدابیر قوی و عملی برای کاهش تلفات ملکی ناشی از استفاده از سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم از سوی نیروهای امنیتی افغان را وضع کند و امکان آنرا فراهم کند که پرسونل که از اثر غفلت و یا بطور عمدی به مردمان ملکی آسیب وارد می کنند، پاسخگو قرار داده شوند.

رویداد های ذیل، مثال های از تلفات ملکی در جریان درگیری های زمینی به دست نیروهای امنیتی افغان می باشد:

- بتاريخ ۱۰ نومبر، حملات توپخانه ی ارتش ملی افغان بالای عناصر مخالف دولت بالای یک ساحه مسکونی در وادی زیرکوه، ولسوالی شیندند، ولایت هرات صورت گرفت که در اثر آن هشت فرد ملکی به شمول هفت طفل جان های شان را از دست دادند و سه تن دیگر، به شمول دو دختر مجروح گردیدند.
- بتاريخ ۳۱ اکتوبر، حملات توپخانه ی ارتش ملی افغان در پاسخ به حمله طالبان، در یک منطقه مسکونی ولسوالی دنکام ولایت کنر صورت گرفت که به اثر آن، یک زن ۲۴ ساله و دختر یک ساله اش را جان های شان را از دست دادند و چهار پسر دیگر مجروح گردید.

^{۱۶۴} بطور مشخص، ۹۱ درصد تلفات ملکی از اثر درگیری های زمینی و منسوب به ارتش ملی افغان ناشی از استفاده از سلاح های غیر مستقیم و/یا انفجاری بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به عناصر مخالف دولت نسبت داده شده است

"عناصر مخالف دولت مرکز اداری ولسوالی را با هاوان هدف قرار دادند. یک هاوان به بازار اصابت کرد، یکی دیگر به ساحه در عقب بازار فرود آمد و سومی به دروازه ورودی مارکیت مواشی خورد. من تخریب هاوان دومی را دیدم. من پسری را دیدم که از این طرف کوچه به آنطرف کوچه می دوید. او همینکه به آنطرف کوچه رسید، به زمین افتاد. می خواستم او را از زمین بلند کنم و به کلینیک ببرم اما هاوان دیگری انفجار کرد و من ترسیدم و از آن ساحه فرار کردم. مردم دیگر نیز از ساحه فرار کردند. نمی دانم چه کسی آن پسر را از زمین بلند کرد. مردم را دیدم که پیرمردی را به یک موتر باربری کوچک سوار کردند. او غرق در خون بود."^{۱۶۵}

- شاهد عینی حمله عناصر مخالف دولت بوسیله هاوان بر مرکز اداری ولسوالی دهنه غوری، ولایت بغلان، بتاريخ ۱۱ آگست. در این حمله یک مرد ملکی ۷۰ ساله کشته شد و دو پسر دیگر جراحت برداشتند.

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۴۶۹ مورد تلفات ملکی (۳۰۸ کشته و ۱۱۶۱ زخمی) ناشی از درگیری های زمینی را به عناصر مخالف دولت نسبت داده است که افزایش ۴۴ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را نشان می دهد.^{۱۶۶}

یوناما ۱۳۲۳ مورد تلفات ملکی (۲۷۷ کشته و ۱۰۴۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را که افزایش ۶۷ درصدی نسبت به سال ۲۰۱۵ را بیانگر است، به طالبان نسبت می دهد.^{۱۶۷} یوناما ۱۸ مورد تلفات ملکی (نه کشته و نه زخمی) را ثبت کرده است که در جریان درگیری های زمینی بدست ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش رخ داده است.^{۱۶۸}

تلفات ملکی بدست عناصر مخالف دولت در جریان درگیری های زمینی بطور عموم در جریان عملیات های تهاجمی آنان بالای نیروهای امنیتی افغان بطور اتفاقی رخ داده است. باوجود این، یوناما این نکته را یادآوری

^{۱۶۵} مصاحبه تلفونی یوناما با شاهد عینی، شهر پلخمری ولایت بغلان، ۱۱ آگست ۲۰۱۶.

^{۱۶۶} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۰۱۸ مورد تلفات ملکی (۲۹۴ کشته و ۷۲۴ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به عناصر مخالف دولت نسبت داد.

^{۱۶۷} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۷۹۲ مورد تلفات ملکی (۲۳۲ کشته و ۵۶۰ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به طالبان نسبت داد.

^{۱۶۸} از مجموع تلفات ملکی باقی مانده، یوناما ۱۱۴ مورد (۱۹ کشته و ۹۵ مجروح) را به عناصر نامشخص مخالف دولت (که عامل اصلی رویداد در میان عناصر مخالف دولت شناسائی نشد) و یک مورد تلفات ملکی را به لشکر طیبه نسبت می دهد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

می‌کند که عناصر مخالف دولت، پوسته‌های تلاشی و کاروان‌های نظامی را در ساحاتی مورد حمله قرار دادند که در آن افراد ملکی رفت و آمد می‌کردند. از جمله در جاده‌های که وسایط ملکی در آن عبور و مرور می‌کردند. یوناما تلفات ملکی ناشی از حمله عناصر مخالف دولت بالای مراکز اداری ولسوالی‌ها و ولایات، منجمله تأسیسات ملکی دولتی، با استفاده از سلاح‌های انفجاری و/یا غیر مستقیم را نیز ثبت کرده است. برای مثال، در جریان مراسم بزرگداشت از روز استقلال به تاریخ ۱۸ آگست، عناصر مخالف دولت سه فیرهاوان بالای مرکز شهر اسعد آباد ولایت کنر پر تاب کرده، سه فرد ملکی را کشتند و ۵۳ تن دیگر، از جمله ۱۸ طفل را زخمی کردند. هیچ گروهی مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفته است.^{۱۶۹}

موارد ذیل نمونه‌هایی از تلفات ملکی ناشی از درگیری‌های زمینی بدست عناصر مخالف دولت می‌باشد:

- بتاريخ ۲۴ نومبر، یک فیرهاوان که از سوی عناصر مخالف دولت بالای پوسته تلاشی پولیس محلی افغان فیر شده بود، به یک منطقه مسکونی در جریان یک مراسم عروسی در شهر مهترلام ولایت لغمان اصابت کرد که از اثر آن، یک دختر ده ساله کشته شد و پنج فرد ملکی دیگر، به شمول سه طفل زیر سن ده سال زخمی شدند.
- بتاريخ ۳۰ اکتوبر، یک فیرهاوان که از سوی عناصر مخالف دولت پرتاب شده بود به یک خانه ملکی در ولسوالی بغلان جدید، ولایت بغلان اصابت کرده، دو زن و پنج طفل را کشت و یک دختر دیگر را مجروح کرد. قربانیان این رویداد همه متعلق به یک خانواده بودند. منابع گزارش دادند که شاید هدف حمله، پوسته‌های تلاشی ارتش ملی و پولیس ملی افغان بوده که در همان حوالی افراز شده بودند.

درگیری‌های زمینی که منجر به تلفات ملکی شده اما نسبت دادن مسئولیت آن به طرف مشخص درگیری ناممکن بوده است

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۰۴۱ مورد تلفات ملکی (۲۷۶ کشته و ۷۶۵ مجروح) ناشی از درگیری‌های زمینی را ثبت کرده که امکان نسبت دادن آن به یکی از طرفین درگیری وجود نداشت. اکثر تلفات ملکی از اثر آتش دوطرفه در جریان درگیری‌های مسلحانه بین نیروهای امنیتی افغان و عناصر مخالف دولت عمدتاً طالبان، بوجود آمده است. یوناما نه (۹) مورد تلفات ملکی از اثر درگیری بین نیروهای امنیتی افغان و

^{۱۶۹} به تاریخ ۴ اکتوبر و ۵ نومبر، عناصر مخالف دولت بار دیگر بالای مرکز ولایت هاوان پرتاب کردند که در نتیجه، سه فرد ملکی کشته و هشت تن دیگر مجروح گردید.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

داعش و یا طالبان و ۱۶ مورد تلفات ملکی (سه کشته و ۱۳ مجروح) از اثر درگیری های زمینی غیر منسوب که بین نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت رخ داده است را نیز ثبت کرده است.

استفاده از سلاح های غیرمستقیم و/یا انفجاری در درگیری های زمینی

"جنگ بین طالبان و نیروهای امنیتی افغان به قریه ی ما رسید. ما ترسیده بودیم و به همین دلیل، خانه ی خود را همراه با اطفالم ترک کرده به خانه یکی از خویشاوندان مان دور تر از ساحه جنگ رفتیم. ما در یکی از اتاق ها نشسته بودیم که یک فیرهاوان که گفته می شود از سوی نیروهای امنیتی افغان به سمت طالبان شلیک شده بود، به خانه اصابت کرد. در نتیجه، دو دختر من نه و پنج ساله و پسر اقارب من که او نیز طفل بود، کشته شدند. هفت نفر دیگر به شمول دو پسر دوگانگی سه ساله ام، دختر هشت ساله ام، یک دختر دیگر و خودم، مجروح شدیم."^{۱۷۰}

- قربانی هاوان پرتاب شده از سوی نیروهای امنیتی افغان در ولسوالی خواجه غار، ولایت تخار، به تاریخ ۲۵ سپتمبر که سه طفل را کشت و شش طفل و یک زن را مجروح کرد.

یوناما از استفاده دوامدار طرف های جنگ از سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم در ساحات پر جمعیت ملکی به شدت نگران است. در سال ۲۰۱۶، استفاده از هاوان، راکت و نارنجک منجر به ۲۶۲۰ مورد تلفات ملکی^{۱۷۱} (۶۲۹ کشته و ۱۹۹۱ مجروح) گردیده که این رقم ۶۱ درصد تمام تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی و ۲۳ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می دهد.

یوناما ۵۵ درصد تلفات ملکی ناشی از سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم را به نیروهای طرفدار دولت، ۳۴ درصد را به عناصر مخالف دولت و ۱۱ درصد را به فیرهای دوطرفه که در آن عامل اصلی مشخص شده نتوانست، نسبت می دهد.^{۱۷۲}

از مجموع ۲۶۲۰ مورد تلفات ملکی (۶۲۹ کشته و ۱۹۹۱ مجروح) ناشی از سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم در جریان درگیری های زمینی در سال ۲۰۱۶، شصت و هشت درصد این تلفات را زنان و اطفال

^{۱۷۰} مصاحبه یوناما با فرد متضرر، شهر تالقان، ولایت تخار، ۲۷ سپتمبر ۲۰۱۶.

^{۱۷۱} این ارقام شامل اکثریت آمار کلی تلفات ملکی ناشی از درگیری های زمینی می شود.

^{۱۷۲} حملات توپخانه ی از سوی نیروهای نظامی پاکستان سبب ۱۱ مورد تلفات ملکی (چهار کشته و هفت مجروح - کمتر از یک درصد) گردید.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تشکیل می دهند که بیانگر تأثیر مخرب این گونه سلاح ها روی زندگی مردمان ملکی می باشد.^{۱۷۳} برای مثال، به تاریخ ۳ نومبر، یک فیر هاوان که از سوی نیرو های امنیتی افغانستان پرتاب شده بود، در میان گروهی از مردمان ملکی که در یک مراسم عروسی در ولسوالی خواجه سبزپوش ولایت فاریاب جمع شده بودند، فرود آمده، دوازده فرد ملکی، به شمول ۱۰ طفل را کشت و ۱۳ تن دیگر، از جمله ده طفل را مجروح کرد.

علاوه بر مرگ و مجروحیت افراد ملکی، استفاده از سلاح های انفجاری و/یا غیر مستقیم سبب تخریب دارائی ها و زیربنای ملکی نیز شده است. یوناما چندین مورد را ثبت کرده است که در آن، تأسیسات تعلیمی و صحنی خسارات جانبی سنگینی از اثر استفاده طرف های جنگ از این تاکتیک برداشته اند.^{۱۷۴} برای مثال، به تاریخ ۲۶ اکتوبر، راکتی که از جانب عناصر مخالف دولت به طرف مرکز اداری ولسوالی شلیک شده بود، به شفاخانه ولایتی میدان شهر اصابت کرده، که به اثر آن یک پسر جان خود را از دست داده و هفت فرد ملکی دیگر مجروح گردیدند. اصابت این راکت، سرد خانه، دیوار ها و پنجره های بخش عاجل شفاخانه را نیز قسماً ویران کرد.

سلاح های غیر مستقیم و انفجاری که شعاع تخریب وسیع دارند، زمانیکه در ساحات پرجمعیت ملکی استفاده می شوند، افراد ملکی را در معرض خطر آسیب قابل پیش بینی قرار می دهند. سلاح های انفجاری با شعاع تخریب وسیع مملو از مواد انفجاری می باشد که سبب خسارات هنگفت به ساحات اطراف اهداف مورد نظر بدون تفکیک بین افراد ملکی و اهداف نظامی میگردد. علاوه بر آن، استفاده کنندگان سلاح های غیر مستقیم از قبیل هاوان و توپ که اینها نیز سلاح های انفجاری با شعاع تخریب وسیع می باشند به خط مستقیم دید اتکاء نداشته بلکه این سلاح ها را به مسافت های دور شلیک می کنند که خطر خطاء رفتن آن از هدف مورد نظر وجود دارد.

در نتیجه استفاده از سلاح های غیر مستقیم و/یا انفجاری در ساحات پرجمعیت ملکی شاید نقض احکام قوانین بین المللی در مورد ممنوعیت حملاتی باشد که نمیتوان آنرا بالای اهداف مشخص نظامی سوق داد. از جمله استفاده از سلاح به گونه ی که نتوان بین اهداف نظامی و افراد ملکی تفکیک قایل شد و در

^{۱۷۳} سلاح های غیر مستقیم و یا انفجاری سبب ۵۱۲ مورد تلفات زنان ملکی (۱۲۳ کشته و ۳۸۹ مجروح) و ۱۲۶۷ مورد تلفات اطفال (۲۹۳ کشته و ۹۷۴ مجروح) گردیده است.

^{۱۷۴} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل این گزارش تحت عنوان اطفال و منازعات مسلحانه و تأثیرات منفی منازعات مسلحانه روی خدمات صحنی.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

نتیجه نتیجه به افراد ملکی بطور نا متناسب آسیب وارد کرد.^{۱۷۵} علاوه بر آن، طرف های جنگ مکلفیت دارند که تمام تدابیر احتیاطی ممکن را روی دست گیرند تا تلفات جانبی به مردمان ملکی، و خسارات به دارائی های ملکی را در جریان عملیات های نظامی به حد اقل کاهش دهند و از جمعیت ملکی و دارائی های ملکی در ساحات تحت کنترل خود در برابر تأثیرات منفی حملات محافظت کنند.^{۱۷۶} حملاتی که در آن نتوان بین افراد ملکی و اهداف نظامی چه به شکل عمدی و یا بنا بر ماهیت سلاح مورد استفاده، تفکیک قایل شد، می تواند جرایم جنگی محسوب شود.^{۱۷۷}

یوناما یادآوری می کند که این نهاد بارها این موضوع را برجسته ساخته است که بین افزایش درگیری های زمینی در ساحات پر جمعیت ملکی که در آن، از سلاح های غیر مستقیم و/یا انفجاری زیاد استفاده

^{۱۷۵} در ارتباط به حملات بدون تفکیک، مراجعه شود به پروتوکل الحاقی ۱، مواد ۵۱ (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۱۱)؛ قضیه سارنوال علیه دوسکو تادیچ، IT-94-1، دیوان استیناف در مورد درخواست مدافعه برای استیناف طلبی موقت در مورد حوزه قضائی، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، فقره ۱۲۷. در ارتباط به حملات نامتناسب، مراجعه شود به پروتوکل الحاقی ۱، مواد ۸۵(۳)(ب) (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۱۴).^{۱۷۶} این موضوع بطور ضمنی در ماده ۳ عمومی؛ پروتوکل الحاقی ۲، ماده های ۴، ۱۳ یاد شده است. در ارتباط به تدابیر احتیاطی، مراجعه شود به پروتوکل الحاقی ۱، ماده ۵۷ (به منازعات مسلحانه داخلی قابل تطبیق نیست اما به عنوان حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قواعد ۱۵-۲۲). همچنان مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قواعد ۲۲-۲۴. همچنان مراجعه شود به ماده عمومی ۳؛ به پروتوکل الحاقی ۲، ماده ۱۳ (بطور کلی در مورد اصل تفکیک) و نیز مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۹۷ در مورد ممنوعیت استفاده از سپر انسانی.

^{۱۷۷} جرایم جنگی شامل ارتکاب اعمالی می شود که ماده عمومی ۳(۱) ارتکاب آن علیه اشخاصی که در خصومت ها شرکت نمی کنند، را منع قرار داده است. این اعمال شامل تعرض علیه جان و اشخاص می شود. اعمالی که ارتکاب آن در پروتوکل الحاقی ۲، ماده ۴(۲)، و حملات عمدی بالای اشخاص ملکی و دارائی های ملکی نیز جرایم جنگی محسوب می شود. مراجعه شود به اساسنامه محکمه بین المللی جزایی، مواد ۸(ج)، ۸(۲)(ه)، ۱؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۱۵۶. هرچند، اساسنامه محکمه جزایی بین المللی حملات بدون تفکیک و نا متناسب در منازعات مسلحانه داخلی را با صراحت جرم نمی شمارد، ولی اینگونه حملات می تواند در بعضی حالات حمله مستقیم بالای افراد ملکی پنداشته شود. برای مثال، مراجعه شود به قضیه شماره IT-98-29-A سارنوال علیه ستانسلوف گلیچ، فیصله استیناف مورخ ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، فقره های ۱۳۲، ۱۳۳. همچنان مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی آی سی آر سی، قاعده ۱۵۶.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

می شود و افزایش تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری باقی مانده از جنگ یک رابطه متقابل وجود دارد.^{۱۷۸}

یوناما یکبار دیگر از تمام طرف های جنگ می خواهد که از شلیک هاوان، راکت، نارنجک و سایر سلاح های غیر مستقیم ویا انفجاری در ساحات پرجمعیت ملکی دست بردارند و طرزالعمل ها و مقررات جنگی خود در مورد استفاده از سلاح های غیر مستقیم و سلاح های انفجاری که شعاع تخریب وسیع دارند، را بازنگری کنند.

یوناما حکومت افغانستان را جدا ترغیب می نماید که تطبیق پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات ملکی را در اولویت کاری خود قرار دهد.

نمایندگی ملل متحد یک بار دیگر از عناصر مخالف دولت و نیروهای امنیتی افغان می خواهد که استفاده از سلاح های غیر مستقیم ویا انفجاری که سبب تلفات ملکی می شود را بطور سریع، همه جانبه و بیطرفانه تحقیق و بررسی کنند و اقدامات پیگیرانه ی مناسب را از طریق تطبیق تجارب و درس های فرا گرفته شده در تهیه و تدوین پالیسی ها، طرزالعمل ها و مقررات جنگ ویا از طریق تادیب ویا اقدامات جزایی، در صورت لزوم، روی دست گیرند.

^{۱۷۸} مراجعه شود به فصل بالا مربوط به مواد انفجاری باقی مانده از جنگ. همچنان مراجعه شود به گزارش وسط سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحات ۲۷، ۴۲؛ گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه، صفحه ۲۵.

۳. عناصر مخالف دولت و ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۶۹۹۴ مورد تلفات ملکی (۲۱۳۱ کشته و ۴۸۶۳ مجروح) منسوب به عناصر مخالف دولت را ثبت کرده است که این آمار نشان‌دهنده دو درصد افزایش نسبت به سال ۲۰۱۵ می‌باشد.^{۱۷۹} تلفات ملکی به دست عناصر مخالف دولت ۶۱ درصد تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶ را تشکیل می‌دهد.^{۱۸۰}

تلفات ملکی رویداد های که طالبان مسئولیت آنرا بطور علنی پذیرفتند	۱۴۶۴ (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح)
تلفات ملکی رویداد هائی که به طالبان نسبت داده شده است و طالبان در قبال مسئولیت آن طور علنی چیزی نگفتند ^{۱۸۱}	۳۴۸۹ (۱۲۶۰ کشته و ۲۲۲۹ مجروح)
تلفات ملکی رویداد هائی که ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش مسئولیت آنرا بطور علنی پذیرفت	۷۴۷ (۱۶۶ کشته و ۵۸۱ مجروح)
تلفات ملکی از رویداد های که به اشخاص وابسته به ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش نسبت داده شده اما داعش در مورد قبول مسئولیت آن بطور علنی چیزی نگفته است	۱۵۲ (۴۳ کشته و ۱۰۹ مجروح)
تلفات ملکی منسوب به عناصر دیگر مخالف دولت ^{۱۸۲}	۴۳ (۱۸ کشته و ۲۵ مجروح)
تلفات ملکی منسوب به عناصر ناشناخته ی مخالف دولت که در آن کسی بطور علنی مسئولیت رویداد را نپذیرفته ویا امکان نسبت دادن مسئولیت رویداد به یک گروه خاص وجود نداشته است	۱۰۹۹ (۲۸۶ کشته و ۸۱۳ مجروح)

^{۱۷۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۶۸۷۱ مورد تلفات ملکی (۲۳۲۴ کشته و ۴۵۴۷ مجروح) را به عناصر مخالف دولت نسبت داده بود. در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۵۴۹ مورد تلفات ملکی را که کسی مسئولیت آنرا بطور علنی به دوش نگرفت، به طالبان و ۲۷۳۸ مورد تلفات ملکی را به عناصر نامشخص مخالف دولت نسبت داد. افزایش تلفات ملکی که در سال ۲۰۱۶ به طالبان نسبت داده شده است، باید در قالب کاهش در رقم تلفات ملکی که به عناصر نامشخص مخالف دولت نسبت داده شده است، مد نظر گرفته شود.

^{۱۸۰} در سال ۲۰۱۵، تلفات ملکی به دست عناصر مخالف دولت ۶۲ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می‌داد.

^{۱۸۱} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۵۴۹ مورد تلفات ملکی را که کسی مسئولیت آنرا بطور علنی به دوش نگرفت، به طالبان و ۲۷۳۸ مورد تلفات ملکی را به عناصر نامشخص مخالف دولت نسبت داد. افزایش تلفات ملکی که در سال ۲۰۱۶ به طالبان نسبت داده شده است، باید در قالب کاهش در رقم تلفات ملکی که به عناصر نامشخص مخالف دولت نسبت داده شده است، مد نظر گرفته شود.

^{۱۸۲} یوناما بقیه ۴۵ مورد تلفات ملکی را به شکل ذیل به گروه های متخاصم نسبت داده است (هیچ گروهی مسئولیت هیچ یک از این ۴۵ مورد را بطور علنی بدوش نگرفته است): شبکه حقانی، چهار مورد تلفات ملکی (یک کشته و سه مجروح)؛ حزب اسلامی، هفت مجروح ملکی؛ لشکر طیبه، چهار کشته ملکی؛ تحریک طالبان پاکستان، ۱۲ مورد تلفات ملکی (هشت کشته و چهار مجروح)؛ و ۱۶ مورد تلفات ملکی (پنج کشته و ۱۱ مجروح) مشترکاً به درگیری های زمینی طالبان و داعش نسبت داده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تاکتیک‌ها و انواع رویداد هائی که بیشترین آسیب را به مردمان ملکی وارد کرده است

با دوام روال مشخص شده در سال ۲۰۱۵، عناصر مخالف دولت، با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده که ۳۱ درصد کل تلفات ملکی نسبت داده شده به عناصر مخالف دولت را تشکیل می‌دهد، عامل بیشترین تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶ شناخته شده است.^{۱۸۳} حملات انتحاری و پیچیده دومین رقم بلند تلفات ملکی که به عناصر مخالف دولت نسبت داده شده است را سبب گردیده و ۲۸ درصد تلفات ملکی که به دست عناصر مخالف دولت صورت گرفته است، را تشکیل داده است. یوناما بالا ترین رقم تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را از سال ۲۰۰۹ زمانی که این نهاد ثبت تلفات ملکی را بطور منظم آغاز کرد، تا اکنون ثبت کرده است. ارقام ثبت شده در سال ۲۰۱۶، افزایش هفت درصدی در رقم تلفات ملکی ناشی از این تاکتیک‌ها در مقایسه با سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.

درگیری‌های زمینی که منجر به تلفات ملکی گردید و مسئولیت آن تنها به عناصر مخالف دولت نسبت داده شده است، سومین رقم بلند تلفات ملکی منسوب به عناصر مخالف دولت در سال ۲۰۱۶ را سبب گردیده و ۲۱ درصد تلفات را تشکیل داده است. رویداد های قتل‌های هدفمند و عمدی ۱۶ درصد تلفات ملکی بدست عناصر مخالف دولت را شکل می‌دهد، در حالیکه افراد ملکی که بعد از اختطاف، در جریان رویداد های تهدید و ارباب، توسط مواد انفجاری باقی مانده از عناصر مخالف دولت و یا در نتیجه مجازات های وضع شده از سوی ساختار های موازی عدلی و قضائی کشته و یا زخمی شده اند، بقیه سه درصد تلفات ملکی نسبت داده شده به عناصر مخالف دولت را تشکیل می‌دهد.^{۱۸۴}

تلفات ملکی بدست عناصر مخالف دولت از ناحیه ی مجازات های وضع شده توسط ساختار های موازی عدلی و قضائی ۳۱ درصد، کشتار های هدفمند و عمدی ۱۶ درصد و از ناحیه ی رویداد های تهدید و ارباب و آزار و اذیت به پنج درصد کاهش یافته است. اگرچه رقم رویداد های اختطاف افراد ملکی

^{۱۸۳} در افغانستان، اکثر تلفات ملکی بوسیله مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور، نوع فشاری، و نوع مقناطیسی صورت می‌گیرد. برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل این گزارش در مورد مواد انفجاری تعبیه شده.

^{۱۸۴} یوناما مجروحیت یک فرد ملکی در جریان رویداد تخریب عمدی یک باب ملکیت ملکی را نیز ثبت کرده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مرتبط به منازعات ۳۳ درصد کاهش یافته است اما آمار افراد ملکی انفرادی که از سوی عناصر مخالف دولت در سال ۲۰۱۶ اختطاف شدند، ده درصد افزایش یافته است.^{۱۸۵}

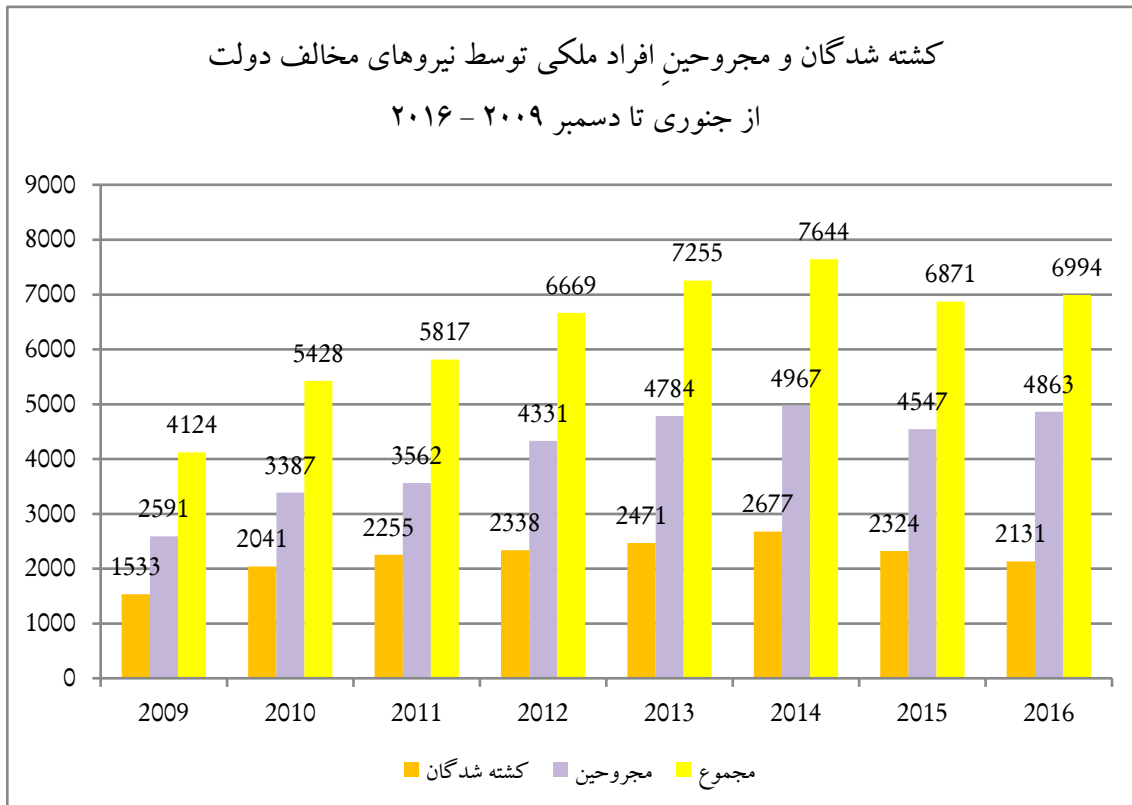
رقم تلفات ملکی ناشی از رویداد هائی که طالبان مسئولیت آنرا بطور علنی پذیرفتند ۱۴۶۴ مورد تلفات (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح) که دو درصد نسبت به سال ۲۰۱۵ کاهش یافته است.^{۱۸۶} طالبان کمافی السابقت مسئولیت حملات بالای افراد ملکی و تأسیسات ملکی (۸۲ رویداد)، من جمله کارکنان رسانه ها، کارمندان ملکی دولت، کارکنان بخش عدلی و قضائی، بزرگان قومی و ماین پاکان ادارات بشردوستانه را بدوش گرفتند.^{۱۸۷}

علاوه بر آن، به نظر میرسد که ظرفیت عناصر مخالف دولت که خود را متعلق به ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش می دانند، در انجام حملات، بعد از چهار حمله انتحاری و پیچیده که در کابل اجرا کردند، که سه حمله ی آن بطور مشخص اقلیت مذهبی مسلمانان شیعه را هدف قرار داد، افزایش یافته باشد.^{۱۸۸}

^{۱۸۵} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۳۶۰ رویداد اختطاف افراد ملکی را ثبت کرد که منجر به ۱۳۵ مورد تلفات ملکی (۸۶ کشته و ۴۹ مجروح) و اختطاف ۱۹۰۰ فرد ملکی گردید، در حالیکه در سال ۲۰۱۵، رقم رویداد های اختطاف ۴۱۷ مورد بوده که منجر به ۱۷۲ مورد تلفات ملکی (۱۴۵ کشته و ۲۷ مجروح) و اختطاف ۱۷۱۳ فرد ملکی گردیده بود.

^{۱۸۶} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۴۶۴ مورد تلفات ملکی (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح) ناشی از رویداد ها و یا حملاتی که طالبان مسئولیت آنرا بدوش گرفتند، ثبت کرده است. به عنوان مقایسه، در سال ۲۰۱۵، رقم تلفات ملکی که طالبان مسئولیت آنرا بدوش گرفتند، ۱۴۹۰ مورد (۴۳۷ کشته و ۱۰۵۳ مجروح) بود.

^{۱۸۷} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل این گزارش در مورد اعلامیه های علنی طالبان در پذیرفتن مسئولیت حملات.
^{۱۸۸} برای معلومات بیشتر، مراجعه شود به فصل های این گزارش در مورد حملات فرقه گرایانه عمدی بالای اقلیت مذهبی شیعه؛ هدف قراردادن عمدی مردمان ملکی و اماکن ملکی و گروه داعش/شاخه ولایت خراسان.

مواد انفجاری تعبیه شده

"یک روز عادی بود و همراه با یک محصل دیگر بخاطر کارآموزی (ستاژ) به سمت شفاخانه روان بودیم. شاگردان از هر جهت به سمت مکاتب شان روان بودند و محیط بازار هم پر از کسانی بود که برای خرید و فروش روزانه آمده بودند. ناگهان، یک انفجار رخ داد. خیلی ها مجروح و خون آلود نقش زمین شدند. اطفال با گریه فریاد می زدند. من و هم صنفی ام مجروح بر زمین افتاده بودیم. این انفجار مواد انفجاری تعبیه شده بود. از آن روز به بعد، زندگی من رو به وخامت گذاشت. حالا پاهایم جراحت دارد و درد می کند. دیگر نمی توانم مثل گذشته به راحتی دانشگاه برای درس خواندن بروم. گاهی اوقات، صدای گریه اطفال از همان روز وحشتناک به گوشم می آید."^{۱۸۹}

- گفته های قربانی یک انفجار مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور در بازار ولسوالی شرن ولایت پکتیکا به تاریخ ۲۶ اکتوبر که باعث جراحت ۱۶ فرد ملکی (بشمول دو پسر) گردید.

^{۱۸۹} مصاحبه تلفنی یوناما با یک قربانی، شهر گردیز، ولایت پکتیکا، ۲۶ اکتوبر ۲۰۱۶.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

به رغم کاهش اندک در میزان تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶، مواد انفجاری تعبیه شده هنوز هم در سطح بالایی باعث مرگ و جراحت افراد ملکی در افغانستان بصورت غیر قابل قبول می باشد.^{۱۹۰} یوناما ۲۱۵۶ مورد تلفات ملکی (۷۰۰ کشته و ۱۴۵۶ مجروح) ناشی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده را ثبت کرده است. این رقم ۹ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۵ نشان می دهد که عمدتاً به دلیل کاهش میزان تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی می باشد.^{۱۹۱} با وجود آن، مواد انفجاری تعبیه شده با ۱۹ درصد تلفات هنوز هم دومین عامل عمده کل تلفات ملکی در سال ۲۰۱۶ و عامل اصلی تلفات ملکی توسط عناصر مخالف دولت می باشد.^{۱۹۲}

در سال ۲۰۱۶، مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری ۵۱ درصد کل تلفات ملکی، مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور ۳۷ درصد و مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی ۵ درصد تلفات ملکی را باعث شده است. انواع ناشناخته مواد انفجاری تعبیه شده باعث ۷ درصد باقی مانده تلفات ملکی شده است.^{۱۹۳} تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری ۴ درصد افزایش یافته است.^{۱۹۴}

^{۱۹۰} در سال ۲۰۱۵ یوناما ۲۰ درصد کاهش در میزان تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده (۲۳۷۵ مورد تلفات - ۷۱۹ کشته و ۱۶۵۶ مجروح) را و در مقایسه با سال ۲۰۱۴ (۲۹۵۵ مورد تلفات - ۹۲۵ کشته و ۲۰۳۰ مجروح) ثبت نموده است.

^{۱۹۱} در سال ۲۰۱۵، مواد انفجاری تعبیه باعث ۲۳۷۵ مورد تلفات ملکی (۷۱۹ کشته و ۱۶۵۶ مجروح) گردیده است.

^{۱۹۲} این فصل تاکتیک های مواد انفجاری تعبیه شده را که اهداف عمومی را نشان می رود در مقایسه با مواد انفجاری تعبیه شده برای کشتار هدفمند، بررسی می نماید. در مجموع یوناما ۲۴۲۹ مورد تلفات ملکی (۷۴۷ کشته و ۱۶۸۲ مجروح) ناشی از کل تاکتیک های مواد انفجاری تعبیه شده؛ یعنی تاکتیک هایی که برای اهداف عمومی و تاکتیک های که بخاطر کشتار هدفمند افراد خاص بکار می روند، را ثبت نموده است. یوناما همچنین ۲۷۳ مورد تلفات ملکی ناشی از استفاده مواد انفجاری تعبیه شده در زمان کشتار هدفمند در سال ۲۰۱۶ را که عمدتاً از نوع مغناطیسی و کنترل از راه دور می باشد، ثبت نموده که این خود یک درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۵ یعنی زمانی را نشان می دهد که یوناما ۹۲۰ مورد تلفات ملکی (۱۵۸ کشته و ۷۶۲ مجروح) را ثبت نموده بود. در مجموع یوناما ۱۰ درصد کاهش در میزان تلفات ملکی ناشی از کل تاکتیک های مواد انفجاری تعبیه شده در سال ۲۰۱۶ را ثبت نموده است. یوناما همچنین توانست مواد انفجاری تعبیه شده برای استفاده در حملات انتحاری و پیچیده بخصوص مواد انفجاری جاسازی شده در بدن و در وسایط نقلیه- را ثبت نماید: برای معلومات بیشتر و شناخت تاکتیک های استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده در بدن و در وسایط نقلیه به فصل حملات انتحاری و پیچیده مراجعه نمایید.

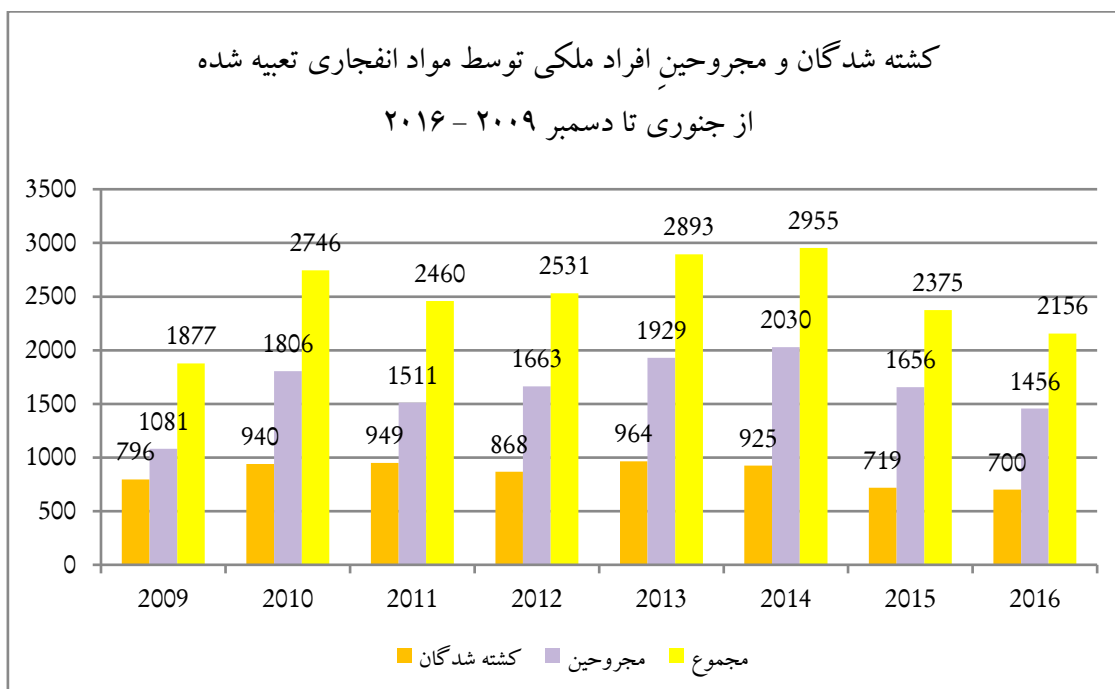
^{۱۹۳} برای معنی انواع مختلف مواد انفجاری تعبیه شده که یوناما ثبت نموده به واژه نامه این گزارش مراجعه نمایید.

^{۱۹۴} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۱۰۰ مورد تلفات ملکی (۴۳۷ کشته و ۶۲۷ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری را در مقایسه با ۱۰۵۸ مورد تلفات ملکی (۴۶۵ کشته و ۵۹۳ مجروح) در سال ۲۰۱۵ را ثبت نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

طالبان مسئولیت ۴۹ مورد انفجار با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده را به عهده گرفته اند که باعث تلفات ۱۴۰ فرد ملکی (۴۸ کشته و ۹۲ مجروح) گردیده است.^{۱۹۵}

استفاده مداوم از مواد انفجاری تعبیه شده در مناطق مزدحم ملکی منجمله در راه های مورد استفاده اکثر موتر های ملکی یکی از نگرانی های عمیق بشمار می آید. به گونه مثال، به تاریخ ۹ نومبر، یک موتر ملکی در ولسوالی شاه ولی کوت ولایت کندهار از روی یک مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری عبور نمود که در نتیجه ۷ فرد ملکی بشمول ۲ پسر و ۴ زن کشته شدند.^{۱۹۶}

یوناما از عناصر مخالف دولت می خواهد تا از استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده در مناطقی که افراد ملکی حضور دارند، خود داری نمایند. حقوق بشردوستانه بین المللی از تمام طرف های درگیر در جنگ می خواهد تا با رعایت اصول تفکیک و تناسب از هر گونه اقدامات احتیاطی ممکن کار بگیرند تا میزان مرگ و جراحت افراد ملکی و میزان خسارت به اموال غیر نظامی در کمترین حد ممکن کاهش

^{۱۹۵} ادعا طالبان به زبان انگلیسی (<http://alemarah-english.com/>), به زبان پشتو (<http://alemara1.org>) و به زبان دری در این (<http://alemarah-dari.com>) سایت ها و در توئیتر (<https://twitter.com/zmujahid5>), نشر گردیده و آخرین بار به تاریخ ۹ جنوری به آن ها مراجعه شده است.
^{۱۹۶} به فصل کشتار هدفمند افراد و اهداف ملکی مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یابد.^{۱۹۷} یوناما یک بار دیگر تأکید می نماید که حملات با مواد انفجاری تعبیه شده برای هدف گیری عمدی افراد ملکی، می تواند جرایم جنگی محسوب شود.^{۱۹۸}

مأموریت ملل متحد تأکید می ورزد که حد اقل از تعهدات محدودیت و منع استفاده از ماین، مواد انفجاری تله ای و دیگر ابزار مشخص شده بر اساس پرتکول ۲ به کنوانسیون سلاح های مشخص متعارف ۱۹۸۰ پیروی شود.^{۱۹۹} در میان تعهدات دیگر، این پرتکول استفاده بدون تفکیک و بدون تبعیض مواد انفجاری تعبیه شده و نشانه گرفتن این گونه سلاح های تهاجمی یا دفاعی را علیه افراد و یا اهداف ملکی

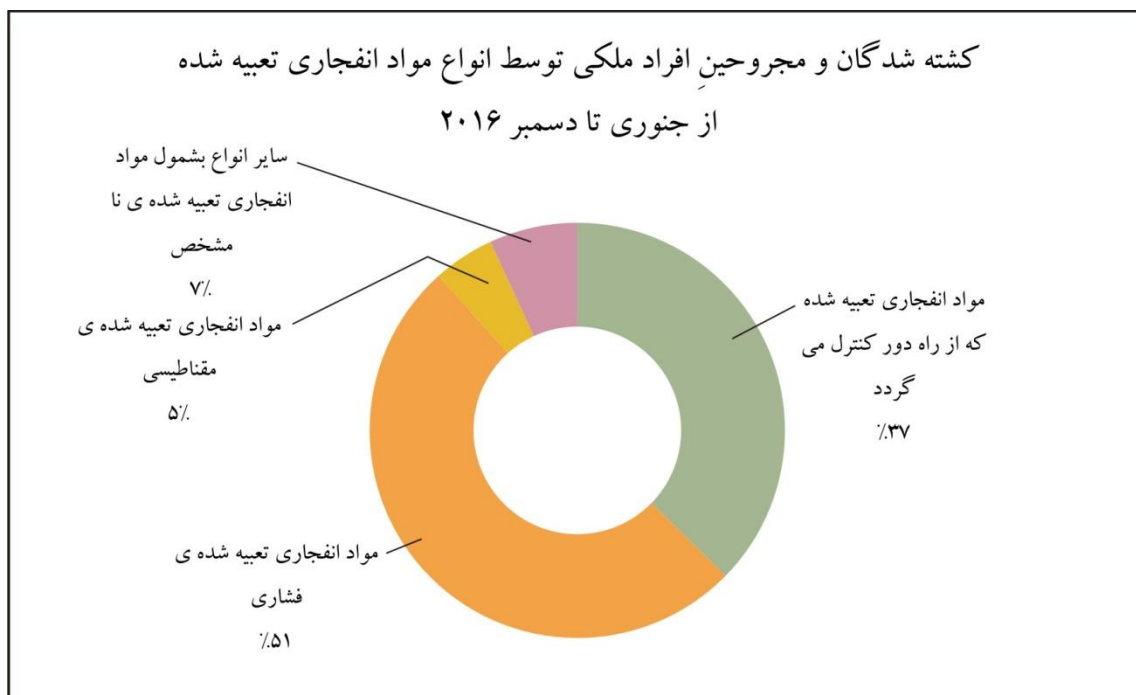
^{۱۹۷} ضمن ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳. برای هدف گیری های بدون تبعیض، به پرتکول الحاقی ۱، ماده ۵۱ (در درگیری های داخلی قابل استفاده نبوده اما به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است. به قاعده مطالعه شماره ۱۱ حقوق عرفی بین المللی کمیته جهانی صلیب سرخ)؛ سارنوال. وی. دوسکو تادیچ؛ تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند ۱۲۷ مراجعه شود. برای حملات نامتناسب، به پرتکول الحاقی ۱، ماده ۸۵(۳)،(ب) (در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. به قاعده ۱۴ مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود) جهت احتیاط، به پرتکول الحاقی ۱، ماده ۵۷ (در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. به قاعده ۱۵-۲۲ مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود)

^{۱۹۸} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳(۱) پرتکول مشترک؛ علیه افرادی می شود که در خشونت ها سهم ندارند؛ بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص؛ اعمال منع شده بر اساس پرتکول الحاقی ۲؛ ماده ۲(۴)؛ و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می گردد. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (c)،(2) 8(i)(e)(2)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۱۹۹} وزارت امور خارجه افغانستان "سند الحاق" را به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۷ امضاء نمود که در واقع میثاق سلاح های متعارف ۱۹۸۰ و پروتکل های الحاقی ۱ و ۲ (طوری که در سال ۱۹۹۶ تعدیل شد)، ۳، ۴ و ۵ را تصویب نموده است. کاپی این سند در دفتر یوناما ثبت است. وزارت امور خارجه این سند را به دفتر سرمنشی عمومی در ۲۶ جولای به تعقیب از طرزالعمل تصویب میثاق ها و پرتکول های آن تسلیم نموده است. این اطلاعات از طریق یک ایمیل بین یوناما و ریاست هماهنگی ماین پاکی / وزارت امور خارجه در جنوری ۲۰۱۷ دریافت شده است. بنابراین کنوانسیون ها و پرتکول های آن به تاریخ ۲۶ جنوری ۲۰۱۷ در افغانستان نافذ شدند. پرتکول ۲ تعدیل شده (۱۹۹۶) به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد بعضی از سلاح های متعارف بر استفاده "ماین ها، ماین تله ی و دیگر ابزار مشابه" کاربرد دارد. ماده ۲(۵) پرتکول "دیگر ابزارها" را به عنوان مواد انفجاری تعبیه شده برای کشتار، مجروح یا وارد نمودن خسارت که همه بعد از یک مدت زمان بشکل دستی، کنترل از راه دور و یا هم بشکل اتوماتیک فعال می شوند، تعریف نموده است. ماده ۲(۴) "ماین تله ای" را به عنوان "هر ابزار یا موادی که بخاطر کشتار یا مجروح ساختن، طراحی شده و استفاده می شود و بشکل ناگهانی زمانی فعال می شود که یک شخص آن را بدون آسیب تلقی نموده و به آن نزدیک می شود و یا گویا یک عمل بدون خطر را انجام می شود". این ابزار شامل مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری نیز می گردد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

منع قرار داده است.^{۲۰۰} افزون بر آن، این پروتکل استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده را که منجر به تلفات بیش از حد و ناخواسته می شود، منع نموده و برای حفاظت افراد ملکی، راه های متبادل دیگر را توصیه می نماید.^{۲۰۱} این پروتکل از طرف های درگیر در جنگ می خواهد قبل از جاسازی مواد انفجاری تعبیه شده که احتمال تلفات ملکی را در پی دارد، هشدار های لازم را در میان مردم ملکی پخش نمایند، مگر اینکه شرایط طوری باشد که زمینه صدور این گونه هشدارها ممکن نباشد.^{۲۰۲}

^{۲۰۰} پروتکل الحاقی ۲ تعدیل شده (۱۹۹۶) به کنوانسیون سلاح های متعارف مشخص، ماده های ۳(۷)، (۸).
^{۲۰۱} پروتکل الحاقی ۲ تعدیل شده (۱۹۹۶) به کنوانسیون سلاح های متعارف مشخص، ماده های ۳(۳)، (۱۰). به ماده ۷ (منع استفاده) نیز مراجعه شود. یوناما یادآور می شود که این محدودیت ها قبلاً از طریق پروتکل الحاقی، ماده ۱۳، ۴ در افغانستان اعمال شده است.

^{۲۰۲} پروتکل الحاقی ۲ تعدیل شده (۱۹۹۶) به کنوانسیون سلاح های متعارف مشخص، ماده های ۳(۱۱). این پروتکل همچنین استفاده از این گونه ابزارها در مناطق مزدحم مردم را منع می نماید، مگر این که در نزدیکی یک هدف نظامی باشد و یا اقدامات برای جلوگیری از اثرات مخرب آن بر افراد ملکی، منجمله صدور هشدار و اعلامیه گرفته شده باشد. به پروتکل الحاقی ۲ تعدیل شده (۱۹۹۶) به کنوانسیون سلاح های متعارف مشخص، ماده های ۷(۳) و همچنین به پاورقی ۳۳ مراجعه شود.

شهر جلال آباد، ۲۵ نومبر: سه حمله جداگانه با مواد انفجاری تعبیه شده باعث تلفات ۳۷ فرد ملکی گردید

به تاریخ ۲۵ نومبر، انفجار سه مواد انفجاری جاسازی شده علیه پولیس ملی در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار باعث مرگ ۵ فرد ملکی (بشمول یک پسر) و جراحت ۳۲ تن دیگر (بشمول ۱۱ طفل) گردید. علاوه بر تلفات ۳۷ فرد ملکی، این انفجارها باعث مرگ یک عضو نیروهای امنیتی افغان و جراحت سه تن دیگر نیز گردید.

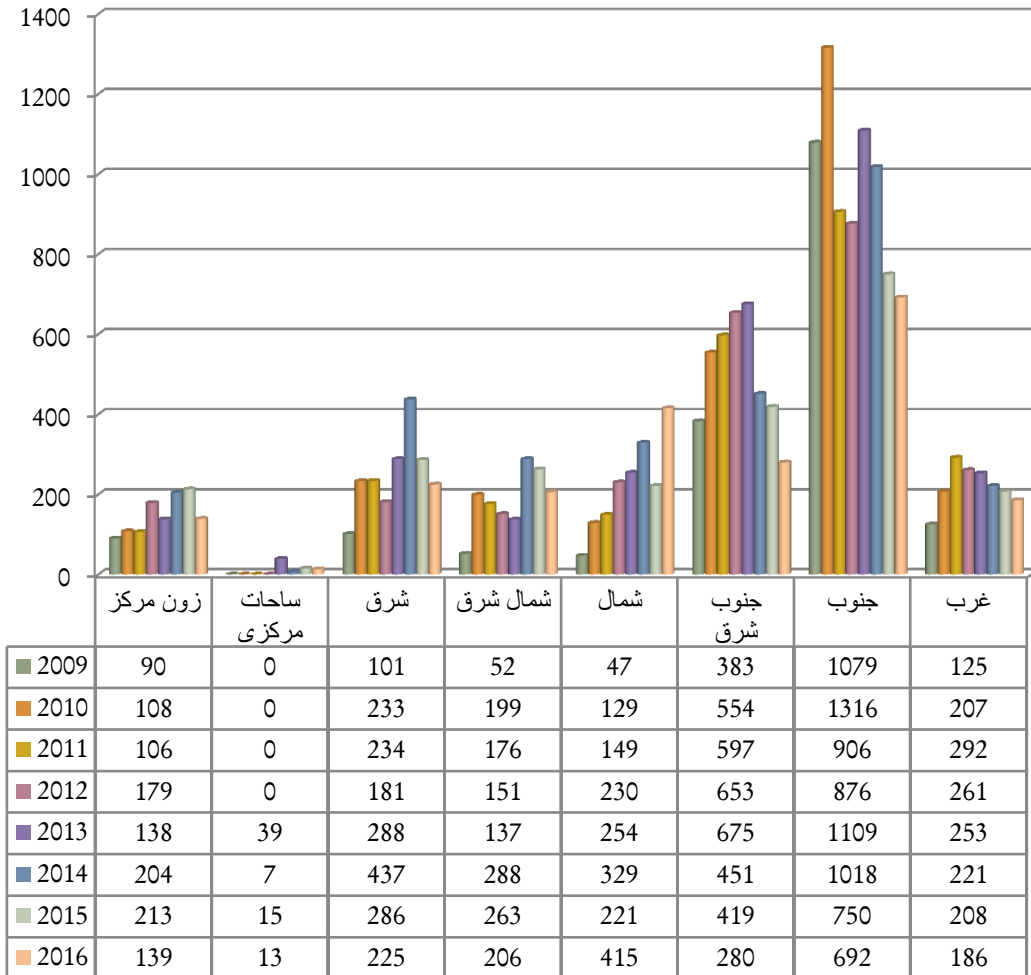
دو مواد انفجاری تعبیه شده با کنترل از راه دور در نزدیکی هم در زون ۲ شهر جلال آباد منفجر گردید. مواد انفجاری اولی با انفجار در برابر موتر نیروهای امنیتی افغان باعث مرگ یک مرد ملکی و مجروح شدن ۸ تن دیگر (بشمول ۱ دختر) گردید. حدود یک ساعت بعد، مواد انفجاری دومی نیروهای امنیتی افغان را که در حال نجات قربانیان انفجار اول بودند، هدف قرار داد و در نتیجه دو مرد ملکی را کشته و ۱۵ تن دیگر (بشمول ۲ طفل) را مجروح ساخت. در همان ساعات، مواد انفجاری جاسازی شده سومی (نوعیت اش مشخص نبود) در برابر خانه یک عضو ارشد نیروهای امنیتی افغان در زون ۴ شهر جلال آباد منفجر گردید و باعث مرگ یک مرد و یک پسر و مجروح شدن ۸ پسر دیگر گردید. هیچ یک از طرف‌های درگیر مسئولیت این انفجارها را به عهده نگرفت.

تلفات ملکی ناشی از کاربرد تاکتیکی مواد انفجاری تعبیه شده در مناطق مزدحم ملکی، منجمله به عنوان یک ابزار حمله علیه نجات دهندگان، جرایم جنگی محسوب شده و اثرات شدید استفاده از این تاکتیک در مناطق مزدحم و مورد استفاده ملکی را برجسته می‌سازد.^{۲۳} عناصر مخالف دولت باید از استفاده مواد انفجاری تعبیه شده در مناطق مزدحم ملکی دست بردارند.

^{۲۳} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳(۱) پروتکل مشترک؛ علیه افرادی می‌شود که در خشونت‌ها سهم ندارند؛ بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص؛ اعمال منع شده بر اساس پروتکل الحاقی ۲؛ ماده ۴(۲)؛ و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می‌گردد. به قوانین دادگاه بین‌المللی جرایم، ماده‌های (c)(2) و (i)(2)(e)(8)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود. هرچند قوانین دادگاه بین‌المللی جرایم حملات بدون تفکیک و نامتناسب در درگیری‌های داخلی را اکیداً جرم محسوب نمی‌کند، اما این‌گونه حملات می‌تواند به حمله مستقیم علیه افراد ملکی در بعضی موارد استنتاج شود. به گونه‌ی مثال به قضیه شماره (IT-98-29-A)، حکم استیناف، ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، بند‌های ۱۳۲ و ۱۳۳ از سارنوال. وی. دوسکو تادیچ مراجعه شود. همچنین به قانون عرفی بشردوستانه بین‌المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه شود و افزون بر آن، بر اساس ماده ۴، ۱۳ پروتوکول الحاقی ۲، حملات بدون تفکیک اکیداً منع می‌باشد. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین‌المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه

کشته شدگان و مجروحین افراد ملکی توسط مواد انفجاری تعبیه شده در زون های مختلف

از جنوری تا دسامبر ۲۰۰۹ - ۲۰۱۶

شود که بر اساس ماده ۳ پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳ حملات بدون تفکیک اکیداً منع می باشد. افزون بر آن، به پروتکل الحاقی ۱، ماده های ۵۱ (که در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. مراجعه شود به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۱۱)، سارنوال وی. دوسکو تادیچ، قضیه شماره (IT-98-29-A). مراجعه شود. به تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند ۱۲۷ مراجعه شود.

مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری

"با موتر باربری خود در حال انتقال کاه به ولسوالی غوریان بودم. چون مسیر راه خراب بود، آهسته آهسته از کنار جاده در حال حرکت بودم که ناگهان مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در برابر موترم منفجر شد. من برای چند دقیقه بی هوش شدم و وقتی به هوش آمدم، خود را زیر موتر یافتیم. پای چپ من نبود و شخص همراه من یک مرد بزرگسال از قریه ما نیز مجروح شده بود."^{۲۰۴}

- قربانی انفجار مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری به تاریخ ۱۵ اگست که باعث جراحت دو فرد در ولسوالی غوریان ولایت هرات گردید.

یوناما ۱۱۰۰ مورد تلفات ملکی (۴۷۳ کشته و ۶۲۷ مجروح) ناشی از انفجار ۵۵۵ مواد انفجاری از نوع فشاری در سال ۲۰۱۶ را ثبت نموده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۴ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۲۰۵} مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری ۹ درصد کل تلفات ملکی در افغانستان در سال ۲۰۱۶ را باعث شده است.

با توجه به ماهیت بدون تفکیک مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری، مأموریت ملل متحد از افزایش در شمار تلفات ملکی ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری و بخاطر تعدد مواد انفجاری تعبیه شده فشاری که باعث تلفات ملکی می شوند، به شدت نگران می باشد.^{۲۰۶}

یوناما تأکید می نماید که استفاده از مواد انفجاری فشاری به عنوان ابزاری که توسط خود قربانی فعال می شود، می تواند حقوق بشر دوستانه بین المللی را نقض نماید. زیرا استفاده این گونه مواد انفجاری ماهیت بدون تفکیک دارد.^{۲۰۷} بعد از جاسازی و فعال ساختن، شخص استفاده کننده نمی تواند مواد انفجاری

^{۲۰۴} مصاحبه یوناما با شاهد عینی، ولایت تخار، ۱۸ اکتوبر ۲۰۱۶.

^{۲۰۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۰۵۸ مورد تلفات ملکی (۴۶۵ کشته و ۵۹۳ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری را ثبت نموده است.

^{۲۰۶} به گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد حفاظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، صفحه ۳۹ مراجعه کنید. در سال ۲۰۱۵ یوناما ۴۷۹ رویداد جداگانه از انفجار مواد تعبیه شده از نوع فشاری را ثبت نموده که باعث تلفات ملکی در مقایسه با ۵۵۵ مورد در سال ۲۰۱۶ شده است.

^{۲۰۷} ضمن ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳. برای هدف گیری های بدون تبعیض، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۱ (در درگیری های داخلی قابل استفاده نبوده اما به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است. به قاعده مطالعه شماره ۱۱ قانون بین المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ؛ سارنوال. وی. دوسکو تادیچ؛ تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۱۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند ۱۲۷ مراجعه شود. با توجه به تعهدات

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تعبیه شده فشاری را به سمت یک هدف هدایت نماید و در نتیجه افراد ملکی زیادی در معرض خطر جدی این گونه انفجارها قرار می‌گیرند.

در سال ۲۰۱۶ میلادی، عناصر مخالف دولت به کارگزاری مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در مسیر راه‌های مورد استفاده افراد ملکی ادامه دادند. به گونه مثال به تاریخ ۵ دسامبر مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در ولسوالی دیله ولایت پکتیکا سر راه موتر یک خانواده که به مراسم فاتحه روان بودند، منفجر گردید و در نتیجه ۵ فرد ملکی اعضای یک خانواده (بشمول یک پسر پنج ساله و یک دختر ۱۸ ماهه) کشته شدند.

یوناما نگران تلفات ملکی ناشی از کارگزاری مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری از سوی عناصر مخالف دولت در مسیر مردم به سمت مراکز عمومی تحت کنترل آن‌ها و یا به مناطقی که سعی بر کنترل آن دارند، مخصوصاً در ولایت هلمند می‌باشد. از ۱۱ اگست تا ۳۱ اکتوبر یوناما ۷۱ مورد تلفات ملکی (۳۳ کشته و ۳۸ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری را در ولایت هلمند ثبت نموده که در مقایسه به همین دوره در سال ۲۰۱۵ میلادی ۴۸ درصد افزایش را نشان می‌دهد. این گونه رویدادها، با تهاجم عمده طالبان در سراسر ولایت بخصوص در نزدیکی شهر لشکرگاه همزمان بوده است.^{۲۰۸} به گونه مثال، به تاریخ ۳۰ سپتمبر، یک بمب انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری در ولسوالی نادعلی ولایت هلمند سر راه موتر یک خانواده که برای فرار از جنگ به سمت شهر لشکرگاه در حرکت بود منفجر گردید و در نتیجه ۹ عضو خانواده (بشمول یک طفل شش ساله و دو خانم) کشته شدند.^{۲۰۹}

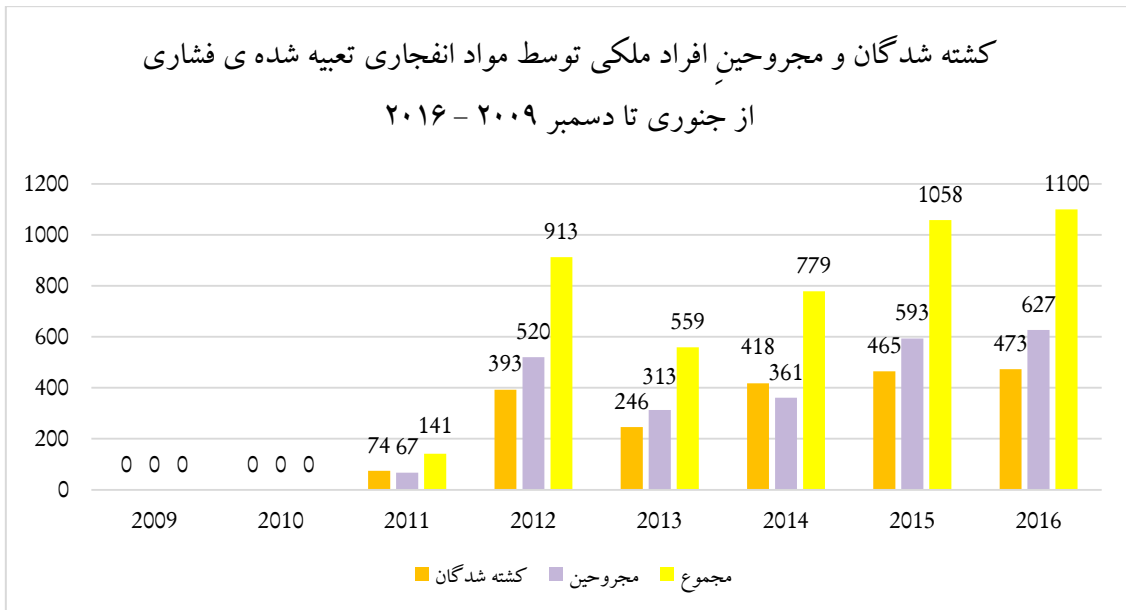
یوناما با جدیت تمام از عناصر مخالف دولت می‌خواهد تا هر چه زودتر از کاربرد مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری دست برداشته و افزون بر آن، مواد انفجاری جاسازی شده از این دست را خنثی و یا بردارند.

برای کاربرد نهایت احتیاط ممکن در انتخاب ابزار یا روش‌های جنگ با در نظر داشت اجتناب از تلفات مرگ یا جراحت به افراد ملکی و وارد نمودن خساره به اهداف ملکی، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۷(۲)(a)(ii)، که در جنگ‌های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین‌المللی پذیرفته شده است. به قاعده ۱۷ مطالعه حقوق عرفی بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ مراجعه شود).

^{۲۰۸} از ۱۱ اگست تا ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۵ یوناما ۴۸ مورد تلفات ملکی (۲۹ کشته و ۱۹ مجروح) را ثبت نموده است.

^{۲۰۹} به تاریخ ۲ اکتوبر، یوناما با انتشار یک اعلامیه این رویداد و یک رویداد انفجار مواد تعبیه شده از نوع فشاری در ولایت بادغیس را محکوم نمود که به تاریخ ۲۹ سپتمبر باعث مرگ ۱۰ عضو یک خانواده (بشمول ۴ طفل و سه زن) گردید.

اعلامیه در این جا می‌باشد - <http://unama.unmissions.org/unama-condemns-killing-19-civilians-pressure-plate-ied-incidents>, این اعلامیه آخرین بار به تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

مواد انفجاری تعبیه شده نوع کنترل از راه دور

در سال ۲۰۱۶ میلادی، یوناما ۸۰۵ مورد تلفات ملکی (۱۶۵ کشته و ۶۴۰ مجروح) ناشی از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور را به ثبت رسانیده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵^{۲۱۰} میلادی ۶ درصد افزایش را نشان می دهد.

طراحی مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور، به شخص کنترل کننده این امکان را می دهد که مواد را در زمان مشخص بر ضد یک هدف مشخص منفجر نماید و در نتیجه امکان هدف قرار دادن دقیق تر را در مقایسه با مواد انفجاری تعبیه شده از نوع فشاری به شخص می دهد. در طول سال ۲۰۱۶ میلادی، عناصر مخالف دولت به هدف قرار دادن نیروهای امنیتی افغان با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور در محلات عمومی ادامه دادند که این خود باعث تلفات چشم گیر افراد ملکی گردیده است. به گونه مثال، به تاریخ ۳ اکتوبر انفجار یک مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور که پولیس محلی را در بازار ولسوالی درزآب ولایت جوزجان هدف قرار داده بود باعث مرگ ۷ فرد ملکی (بشمول ۴ پسر) و مجروح شدن ۵۳ تن دیگر (بشمول ۱۶ پسر) گردید.

یوناما به شدت نگران استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده کنترل از راه دور با هدف قرار دادن مستقیم افراد ملکی از سوی عناصر مخالف دولت می باشد. به تاریخ ۹ دسامبر، انفجار مواد انفجاری تعبیه شده

^{۲۱۰} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۷۶۳ مورد تلفات ملکی (۱۴۴ کشته و ۶۱۹ مجروح) ناشی از مواد انفجاری کنترل از راه دور را ثبت نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

کنترول از راه دور در درون یک دواخانه در ولسوالی دره صوف پایین ولایت سمنگان باعث مرگ ۳ فرد ملکی و مجروح شدن ۴ تن دیگر بشمول ۱ دختر گردید. عناصر مخالف دولت این مواد را زمانی منفجر ساختند که یک داکتر یعنی هدف مورد نظر در حال معاینه بیماران بود.^{۲۱۱}

یوناما بار دیگر از طرف های درگیر در جنگ می خواهد با پیروی از تعهدات اعمال شده از سوی حقوق بشردوستانه بین المللی از هدف قرار دادن مستقیم افراد ملکی دست برداشته و اصول تفکیک و تناسب میان اهداف را رعایت نمایند.^{۲۱۲} عدم پیروی از این تعهدات در موارد مشخص جرایم جنگی محسوب می شود.^{۲۱۳} طرف های درگیر در جنگ باید تلفات تصادفی بر افراد ملکی در زمان درگیری ها را به کمترین حد کاهش دهند.

^{۲۱۱} به فصل حملات بر علیه افراد و اهداف ملکی مراجعه شود.

^{۲۱۲} ضمن ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳. برای هدف گیری های بدون تبعیض، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۱ (در درگیری های داخلی قابل استفاده نبوده اما به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است. به مطالعه قاعده شماره ۱۱ قانون بین المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ)؛ به قضیه شماره (IT-98-29-A). سارنوال. وی. دوسکو تادیچ؛ تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند ۱۲۷ مراجعه شود. با توجه به تعهدات برای کاربرد نهایت احتیاط ممکن در انتخاب ابزار یا روش های جنگ با در نظر داشت اجتناب از تلفات مرگ یا جراحت به افراد ملکی و وارد نمودن خساره به اهداف ملکی، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۷ (a)(ii)، که (در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. به قاعده ۱۷ مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود). برای حملات نامتناسب، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۸۵ (۳)(ب) (در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است. به قاعده ۱۴ مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ مراجعه شود) جهت احتیاط، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۷ که (در جنگ های داخلی کاربرد ندارد اما به عنوان یک حقوق عرفی بین المللی پذیرفته شده است)؛ ماده ۸ (۲) (C) و ۸ (۲) (E)(i)؛ مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۷، ۱۵۷؛ به توضیحات تکمیلی به ماده ۳ مشترک (۲۰۱۶) مراجعه شود.

^{۲۱۳} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳ (۱) پروتکل مشترک علیه افرادی می شود در خشونت های سهم ندارند بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص، اعمال منع شده بر اساس پروتکل الحاقی ۲ ماده ۴ (۲) و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می گردد. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (i) 8(2)A، 8(2)B؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود. هرچند قوانین دادگاه بین المللی جرایم حملات بدون تفکیک و نامتناسب در درگیری های داخلی را اکیداً جرم محسوب نمی کند، اما این گونه حملات می تواند به حمله مستقیم علیه افراد ملکی در بعضی موارد استنتاج شود. به گونه مثال به قضیه شماره (IT-98-29-A)، حکم استیناف، ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، بند های ۱۳۲ و ۱۳۳ از سارنوال. وی. دوسکو تادیچ مراجعه شود. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی

در سال ۲۰۱۶ میلادی، یوناما ۱۰۳ مورد تلفات ملکی (۱۳ کشته و ۹۰ مجروح) ناشی از انفجار مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی را به ثبت رسانیده که ۳۴ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد.^{۲۱۴} بر اساس یافته‌های یوناما، عناصر مخالف دولت معمولاً مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی را به موترهای نیروهای امنیتی افغان می‌چسبانند. اکثر تلفات ملکی ناشی از انفجار این مواد انفجاری در مناطق ملکی بوده و یا هم در زمان سفر افراد ملکی با موترهای مورد هدف بمب‌گزاران می‌باشد. به گونه‌ی مثال، به تاریخ ۴ نومبر، یک مواد انفجاری تعبیه شده از نوع مغناطیسی که به یک موتر پولیس ملی چسبانیده شده بود، در یک بازار در ولسوالی خاک سفید ولایت فراه منفجر گردید و باعث مرگ سه فرد ملکی (بشمول دو پسر) و مجروح شدن ده تن دیگر گردید.

حملات انتحاری و پیچیده^{۲۱۵}

"من با پدر کلانم در مراسم اربعین حسینی شرکت نموده بودیم. تعداد زیادی از پیروان و عاشقان حسینی برای صرف نذر و شنیدن سخنان بزرگان و ملا امامان آمده بودند. داخل مسجد نشسته بودیم که ناگهان یک حمله کننده وارد شد و حدود سه یا چهار متر داخل مسجد پیش آمد و سپس خود را منفجر ساخت. بعد از آن چیزی به خاطر ندارم و اما زمانی که چشمانم را باز کردم، خود را در شفاخانه یافتیم."^{۲۱۶}

- گفته‌های یک پسر ۱۳ ساله که در اثر حمله انتحاری که داعش مسئولیت آن را به عهده گرفت، به شدت مجروح شده بود. این حمله باعث مرگ ۴۰ فرد ملکی و مجروح شدن ۷۴ تن دیگر در یک مسجد شیعیان در شهر کابل به تاریخ ۲۱ نومبر گردید.^{۲۱۷}

^{۲۱۴} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۵۷ مورد تلفات ملکی (۱۴ کشته و ۱۴۳ مجروح) ناشی از انفجار مواد تعبیه شده مغناطیسی را ثبت نموده است.

^{۲۱۵} تعریف یوناما از "حملات پیچیده" به یک حمله عمدی و هماهنگ شده شامل یک وسیله انتحاری (یعنی مواد انفجاری تعبیه شده در بدن، مواد انفجاری تعبیه شده در موتر) اشاره می‌نماید که در آن بیشتر از یک حمله کننده و یا چندین وسیله (یعنی مواد انفجاری تعبیه شده در بدن و خودکش) سهم داشته باشد. برای یک حمله پیچیده هر سه عنصر باید وجود داشته باشد.^{۲۱۶} مصاحبه یوناما با قربانی، کابل، ۲۴ نومبر ۲۰۱۶.

^{۲۱۷} ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسولیت حمله مورخ ۲۱ نومبر را از طریق سایت اعماق به عهده گرفت که در این جا می‌باشد. <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-claims-killing-wounding->

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، یوناما بالاترین میزان تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را از زمان آغاز به ثبت منظم تلفات ملکی در سال ۲۰۰۹، به ثبت رسانیده است.^{۲۱۸} یوناما ۱۹۶۳ مورد تلفات ملکی (۳۹۸ کشته و ۱۵۶۵ مجروح) ناشی از این تاکتیک‌ها را به ثبت رسانیده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۷ درصد افزایش را نشان می‌دهد.^{۲۱۹} در سال ۲۰۱۶ حملات انتحاری و پیچیده سومین عامل عمده در تلفات ملکی و دومین عامل اصلی در تلفات ملکی نسبت داده شده به عناصر مخالف دولت محسوب می‌شود که در واقع ۱۷ درصد کل تلفات ملکی را دربر می‌گیرد.

در سال ۲۰۱۶ میلادی، یوناما ۱۰۱۸ مورد تلفات ملکی (۱۹۰ کشته و ۸۲۸ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را به طالبان نسبت داده که در مقایسه با ۸۴۰ مورد تلفات ملکی (۱۵۴ کشته و ۶۸۶ مجروح) در سال ۲۰۱۵ می‌باشد. از ۱ جنوری تا ۳۱ دسامبر، یوناما ۲۶۶ مورد تلفات ملکی (۶۳ کشته و ۲۰۳ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را به همه عناصر مخالف دولت نسبت داده زیرا امکان تشخیص یک گروه خاص به عنوان مسئول این گونه حملات وجود نداشت.^{۲۲۰}

از میان ۴۲ مورد حملات انتحاری و پیچیده ثبت شده در سال ۲۰۱۶ میلادی، طالبان مسئولیت ۲۰ مورد آن را به عهده گرفتند که باعث ۹۸۳ مورد تلفات ملکی (۱۸۲ کشته و ۸۰۱ مجروح) شده است. شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت ۵ مورد حملات انتحاری و پیچیده در سال ۲۰۱۶ را که ۶۶۱ مورد تلفات ملکی (۱۴۳ کشته و ۵۱۸ مجروح) را در پی داشته، به عهده گرفته است.

[I, nearly-200-shi-ites-in-suicide-bombing-in-kabul-mosque.htm](#), آخرین بار به تاریخ ۱۷ جنوری

۲۰۱۷ دیده شده است.

^{۲۱۸} یوناما تلفات ملکی از اثر حملات انتحاری و پیچیده از سال ۲۰۰۹ را بدین ترتیب به ثبت رسانیده: سال ۲۰۰۹-۱۸۴۰ فرد ملکی (۳۰۸ کشته و ۱۵۳۲ مجروح)؛ سال ۲۰۱۴-۱۵۸۲ مورد تلفات ملکی (۳۷۱ کشته و ۱۲۱۱ مجروح)؛ سال ۲۰۱۳-۱۲۳۶ مورد تلفات ملکی (۲۵۵ کشته و ۹۸۱ مجروح)؛ سال ۲۰۱۲-۱۵۱۰ مورد تلفات ملکی (۳۲۸ کشته و ۱۱۸۲ مجروح)؛ سال ۲۰۱۱-۱۶۵۶ مورد تلفات ملکی (۴۸۸ کشته و ۱۱۶۸ مجروح)؛ سال ۲۰۱۰-۹۸۷ مورد تلفات ملکی (۲۳۸ کشته و ۷۴۹ مجروح)؛ سال ۲۰۰۹-۱۱۷۹ مورد تلفات ملکی (۲۸۳ کشته و ۸۹۶ مجروح).

^{۲۱۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۸۴۰ مورد تلفات ملکی (۳۰۸ کشته و ۱۵۳۲ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را ثبت نموده است.

^{۲۲۰} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۹۹۶ مورد تلفات ملکی (۱۵۴ کشته و ۸۴۲ مجروح) ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را به کل عناصر مخالف دولت نسبت داده، زیرا امکان تشخیص گروه مسلح مسئول وجود نداشت.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

عناصر مخالف دولت هنوز هم به انجام حملات انتحاری و پیچیده علیه اهداف ملکی و غیر ملکی در نزدیکی مناطق مسکونی ادامه می دهند.^{۲۲۱} به گونه مثال، ۷۰ درصد کل تلفات ملکی در نتیجه حملات انتحاری و پیچیده در شهر کابل: ۱۴ رویداد آن باعث ۱۳۸۱ مورد تلفات ملکی (۲۶۲ کشته و ۱۱۱۹ مجروح) شده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۶۸ درصد افزایش را نشان می دهد.^{۲۲۲} بیشترین میزان تلفات ملکی ناشی از این گونه حملات در شهر کابل شامل حمله پیچیده طالبان بر قطعه محافظت از رجال برجسته ریاست امنیت در ۱۹ اپریل در منطقه پل محمود خان می باشد که باعث تلفات ۳۹۳ فرد ملکی (۵۶ کشته و ۳۳۷ مجروح) گردید و مثال دوم آن حمله انتحاری داعش بر تظاهرات صلح آمیز ۲۳ جولای در چهار راه ده مزنگ می باشد که باعث ۴۹۸ مورد تلفات ملکی (۸۵ کشته و ۴۱۳ مجروح) گردید.^{۲۲۳} حملات قابل ملاحظه دیگر از این دست در شهر کابل در سال ۲۰۱۶ شامل حمله طالبان بر یک کاروان موترهای فارغین و افسران اردوی ملی در ۳۰ جون که باعث (۱۱۲ مورد تلفات ملکی یعنی ۳۴ کشته و ۷۸ مجروح گردید)^{۲۲۴} و حمله ۲۴ اگست بر دانشگاه امریکایی ها که باعث ۶۱ مورد تلفات

^{۲۲۱} از میان ۴۴ حمله انتحاری و پیچیده: ۱۹ مورد اهداف و افراد ملکی را عمداً قرار داده، ۹ مورد دیگر پولیس ملی را عمداً هدف قرار داده و ۱۵ مورد دیگر اهداف نظامی و یک مورد دیگر یک هدف نامشخص را مورد حمله قرار داده است.
^{۲۲۲} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۱ مورد حمله انتحاری و پیچیده در شهر کابل را ثبت نموده که باعث تلفات ۸۲۰ فرد ملکی (۹۲ کشته و ۷۲۸ مجروح) شده اند.

^{۲۲۳} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت حمله ۲۳ جولای در چهار راه ده مزنگ را از طریق آرژانس خبری اعماق به عهده گرفت که از طریق حساب کاربری نظارت بر ترور در تویتر نیز قابل دسترسی می باشد:
https://twitter.com/Terror_Monitor/status/756895238975664128,
آخرین بار به تاریخ ۵ دسامبر ۲۰۱۶ دیده شده است. طالبان مسئولیت حمله ۱۹ اپریل بر ریاست حفاظت از رجال برجسته را در سایت انگلیسی خویش و قبلاً قابل دسترس به این آدرس (<http://shahamat-english.com/kabul-martyr-attack-final-report/>) و در حساب تویتری قبلاً قابل دسترس به این آدرس: (twitter.com/zmujahid2) به عهده گرفتند که کاپی این موارد در اختیار یوناما می باشد. جهت معلومات بیشتر در مورد حمله ۲۳ جولای به فصل هدف گیری های عمدی افراد و اهداف ملکی در گزارش شش ماه نخست ۲۰۱۶ یوناما برای محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، صفحه ۵۵ مراجعه کنید.

^{۲۲۴} طالبان در سایت انترنتی خویش به این آدرس <http://alemarah-english.com/?p=887>، که آخرین بار در ۵ دسامبر ۲۰۱۶ دیده شده است، و در حساب تویتری قبلاً قابل دسترس به این آدرس:
<http://twitter.com/Zabihulla13>، به عهده گرفتند که کاپی این موارد در اختیار یوناما می باشد. جهت معلومات بیشتر در مورد تلفات ملکی، به فصل هدف گیری های عمدی افراد و اهداف ملکی مراجعه کنید.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ملکی (۱۳ کشته و ۴۸ مجروح) گردید^{۲۲۵} و همچنین حمله انتحاری بر مسجد باقر العلوم در ۲۱ نومبر از سوی داعش که باعث (۱۱۴ مورد تلفات ملکی - ۴۰ کشته و ۷۴ مجروح) گردید.^{۲۲۶}

بعد از شهر کابل، حملات انتحاری و پیچیده در سال ۲۰۱۶ بیشترین آسیب را در ولایت ننگرهار باعث شده که در نتیجه ۹ مورد حمله ثبت شده، ۱۲۶ فرد ملکی قربانی (۳۷ کشته و ۸۹ مجروح) شدند. حملات دیگر قابل ملاحظه در سال ۲۰۱۶ شامل حمله طالبان بر کنسولگری آلمان در شهر مزار شریف به تاریخ ۱۰ نومبر می شود که باعث ۱۳۵ مورد تلفات ملکی (۴ کشته و ۱۳۱ مجروح بشمول ۲۹ طفل و ۱۹ زن) گردید.^{۲۲۷}

یوناما از روند رو به افزایش تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده به شدت نگران می باشد. اثرات این گونه حملات بر افراد ملکی و اکثر بر جمعیت غیر نظامیان به شدت ویران کننده می باشد. این گونه حملات که معمولاً در مناطق شهری و مزدحم ملکی رخ می دهد، مخصوصاً زمانی که بر علیه اهداف ملکی نمی باشند، در مغایرت با حقوق بشر دوستانه بین المللی بوده و از نظر ماهیت اکثراً بدون تفکیک انجام می شوند که باعث تلفات شمار زیادی از افراد ملکی شده و در ایجاد فضای رعب، وحشت و اضطراب در میان مردم نقش دارند.

یوناما بار دیگر تأکید می نماید؛ هر گونه حمله بر ضد افراد ملکی و کاربرد بدون تفکیک از تاکتیک های مواد انفجاری تعبیه شده انتحاری در تناقض جدی با حقوق بشر دوستانه بین المللی بوده و جرایم

^{۲۲۵} هیچ یک از طرف های درگیر در جنگ مسئولیت حمله بر دانشگاه امریکایی در افغانستان به تاریخ ۲۴ اگست ۲۰۱۶ به عهده نگرفت.

^{۲۲۶} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش، مسئولیت حمله ۲۳ را از طریق آژانس خوبی اعماق به عهده گرفت *Daesh/ISKP claimed responsibility for the attack via the Amaq News Agency, accessible at: <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-claims-killing-wounding-nearly-200-shi-ites-in-suicide-bombing-in-kabul-mosque.html>, این سایت برای آخرین بار در ۱*

دسامبر ۲۰۱۶ دیده شده است. برای تحلیل های بیشتر به بخش حملات فرقه ی بر اقلیت مذهبی شیعه ها مراجعه شود.
^{۲۲۷} هرچند ولایت بلخ بالاترین میزان تلفات ملکی ناشی از حملات انتحاری و پیچیده را ثبت نموده، اما ولایت ننگرهار بیشتر از اثر تعداد زیاد حملات و تلفات مرگبار ناشی از حملات انتحاری و پیچیده آسیب دیده است. طالبان مسئولیت حمله بر کنسولگری آلمان در شهر مزارشریف را در سایت انترنتی و در حساب تویتر خود به عهده گرفته و آن را اقدام تلافی جویانه در برابر حمله هوایی ناتو بر شمال ولایت کندز در در اوایل نومبر نامیدند-<http://alemarah.com> and <https://twitter.com/zmujahid5>, english.com/?p=701 هر دو صفحه برای آخرین بار در ۵ دسامبر دیده شده اند. برای معلومات بیشتر به فصل هدف گیری عمدی افراد و اهداف ملکی و عملیات هوایی مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

جنگی محسوب می‌شوند.^{۲۲۸} افزون بر آن، یکبار دیگر به عناصر مخالف دولت بخصوص طالبان تذکر می‌دهد که هرگونه حمله که باعث تلفات اتفاقی، یعنی مرگ و جراحت افراد ملکی و یا هم باعث خسارت بر اهداف غیر نظامی و یا ترکیبی از این‌ها می‌شود و در مقایسه با هرگونه دستاورد‌های پیش‌بینی شده نظامی اثرات مخرب بیشتر داشته باشد، بر اساس حقوق بشردوستانه بین‌المللی منع می‌باشد.^{۲۲۹}

حمله انتحاری طالبان بر کنسولگری آلمان در شهر مزار شریف باعث مرگ ۴ فرد ملکی و مجروح شدن ۳۱ تن دیگر گردید

در شب ۱۰ نومبر، طالبان یک موتر انتحاری تعبیه شده با مواد انفجاری را در برابر کنسولگری آلمان در شهر مزارشریف منفجر ساختند. میزان این انفجار به حدی بود که باعث مرگ ۴ فرد ملکی و مجروح شدن ۳۱ تن دیگر همه افراد ملکی حاضر در نزدیکی این انفجار-گردید. انفجار حوالی ساعت ۱۱ شب زمانی رخ داد که اکثر مردم محل در خانه‌های خود خواب بودند. این انفجار خسارات جدی را بر ملکیت‌های ملکی در شعاع یک کیلومتری و بر کنسولگری آلمان و حدود ۱۰۰ باب حویلی، دکان و ۲ باب مکتب و یک تعداد مساجد به بار آورد.

یک فرد محلی که در نزدیکی کنسولگری آلمان زندگی می‌کرد، لحظه بعد از انفجار را چنین تعریف می‌نماید: "از اتاق خود بیرون دویدم تا سراغ مادرم را بگیرم ولی به قدری دود و خاک همه جا را فراگرفته بود که نتوانستم چیزی را ببینم. دروازه‌ها و پنجره‌ها شکسته بودند. همان‌گونه که به دنبال مادرم می‌گشتم صدای گریه و فریاد اطفال همسایه به گوشم می‌آمد که می‌گفتند "پدر ما کشته شد" و اما کسی نبود تا به آن‌ها کمک کند. در اثر برخورد چهره پدر آن‌ها به شدت مجروح شد و بعد جان داد."

^{۲۲۸} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳(۱) پروتکل مشترک علیه افرادی می‌شود در خشونت‌های سهم‌نارند، بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص، اعمال منع شده بر اساس پرتوکول الحاقی ۲ ماده ۴(۲) و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می‌گردد. به قوانین دادگاه بین‌المللی جرایم، ماده‌های (i) 8(2)، 8(2)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود. هرچند قوانین دادگاه بین‌المللی جرایم حملات بدون تفکیک و نامتناسب در درگیری‌های داخلی را اکیداً جرم محسوب نمی‌کند، اما این‌گونه حملات می‌تواند به حمله مستقیم علیه افراد ملکی در بعضی موارد استنتاج شود. به گونه مثال به قضیه شماره (IT-98-29-A)، حکم استیناف، ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، بند‌های ۱۳۲ و ۱۳۳ از سارنوال. وی. دوسکو تادیج مراجعه شود. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین‌المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه شود.

^{۲۲۹} ضمن ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳، به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۱، ماده ۸۵(۳)، (ب) (در درگیری‌های داخلی قابل استفاده نبوده اما به عنوان حقوق بین‌المللی عرفی پذیرفته شده است. به مطالعه قاعده شماره ۱، ۱۴، ۱۵ و ۱۵۴ قانون بین‌المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ) مراجعه شود.

طالبان با پذیرفتن مسئولیت این حمله، اظهار نمودند "این حمله استشهادی در پاسخ به حمله سنگین هوایی نیروهای امریکایی در شمال کندز در اوایل این ماه می باشد که باعث مرگ شمار زیادی از افراد ملکی شده بود". این گفته طالبان به حملات هوایی نیروهای بین المللی در شب ۲ بر ۳ نومبر به عنوان یک بخشی از عملیات مشترک با نیروهای امنیتی افغان بر روستای بز قندهاری در شهر کندز اشاره دارد که در نتیجه ۳۲ فرد ملکی (بشمول ۲۰ طفل) کشته و ۳۶ تن دیگر (بشمول ۱۴ طفل) مجروح شده بودند.^{۲۳۰} در اعلامیه طالبان آمده بود "آلمان ها بخشی از عاملین توطئه بمباردمان بر بیش از ۵۰ فرد بی دفاع در کندز می باشند."^{۲۳۱}

یوناما تأکید می نماید که بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی،^{۲۳۲} مأموریت های دیپلماتیک و کنسولگری ها اهداف ملکی شمرده شده و در برابر حملات محفوظ می باشند. بیشتر از آن، حملاتی که بر اهداف ملکی نشانه می روند نقض جدی قانون بشردوستانه بین المللی بوده و می تواند جرایم جنگی محسوب شوند.^{۲۳۳}

حمله پیچیده بر دانشگاه امریکایی افغانستان در شهر کابل

ساعت ۷ شام ۲۴ اگست، عناصر مخالف دولت یک حمله پیچیده را بالای دانشگاه امریکایی افغانستان انجام دادند که ۱۳ کشته و ۴۸ مجروح اکثراً دانشجو را در پی داشت. این حمله با انفجار یک موتر انتحاری تعبیه شده با مواد انفجاری در برابر دیوار دانشگاه آغاز گردید و سپس دو حمله کننده وارد دانشگاه شدند و به تیراندازی بدون تفکیک بر دانشجو ها و پرتاب نارنجک آغاز کردند. در زمان حمله، بیش از ۷۰۰ دانشجو و

^{۲۳۰} "حمله شهادت طلبانه بر کنسولگری آلمان در شمال افغانستان" در این سایت-<http://alemarah-english.com/?p=7013>، و به زبان انگلیسی در سایت طالبان به تاریخ ۱۱ نومبر ۲۰۱۶ نشر شده که آخرین بار به تاریخ ۴ دسمبر دیده شده است. برای معلومات بیشتر در مورد حمله هوایی در کندز به فصل عمیات های هوایی مراجعه شود.

^{۲۳۱} "حمله شهادت طلبانه بر کنسولگری آلمان در شمال افغانستان" در این سایت-<http://alemarah-english.com/?p=7013>، و به زبان انگلیسی در سایت طالبان به تاریخ ۱۱ نومبر ۲۰۱۶ نشر شده که آخرین بار به تاریخ ۴ دسمبر دیده شده است. برای معلومات بیشتر در مورد حمله هوایی در کندز به فصل عمیات های هوایی مراجعه شود.

^{۲۳۲} ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴، ۱۳، مطالعه قاعده های شماره ۷ تا ۹ قانون بین المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ مراجعه شود.

^{۲۳۳} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳ (۱) پروتکل مشترک علیه افرادی می شود که در خشونت ها سهم ندارند؛ بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص، اعمال منع شده بر اساس پروتکل الحاقی ۲ ماده ۴ (۲) و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می گردد. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (i) 8(2)، 8(2)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود.

کارمند در محوطه دانشگاه حضور داشتند. شاهدین عینی به یوناما گفتند حمله کنندگان دانشجویان را که از پنجره های منزل دوم و سوم قصد فرار را داشتند، دنبال نموده و به رگبار می بستند. این حمله پیچیده تا ساعت ۴ بامداد روز بعد ادامه داشت اما هیچ گروهی مسئولیت حمله را به عهده نگرفت.

گفته های یک دانشجو که با چند دانشجوی دیگر در داخل یک صنف پنهان شده بودند: "میزها را پشت دروازه صنف گذاشته بودیم. بعد از ده دقیقه، صدای شلیک را شنیدم و حمله کنندگان به داخل صنف ما بمب دستی پرتاب کردند. در اثر انفجار بمب دستی ران پایم زخم برداشت، اما هنوز می توانستم راه بروم، بنابراین پرده ها را به هم بستیم و از طریق پنجره به بیرون فرار نمودیم. یک دختر پایین افتاد و گریه می کرد که پایش شکسته. وقتی کمک اش می کردم تا فرار کند به پایم گلوله خورد. خون زیادی از دست دادم اما با پیراهنم سعی کردم پایم را ببندم."^{۲۳۴}

علاوه بر مرگ و مجروحیت افراد ملکی، انفجار اول به حدی شدید بود که باعث خسارت جدی بر مکتب نابینایان که در مجاورت مان قرار داشت، گردید. در ضمن انفجار باعث تخریب دستگاه چاپ نابینایان (Braille-Printing Machine) و همچنین کلینیک جدید آن مکتب گردید.

یوناما یکبار دیگر تأکید می نماید که هرگونه حمله مستقیم بر مکان های غیر نظامی بشمول مراکز آموزشی که برای اهداف نظامی در زمان حمله بکار برده نشده- نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و جرایم جنگی محسوب می شود.^{۲۳۵}

یوناما یکبار دیگر از عناصر مخالف دولت می خواهد تا دست از استفاده حملات انتحاری و پیچیده، بخصوص بر اهداف ملکی برداشته و هرگونه احتیاط لازم را برای جلوگیری از اثرات مخرب این گونه حملات بر افراد ملکی بردارند.^{۲۳۶}

^{۲۳۴} مصاحبه یوناما با یک قربانی در شهر کابل به تاریخ ۲۹ اگست ۲۰۱۶.

^{۲۳۵} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳ (۱) پروتکل مشترک علیه افرادی می شود که در خشونت ها سهم ندارند؛ بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص، اعمال منع شده بر اساس پروتکل الحاقی ۲ ماده ۴ (۲) و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می گردد. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (i) 8(2)، 8(2)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۲۳۶} یوناما بطور علنی این رویداد را در اعلامیه منتشر شده به تاریخ ۲۵ اگست ۲۰۱۶ محکوم نمود:

این سایت برای آخرین بار به تاریخ ۵ دسمبر دیده شده است. <http://unama.unmissions.org/unama-condemns-attack-american-university-kabul>

کشتار هدفمند و عمدی از سوی عناصر مخالف دولت

"عناصر مخالف دولت برادر سیزده ساله ام را که در جنگل همجوار روستای ما در حال مراقبت از جنگل بود، اختطاف نمودند. آنان سپس برادرم را به روستای ما آوردند. مادرم و همسایه ها با عذر و زاری خواستند تا برادرم را آزاد کنند، اما آن ها به حرف های ما گوش ندادند و برادرم را با خود بردند. روز بعد به ما خبر دادند که برویم جسد او را دریافت کنیم. به منطقه رفتیم و جسد گلوله باران شده ی او را دیدیم و یک نامه هم روی جسد اش گذاشته بودند. در نامه نوشته بودند که به جرم جاسوسی برای دولت کشته شده است. برادر سیزده ساله من کوچک و بی گناه بود و با دولت هیچ ارتباطی نداشت. مادرم هر روز به یاد او گریه می کند." ^{۲۳۷}

-عضو خانواده یک پسر کشته شده از سوی عناصر مخالف دولت در ۱۶ سپتمبر به ظن جاسوسی برای دولت در [نام ولسوالی ذکر نشده] ولایت پکتیا.

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۲۲۴ مورد تلفات ملکی (۶۵۵ کشته و ۵۶۹ مجروح) ناشی از کشتار هدفمند را ثبت نموده است. ^{۲۳۸} یوناما ۷۹ درصد تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند را به عناصر مخالف دولت نسبت می دهد که ۱۱۱۸ مورد تلفات ملکی (۵۷۴ کشته و ۵۴۴ مجروح) می شود که ۱۶ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۵ نشان می دهد. ^{۲۳۹}

طالبان مسئولیت ۱۴۹ مورد تلفات ملکی (۷۳ کشته و ۷۶ مجروح) ناشی از کشتار هدفمند و عمدی را به عهده گرفته اند. ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت ۸۲ مورد تلفات ملکی (۲۱ کشته و ۶۱ مجروح) ناشی از این تاکتیک را به عهده گرفته اند.

^{۲۳۷} مصاحبه یوناما با اقارب [بدون ذکر محل] در ولایت پکتیا به تاریخ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶.

^{۲۳۸} یوناما تلفات ملکی ناشی از رویداد های هدفگیری عمدی و مستقیم افراد ملکی و همچنین تلفات ملکی که ناشی از کشتار هدفمند و عمدی بر اهداف نظامی بوجود آمده ثبت نموده است. اکثر تلفات ملکی از این گونه تاکتیک ناشی از حملات مستقیم بر اهداف ملکی می باشد.

^{۲۳۹} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۰۶ مورد تلفات ملکی (۸۱ کشته و ۲۵ مجروح) از اثر کشتار هدفمند یا عمدی توسط نیروهای طرف دار دولت را ثبت نموده است. به فصل کشتار های دیگر توسط نیروهای امنیتی افغان مراجعه شود. در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۴۲۵ مورد تلفات ملکی (۸۵۳ کشته و ۵۷۲ مجروح) ناشی از کشتار هدفمند را ثبت نموده - که ۹۴ درصد آن: ۱۳۳۷ مورد تلفات (۷۹۲ کشته و ۵۴۵ مجروح) به عناصر مخالف دولت نسبت داده می شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما هنوز نگران این است که اکثر تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند و عمدی در اثر حملات عمدی بر افراد ملکی می باشد. از میان ۱۱۱۸ مورد تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند توسط عناصر مخالف دولت که یوناما در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده، بیشترین آن ها در اثر حملات مستقیم برای کشتار افراد ملکی بوده است. این گونه حملات بزرگان قومی، کارمندان قضایی، کارمندان ادارات ملکی دولت و افراد ملکی متهم به "جاسوسی" برای دولت را هدف قرار داده است.^{۲۴۰} به گونه مثال، به تاریخ ۱۵ جون، طالبان ولسوال کهمرد را در ولسوالی سیغان ولایت بامیان را به ضرب گلوله کشت.^{۲۴۱} عناصر مخالف دولت افراد ملکی را که از دستورات آن ها سرپیچی نموده بودند، نیز هدف قرار داده اند. به گونه مثال، به تاریخ ۲۸ اگست در یک پسته در ولسوالی کامدیش ولایت نورستان، عناصر مخالف دولت بر یک موتر که سعی داشت بعد از دستور توقف فرار کند، شلیک نمودند و در نتیجه ۶ فرد ملکی (بشمول یک زن ۳۲ ساله، سه فرزند و نواسه اش) را کشته و یک زن دیگر را مجروح نمودند.

یوناما به دلیل کشتار مداوم افراد ملکی به شیوه اعدام در شهر کندهار جداً نگران می باشد. در سال ۲۰۱۶، یوناما در شهر کندهار کشتار عمدی و هدفمند ۲۹ فرد ملکی را که گویا برای دولت کار می کردند و یا هم تصور می شد با مسئولین محلی یا نیروهای امنیتی ارتباط باشند، را ثبت نمود که در نتیجه این کشتار، ۱۸ فرد ملکی کشته و ۱۱ تن دیگر مجروح شدند. اکثر این کشتار ها بدون مجازات باقی مانده اند.

یوناما همچنین ۱۳۴ مورد تلفات ملکی (۸۶ کشته و ۴۸ مجروح)^{۲۴۲} را ثبت نموده که تلفات جانبی ناشی از رویداد های کشتار عمدی و هدفمند علیه اهداف غیر ملکی می باشد. در این زمینه، تلفات ملکی عمدتاً از اثر شلیک یا حملات با مواد انفجاری تعبیه شده بر موتر یا خانه اعضای نیرو های امنیتی افغان می باشد.^{۲۴۳} به گونه مثال، به تاریخ ۱۳ جولای طالبان در ولسوالی سر حوزه ولایت پکتیکا بر خانه یک عضو

^{۲۴۰} از میان این ارقام، کشتار هدفمند با هدف قراردادن پولیس محلی ۱۳۷ مورد تلفات ملکی (۷۶ کشته و ۶۱ مجروح) را شامل می شود. یوناما این ارقام را در تعیین شمار رویداد های کشتار هدفمند و عمدی که قصداً افراد ملکی هدف قرار داده نه گنجانیده است.

^{۲۴۱} طالبان از طریق حساب تویتری خویش که قبلاً قابل دسترس بود، مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند: <https://twitter.com/Zabihulla13/status/743341450482507781>, یک کاپی از این در اختیار یوناما می باشد.

^{۲۴۲} این ارقام شامل کشتار هدفمند بر علیه پولیس محلی و یا اهداف ناشناخته را شامل نمی شود.

^{۲۴۳} برای جزئیات بیشتر در مورد مواد انفجاری تعبیه شده به بخش مواد انفجاری تعبیه شده مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

اسبق اردوی ملی در جریان عروسی اش آتش گشودند که در نتیجه، ایشان و دو مرد مهمان کشته و یک تن دیگر مجروح گردید.^{۲۴۴}

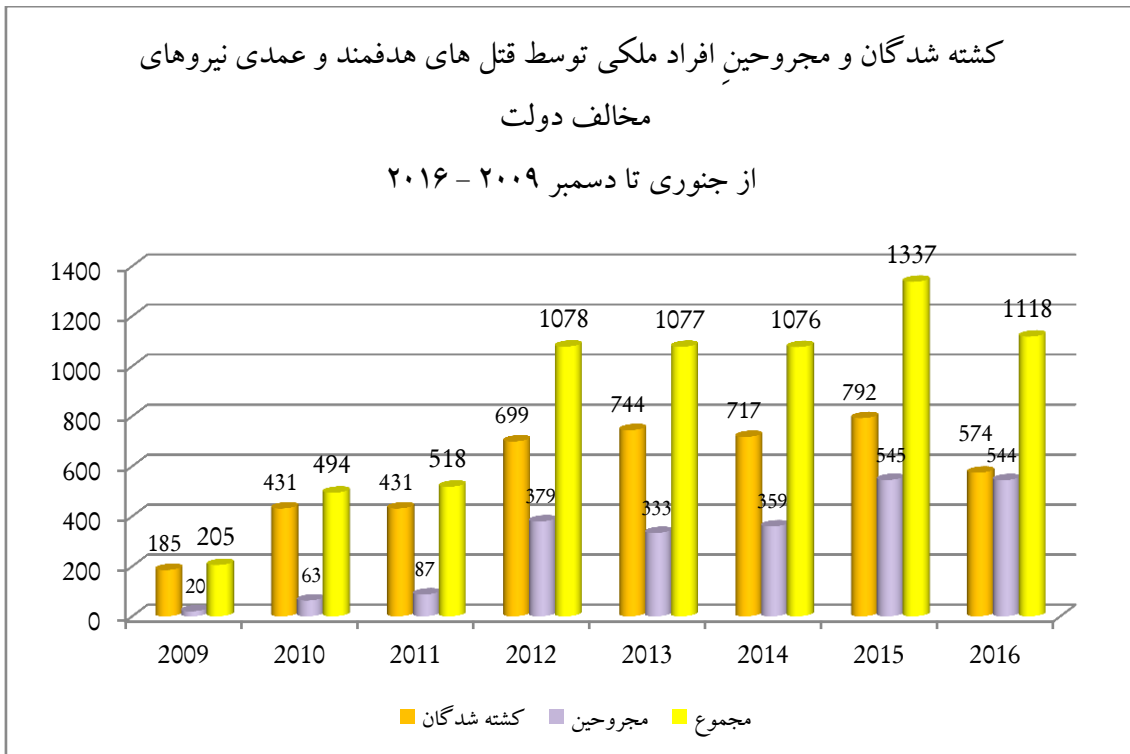
یوناما تأکید می نماید که کشتار هدفمند افراد ملکی نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و به عنوان جرایم جنگی محسوب می شود.^{۲۴۵} یوناما تأکید می نماید که حقوق بشردوستانه بین المللی عناصر مخالف دولت را ملزم می دارد تا از انجام هرگونه حمله که ماهیت بدون تفکیک^{۲۴۶} دارد، دست بردارند و این گونه حملات جرایم جنگی محسوب می شوند.^{۲۴۷}

^{۲۴۴} طالبان مسئولیت این رویداد را در سایت پشتوی خویش به این آدرس به عهده گرفتند: <http://alemara1.org/?p=56435> آخرین بار به تاریخ ۲ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

^{۲۴۵} بر اساس ماده ۳ (۱) پروتکل مشترک؛ علیه افرادی می شود که در خشونت ها سهم ندارند؛ بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص؛ اعمال منع شده بر اساس پرتوکول الحاقی ۲ ماده (۲)۴ و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می گردد. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (i) 8(2)، (a) 8(2)، همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۲۴۶} به گونه مثال انجام یک حمله عمدی بر ضد یک عضو گروه نظامی با استفاده از مواد انفجاری تعبیه شده در مناطق مزدحم ملکی. به پروتکل الحاقی ۱، ماده ۵۱ (در درگیری های داخلی قابل استفاده نبوده اما به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است. به قاعده مطالعه شماره ۱۱ قانون بین المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ)؛ سارنوال. وی. دوسکو تادیب، تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند ۱۲۷ مراجعه شود.

^{۲۴۷} هرچند قوانین دادگاه بین المللی جرایم حملات بدون تفکیک و نامتناسب در درگیری های داخلی را اکیداً جرم محسوب نمی کند، اما این گونه حملات می تواند به حمله مستقیم علیه افراد ملکی در بعضی موارد استنتاج شود. به گونه مثال به قضیه شماره (IT-98-29-A)، حکم استیناف، ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، بند های ۱۳۲ و ۱۳۳ از سارنوال. وی. دوسکو تادیب مراجعه شود. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه شود. به قوانین دادگاه بین المللی جرایم، ماده های (i) 8(2)، (a) 8(2)؛ همچنین به مطالعه حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب قاعده ۱۵۶ مراجعه شود. تصمیم دادگاه استیناف درباره حرکت دفاعی برای صلاحیت های قضایی درباره حکم مشترک، ۲ اکتوبر ۱۹۹۵، بند های ۱۲۰ و ۱۲۷ مراجعه شود.

قتل ۲۶ فرد ملکی در ولسوالی چغچران ولایت غور به تاریخ ۲۵ اکتوبر

"حوالی ساعت ۹ شام چهار موترسایکل سوار به ما نزدیک شدند و با استفاده از کلاشینکوف و پیکاه بر ما آتش گشودند. از میان ۲۸ تن که بودیم ۲۵ تن ما کشته و دو تن ما مجروح شدند و تنها یک تن سالم و بدون صدمه باقی مانده بود. نمی دانم چقدر زمان گذشت تا از جایم برخیزم، اما یادم می آید که خیلی وحشتناک بود و به خاطر دارم که افراد مسلح به هر کشته نزدیک می شدند و بخاطر اطمینان از کشته شدن افراد، بر آن‌ها بار دیگر شلیک می کردند. من اجساد را که روی من افتاده بودند، کنار زدم و در جهت نامعلوم از منطقه پای پیاده دور شدم. از زخم‌هایم خون جاری بود، اما تا روز بعد به پیاده رفتن ادامه دادم، برای رفع خستگی می نشستم، تا این که یک مرد محلی را سوار موترسایکل یافتم و از او خواهش کردم تا مرا به منطقه کاسی برساند. برای پنج روز در شفاخانه بستری بودم و سپس مرا عملیات کردند تا گلوله‌ی را که با عبور از ران و با شکستن دو تا قبرغه ام به معده ام رسیده بود، بیرون کشیدند."^{۲۴۸}

به تاریخ ۲۵ اکتوبر، یک گروه از عناصر مخالف دولت ۳۵ تن از افراد ملکی بشمول مردان و پسران را که چوپان بودند و یا بته و چوب سوخت جمع آوری می کردند را از دره مرغاب ولسوالی چغچران ولایت غور اختطاف نمودند و ۲۶ تن آن‌ها را (۲۱ مرد و ۵ پسر) کشتند. به نظر می رسد این کشتار در

^{۲۴۸} مصاحبه تلفونی یوناما در شهر هرات به تاریخ ۷ نومبر ۲۰۱۶.

واکنش به مرگ فرمانده آن‌ها در زمان جنگ با نیروهای امنیتی افغان صورت گرفته باشد. از این کشتار بیرحمانه تنها یک پسر و پنج مرد در حالت مجروح جان به سلامت بردند. عناصر مخالف دولت باقی اسیران این رویداد را بدون صدمه آزاد کردند.

در واکنش به این رویداد، گروه‌های مسلح طرفدار دولت حدود ۱۰ فرد ملکی از قبیله همان گروه مسلح را اختطاف ولی سپس آزاد نمودند.

افراد مسلح عامل این کشتار خود را جنگجویان "داعش" نامیدند که در منطقه دره مرغاب ولسوالی چغچران ولایت غور فعالیت دارند. منابع به یوناما گفته‌اند که این گروه قبلاً با طالبان بوده، اما در سال ۲۰۱۴ از آنها جدا شده است. اما به نظر می‌رسد میان این گروه مسلح و ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش در ولایت ننگرهار یا در کشور سوریه هیچ ارتباطی وجود ندارد. طالبان نیز هرگونه دخالت در این قضیه را رد نمودند.^{۲۴۹}

یوناما تأکید می‌نماید که همه عناصر مخالف دولت به پیروی از حقوق بشردوستانه بین‌المللی ملزم می‌باشند. هرگونه کشتار از پیش برنامه‌ریزی شده، عمدی و قصدی افراد ملکی و گروگان‌گیری افراد ملکی نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی بوده و افزون بر آن، این که جرایم جنگی محسوب می‌شود بر اساس قوانین داخلی نیز جرم شمرده می‌شود.^{۲۵۰} یوناما از دولت افغانستان می‌خواهد تا در خصوص این کشتار تحقیقات بی‌طرفانه را انجام داده و عاملین آن را به دادگاه بکشاند.

اختطاف افراد ملکی مرتبط به منازعات

"فقط در فاصله ۱۳ دقیقه از مرکز شهر فراه، یک گروه از مردان مسلح با موهای بلند، راه را بستند و کلید را از دست راننده بس گرفتند. این گروه با عجله ۱۳ دانشجو را از بس پایین نمودند و قبل از این که به جای نامعلومی آن‌ها را منتقل کنند، از آن‌ها بازجویی نمودند. خوشبختانه مرا با خود نبردند. من شاهد

^{۲۴۹} طالبان یک اعلامیه از سخنگوی خود را در حساب توییتری خویش که قبلاً به این آدرس قابل دسترس بود، نشر نمودند: <https://twitter.com/Zabihulla13>، یک کاپی از این اعلامیه در نزد یوناما می‌باشد. برای معلومات بیشتر در مورد تلفات ملکی توسط افرادی که خود را جنگجویان داعش خطاب نموده‌اند به فصل ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مراجعه شود.

^{۲۵۰} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳(۱) پروتکل مشترک علیه افرادی می‌شود در خشونت‌های سهم‌نارند بشمول عمل خشونت علیه زندگی و اشخاص؛ اعمال منع شده بر اساس پروتکل الحاقی ۲ ماده ۴(۲) و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می‌گردد.

این وضعیت وحشتناک بودم. در حالی که عناصر مخالف دولت همراه با ۱۳ دانشجو از محل دور می شدند، نیروهای امنیتی افغان هیچ عکس العملی نشان ندادند.^{۲۵۱}

– گفته های یک شاهد عینی از رویداد اختطاف ۱۳ دانشجو توسط عناصر مخالف دولت از یک بس در مسیر هرات – فراه در ولسوالی بالا بلوک ولایت فراه به تاریخ ۷ سپتمبر. عناصر مخالف دولت به تاریخ ۱۰ سپتمبر بعد از میانجی گری بزرگان محل و بعد از این که مشخص شد این دانشجو ها هیچ ارتباطی با دولت ندارند، آن ها را رها نمودند.

یوناما هنوز نگران ادامه روند اختطاف افراد ملکی از سوی عناصر مخالف دولت می باشد.^{۲۵۲} از ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۳۶۰ رویداد اختطاف را ثبت نموده که طی آن ۱۹۰۰ فرد ملکی ربوده شده و منجر به ۱۳۵ مورد تلفات ملکی (۸۶ کشته و ۴۹ مجروح) گردیده اند. هرچند این ارقام در مقایسه با سال ۲۰۱۵ نشان دهنده کاهش در رویداد های اختطاف و تلفات ملکی ناشی از آن می باشد، اما شمار افراد ملکی اختطاف شده ۱۱ درصد نسبت به سال پار افزایش داشته است.^{۲۵۳}

از میان ۳۶۰ رویداد، یوناما ۳۵۰ مورد آن را که به اختطاف ۱۸۵۸ فرد ملکی و تلفات ۱۳۰ فرد ملکی (۸۴ کشته و ۴۶ مجروح)^{۲۵۴} منجر شد، به عناصر مخالف دولت نسبت می دهد. طالبان مسئولیت ۱۴ رویداد را که به اختطاف ۲۵۷ فرد ملکی و مرگ ۴ تن منجر شد، به عهده گرفته اند.

بر اساس یافته های یوناما، عناصر مخالف دولت در کنار اختطاف های هدفمند کارمندان دولت بشمول افسران پولیس ملی که در ایام رخصتی به سر می برند، بارها افراد ملکی دیگر را به ظن ارتباط یا کار برای دولت اختطاف نموده اند. علاوه بر آن، عناصر مخالف دولت افراد ملکی را با انگیزه مالی و با این هدف که در بدل رهایی آن ها باج گیری قابل توجه نمایند، اختطاف نموده اند.

^{۲۵۱} مصاحبه تلفونی یوناما با شاهد رویداد در شهر فراه به تاریخ ۱۲ سپتمبر ۲۰۱۶.

^{۲۵۲} برای معلومات در مورد اختطاف اطفال به فصل کودکان و درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۲۵۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۴۱۷ مورد اختطاف را که به ۱۷۲ مورد تلفات ملکی (۱۴۵ کشته و ۲۷ مجروح) منجر گردید، و اختطاف ۱۷۱۳ فرد ملکی دیگر را ثبت نموده است. برای معلومات بیشتر در مورد اختطاف اطفال به فصل اطفال در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۲۵۴} یوناما از میان ۱۰ رویداد باقی مانده، یک رویداد را به پولیس محلی، ۸ رویداد را به گروه های مسلح طرفدار دولت و یک رویداد دیگر را بطور مشترک به پولیس محلی و گروه های مسلح طرفدار دولت نسبت می دهد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

عناصر مخالف دولت بعد از دریافت باج یا در نتیجه گفتگو با بزرگان محل، اکثر افراد اختطاف شده را آزاد نموده اند. با وجود این، عناصر مخالف دولت بعد از تشخیص این که اختطاف شده ها اعضای نیروهای امنیتی در حال رخصتی، یا اعضای خانواده های آنها و یا کارمندان ملکی دولت می باشند و یا هم تصور می می رود که به نفع دولت جاسوسی می کنند، چنین افراد اختطاف شده را کشته اند. در جریان اختطاف ها، عناصر مخالف دولت افراد را با ت و کوب و شکنجه و یا هم در لحظه اختطاف به ضرب گلوله مجروح نموده اند.

یوناما پنج مورد اختطاف های گروهی را ثبت نموده که در آن عناصر مخالف دولت گروه های بزرگی از افراد ملکی بین ۴۵ تا ۲۰۰ تن را با این هدف اختطاف نمودند تا در میان آن ها نیروهای امنیتی افغان را شناسایی کنند و در یک مورد هم با هدف شناسایی افرادی که با طالبان ارتباط داشته باشند،^{۲۵۵} اختطاف صورت گرفته بود. به گونه مثال، به تاریخ ۶ فبروری، عناصر مخالف دولت دو موتر شخصی را در ولسوالی میمنه ولایت فاریاب متوقف ساخته و ۱۱۰ تن از سرنشینان آن ها را اختطاف کردند، اما ۱۰۴ تن آن ها را که توانستند هویت ملکی خود را ثابت کنند، سریعاً آزاد کردند. عناصر مخالف دولت ۶ فرد باقی مانده را بعد از انجام تحقیقات و تشخیص این که با نیروهای امنیتی ارتباط ندارند، رها ساختند.

یوناما همچنین از این که عناصر مخالف دولت به عنوان اهرم فشار افراد ملکی را بصورت گروهی اختطاف می کنند، نگران می باشد. به گونه مثال، به تاریخ ۲۱ مارچ عناصر مخالف دولت در ولسوالی وردوج ولایت بدخشان ۲۰۰ مرد ملکی بشمول ۴ پسر را به باور این که اقارب شان در صفوف نیروهای امنیتی فعالیت دارد در واکنش به بازداشت سه عضو خانواده یک تن از افراد بلند پایه محلی خود شان اختطاف نموده بودند. همه این افراد بلافاصله بعد از رهایی اقارب عناصر مخالف دولت، آزاد شدند. همچنین به تاریخ ۵ اکتوبر عناصر مخالف دولت در ولسوالی راغستان وارد منطقه درواز شده و بیش از صد تن را اختطاف نمودند. دلیل اختطاف این افراد از سوی عناصر مخالف دولت، تصمیم دولت برای

^{۲۵۵} برای معلومات بیشتر در مورد دو رویداد از اختطاف گروهی افراد ملکی از سوی طالبان در شب ۳۰ به ۳۱ می در شهر کندز (۱۸۵ سرنشین یک بس مسافری که در نخست بازداشت شده و بعد ۱۵۷ تن آن ها رها شدند) و به رویداد مشابه دیگر در ولایت هلمند (۴۵ سرنشین یک بس مسافری در نخست بازداشت و بعد از تحقیق از سوی طالبان در مورد ارتباط آن ها با نیروهای امنیتی آزاد شدند) به گزارش شش ماه نخست ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی - صفحه های ۶۴ و ۶۵ مراجعه شود. طالبان بصورت علنی مسئولیت هر دو رویداد را به عهده گرفتند. برای معلومات بیشتر در مورد اختطاف ۶۱ فرد ملکی به تاریخ ۱۹ اکتوبر از سوی افرادی که خود را جنگجویان شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش نامیدند به فصل ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

جلوگیری از انتقال تیل به منطقه تحت کنترل طالبان به هدف جلوگیری از استخراج غیرقانونی طلا از منطقه راغستان بود. اما بعد از این که دولت ممنوعیت انتقال تیل را برداشت، عناصر مخالف دولت افراد اختطاف شده را به تاریخ ۱۶ اکتوبر آزاد نمودند.

در مقایسه با ۲۶ مورد اختطاف هزاره ها در سال ۲۰۱۵ که طی آن عناصر مخالف دولت ۲۲۴ فرد ملکی هزاره را اختطاف نموده بودند، یوناما در سال ۲۰۱۶ یک کاهش در میزان اختطاف افراد ملکی هزاره را ثبت نمود که در ۱۶ مورد اختطاف ۸۵ فرد ملکی هزاره اختطاف شده بود. در سال ۲۰۱۶، یوناما موارد اختطاف هزاره ها در ولایات بغلان، ارزگان، سرپل، دایکندی، میدان وردک و غور را ثبت نموده است. عناصر مخالف دولت، اکثر هزاره های اختطاف شده را بدون آسیب رها نمودند، اما ۵ تن آن ها، ۳ تن در سرپل، ۱ تن در غور و ۱ تن دیگر در بغلان را کشتند. برخلاف سال ۲۰۱۵، یوناما هیچ مورد از اختطاف افراد ملکی هزاره را در ولایت غزنی به ثبت نه رسانیده و بر اساس معلومات منابع مختلف، دلیل این که در مناطق قبلی دیگر، هزاره ها اختطاف نشدند، می تواند ایجاد پوسته های امنیتی از سوی نیروهای امنیتی افغان باشد.^{۲۵۶}

با وجود کاهش در شمار کلی رویداد های اختطاف هدفمند افراد ملکی هزاره در مقایسه با دو رویداد در سال ۲۰۱۵ که به اختلاف بر سر زمین میان هزاره ها و کوچی ها بوده، یوناما هفت مورد اختطاف را به ثبت رسانیده که طی آن ۳۴ فرد ملکی هزاره در ولایت میدان وردک اختطاف شده اند. یوناما همچنین یک افزایش را در میزان اختطاف هزاره های ملکی در ولایت غور به ثبت رسانیده و به رغم هیچ رویداد اختطاف در سال ۲۰۱۵^{۲۵۷} یوناما ۳ رویداد اختطاف در این ولایت را به ثبت رسانده که در آن عناصر مخالف دولت ۹ فرد ملکی هزاره را اختطاف نموده بودند. در ولایات غور و میدان وردک، هزاره ها در تلاش برای رهایی هزاره های ملکی اختطاف شده، دست به اختطاف بالمقابل افراد ملکی تاجیک یا پشتون زدند.

^{۲۵۶} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۰ مورد اختطاف هزاره ها را در ولایت غزنی ثبت نمود (در مجموع ۶۳ هزاره ملکی اختطاف و در این میان ۱۶ ملکی دیگر کشته و ۱ هزاره ملکی دیگر مجروح گردید).

^{۲۵۷} از میان سه رویدادی که هزاره های ملکی را در ولایت غور هدف قرار داده بود، یوناما دو مورد آن را به عناصر مخالف دولت که خود را جنگجویان داعش عنوان نموده اند، اما با جنگجویان داعش در ننگرهار (فرا تر از ارسال افراد برای جنگ به نمایندگی از آن ها) یا با نظامیان دولت اسلامی شام و عراق هیچ ارتباطی نداشتند. برای معلومات بیشتر به فصل ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مراجعه نمایید. سومین مورد اختطاف هزاره ها در غور که در آن سه فرد ملکی اختطاف شده بود، به طالبان نسبت داده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما تأکید می‌نماید که حقوق بشردوستانه بین المللی هر نوع گروگان‌گیری را منع قرارداده و این اقدام یک جرم جنگی محسوب می‌شود.^{۲۵۸} یوناما از تمام طرف‌های درگیر در جنگ می‌خواهد، صرف‌نظر از اهداف اختطاف‌شان دست از گروگان‌گیری افراد ملکی بردارند. مأموریت ملل متحد از دولت می‌خواهد تا از حق آزادی، زندگی، تمامیت فیزیکی و تردد آزاد همه افراد ساکن در درون مرزهای کشور بر اساس تعهدات حقوق بشر بین المللی محافظت نماید.^{۲۵۹}

اعمال مجازات توسط ساختارهای موازی عدلی و قضایی

"پنج تن از عناصر مخالف دولت بشمول ولسوال نام نهاد آنها سوار بر یک موتر شیشه سیاه، یک زن را به نزدیک خانه ما آورده او را از موتر پیاده کرده و به ضرب سه گلوله او را کشتند. برادر شوهر آن زن بخاطر کشتن او از عناصر مخالف دولت تشکر نمود و سپس آن‌ها را برای چای به خانه دعوت کرد، اما آن‌ها دعوت او را نپذیرفتند و از محل رفتند. قبر آن زن از قبل آماده شده بود، زیرا عناصر مخالف دولت به مردم محل دستور داده بودند که پیش از کشتن این کار را انجام دهند. جسد این زن در حالی که خون از آن جاری بود به مدت نیم ساعت زیر یک درخت رها شده بود تا اینکه بعداً آنرا دفن کردند. آن زن را به سبب یک اتهام دروغین از سوی خسرش به خاطر خشونت‌های فامیلی کشتند. از او یک دختر سه ساله و یک پسر هفت ماهه بجا مانده است."^{۲۶۰}

- گفته‌های یک شاهد عینی از اجرای حکم اعدام در ساختار موازی عدلی و قضایی [بدون ذکر نام ولسوالی] در ولایت جوزجان در ماه مارچ ۲۰۱۶ که در آن عناصر مخالف دولت یک زن را بعد از محکومیت به جرم زنا کشتند.

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۴۱ رویداد از مجازات^{۲۶۱} اعمال شده بر افراد ملکی از سوی ساختارهای موازی عدلی و قضایی را به ثبت رسانیده که منجر به ۵۰ مورد تلفات ملکی (۳۸ کشته و ۱۲ مجروح) گردید.

^{۲۵۸} ماده ۳ مشترک، پروتکل الحاقی ۲، ماده ۴(۲)(C)، قانون بین المللی عرفی کمیته جهانی صلیب سرخ، ماده (iii)(c)(2)؛ مطالعه حقوق عرفی بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده‌های ۹۶ و ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۲۵۹} میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، ماده‌های ۱۰، ۷، ۹، ۶ و ۱۲ مراجعه شود.

^{۲۶۰} مصاحبه تلفنی یوناما با شاهد عینی در شهر مزار شریف ولایت بلخ به تاریخ ۲۸ مارچ ۲۰۱۶.

^{۲۶۱} استفاده از اصطلاح "ساختارهای موازی عدلی و قضایی" در این گزارش اصولاً نباید این گونه برداشت شود که گویا یوناما مدیریت موازی سیستم‌های قانون از سوی طالبان و عناصر ضد طالبان را مشروع دانسته و کاربرد واژه "عدالت"، از نظر یوناما به معنی این نیست که این میکانیزم "منصفانه" می‌باشد یا به نحوی بخشی از یک سیستم منسجم یا واحد تصور

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

^{۲۶۲} هرچند این آمار بازتاب دهنده ۳۴ درصد کاهش در شمار مرگ و مجروحیت افراد ملکی از سوی ساختار های موازی عدلی و قضایی در مقایسه با سال ۲۰۱۵^{۲۶۳} می باشد، ولی به دلیل دسترسی محدود به مناطق تحت کنترل عناصر مخالف دولت این گونه رویداد ها احتمالاً کمتر گزارش می شوند.

یوناما موارد زیادی از اعدام های خودسر از طریق گردن زدن، شلیک، اعدام و همچنین موارد شکنجه چون شلاق، ضرب و شتم، قطع عضو و برخورد های تحقیر کننده و غیر انسانی از سوی عناصر مخالف دولت بشمول طالبان را که عمدتاً به عنوان مجازات به اتهام رفتار های جرمی یا رفتار "غیر اخلاقی" زنان و مردان بشمول فرار زنان از منزل^{۲۶۴} اعمال می شود، به ثبت رسانیده است. به گونه مثال، به تاریخ ۱۶ اگست، در ولسوالی نادعلی ولایت هلمند، عناصر مخالف دولت دست مردی را به اتهام دزدی از خانه های شخصی که به دلیل درگیری های زمینی از سوی مالکین شان ترک شده بود، در ملاء عام قطع کردند. به تاریخ ۳ جون، طالبان در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل یک مرد را بعد از محکوم نمودن به قتل یک دکاندار، در ملاء عام گردن زدند. در جریان همان گردهمایی، طالبان یک زن دیگر را به جرم زنا ۸۰ ضرب شلاق زدند.

می گردد. اصطلاح "مجازات ها در ساختار های موازی عدلی و قضایی" به کشتار یا مجروح ساختن عمدی یک شخص در نتیجه مجازات از سوی عناصر مخالف دولت بر اساس اتهام، حکم و یا اعدام یا مجازات شخص مظنون در یک محکمه صورت می گیرد که معمولاً بر اساس تعریف جرایم بشمول جرم "همدستی" یا جاسوسی برای دولت از سوی طالبان یا دیگر عناصر مخالف دولت می باشد.

^{۲۶۲} تمام موارد تلفات ملکی ناشی از ساختار های موازی عدلی و قضایی که از سوی یوناما ثبت شده، توسط عناصر مخالف دولت صورت گرفته است. یوناما موارد زیادی از مرگ و مجروح شدن ناشی از این گونه طرز عمل قضایی را، صرف نظر از این که به جنگ، مستقیم ربط داشته یا نه (مانند اعدام پدر یک سرباز اردوی ملی) یا اجرای احکام از سوی عناصر مخالف دولت بر یک فرد ملکی به اتهام تخلف یعنی شلاق زدن به جرم زنا، را ثبت نموده است. یوناما همچنین مواردی از ضرب و شتم و کشتار افراد ملکی از سوی عناصر مخالف دولت را در فصل اختطاف های مرتبط به جنگ، یا کشتار عمدی افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت در فصل کشتار عمدی توسط عناصر مخالف دولت که به تلفات ملکی منجر شده را ثبت نموده است. همچنین یوناما معلومات در خصوص این که افراد ملکی بعد از یک پروسه موازی عدلی و قضایی مورد ضرب و شتم یا اهانت قرار گرفته را نیز در این فصل ثبت نموده است.

^{۲۶۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۷۶ مورد تلفات ملکی (۶۰ کشته و ۱۶ مجروح) ناشی از مجازات در ساختار های موازی عدلی و قضایی را ثبت نموده است.

^{۲۶۴} با توجه به غیرقانونی بودن این میکانیزم ها، یوناما موجودیت چنین ساختار ها و مجازات ناشی از آن را به عنوان نقض حقوق بشر تصور می نماید. بنابراین، تحلیل یوناما عناصر اجرایی گزارش شده از سوی اجتماعات مردمی را بر اساس معیارهای مشهور حقوق بشر مانند معیار های محاکمه عادلانه ارزیابی نمی کند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما همچنین اعمال مجازات از سوی ساختارهای موازی عدلی و قضایی بر افراد ملکی را که خود و یا عضو خانواده شان با نیروهای امنیتی افغان و یا دولت^{۲۶۵} کار می کنند به ثبت رسانیده است. به گونه مثال، طالبان به تاریخ ۲ دسمبر، یک دانشجو را در ولسوالی چک ولایت وردک بعد از این که او را در قتل دو فرمانده طالبان مجرم شناختند، در ملاء عام به دار آویختند. طالبان ادعا کردند که آنان قبل از آنکه آن دانشجو را اعدام کنند، او را "دستگیر" کرده از او "تحقیق" و بازجویی کرده بودند.^{۲۶۶}

مجازات هایی چون اعدام، قطع عضو، ضرب و شتم و دیگر اشکال شکنجه از سوی این گونه ساختارهای موازی عدلی و قضایی در تناقض با قانون اساسی افغانستان بوده و بر اساس قوانین افغانستان، این گونه اعمال جرم شناخته می شوند و نقض حقوق بشر تلقی می گردد. بیشتر از آن، این گونه اقدامات نقض صریح قانون بشردوستانه بین المللی بوده و جرایم جنگی محسوب می شوند.^{۲۶۷} نبود میکانیزم های دولتی برای جبران خساره قربانیان موارد نقض حقوق بشری که در ساختارهای موازی عدلی و قضایی از سوی عناصر مخالف دولت علیه قربانیان اعمال می شود، عدم مشروعیت این گونه اعمال را بدتر کرده است. عدم توانایی دولت در جلوگیری از این گونه تخلفات و سپردن عاملین آن به پنجه قانون می تواند نقض حقوق بشر محسوب شود زیرا نتوانسته مطابق با تعهدات آن اقدام نماید.^{۲۶۸}

یوناما از عناصر مخالف دولت می خواهد تا هرچه زودتر چنین ساختارهای موازی عدلی و قضایی را که غیر قانونی بشمار می آیند مسدود نموده و از اعمال هرگونه مجازات بر افغان های ملکی دست بردارند و

^{۲۶۵} یوناما کشتار افراد ملکی را که گویا جاسوس دولت بوده اند و به این ظن مورد کشتار یا اختطاف عمدی (اکثراً افراد ملکی نخست اختطاف و بعد کشته شده اند) قرار گرفته اند را ثبت می نماید.

^{۲۶۶} طالبان مسئولیت آن را در سایت دری خویش به تاریخ ۴ دسمبر به عهده گرفتند-<http://alemarah.dari.com/?p=44395>، آخرین بار به تاریخ ۲۷ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

^{۲۶۷} ماده ۳ مشترک، با منع صریح کشتار، خشونت، سپری نمودن دوره حبس، اعدام بدون توجه به معیارهای محاکمه عادلانه، شکنجه، قطع عضو، تحقیر و برخورد غیر انسانی و دیگر اشکال خشونت افراد ملکی را محافظت می نماید. این گونه رفتار در هر زمان و صرف نظر از محل آن منع می باشد. برای جزئیات بیشتر در خصوص قابلیت کاربرد ماده ۳ مشترک در افغانستان به بخش چهارچوب حقوقی این گزارش مراجعه شود.

^{۲۶۸} دلالت الزامی معیارها چنین می نگارد: "اگر چه یک عمل غیرقانونی که باعث نقض حقوق بشر می شود و اساساً به یک دولت ارتباط مستقیم ندارد (به گونه مثال، چون یک عمل شخصی بوده و یا شخص عامل مشخص نشده) می تواند مسئولیت بین المللی همان دولت را در پی داشته باشد، البته نه تنها به علت خود آن عمل بلکه به علت عدم تلاش حتمی برای جلوگیری از این گونه بدرفتاری و یا پاسخ به چنین عمل". به قضیه صدور حکم برای ولاسکوویز-رودریگوز در سال ۱۹۸۸، محاکم داخلی حقوق بشر امریکا (یک سلسله موارد ناپدید شدن ها توسط عاملین غیر دولتی) مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

هرچه زودتر همه بازداشت شدگان را نیز آزاد کنند. همچنین تکرار می‌نماید که دولت مسئولیت اساسی در برابر حقوق بنیادی بشری در افغانستان دارد و باید بر سرکوب این گونه طرزعمل‌های غیرقانونی اولویت ببخشد.

اعمال مجازات بر زنان به جرم به اصطلاح "جرایم اخلاقی" از سوی ساختارهای موازی عدلی و قضایی

در یک روند رو به افزایش و نگران‌کننده، عناصر مخالف دولت به اعمال مجازات‌هایی به اصطلاح "جرایم اخلاقی" در ساختارهای موازی عدلی و قضایی در سال ۲۰۱۶ ادامه دادند. از ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر ۲۰۱۶، یوناما ۱۰ مورد از این رویدادها را که باعث مرگ پنج زن و مجروح شدن پنج تن دیگر گردیده، به ثبت رسانده است.

یوناما اعدام پنج زن و دو مرد به وسیله شلیک گلوله از سوی عناصر مخالف دولت را به جرم زنا، "اعمال غیر اخلاقی" و فرار از منزل در ساختارهای موازی عدلی و قضایی ثبت کرده است. به گونه مثال، عناصر مخالف دولت به تاریخ ۱۶ جولای یک زن ۱۸ ساله را از خانه اش در ولسوالی حضرت سلطان ولایت سمنگان بیرون کشیدند و به بالای یک تپه بردند و بعد او را به جرم "عمل غیر اخلاقی" به ضرب گلوله کشتند. به تاریخ ۱ اگست عناصر مخالف دولت یک زن ۱۹ ساله را بعد از این که بخاطر نجات از خشونت‌های خانگی از پولیس جویای کمک شده بود، به جرم فرار از منزل به ضرب گلوله کشتند.

مأموریت ملل متحد همچنین اجرای حکم شلاق بالای پنج زن و دو مرد در ملاء عام به جرم زنا را از سوی عناصر مخالف دولت در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل و در ولسوالی دره صوف پایین ولایت سمنگان؛ به جرم "فرار از منزل" در ولسوالی چهار سده ولایت غور؛ به جرم "دوستی با یک مرد" در ولسوالی پشتون کوت و به جرم سوار شدن دو نفری بطور نامناسب در موترسایکل در ولسوالی کوهستان ولایت سرپل را ثبت نموده است.

علاوه بر موارد اجرای مجازات فوق در ساختارهای موازی عدلی و قضایی، یوناما یک رویداد قتل یک زن ۲۰ ساله به ضرب گلوله از سوی خسرش را در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب به ثبت رسانده است، زیرا فرمانده یک گروه مسلح طرفدار دولت دستور داده بود تا آن زن به جرم عمل "غیر اخلاقی" یعنی صحبت نمودن با یک بیگانه در تلفن و سپس فرار از منزل، کشته شود.

یوناما یادآور می‌شود که اعمال این گونه مجازات بر زنان و مردان نقض جدی حق زندگی و دیگر حقوق بنیادی بشری می‌باشد. چنین مجازات‌شنیع، غیر انسانی و تحقیرکننده در مغایرت با ماده ۷ کنوانسیون بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و ماده ۱۶ کنوانسیون منع شکنجه ملل متحد و همچنین ماده

۳ مشترک در کنوانسیون های ژنو می باشد. این گونه مجازات ها حق آزادی و امنیت و برابری در برابر قانون را نیز نقض می کند.

یوناما تأکید می کند که عناصر مخالف دولت بشمول طالبان باید هرچه زودتر چنین ساختار های موازی عدلی و قضایی را منحل ساخته و از اعمال هر گونه مجازات علیه افراد به اتهام تخلف از احکام شرعی دست بردارند. چنین ممنوعیت بر گروه های مسلح طرفدار دولت نیز قابل تطبیق می باشد.

هدف گیری عمدی افراد و اهداف ملکی

"در حین خواندن رکعت دوم نماز بودم که صدای شلیک گلوله از بخش زنان در مسجد به گوشم رسید و نتوانستم فرار کنم. یک مرد را با یونیفورم پولیس نظم عامه و با یک میل کلاشینکوف و چندین شاجور و بمب دستی و یک تفنگچه در دست دیدم. سپس آن مرد بدون تفکیک به سوی همه آتش گشود و در آن میان برادرم را به گلوله زد. در جریان حمله از بمب دستی نیز کار گرفت. تلاش کردم جایی را برای پنهان شدن پیدا کنم که نتوانستم. بالاخره، اتفاقی را یافتم که ملا امام از آن استفاده می کرد. من و دو تن دیگر به مدت ۴۵ دقیقه تا ختم گلوله باری در آن جا پنهان شدیم. جسد دو مرد را در داخل مسجد و یک زن مجروح را در نزدیکی دروازه دیدم. در آن شب تعداد زنان در مسجد بیشتر از مردان بود." ۲۶۹

- گفته های یک قربانی حمله داعش بر زیارت کارته سخی در ۱۱ اکتوبر در شهر کابل که به مرگ ۱۹ تن و مجروح شدن ۶۰ تن انجامید. ۲۷۰

در طول سال ۲۰۱۶، عناصر مخالف دولت به هدف گیری عمدی افراد ملکی از طریق حمله مستقیم بر افراد و اهداف ملکی ادامه دادند. ۲۷۱ در سال ۲۰۱۶، از میان تمام تلفات ملکی ثبت شده از سوی یوناما، ۲۴

^{۲۶۹} مصاحبه یوناما با قربانی، شهر کابل، ۲ دسمبر ۲۰۱۶.

^{۲۷۰} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش از طریق آژانس خبری اعماق و با عنوان خبر نظارت ترور در حساب تویتری خویش مسئولیت حمله ۱۱ اکتوبر را به عهده گرفت.

تاریخ ۱۶ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است. https://twitter.com/Terror_Monitor/status/786176073163694080 , آدرس متذکره آخرین بار به

^{۲۷۱} این فصل مربوط به هدف گیری های عمدی افراد یا اهداف ملکی با استفاده از تاکتیک های مختلفی که در فصل های قبلی بحث گردید، می شود.. پرتوکول الحاقی ۱، ماده ۴۹ (۱) حمله را به عنوان " اعمال خشونت علیه دشمن؛ چه برای تهاجم و یا دفاع باشد" تعریف نموده که (بصورت کلی به عنوان حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی پذیرفته شده است). علاوه بر حملات، یوناما اعمال خشونت آمیز بر ضد افراد ملکی در رابطه به یک جنگ و یا دیگر اقدامات مانند تهدید، ارباب، آزار و اذیت و همچنین استفاده نظامی از مراکز آموزشی و صحی را نیز شامل نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

درصد آن در نتیجه حملات عمدی علیه افراد و اهداف ملکی رخ داده که با روند ثبت شده در سال ۲۰۱۵ مطابقت دارد.^{۲۷۲} یوناما یکبار دیگر تأکید می نماید که حملات عمدی علیه افراد و اهداف ملکی منجمه بر مسئولین قضایی و سارنوالان، کارمندان ملکی دولت (مانند ساختمان های ملکی دولت در مراکز اداری ولسوالی ها)، سفارت خانه ها و کنسولگری ها، کارمندان رسانه ها، ماین پاک های بشردوستانه، کارگران سازمان های غیر دولتی و اقلیت های مذهبی نقض صریح حقوق بین المللی بوده و جرایم جنگی محسوب می شوند.^{۲۷۳} در موارد مشخص، زمانی که چنین حملات به مثابه بخشی از حمله های گسترده یا سیستماتیک علیه یک جمعیت ملکی خاص انجام می شود، این گونه حملات می تواند جرایم علیه بشریت محسوب گردد.^{۲۷۴}

علاوه بر ثبت تلفات ملکی بر اساس نوع تاکتیک (چنانچه در فصل های قبلی بحث شد)، یوناما حملات هدف گیری عمدی را نیز به ثبت می رساند. یوناما اهداف ملکی را در مطابقت با حقوق بشردوستانه بین المللی تعریف نموده و هرگونه حملات هدفمند علیه نیروهای امنیتی افغان، گروه های مسلح طرفدار دولت، عناصر مخالف دولت، نیروهای امنیتی بین المللی و افراد ملکی که مستقیماً در درگیری ها سهم می گیرند یا حمله بر مکان های غیر نظامی که برای اهداف نظامی استفاده شده اند را در این کتگوری شامل نه نموده است.^{۲۷۵} مأموریت ملل متحد در انجام این کار می تواند میان تلفات ملکی که در نتیجه

^{۲۷۲} در سال ۲۰۱۵ میلادی ۲۴۷۴ مورد تلفات ملکی ناشی از حملات مستقیم بر افراد و اهداف ملکی رخ داده که ۲۲ درصد کل تلفات ملکی را شامل می شود. یوناما در محاسبات خود حملات علیه پولیس ملی را که شاید حمله بر افراد ملکی تلقی گردد یا هم بر افرادی که با توجه بر اساس شواهد مستقیماً در خشونت ها سهم دارد، شامل نه نموده است.

^{۲۷۳} جرایم جنگی در بر گیرنده مجموع از اعمال منع شده "توسط ماده سه مشترک" بر ضد افرادی که در خشونت ها سهم ندارد، بمشول بد رفتاری در برابر حیات یک انسان؛ اعمال منع شده توسط پرتکل الحاقی ۲، ماده ۴(۲)؛ حملاتی می باشد که عمداً بر علیه افراد و اهداف ملکی صورت می گیرد. به ماده ۳ مشترک، پرتوکول الحاقی ۲، ماده ۴(۲) (C)، قانون بین المللی عرفی - کمیته جهانی صلیب سرخ، ماده (iii)(c)(2)؛ مطالعه حقوق عرفی بین المللی، کمیته بین المللی صلیب سرخ، قاعده ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۲۷۴} به فصل حملات فرقه ی بر اقلیت مسلمان شیعه مذهب مراجعه شود.

^{۲۷۵} یوناما حملات بر ضد پولیس محلی را در آمار خود در مورد حملاتی که مستقیماً افراد و اهداف ملکی را هدف قرار داده شامل نه نموده، زیرا تشخیص اینکه پوشش محافظت ملکی به پولیس محلی داده شود، به تحلیل های مورد به مورد وظایف و فعالیت های آنها در زمان حمله ارتباط دارد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

درگیری‌های زمینی یا حمله بر اهداف نظامی بوده و میان تلفات ملکی که از سوی طرف‌های درگیر در جنگ عمداً هدف قرار گرفته شده اند و جرم جنگی محسوب می‌شود، تفکیک نماید.^{۲۷۶}

در سال ۲۰۱۶، طالبان مسئولیت ۸۲ حمله بر افراد و اهداف ملکی را که باعث تلفات ۴۶۴ فرد ملکی (۱۱۹ کشته و ۳۴۵ مجروح) گردید، به عهده گرفتند. در موارد مشابه طالبان حملات شان بر افراد ملکی را مانند رسانه‌ها، کارمندان و مسئولین قضایی که به زعم خود شان اهداف نظامی تلقی نمودند، دوام داده؛ در حالیکه بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی اهداف متذکره ملکی می‌باشند.^{۲۷۷} چند نمونه دیگر از حمله طالبان بر اهداف ملکی شامل یک حمله انتحاری بر یک بس از محافظین امنیتی کشور نیپال در ۲۰ جون در شهر کابل می‌باشد که برای سفارت کانادا کار می‌کردند. این حمله باعث مرگ ۱۵ فرد ملکی و مجروح شدن ۷ تن دیگر گردید.^{۲۷۸}

^{۲۷۶} جرایم جنگی دربرگیرنده اقدامات منع شده بر اساس ماده ۳ (۱) مشترک علیه افرادی می‌شود در خشونت‌های سهم‌ناک؛ بشمول عمل خشونت آمیز علیه حق زندگی و اشخاص؛ اعمال منع شده بر اساس پرتکل الحاقی ۲؛ ماده ۲(۴)؛ و حمله عمدی بر علیه اهداف و اشخاص ملکی می‌گردد. به اساسنامه دادگاه جنائی بین المللی، ماده‌های (۱)، (۲)، (۳) و (۴)؛ همچنین به قاعده ۱۵۶ مطالعات حقوق عرفی بین المللی کمیته بین المللی صلیب سرخ، مراجعه شود. هرچند اساسنامه دادگاه جنائی بین المللی حملات بدون تفکیک و نامتناسب در درگیری‌های داخلی را اکیداً جرم محسوب نمی‌کند، اما این گونه حملات می‌تواند به حمله مستقیم علیه افراد ملکی در بعضی موارد استنتاج شود. به گونه مثال به قضیه شماره (IT-98-29-A)، حکم استیناف، ۳۰ نومبر ۲۰۰۶، بند‌های ۱۳۲ و ۱۳۳ از سارنوال. وی. دوسکو تادیج مراجعه شود. همچنین به حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قاعده ۱۵۶، مراجعه گردد.

^{۲۷۷} به گونه مثال، اعضای طالبان طی یک اعلامیه به تاریخ ۲۹ اپریل قبل از اعدام شش عضو طالبان محکوم به مرگ از سوی دولت، گفته بودند که "ارگان‌های به ظاهر عدلی و قضایی دشمن یک بار دیگر قیمت سنگین این جرم خود را خواهند پرداخت [...] و کارمندانی که از اجرای این گونه [اعدام‌ها] حمایت نموده اند از این بعد به عنوان اهداف مشروع نظامی تلقی می‌شوند." همچنین به "اعلامیه امارت اسلامی در ارتباط به اعدام عمدی زندانیان از سوی اداره غنی"، که قبلاً در این سایت بود، مراجعه شود: <http://shahamat-english.com/statement-of-islamic-emirate-regarding-intent-of-executing-prisoners-by-the-ghani-administration/>، افزون بر آن، کاپی این اسناد در نزد یوناما می‌باشد. همچنین به فصل پذیرش مسئولیت از سوی طالبان و اعلامیه‌های رسمی مربوطه مراجعه شود.

^{۲۷۸} طالبان در سایت انترنتی خویش که قبلاً در آدرس ذیل قابل دسترس بود مسئولیت را به عهده گرفتند: <http://shahamat-english.com/?p=487>، کاپی این اسناد نزد یوناما می‌باشد. شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش نیز مسئولیت این رویداد را به عهده گرفتند، هرچند یوناما تلفات ملکی را زیر کتگوری‌های گزارش شده طالبان ثبت نموده است: <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-khorasan-province->

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش در سال ۲۰۱۶ مسئولیت ۹ مورد حمله بر افراد و اهداف ملکی را به عهده گرفت که منجر به تلفات ۷۴۳ فرد ملکی (۱۶۴ کشته و ۵۷۹ مجروح) شد، بشمول سه حمله بر اقلیت شیعه در شهر کابل و یک حمله بر کارمندان ملکی دولت که باعث تلفات ۷۱۲ فرد ملکی (۱۵۲ کشته و ۵۶۰ مجروح) گردید.^{۲۷۹} ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش همچنین در ولایت ننگرهار افراد ملکی را هدف قرار داد. به گونه مثال، به تاریخ ۲۱ جون، ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش در ولسوالی بهسود ولایت ننگرهار فرزند یک فرمانده پولیس محلی را که موتر فروشی داشت به ضرب گلوله کشتند و یک پسر ۱۴ ساله را که زمان حمله در محل بود، مجروح نمودند و خود با موتر از محل دور شدند.^{۲۸۰}

در سال ۲۰۱۶ یوناما در کل، شاهد افزایش در میزان تلفات ملکی ناشی از حملات مستقیم بر کارکنان نهادهای بشر دوستانه ماین پاکی^{۲۸۱}، بزرگان قومی^{۲۸۲} و مراکز دینی بوده است.^{۲۸۳} این گونه حملات شامل یک حمله انتحاری عناصر مخالف دولت با هدف قرار دادن یک تجمع از بزرگان قومی در ولسوالی اسعد آباد ولایت کنر به تاریخ ۲۷ فبروری می باشد که باعث مرگ ۱۴ فرد ملکی و مجروح شدن ۳۷ تن دیگر گردید. در مقایسه با سال ۲۰۱۵، میزان تلفات ملکی ناشی از هدف گیری کارمندان ملکی دولت (بشمول قضات، سارنوالان و کارمندان قضایی) کاهش یافته است.^{۲۸۴} با وجود این، یوناما نگران هدف

claims-killing-16-nepalese-security-guards-in-suicide-bombing-in-kabul3.html - مطلب

متذکره آخرین بار به تاریخ ۲ فبروری ۲۰۱۶ دیده شده است.

^{۲۷۹} برای جزئیات بیشتر به فصل ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مراجعه شود.

^{۲۸۰} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت رویداد ۲۱ جون را از طریق "رادپوی دخلافت غز" به عهده گرفتند.

^{۲۸۱} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۹ مورد تلفات ملکی (۹ کشته و ۱۰ مجروح) و ۱۱۰ مورد اختطاف افراد ملکی را در جریان حملات عناصر مخالف دولت بر ضد کارکنان نهاد های بشر دوستانه ماین پاکی ثبت نموده که در مقایسه با ۱۰ مورد تلفات ملکی (۲ کشته و ۸ مجروح) و ۴۷ مورد اختطاف افراد ملکی در سال ۲۰۱۵ می باشد.

^{۲۸۲} یوناما در سال ۲۰۱۶ توانست یک کاهش را در تعداد حملات با هدف قراردادن بزرگان قومی ثبت نماید، اما این کاهش ۵۵ درصد افزایش را در شمار تلفات ملکی ناشی از این گونه حملات نشان می دهد. در سال ۲۰۱۶، یوناما ۶۹ مورد حمله با هدف قراردادن بزرگان قومی را ثبت نموده که منجر به ۱۸۵ مورد تلفات ملکی (۹۴ کشته و ۹۱ مجروح) گردیده که در مقایسه با ۹۲ رویداد حمله در سال ۲۰۱۵ می باشد که به ۱۱۹ مورد تلفات ملکی (۷۱ کشته و ۴۸ مجروح) منجر شده بود.

^{۲۸۳} یوناما ۱۵ مورد حمله بر ضد مراکز و افراد دینی را در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده که ۳۷۷ مورد تلفات ملکی (۸۶ کشته و ۲۹۱ مجروح) را در پی داشته و این در مقایسه با ۴۰ رویداد مشابه در سال ۲۰۱۵ می باشد که به تلفات ۵۳ فرد ملکی (۳۹ کشته و ۱۴ مجروح) منجر شده بود.

^{۲۸۴} در سال ۲۰۱۶ یوناما ۱۴۸ مورد هدف قراردادن مسئولین ملکی دولت را که (شامل قضات، سارنوالان و کارمندان قضایی نمی شود) ثبت نموده که ۴۰۹ مورد تلفات ملکی (۶۲ کشته و ۳۴۷ مجروح) را در پی داشته و این در مقایسه با ۱۸۲ مورد

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

قرار دادن مسئولین و کارمندان قضایی توسط طالبان در پاسخ به اعدام شش زندانی طالب محکوم به مرگ از سوی دولت در ماه می و همچنین نگران حملات مداوم بالای ادارات ملکی دولت می باشد. به گونه مثال، یک انتحاری عضو عناصر مخالف دولت به تاریخ ۱۵ اکتوبر مواد انفجاری تعبیه شده در بدن خود را در برابر بس کارمندان وزارت معادن و پتروولیم در جاده دارالآمان شهر کابل منفجر ساخت که باعث مجروح شدن ۲۰ تن گردید.

یوناما همچنین ۴ مورد حمله هدف گیری سفارتخانه ها و کنسولگری ها را در سال ۲۰۱۶ به ثبت رسانیده که منجر به ۱۷۷ مورد تلفات ملکی (۱۳ کشته و ۱۶۴ مجروح) گردید. عناصر مخالف دولت کنسولگری های هندوستان در شهر جلال آباد ولایت ننگرهار و در شهر مزار شریف ولایت بلخ را هدف قرار دادند و این در حالیکه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت حمله بر کنسولگری پاکستان در شهر جلال آباد را به عهده گرفت. طالبان نیز مسئولیت حمله بر کنسولگری آلمان در شهر مزار شریف را به عهده گرفتند.^{۲۸۵}

حمله انتحاری ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش بر تظاهرات صلح آمیز در ۲۳ جولای در کابل در حدود ۸۵ کشته و ۴۱۳ مجروح ملکی را در پی داشت.

"رهبران تجمع اعتراضی، کنفرانس مطبوعاتی برگزار کردند و در مورد اعتراضات شان در چهار راهی ده مزنگ و گام های بعدی شان سخنرانی می کردند. من خیرشدم که بعضی از اعتراض کنندگان می خواستند محل را ترک کنند، لذا نماز یک جمع به جمع دیگر می رفتم تا همه را برای ماندن قانع سازم. حوالی ساعت ۲ و ۱۵ دقیقه بعد از ظهر ناگهان در عقب یک موتر لاری یک انفجار مهیب رخ داد. همه به زمین افتادند. من سعی کردم از جا بلند شوم، اما نتوانستم - از پاهایم خون جاری بود. دیدم که یکی از دوستانم در سمت چپ من جان داده بود و دوست دیگرم را دیدم که در سمت راستم مرده بود. بعد از آن بلافاصله، در حالیکه من هنوز روی زمین افتاده بودم، انفجار دومی رخ داد. این انفجار وحشت بیشتری در میان مردم خلق کرد - همه وحشت زده بودند و با فریاد به هر طرف می دویدند."^{۲۸۶}

در سال ۲۰۱۵ می باشد که به ۹۴۷ مورد تلفات ملکی (۱۵۴ کشته و ۷۹۳ مجروح) منجر شده بود. مأموریت ملل متحد ۴۰ درصد کاهش در شمار تلفات ملکی ناشی از هدف قراردادن قضات، سارنوالان و کارمندان قضایی را در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده که شامل ۳۳۳ مورد حمله - ۱۱۲ مورد تلفات ملکی (۴۱ کشته و ۷۱ مجروح) می شود) و این در مقایسه با (۳۷ مورد حمله - ۱۸۸ مورد تلفات ملکی (۴۶ کشته و ۱۴۲ زمی) در سال ۲۰۱۵) می باشد.

^{۲۸۵} برای معلومات بیشتر به فصل حملات انتحاری و پیچیده مراجعه شود.

^{۲۸۶} مصاحبه یوناما با قربانی، شهر کابل. به گزارش ویژه حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی: حمله بر یک تظاهرات صلح آمیز در کابل، ۲۳ جولای ۲۰۱۶ در این سایت مراجعه شود:

به تاریخ ۲۳ جولای، دو حمله کننده انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در بدن خود را در وسط یک تظاهرات صلح آمیز در چهار راهی ده مزنگ منفجر ساختند و باعث تلفات ۴۹۸ فرد ملکی (۸۵ کشته و ۴۱۳ مجروح) شدند. این مرگبار ترین حمله می باشد که یوناما از سال ۲۰۰۱ بدین سو ثبت نموده است (برای معلومات بیشتر در این مورد به فصل حملات فرقه‌های بر اقلیت مسلمان شیعه مذهب مراجعه شود).

فعالین جامعه مدنی این تظاهرات را در اعتراض به تصمیم دولت در خصوص تغییر مسیر لاین برق از بامیان به سالنگ برگزار نموده بودند. اکثر شرکت کنندگان در این تظاهرات و قربانیان حمله به اقلیت قومی هزاره و مسلمانان شیعه مذهب تعلق داشتند.

ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش از طریق آژانس خبری اعماق مسئولیت این حمله را به عهده گرفت. در اعلامیه گفته شده بود که ما یک گروه از "مشرکین مخالف" را هدف قرار دادیم و قربانیان این حمله "مرتدین" می باشند و دلیل حمله ما در واکنش به همکاری این ها با نصاری سوری در جنگ با سنی ها در کشور سوریه می باشد و قصد داریم با این کار سر زمین خراسان و دیگر بلاد اسلامی را از وجود مشرکین و مرتد ها پاک کنیم.^{۲۸۷} ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت دو حمله بعدی بر اقلیت مذهبی شیعه در ۱۱ اکتوبر و ۲۱ اکتوبر در شهر کابل را نیز به عهده گرفت.^{۲۸۸}

یوناما یک گزارش ویژه با عنوان "حمله بر یک تظاهرات صلح آمیز در ۲۳ جولای در شهر کابل" را منتشر ساخت و بدین صورت به پیامد های حقوق بشری آن پرداخته و افزون بر آن، به دولت نیز یک سلسله پیشنهادات مطرح ساخت.^{۲۸۹} بطور مشخص، یوناما بدین نتیجه رسید که این حمله: (i) با هدف گسترش وحشت در میان مردم، افراد ملکی را هدف قرار داده و نقض صریح حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد و می تواند جرایم جنگی محسوب شود؛ (ii) این حمله یک تعداد افراد ملکی متعلق به یک گروه مذهبی و قومی خاص را هدف قرار داد و در پذیرفتن مسئولیت حمله نیز از لحنی استفاده شده

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/23_july_suicide_attack_against_peaceful_ul_demonstration_-_18_oct_2016.pdf, آخرین بار به تاریخ ۲۸ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

^{۲۸۷} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت حمله مورخ ۲۳ جولای در چهار راه ده مزنگ را از طریق

آژانس خبری اعماق و در حساب تویتری خویش با عنوان نظارت بر ترور به عهده گرفت:

https://twitter.com/Terror_Monitor/status/756895238975664128

^{۲۸۸} برای معلومات بیشتر به فصل ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مراجعه شود.

^{۲۸۹} در این جا قابل دسترس می باشد:

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/23_july_suicide_attack_against_peaceful_ul_demonstration_-_18_oct_2016.pdf, آخرین بار به تاریخ ۲۸ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

که از نفرت مذهبی و تحریک به خشونت استفاده شده است و (iii) این حمله بر حق تظاهرات، آزادی بیان و دیدگاه و تجمع صلح آمیز اثرات منفی جدی در پی داشت.^{۲۹۰}

یوناما بدین نتیجه رسیده است که برنامه ریزی های نیروهای امنیتی افغان، اعزام نیروها و وسایط در جریان این تظاهرات و واکنش به حمله، متناسب با توانایی ها و معلومات موجود در اختیار دولت بوده و اما تلاش های دولت برای تحقیق منظم این حمله محدود بود که این باعث نقض بالقوه حق قربانیان برای دستیابی به حقیقت گردیده و همچنین قربانیان را از دسترسی به طرح ها برای جبران خسارت محروم کرده است.^{۲۹۱} یوناما خاطر نشان می سازد که که به رغم اعلام دولت از ایجاد یک کمیته تحقیق و حقیقت یابی در خصوص حمله، هنوز معلومات کافی با مردم در میان گذاشته نشده و هیچ تاریخ اولیه ی برای انتشار گزارش آن کمیته نیز اعلام نشده است.^{۲۹۲}

مأموریت ملل متحد یک سلسله پیشنهادات را به دولت مطرح نمود که در میان مسائل دیگر دولت در زمان تصمیم گیری در ارتباط به مدیریت تجمعات باید حق آزادی بیان و تجمع صلح آمیز را در نظر بگیرد و از طریق ثبت شرایط صحی، دلیل جراحت یا مرگ، تشخیص هر فرد آسیب دیده باید به تلفات جمعی چنین رویداد ها سریعاً واکنش نشان دهد و افزون بر آن، تلاش های خود را برای محافظت همه گروه های قومی و مذهبی و همچنین کاهش تنش های قومی، قبیله ی و فرقه ی تقویت نماید.^{۲۹۳}

تا کنون دولت به مبلغ ۱۰۰ هزار افغانی برای ۷۰ خانواده کشته شدگان و ۵۰ هزار افغانی برای ۵۰ مجروح این حادثه غرامت پرداخته است. کمیته حقیقت یاب دولت که برای تحقیق در مورد این حمله ایجاد شده بود یافته های خود را تا هنوز منتشر ننموده و هیچ کسی تا کنون در ارتباط به این رویداد تحت تعقیب جزایی قرار نگرفته است.

^{۲۹۰} به پاراگراف ۳۹ گزارش ویژه ی که بخش حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه تحت عنوان " حمله بر یک تظاهرات صلح آمیز در کابل، ۲۳ جولای ۲۰۱۶" تهیه کرده بود، مراجعه گردد.

^{۲۹۱} پاراگراف ۴۶ و ۵۲ گزارش ویژه یوناما در مورد حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، می گوید که: " دولت ها مکلف می باشند تا جبران خساره و دیگر کمک ها را به قربانیان در رخ داد هایی ارایه دهند که در آن طرف های مسئول نتوانند و یا نخواهند تعهدات خود را انجام دهند". به اصول اولیه و رهنمود های حق جبران و غرامت برای قربانیان که مواجه به نقض جدی حقوق بشر بین المللی و حقوق بشر دوستانه بین المللی گردیده است (۱۶ دسامبر ۲۰۰۵، ماده ۱۶)، مراجعه شود.

^{۲۹۲} به پاراگراف ۵۳ گزارش ویژه یوناما در مورد حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی مراجعه شود.

^{۲۹۳} برای لست کامل پیشنهادات مطرح شده یوناما به دولت و برگزار کنندگان تظاهرات به گزارش ویژه حقوق بشر و محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، پاراگراف ۵۴ - ۶۲ مراجعه شود.

یوناما با شدیدترین لحن از ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش و نیز تمام عناصر مخالف دولت می خواهد تا هرچه زودتر از هدف قرارداد مستقیم افراد ملکی دست بردارند. افزون بر این، مأموریت ملل متحد از دولت می خواهد تا پیشنهادهای را که در گزارش ویژه‌ی این مأموریت گنجانیده شده اجرا نماید و تمامی عاملین حملات مستقیم بر افراد ملکی و کسانی را که از تاکتیک‌های حملات انتحاری در مناطق مزدحم ملکی کار می‌گیرند به پای عدالت بکشاند.

پذیرفتن مسئولیت حادثات و اعلامیه‌های عمومی طالبان

پذیرش مسئولیت حملاتی که بر افراد ملکی آسیب می‌رساند

در سال ۲۰۱۶، طالبان مسئولیت ۲۲۵ رویداد را که باعث ۱۴۶۴ مورد تلفات ملکی (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح) گردیده و نیز اختطاف ۲۶۰ فرد ملکی را شامل می‌شود، به عهده گرفتند. تلفات ملکی به تعداد ۱۴۶۴ تن فقط دربرگیرنده کشته‌ها و مجروح‌های ملکی ناشی از حملاتی می‌شوند که طالبان در سایت انترنتی یا حساب تویتر خویش مسئولیت آن‌ها را به عهده گرفته‌اند.^{۲۹۴} در مقایسه با سال ۲۰۱۵، این رقم ۳۶ درصد کاهش را در تعداد رویدادهایی بازتاب می‌دهد که باعث تلفات ملکی گردیده و طالبان مسئولیت چنین حملات را به عهده گرفته‌اند. هرچند شمار تلفات ملکی در جریان این رویدادها که طالبان مسئولیت آن‌ها را به عهده گرفته‌اند در مقایسه با تعداد ثبت شده در سال ۲۰۱۵ قابل مقایسه می‌باشد.^{۲۹۵}

از میان ۲۲۵ مورد حمله‌ی که طالبان به عهده گرفتند، ۸۲ مورد آن افراد و اهداف ملکی (بشمول کارمندان ملکی دولت و مسئولین قضایی، رهبران قومی و کارکنان نهاد‌های بشر دوستانه ماین پاک‌ی)؛ ۷۷ مورد نیروهای امنیتی افغان، نیروهای امنیتی بین‌المللی یا گروه‌های طرفدار دولت؛ و ۶۶ مورد دیگر آن پولیس ملی یا پولیس مرزی افغان را هدف قرار داده است. برای ملاحظه تقسیم‌بندی حملات به عهده گرفته شده بر اساس نوعیت هدف، به ضمیمه ۱ مراجعه شود.

در سال ۲۰۱۶، اکثر تلفات ملکی در حملاتی که طالبان به عهده گرفتند، ناشی از حملات انتحاری و پیچیده با هدف قرار دادن ملکی‌ها و یا مناطق مزدحم ملکی می‌باشد. به تعداد ۲۰ رویداد از حمله

^{۲۹۴} در زمان انتشار، دسترسی برای رسانه‌های دیجیتالی طالبان از طریق لینک‌های ذیل فراهم شده بود

, <http://alemara1.org/> (Pashto), <http://alemarah-dari.com/> <http://alemarah-english.com/> (Dari). سخنگوی طالبان از این حساب تویتری نیز استفاده می‌نمود. <https://twitter.com/zmujahid5>

^{۲۹۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما اعلامیه‌های مسئولیت‌پذیری ۳۵۲ رویداد از سوی طالبان را ثبت نموده که ۱۴۹۰ مورد تلفات ملکی (۴۳۷ کشته و ۱۰۵۳ مجروح) را در پی داشته است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

انتحاری و پیچیده از سوی طالبان باعث ۹۸۳ مورد تلفات (۱۸۲ کشته و ۸۰۱ مجروح) گردید که ۶۷ درصد کل تلفات ملکی ناشی از حملات پذیرفته شده از سوی طالبان را تشکیل می دهد. مأموریت ملل متحد یک بار دیگر به طالبان تذکر می دهد که هرگونه حمله عمدی با هدف قراردادن افراد ملکی بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی غیر قانونی بوده و جرایم جنگی محسوب می شود.

همچنین حملاتی را که طالبان به عهده گرفتند شامل هدف قراردادن عمدی افراد ملکی (بشمول اختطاف) و اهداف ملکی، حملات بدون تفکیک با مواد انفجاری تعبیه شده و حملات بر ضد نیروهای امنیتی افغان می شود که باعث مرگ و مجروح شدن افراد ملکی گردیده اند.

اعلامیه ها در مورد محافظت افراد ملکی

طالبان به تعداد ۳۴ اعلامیه عمومی را در ارتباط مستقیم یا غیر مستقیم با موضوع محافظت افراد ملکی و اهداف ملکی در سال ۲۰۱۶ منتشر نمودند. به رغم انتشار چنین اعلامیه ها، یوناما حملات بدون تفکیک از سوی طالبان در مناطق عمومی را که باعث صدمه به افراد ملکی گردیده و همچنین حملاتی را ثبت نموده که افراد ملکی را مستقیماً هدف قرار داده است.^{۲۹۶}

در سال ۲۰۱۶ طالبان با انتشار ۴ گزارش در مورد جزئیات آمار تلفات ملکی پذیرفتند که باعث تلفات بر افراد ملکی شده اند.^{۲۹۷} بر اساس اعلامیه های طالبان، آمار آن ها از طریق "یک ارگان مستقل امارت اسلامی برای جلوگیری از تلفات ملکی و تحقیق در مورد شکایات" بدست آمده که ظاهراً به عنوان

^{۲۹۶} یوناما همچنین اعلامیه های عمومی طالبان حاوی انتقاد از رسانه هایی که به نفع دولت تبلیغ می کنند را ثبت نموده است. برای معلومات بیشتر به فصل اثرات درگیری های نظامی بر آزادی بیان مراجعه شود.

^{۲۹۷} "اشغالگران و رژیم کابل مسئولیت ۷۸ درصد تلفات ملکی را به عهده دارند"، ۹ می ۲۰۱۶ در این سایت:

http://alemarah-english.com/?p=240 ; "گزارش دوم ربع وار از سوی بخش جلوگیری از تلفات ملکی"، ۲۸ اگست ۲۰۱۶ در این سایت: http://alemarah-english.com/?p=3430 ; "سومین گزارش ربع وار (اگست، سپتمبر و اکتوبر ۲۰۱۶) از سوی "ارگان مستقل امارت اسلامی برای جلوگیری از تلفات ملکی و تحقیق در مورد مظالم"، ۱۸ نومبر ۲۰۱۶ در این سایت: http://alemarah-english.com/?p=7290 ; "گزارش تلفات ملکی ۲۰۱۶"، ۶ جنوری ۲۰۱۷ در این سایت: http://alemarah-english.com/?p=9372 . همه این گزارش ها آخرین بار به تاریخ ۹ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ریاست جلوگیری از تلفات ملکی و بررسی شکایات نامیده شده و طالبان وظیفه تحقیق و ثبت تلفات ملکی از سوی همه طرف های درگیری در جنگ را به نهاد متذکره داده اند.^{۲۹۸}

طالبان در گزارش سالانه ۲۰۱۶ خود، ادعا نمودند که از ماه جنوری تا دسمبر ۲۰۱۶ میلادی ۵۲۳۲ مورد تلفات ملکی را به ثبت رسانیده اند و از آن میان " امریکایی ها و دولت دست نشانده آن ها " ۷۱ درصد^{۲۹۹} یا (۳۸۳۶ مورد تلفات ملکی - ۱۵۰۴ کشته و ۲۳۳۲ مجروح)؛ ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش، افراد مسلح ناشناس و گروه های محلی درگیر با هم ۱۷ درصد^{۳۰۰} یا (۱۱۲۷ مورد تلفات ملکی - ۳۸۰ کشته و ۷۴۷ مجروح)؛ و طالبان ۱۲ درصد^{۳۰۱} یا مشخصاً ۲۶۹ مورد تلفات ملکی (۱۲۰ کشته و ۱۴۹ مجروح) را باعث شده اند.^{۳۰۲} در مقایسه با این، در سال ۲۰۱۶ یوناما ۱۱۴۱۸ مورد تلفات ملکی (۳۴۹۸ کشته و ۷۹۲۰ مجروح) را به ثبت رسانیده که ۶۱ درصد یا (۶۹۹۴ مورد تلفات ملکی - ۲۱۳۱ کشته و ۴۸۶۳ مجروح) آن به عناصر مخالف دولت و ۲۴ درصد دیگر یا (۲۷۲۸ مورد تلفات ملکی - ۹۰۳ کشته و ۱۸۲۵ مجروح) به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده می شود. این ارقام همچنین ۱۴۶۴ مورد تلفات ملکی (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح) ناشی از رویداد ها و حملاتی را شامل می گردد که طالبان بشکل عمومی مسئولیت آنرا به عهده گرفته اند.

^{۲۹۸} اشغالگران و رژیم کابل مسئولیت ۷۸ درصد تلفات ملکی ار به عهده دارند، ۹ می ۲۰۱۶ در این سایت: <http://alemarah-english.com/?p=240> , آخرین بار به تاریخ ۱۸ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است: " یک ارگان جداگانه و مستقل از سوی رهبری امارت اسلامی ایجاد گردید که در تحلیل و ارزیابی های خود کاملاً مستقل می باشد. این ارگان رویداد های تلفات و مرگ افراد ملکی توسط همه طرف ها را بررسی، تحقیق و سپس تعداد آن را ثبت می نماید. این گزارش سپس به ارگان های اجرایی امارت اسلامی فرستاده شده و یک کاپی از آن به طور منظم در اختیار رسانه ها قرار داده می شود. " همچنین اظهار می نماید که: " یک شیوه ویژه تهیه شده تا فعالیت های این ارگان را تنظیم نماید. " برای معلومات بیشتر به گزارش شش ماه نخست ۲۰۱۶ یوناما در مورد تلفات ملکی در درگیری های نظامی، ۶ جنوری ۲۰۱۷ در این سایت مراجعه شود: <http://alemarah-english.com/?p=9372> , آخرین بار معلومات متذکره به تاریخ ۹ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

^{۲۹۹} در این گزارش طالبان گفته اند که این رقم ۷۱ درصد می باشد، در حالیکه رقم واقعی آن ۷۳ درصد گردد.

^{۳۰۰} در این گزارش طالبان گفته اند که این رقم ۱۷ درصدی می باشد، در حالیکه رقم واقعی آن ۲۲ درصد می باشد.

^{۳۰۱} در این گزارش طالبان گفته اند که این رقم ۱۲ درصدی می باشد، در حالیکه رقم واقعی آن ۵ درصد می باشد.

^{۳۰۲} گزارش تلفات ملکی ۲۰۱۶، ۶ جنوری ۲۰۱۷ در این سایت: <http://alemarah-english.com/?p=9372> , قابل دست رس بوده و آخرین بار به تاریخ ۹ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

طالبان در همان گزارش اظهار نمودند که ریاست جلوگیری از تلفات ملکی و بررسی شکایات آن‌ها تحقیقات جامعی را در خصوص تمامی رویداد های تلفات ملکی از سوی "مجاهدین امارت اسلامی" انجام داده و سپس قضایا را جهت صدور حکم و مجازات عاملین چنین رخداد ها در مطابقت با "فرمان و در پرتو شریعت" به "دادگاه های نظامی" شان راجع نموده اند. در ادامه اظهار نمودند که با هدف صلح و آشتی با خانواده های قربانیان دیدار می کنند. یوناما یاد آور می شود که طالبان نتوانستند هیچ نمونه مشخصی را نشان دهند که حاوی جزئیات رسیدگی شان به این گونه تلفات ملکی باشد.^{۳۰۳}

طالبان با انتشار اعلامیه های، یافته های یوناما تحت عنوان گزارش شش ماه نخست ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه و نیز اعلامیه مطبوعاتی یوناما که تلفات ملکی از جنوری تا سپتامبر ۲۰۱۶^{۳۰۴} را پوشش می دهد، را رد نمودند. طالبان در تمام اعلامیه های شان استدلال کرده اند که، برخلاف یافته های یوناما، عامل اصلی تلفات ملکی عملیات های هوایی از سوی نیروهای امریکایی و کاربرد کورکورانه از سلاح های سنگین از سوی نیروهای امنیتی افغان می باشد نه اقدامات عناصر مخالف دولت.^{۳۰۵} طالبان در اعلامیه های خود یوناما را به جانبداری در گزارشدهی متهم نمودند.

^{۳۰۳} در این اعلامیه طالبان گفته اند که به تازگی " کمیسیون سمع شکایات" شان را با ریاست جلوگیری از تلفات ملکی مدغم نمودند و افزون بر آن، توضیح داده اند که این کمیسیون مکلف است تا هرگونه شکایت علیه "مجاهدین" را صرف نظر از مقام آن بشنود و سپس " در سریع ترین فرصت ممکن بر اساس شریعت" به مشکل رسیدگی کند. در ادامه گفته اند که "حتی اگر یک مقام بلند پایه امارت اسلامی بعد از ثبت یک شکایت مقصر دانسته شود، در آن صورت به عنوان یک فرد عادی با او برخورد می گردد." به گزارش تلفات ملکی ۲۰۱۶" در این سایت مراجعه شود: <http://alemarah-english.com/?p=9372> , آخرین بار به تاریخ ۹ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

^{۳۰۴} در سال ۲۰۱۶، علاوه بر این گزارش یوناما موارد ذیل را نیز نشر نموده: (i) انتشار یک اعلامیه مطبوعاتی ربع وار در اپریل ۲۰۱۶ که آمار تلفات ملکی را از ۱ جنوری تا ۳۱ مارچ پوشش می دهد؛ (ii) انتشار یک گزارش شش ماه در جولای ۲۰۱۶ که تلفات ملکی را از ۱ جنوری تا ۳۰ جون پوشش می دهد؛ (iii) انتشار یک گزارش ربع وار که تلفات ملکی را از ۱ جنوری تا ۳۰ سپتامبر پوشش می دهد. همه این ها در این جا قابل دسترس می باشد:

<http://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports> , گزارش های متذکره آخرین بار به تاریخ ۱۸ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است. طالبان هیچ پاسخ رسمی را در برابر اولین گزارش ربع وار یوناما در خصوص محافظت از افراد ملکی منتشر نه نمودند.

^{۳۰۵} هرچند درگیری های زمینی بیشترین تلفات ملکی را در سال ۲۰۱۶ در پی داشته و تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی افزایش چشم گیر داشته، اما یوناما در گزارش های عمومی ۲۰۱۶ و اعلامیه های مطبوعاتی اش در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های نظامی، عناصر مخالف دولت را به عنوان عامل اکثر تلفات ملکی معرفی نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

به رغم ادامه حملات بر افراد ملکی و در مناطق مزدحم ملکی، طالبان سعی کردند تلاش‌های خود با هدف به حداقل رساندن میزان تلفات ملکی را در چندین حمله‌شان توضیح دهند و در چندین اعلامیه دیگر به نحوی تعهدات‌شان در برابر محافظت افراد ملکی را به نمایش گذاشته‌اند.^{۳۰۶} به گونه‌ی مثال، طالبان با انتشار یک اعلامیه از آغاز عملیات تهاجمی بهاری ۲۰۱۶ بنام عملیات عمری خود خبر داده و اظهار داشتند: "در جریان پلانگذاری این عملیات، به مجاهدین خود با صراحت دستور داده ایم تا بخاطر محافظت از افراد ملکی و زیرساخت‌های غیرنظامی سعی جدی نمایند"^{۳۰۷} رهبر طالبان ملا هیبت الله نیز در پیام عیدالاضحی اظهار داشت که: "مجاهدین می‌دانند چگونه با مردم به خوبی برخورد نموده و چطور از تلفات ملکی جلوگیری کنند."^{۳۰۸} طالبان همچنان با انتشار اعلامیه‌ها، دخالت در بعضی از

^{۳۰۶} به گونه‌ی مثال، در ارتباط به حمله پیچیده مورخ ۱۹ اپریل بر ضد ریاست محافظت از رجال برجسته در شهر کابل که در آن (یوناما ۵۶ کشته و ۳۳۷ مجروح ملکی) را شناسایی نمود، طالبان گفته‌اند: "همه میدانند که فرد ملکی حق تردد نزدیک به ساختمان ریاست ۱۰ ریاست امنیت را ندارد و هیچ فرد ملکی در این منطقه نمی‌باشد. اما به علت قوت این انفجار سنگین، شیشه‌های خیلی از ساختمان‌ها شکست که شاید تلفات جزئی بر بعضی‌ها وارد نموده اما هیچ تلفات جدی گزارش نشده است." به گزارش نهایی شهادت طلبانه در کابل، ۱۹ اپریل ۲۰۱۶ که قبلاً در این آدرس بود مراجعه شود:

<http://shahamat-english.com/kabul-martyr-attack-final-report/>, یک کاپی از آن در نزد یوناما می‌باشد. در پاسخ به انتقاد سازمان عفو بین‌الملل از حمله پیچیده در کابل به تاریخ ۵ سپتامبر که سازمان غیر دولتی مراقبت بین‌المللی (Care International) را هدف قرار داده بود، طالبان اظهار داشتند که این حمله بر یک ساختمان ریاست امنیت ملی در نزدیکی این مؤسسه صورت گرفته؛ "ما در آغاز حملات تهاجم بهاری خویش همیشه تأکید می‌نماییم که افراد و ساختمان‌های ملکی باید از مراکز و ساختمان‌های نظامی و استخباراتی اشغال‌گران خارجی و دولت دست‌نشانده آن‌ها دور باشند، تا به آن‌ها در زمان حمله آسیب نرسد. بنابراین مسئولیت ما نیست که این مؤسسه غیر دولتی به اعلامیه ما توجه نه نموده است." همچنین به "اظهارات سخنگوی امارت اسلامی در مورد تقبیح غیرعادلانه و صدور حکم از سوی عفو بین‌الملل"،^۷ سپتامبر ۲۰۱۶ به این سایت مراجعه شود: <http://alemarah-english.com/?p=3988>, آخرین بار به تاریخ ۱۸ دسامبر دیده شده است.

^{۳۰۷} "اعلامیه شورای رهبری امارت اسلامی در ارتباط به آغاز تهاجم‌های بهاری بنام عملیات عمری"، ۱۲ اپریل ۲۰۱۶، که قبلاً در این جا قابل دسترس بود: <http://shahamat-english.com/statement-by-leadership-council-of-islamic-emirate-regarding-inauguration-of-spring-offensive-entitled-operation-omari/>, یک کاپی از آن نزد یوناما ثبت می‌باشد.

^{۳۰۸} "پیام تبریکی محترم امیرالمؤمنین شیخ الحدیث هیبت الله در آستانه عید فطر"، ۹ سپتامبر ۲۰۱۶: <http://alemarah-english.com/?p=4131>, آخرین بار به تاریخ ۱۸ دسامبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

حملات بشمول حمله بر شیعیان در شهر کابل را که داعش^{۳۰۹} مسئولیت آن را به عهده گرفت، رد نموده و یا چنین حملاتی را محکوم نمودند.

یوناما به نظارت بر گزارش دهی از سوی تمام طرف های درگیر در جنگ ادامه داده و از ایجاد یک "کمیسیون مستقل" از سوی طالبان با هدف تحقیق بر تلفات ملکی و از انتشار بیانیه های علنی طالبان مبنی بر ادعای تعهد جهت کاهش تلفات ملکی یادآور می شود. در این ارتباط یوناما یک بار دیگر با صراحت تأکید می نماید که ۴۹۵۳ مورد تلفات ملکی (۱۶۱۸ کشته و ۳۳۳۵ مجروح) در سال ۲۰۱۶ را به طالبان نسبت داده و از این جمله در حدود ۱۴۶۴ مورد تلفات ملکی (۳۵۸ کشته و ۱۱۰۶ مجروح) آن در نتیجه رویداد هایی بوده که طالبان مسئولیت آن ها را بطور علنی به عهده گرفته اند.

یوناما از طالبان می خواهد تا مطابق اعلامیه های عمومی شان برای جلوگیری از صدمات به افراد ملکی، بار دیگر تلاش های خود برای کاهش تلفات ملکی را تقویت نمایند. در ادامه از طالبان می خواهد تا اطمینان دهند که برای کاهش میزان تلفات ملکی ناشی از عملیات شان گام های مؤثر برداشته شده و تأکید می ورزد تا طالبان تعریفی از "افراد ملکی" را بکار ببرند که مطابق با نورم های حقوق بشردوستانه بین المللی باشد؛ البته این مکلفیت بر تمام طرف های درگیری در جنگ افغانستان بشمول طالبان، قابل تطبیق است.^{۳۱۰} یوناما بار دیگر تأکید می نماید تا طالبان با انتشار اعلامیه ها، مستقیماً جنگجویان شان در میدان های جنگ و در مناطق تحت کنترل شان را مخاطب قرار دهند تا این گونه اعلامیه ها مانند دیگر اعلامیه های شان فقط برای انتشار برای همگان نباشد.

^{۳۰۹} به گونه مثال به "کشتار فرقه ی؛ یک توطئه خطرناک دشمن"، ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۶: "این گونه حملات صرفنظر از عاملین آن و تحت هیچ دلیلی اساساً برای صدمه به مردم افغانستان انجام می شود." به این آدرس مراجعه شود: <http://alemarah-english.com/?p=5782>، این معلومات آخرین بار به تاریخ ۱۸ دسمبر ۲۰۱۶ دیده شده است.

^{۳۱۰} به گونه مثال در یک اعلامیه علنی به تاریخ ۲۱ می ۲۰۱۶، طالبان از "کارمندان اداره کابل و اشغال گران" دعوت نموده "تا با استفاده از یک عفو عمومی "خود و خانواده های خود را در برابر شرم و صدمه این دنیا [...] محافظت نموده تا زندگی و سرمایه شان در امان باشد". یوناما تأکید می نماید، افرادی که با دولت، ناتو، سفارت خانه ها و دیگر سازمان های بین المللی کار می کنند ملکی تلقی می شوند، مگر این که عضو نیروهای نظامی باشند و یا در خشونت ها سهم مستقیم بگیرند و برای محافظت این گونه افراد به هیچ گونه "عفو عمومی" که بر اساس حقوق بشردوستانه بین المللی داده می شود، نیاز نیست. به ماده مشترک ۳ و پرتکل الحاقی ۲، ماده ۱۳ مراجعه شود. همچنین به فصل آزادی بیان: اثرات درگیری های نظامی مراجعه شود.

ولایت خراسان دولت اسلامی/داعش

یوناما در سال ۲۰۱۶ یک افزایش سریع در شمار تلفات ملکی را ثبت نموده که از سوی گروه های متعلق و وابسته به ولایت خراسان دولت اسلامی یعنی دولت اسلامی عراق و شام که در افغانستان مشهور به "داعش" بوده، صورت گرفته است. تلفات متذکره عمدتاً در نتیجه چندین حمله گسترده در شهر کابل اتفاق افتاده است.^{۳۱۱}

یوناما به تعداد ۸۹۹ مورد تلفات ملکی (۲۰۹ کشته و ۶۹۰ مجروح) در سال ۲۰۱۶ را در مقایسه با ۸۲ مورد تلفات ملکی (۳۹ کشته و ۴۳ مجروح) در سال ۲۰۱۵ به شاخه خراسان دولت اسلامی یا داعش نسبت داده است. شاخه خراسان دولت اسلامی یا داعش بشکل علنی مسئولیت ۱۱ حمله جداگانه را به عهده گرفت که باعث ۷۴۷ مورد تلفات ملکی (۱۶۶ کشته و ۵۸۱ مجروح) شده است. علاوه بر این تعداد تلفات ملکی، یوناما ۱۰۷ مورد تلفات ملکی (۴۵ کشته و ۶۲ مجروح) و اختطاف ۱۲ فرد ملکی دیگر از سوی افرادی که خود را جنگجویان داعش نامیده اند در ولایات غور، جوزجان و سرپل به ثبت رسانده است.^{۳۱۲}

یوناما از گسترش شاخه خراسان دولت اسلامی یا داعش در افغانستان در سال ۲۰۱۶ و به علت افزایش توانایی این گروه برای انجام عملیات های گسترده و مرگبار بر افراد ملکی در شهر کابل به شدت نگران می باشد؛ زیرا این روند در ماه جولای ۲۰۱۶ بروز نموده و تا قبل از آن همه تلفات ملکی از سوی داعش تنها در ولایت ننگرهار رخ داده بود. در سال ۲۰۱۶، داعش چهار حمله بزرگ بر علیه افراد ملکی را در شهر کابل انجام داد که سه حمله آن بر ضد اقلیت مذهبی شیعه بوده و در نتیجه ۶۹۱ مورد تلفات ملکی (۱۴۴ کشته و ۵۴۷ مجروح) را در پی داشت.^{۳۱۳} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت یک حمله انتحاری به تاریخ ۱۶ نومبر در منطقه پل محمود خان شهر کابل را به عهده گرفت که در جریان آن

^{۳۱۱} برای معلومات بیشتر به فصل حملات فرقه ی بر ضد اقلیت دینی شیعه مذهب مراجعه شود.

^{۳۱۲} در اینجا منظور یوناما افرادی هست که خود را جنگجویان شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش عنوان نموده اند یعنی آن عناصر مخالف دولت که خود را "داعش" نامیده اند، اما هیچ معلومات مشخصی وجود ندارد تا ارتباط آن ها را با شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش در ولایت ننگرهار و یا با دولت اسلامی شام و عراق نشان دهد. در سال ۲۰۱۶، این گونه گروه ها باعث تلفات ملکی در ولایات جوزجان، سرپل و غور شده اند. تلفات ملکی ناشی از حملات این گروه ها در بخش آمار نسبت داده شده به ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش گنجانیده نشده است؛ بنابراین یوناما کشتار و مجروحین افراد ملکی از سوی "افرادی که خود را جنگجویان شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش عنوان نموده اند" را به عناصر نامشخص مخالف دولت بدون داشتن نام یا گروه خاص نسبت می دهد. برای معلومات بیشتر به فصل کشتار عمدی عناصر مخالف دولت که در ولایت غور باعث تلفات ملکی شدند، مراجعه شود.

^{۳۱۳} برای معلومات بیشتر به فصل حملات عمدی بر اقلیت دینی شیعه مذهب و حملات پیچیده و انتحاری مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

داعشی انتحاری مواد انفجاری تعبیه شده در بدن خود را مقابل یک منی بس حامل کارمندان بخش محافظت ریاست جمهوری منفجر ساخت و باعث مرگ ۸ تن و مجروح شدن ۱۳ تن دیگر گردید.^{۳۱۴}

در سال ۲۰۱۶، تلفات ملکی نسبت داده شده به شاخه ولایت خراسان داعش در ولایت ننگرهار بیشتر از دو برابر افزایش یافته است.^{۳۱۵} یوناما ۱۸۷ مورد تلفات ملکی (۵۷ کشته و ۱۳۰ مجروح) را در مقایسه با ۸۰ مورد تلفات ملکی (۳۷ کشته و ۴۳ مجروح) در سال ۲۰۱۵ ثبت نموده است. یوناما هفت مورد این حملات را با مسئولیت پذیری از سوی شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش به ثبت رسانده که باعث ۳۵ مورد (۱۴ کشته و ۲۱ مجروح) تلفات افراد ملکی گردیده است.^{۳۱۶} کشتار هدفمند نسبت داده شده به شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش با (۵۹ درصد)^{۳۱۷} باعث بیشترین میزان تلفات ملکی در ولایت ننگرهار گردید که به دنبال آن، حملات انتحاری و پیچیده با ۲۳ درصد و درگیری های زمینی با ۱۰ درصد تلفات افراد ملکی به ترتیب قرار دارند. یوناما ۱۲ رویداد دیگر را به داعش نسبت داده که شامل اختطاف ۱۱۶ فرد ملکی و مرگ ۱۰ فرد ملکی دیگر در ولایت ننگرهار می شود.

یوناما با نگرانی یاد آور می شود که جنگجویان داعش بارها افراد ملکی و اهداف ملکی شامل رهبران قومی و مذهبی، مراکز آموزشی و تأسیسات صحتی را در سال ۲۰۱۶ در ولایت ننگرهار هدف قرار داده اند.^{۳۱۸} به گونه مثال، جنگجویان داعش به تاریخ ۲۴ جون وارد چندین روستا در ولسوالی کوت ولایت

^{۳۱۴} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت حمله مورخ ۱۷ نومبر را در این سایت به عهده گرفته است: <http://www.didpress.com/index.php/fa/2016-10-10-07-21-08/8-2016-03-24-15-08-52/1033-2016-11-17-05-42-46>، این معلومات آخرین بار به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

^{۳۱۵} این آمار شامل هر دو نوع حملات می شود که عاملین آن خود را جنگجویان دولت اسلامی ایالت خراسان یا داعش نامیده اند و حملاتی که کسی مسئولیت آن را به عهده نه گرفته اما بر اساس معلومات بدست آمده از سه منبع مستقل از سوی یوناما به داعش نسبت داده شده است.

^{۳۱۶} از جمله هفت رویداد، شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت چهار حمله را از طریق "رادپوی دشریعت غز"، دو حمله دیگر را با نشر اعلامیه در این سایت و یک حمله دیگر را با نشر اعلامیه علنی در این جا به عهده گرفته است. <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-claims-killing-wounding-40-> ; <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-in-jalalabad-suicide-operation.html> ; <https://news.siteintelgroup.com/Jihadist-News/is-in-jalalabad-suicide-raid-on-pakistani-consulate-in-jalalabad.html>،

سایت آخرین بار به تاریخ ۱۵ جنوری دیده شده اند.

^{۳۱۷} این آمار حمله با مواد انفجاری تعبیه شده بر ملا امام مسجد در مسیر جاده حوزه ۱۰، در ماه جون ۲۰۱۶ را نیز شامل می شود که طی آن ۳ فرد ملکی (بشمول یک پسر) کشته و ۷۸ ملکی دیگر (بشمول ۳۱ پسر) مجروح شدند.

^{۳۱۸} از جمله ۵۰ رویداد، یوناما ۳۴ مورد هدف گری افراد و اهداف ملکی در ولایت ننگرهار را در سال ۲۰۱۶ به شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش نسبت داده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ننگرهار شده و اعضای پولیس محلی و گروه های خیزش مردمی (افراد محلی که برای دفاع از خود در برابر عناصر مخالف دولت مسلح شده بودند) را هدف قرار دادند. منابع گزارش دادند، جنگجویان داعش به خانه این افراد و خانه کسانی که گویا طرف دار دولت اند وارد شده و اعضای خانواده آن ها را مورد تهدید و آزار و اذیت قرار دادند. جنگجویان داعش به محض ورود به این خانه ها یک پسر پنج ساله را کشته و دو تن دیگر را به ضرب گلوله مجروح ساختند و نیز یک زن کهن سال با دیدن این نوع تهاجم سکنه قلبی نموده و مرده است.

در جریان حمله فوق الذکر، جنگجویان داعش ۱۵ فرد ملکی بشمول ۶ زن، ۲ طفل و همچنین ۵ عضو پولیس محلی و خیزش مردمی را اختطاف نمودند. این گروه از عناصر مخالف دولت از میان ۷ مرد بزرگسال ملکی اختطاف شده پنج تن را به ضرب گلوله کشته و سر بریدند (دو تن آن ها را آزاد نمودند) و پنج عضو پولیس محلی و گروه های خیزش مردمی را نیز سر بریدند. جنگجویان شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش به تاریخ ۶ سپتمبر، ۶ زن و ۲ طفل اسیر شده را در بدل رهایی دو زن عضو گروه داعش که در حبس دولت بودند، آزاد کردند. علاوه بر آن، این جنگجویان با غارت ۲۴ خانه ملکی و به آتش کشیدن ۵۰ خانه دیگر به ۹۵ خانواده آسیب زدند و باعث بیجا شدن تعداد نامشخصی از افراد ملکی از خانه های شان شدند.^{۳۱۹}

یوناما اختطاف ۶۱ فرد ملکی را به شکل گروهی از ولسوالی پچیرآگام ولایت ننگرهار توسط جنگجویان داعش به تاریخ ۱۹ اکتوبر، ثبت کرده است. در زمان نشر این گزارش ۵۶ تن این افراد هنوز در منطقه شدل ولسوالی آچین در قید داعش قرار دارند. به دنبال رهایی پنج تن از اختطاف شدگان به تاریخ ۲۰ جنوری ۲۰۱۷، گفتگو ها برای رهایی بقیه افراد تحت اسارت داعش ادامه دارد.^{۳۲۰}

تلفات ملکی منسوب به جنگجویانی که خود را عضو شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش نامیده اند

یوناما برای اولین بار ۱۰۷ مورد تلفات ملکی (۴۵ کشته و ۶۲ مجروح) را به جنگجویانی نسبت داده که خود را جنگجویان داعش معرفی نموده اند؛ در حالیکه هیچ ارتباط مشخصی با گروه داعش در ننگرهار و (یا با دولت اسلامی شام) نداشتند. در ولایت جوزجان، یوناما ۷۱ مورد تلفات ملکی (۱۶ کشته و ۵۵ مجروح) ناشی از ۸ رویداد را به ثبت رسانیده که از جمله، در ۴ مورد آن پولیس محلی را هدف قرار داده

^{۳۱۹} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت این رویداد را از طریق "د شریعت غر رادیو" به عهده گرفته است.

^{۳۲۰} شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی یا داعش مسئولیت این رویداد را به عهده نگرفته است. اما نسبت دادن آن بر اساس تحلیل و ارزیابی یوناما می باشد.

و این شامل یک مورد انفجار مواد تعبیه شده با کنترل از راه دور در بازار ولسوالی درزآب می شود که ۷ فرد ملکی بشمول ۴ پسر را کشته و ۵۳ تن دیگر بشمول ۱۶ پسر را مجروح نموده است. یوناما یک مورد بریدن سر یک فرد ملکی را به اتهام اینکه گویا برای پولیس محلی غذا تأمین می نمود، قتل دو مرد کهن سال را به ضرب گلوله به اتهام داشتن ارتباط با پولیس محلی و قتل یک ملا به ضرب گلوله که افراط گرایی خشونت آمیز را تقبیح نموده بود، نیز ثبت کرده است. در ولایت سرپل (در همجواری ولایت جوزجان)، یک گروه از جنگجویان که خود را به داعش نسبت می دادند سه مرد ملکی هزاره (متعلق به اقلیت مذهبی شیعه) را به تاریخ ۲۴ سپتمبر اختطاف نموده و به قتل رساندند.

در ولسوالی چغچران ولایت غور، یوناما یک مورد اختطاف و قتل ۲۶ فرد ملکی و جراحت ۶ فرد دیگر را به تاریخ ۲۵ اکتوبر از سوی عناصر مخالف دولت که خود را جنگجویان داعش^{۳۲۱} معرفی نموده بودند، همراه با اختطاف ۶ فرد ملکی دیگر به تاریخ ۴ نومبر به ثبت رسانیده است. این گروه از عناصر مخالف دولت آن شش فرد ملکی اختطاف شده را به تاریخ ۲۶ نومبر به دنبال گفتگو با بزرگان محلی رها ساختند. در ولسوالی دولت یار ولایت غور، عناصر مخالف دولت که خود را به گروه داعش وفادار می خواندند ۲ فرد ملکی را کشته و ۱ تن دیگر را در زمان تلاش برای هدف گیری عمدی یک عضو شورای صلح به تاریخ ۲۷ جولای مجروح نمودند. افرادی که خود را جنگجویان داعش می خواندند، در همان ولسوالی به تاریخ ۲۳ اگست یک مرد هزاره را اختطاف و بعد در بدل دریافت پول به تاریخ ۱۷ سپتمبر رها ساختند. به تاریخ ۱ سپتمبر، همان گروه ۵ دانشجوی هزاره را از همان محل اختطاف کردند و یک تن از آنان را بعد از این که خانواده اش نتوانست پول را پراخت نمایند، سر بردند. این گروه ۴ دانشجوی باقی مانده در اسارت را به تاریخ ۲۵ اکتوبر به دنبال اعتراض های مردم محل و اقدام از سوی ریاست امنیت ملی آزاد کردند.^{۳۲۲}

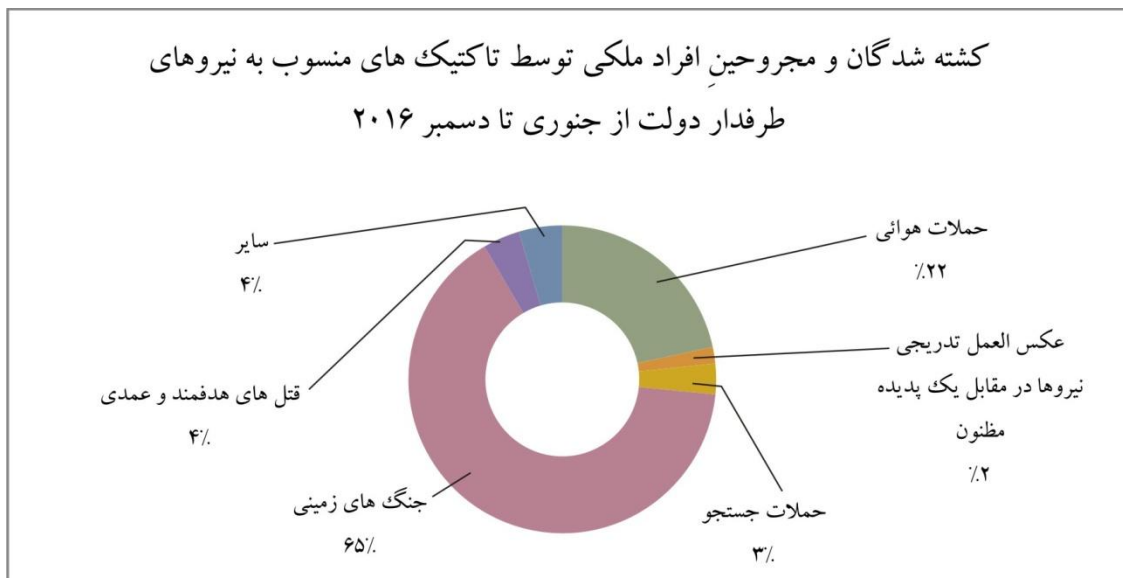
^{۳۲۱} برای جزئیات بیشتر به فصل کشتار هدفمند عناصر مخالف دولت که به تلفات ملکی منجر شده، مراجعه نمایید.

^{۳۲۲} در پاسخ به اختطاف ها، هزاره های ملکی محلی هفت فرد ملکی تاجیک را به تاریخ ۵ سپتمبر حین عبور با موتر از آن مسیر اختطاف نمودند و افراد ملکی تاجیک نیز در پاسخ ۱۴ ملکی هزاره را از یک موتر در شهر فیروز کوه اختطاف نمودند. هر دو گروه به تاریخ ۱۱ اکتوبر بعد از یک گفتگو افراد اختطاف شده را رها نمودند. برای معلومات بیشتر در مورد اختطاف افراد ملکی هزاره به فصل اختطاف های افراد ملکی در ارتباط به جنگ مراجعه شود. یوناما این گونه رویداد ها را به علت عدم پیوند اختطاف ها به جنگ به آمار اختطاف های مرتبط به جنگ در این گزارش نه گنجانیده است.

۴. نیروهای طرفدار دولت

تاکتیک‌ها و رویدادهایی که باعث بیشترین صدمه به افراد ملکی شده است

یوناما ۲۷۲۸ مورد تلفات ملکی (۹۰۳ کشته و ۱۸۲۵ مجروح) را در سال ۲۰۱۶ به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۴۶ درصد افزایش را نشان می‌دهد و ۲۴ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می‌دهد. ^{۳۳۳} یوناما ۲۰ درصد از کل تلفات ملکی یا ۲۲۸۱ مورد تلفات ملکی (۷۰۶ کشته و ۱۵۷۵ مجروح) را به نیروهای امنیتی افغان، ۲ درصد یا ۲۶۲ مورد تلفات ملکی (۱۴۵ کشته و ۱۱۷ مجروح) را به نیروهای نظامی بین‌المللی، ۲ درصد دیگر یا ۱۸۵ مورد تلفات ملکی (۵۲ کشته و ۱۳۳ مجروح) را به گروه‌های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است.

یوناما بیش از نصف یعنی ۵۳ درصد از تلفات ملکی منسوب به نیروهای طرفدار دولت عمدتاً توسط نیروهای امنیتی افغان را با استفاده از سلاح‌های غیرمستقیم یا انفجاری در جریان درگیری‌های زمینی یعنی هاوان و توپخانه، نسبت می‌دهد که باعث ۱۴۴۹ مورد تلفات ملکی (۳۷۹ کشته و ۱۰۷۰ مجروح) گردیده است. یوناما یکبار دیگر یادآور می‌شود که نیروهای طرفدار دولت حد اقل باعث ۴۱ درصد کل تلفات ملکی در زمان درگیری‌های زمینی در سال ۲۰۱۶ شده‌اند. ^{۳۳۴}

^{۳۳۳} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۸۶۶ مورد تلفات ملکی (۶۲۸ کشته و ۱۲۳۸ مجروح) را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است. البته این نسبت دادن نیروهای نظامی بین‌المللی را شامل نمی‌گردد. برای جزئیات به فصل نیروهای نظامی بین‌المللی و عملیات‌های هوایی مراجعه شود.

^{۳۳۴} به فصل درگیری‌های زمینی: افراد ملکی گیرمانده در وسط درگیری‌ها مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، عملیات های هوایی دومین عامل عمده تلفات ملکی از سوی نیروهای طرفدار دولت بوده که ۲۲ درصد کل تلفات ملکی نسبت داده شده به این نیروها را شامل می شود. یوناما تذکر می دهد که تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی توسط نیروهای طرفدار دولت به استثنای نیروهای نظامی بین المللی در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی، ۱۱۱ درصد افزایش یافته است در حالیکه کل تلفات ملکی ناشی از تمام عملیات های هوایی تا ۸۹ درصد افزایش یافته است.^{۳۲۵}

نیروهای طرفدار دولت^{۳۲۶} باعث ۱۰۶ مورد تلفات ملکی (۸۱ کشته و ۲۵ مجروح) در نتیجه کشتار عمدی و هدفمند شده اند در حالیکه موارد تهدید، ارباب و آزار و اذیت آن ها ۶۷ مورد تلفات ملکی (۳ کشته و ۶۴ مجروح) را در پی داشته است. مأموریت ملل متحد تاکید می ورزد تا دولت از میان تمام نیروهای طرفدار دولت عاملین چنین رویداد ها را مورد پیگرد قانون قرار دهد.

تلفات ملکی ناشی از عملیات های تلاشی از سوی نیروهای طرفدار دولت در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی، ۶۳ درصد افزایش یافته است. یوناما ۳۴ رویداد را ثبت نموده که ۸۸ مورد تلفات ملکی (۴۹ کشته و ۳۹ مجروح) در پی داشته و این در مقایسه با ۲۹ مورد در سال ۲۰۱۵ میلادی می باشد که ۵۴ مورد تلفات ملکی (۳۵ کشته و ۱۹ مجروح) را باعث شده بود. تلفات ملکی ناشی از عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۲۷ درصد افزایش داشته است. یوناما ۴۷ مورد از این قبیل تلفات ملکی (۱۹ کشته و ۲۸ مجروح) در سال ۲۰۱۶ را ثبت نموده که عمدتاً توسط نیروهای امنیت ملی و اعضای اردوی ملی صورت گرفته است.

^{۳۲۵} به فصل عملیات های هوایی مراجعه شود.

^{۳۲۶} تلفات ملکی ناشی از کشتار هدفمند، تهدید، ارباب و آزار اذیت به گروه های ذیل طرفدار دولت نسبت داده شده اند: اردوی ملی، پولیس ملی، پولیس مردمی، نیروهای سرحدی، نیروهای ویژه و گروه های مسلح طرفدار دولت.

عملیات های هوایی

"من با شوهرم در مزرعه مشغول کار بودیم که هواپیما ها در آسمان پدیدار شدند. از آن حادثه فقط یک صدای بلند به یادم می آید و بس. وقتی به هوش آمدم فهمیدم که در اثر شلیک موشک از هواپیما ها مجروح شده ام. موشک ها باعث مرگ پسر کاکای ۵ ساله ام شد که به دیدن ما آمده بود. من برای والدین آن کودک بسیار احساس تأسف می کنم... زیرا فرزند شان دو نیم شده بود؛ یعنی سرش از تن اش جدا بود." ۳۲۷

- گفته های قربانی یک حمله هوایی اردوی ملی به تاریخ ۲۶ جون در ولسوالی دولت آباد ولایت فاریاب که باعث مرگ بچه کاکای پنج ساله اش و مجروح شدن ۷ تن دیگر بشمول ۱ دختر و ۴ زن گردید.

یوناما یک افزایش سریع در تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی را در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده است. از ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر، یوناما ۱۲۱ عملیات هوایی را ثبت نموده که ۵۹۰ مورد تلفات ملکی (۲۵۰ کشته و ۳۴۰ مجروح) در پی داشته است و این در مقایسه با سال ۲۰۱۵^{۳۲۸} میلادی ۹۹ درصد افزایش را نشان می دهد. این بالاترین میزان تلفات ملکی از اثر عملیات های هوایی از سال ۲۰۰۹ بدینسو می باشد؛ در آن زمان یوناما ۶۲۲ مورد تلفات ملکی (۳۸۸ کشته و ۲۳۴ مجروح) را در ۷۴ رویداد جداگانه^{۳۲۹} ثبت نموده بود.

عملیات های هوایی انجام شده از سوی نیروهای هوایی افغان ۴۳ درصد تلفات ملکی یا ۲۵۲ مورد تلفات ملکی (۸۵ کشته و ۱۶۷ مجروح)، نیروهای نظامی بین المللی ۴۰ درصد یعنی ۲۳۵ مورد تلفات ملکی (۱۲۷ کشته و ۱۰۸ مجروح) و نیروهای مشخص نشده طرفدار دولت (که عملیات هوایی انجام داده اند، اما یوناما نتوانسته مشخص نماید که آیا توسط نیروهای هوایی افغان یا نیروهای نظامی بین المللی انجام شده) باعث ۱۷ درصد تلفات ملکی باقی مانده یعنی ۱۰۳ مورد تلفات (۳۸ کشته و ۶۵ مجروح) شده اند.

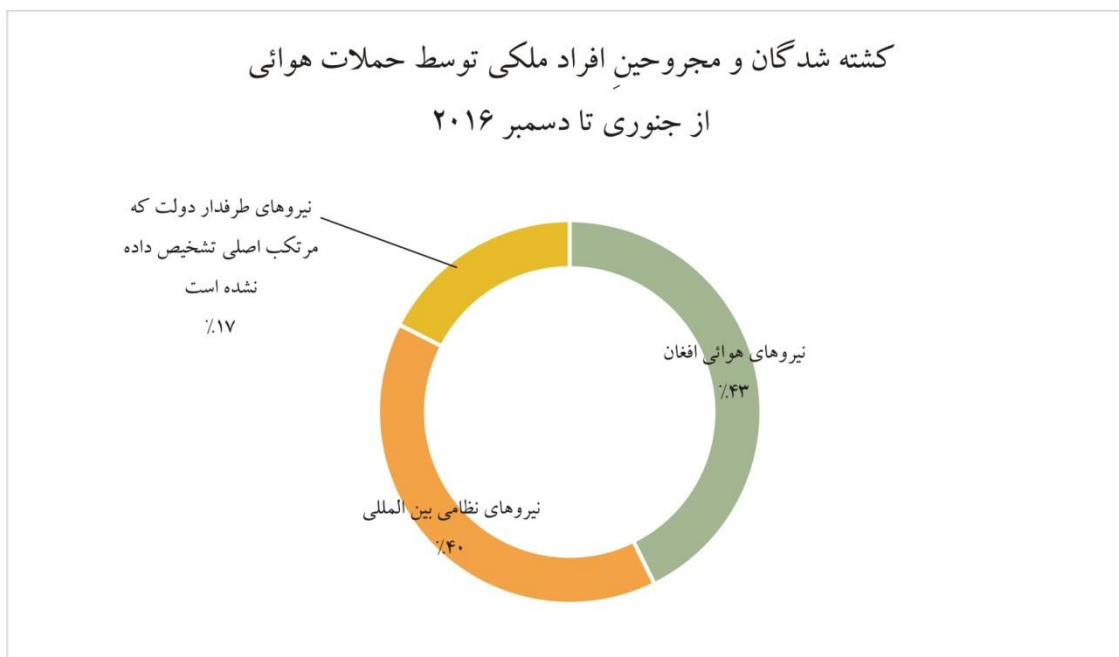
^{۳۲۷} مصاحبه یوناما با قربانی در شفاخانه ولایتی جوزجان ولایت فاریاب به تاریخ ۲۶ جون ۲۰۱۶.

^{۳۲۸} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۲۹۶ مورد تلفات ملکی (۱۴۹ کشته و ۱۴۷ مجروح) ناشی از ۶۳ عملیات هوایی در افغانستان را ثبت نموده است.

^{۳۲۹} یوناما تلفات ملکی ذیل در نتیجه عملیات های هوایی از سال ۲۰۰۹ بدینسو را ثبت نموده است: سال ۲۰۱۵-۲۹۶ مورد (۱۴۹ کشته و ۱۴۷ مجروح)؛ سال ۲۰۱۴-۱۶۲ مورد تلفات ملکی (۱۰۴ کشته و ۵۸ مجروح)؛ سال ۲۰۱۳-۱۸۶ مورد تلفات ملکی (۱۲۲ کشته و ۶۴ مجروح)؛ سال ۲۰۱۲-۲۰۲ مورد تلفات ملکی (۱۲۵ کشته و ۷۷ مجروح)؛ سال ۲۰۱۱-۴۱۵ مورد تلفات ملکی (۲۶۲ کشته و ۱۵۳ مجروح)؛ سال ۲۰۱۰-۳۰۶ مورد تلفات ملکی (۱۷۱ کشته و ۱۳۵ مجروح)؛ سال ۲۰۰۹-۶۲۲ مورد تلفات ملکی (۳۸۸ کشته و ۲۳۴ مجروح).

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ولایات ننگرهار، کندز و هلمند بیشترین شمار تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی را متحمل شده اند که بصورت مشترک بیش از نصف کل تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی در سال ۲۰۱۶ را دربر می گیرند.

عملیات های هوایی نیروی هوایی افغان

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۲۵۲ مورد تلفات ملکی (۸۵ کشته و ۱۶۷ مجروح) در اثر ۶۸ مورد عملیات هوایی از سوی نیروهای هوایی افغان را ثبت نموده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ تقریباً دو برابر شده است.^{۳۳۱} موضوع قابل نگرانی اینکه، یوناما دریافته که زنان و اطفال ۳۰ درصد کل تلفات ملکی از اثر عملیات هوایی

^{۳۳۰} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۶۰ مورد تلفات ملکی (۵۲ کشته و ۱۰۸ مجروح) در ولایت کندز، ۹۷ مورد تلفات ملکی (۳۸ کشته و ۵۹ مجروح) در ولایت ننگرهار و ۵۷ مورد تلفات ملکی (۳۱ کشته و ۲۶ مجروح) در ولایت هلمند) در نتیجه عملیات های هوایی را ثبت نموده است.

^{۳۳۱} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۳۰ مورد تلفات ملکی (۵۰ کشته و ۸۰ مجروح) در نتیجه عملیات های هوایی نیروهای هوایی افغان در افغانستان را ثبت نموده است. سه مورد تلفات ملکی (۲ کشته و ۱ مجروح) را نمی توان بطور مشخص نه به نیروهای نظامی بین المللی و نه به نیروهای هوایی افغان نسبت داد. تلفات ملکی از اثر عملیات های هوایی نیروهای هوایی افغان تا ۱۸۰ درصد افزایش داشته است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

نیروهای هوایی افغان را تشکیل می دهند و بنابراین در اینجا اثرات عملیات هوایی بر زنان و اطفال و پیامد های جدی انجام حملات هوایی بر مناطق مزدحم ملکی را برجسته می سازد.^{۳۳۲}

نیروهای هوایی افغان تا ۳۰ نومبر ۲۰۱۶ حد اقل از ۴۸ هواپیما با قابلیت انجام عملیات تهاجمی شامل ۸ فروند هواپیمای تهاجمی با بال ثابت، ۱۳ فروند هلی کوپتر اصلاح شده برای نصب ماشیندار با امکان شلیک به جلو (۷ فروند با قابلیت حمل موشک)، و ۲۷ فروند هلی کوپتر های (MD-530) کار می گیرد.^{۳۳۳} به دنبال دریافت ۸ فروند هواپیمای تهاجمی سبک از نوع (A-29) و دیگر هلی کوپتر های MD-530 یک افزایش در تعداد هواپیما ها با قابلیت انجام عملیات تهاجمی هوایی در مقایسه با سال ۲۰۱۵ دیده شده است.^{۳۳۴} در جریان سال ۲۰۱۶، حملات هلی کوپتر ها بیشترین یعنی ۹۰ درصد کل تلفات ملکی ناشی از عملیات هوایی از سوی نیروی هوای افغان را باعث شده که ۲۲۴ مورد تلفات ملکی (۷۰ کشته و ۱۵۴ مجروح) در پی داشته است. در مقایسه با این، حملات هوایی توسط هواپیماهای بال ثابت ۲۱ مورد تلفات ملکی (۱۰ کشته و ۱۱ مجروح) را در پی داشته است.^{۳۳۵}

در ذیل چند نمونه از تلفات ملکی از اثر عملیات هوایی نیروهای هوایی افغان می باشد:

- به تاریخ ۹ اگست، یک حمله هوایی از سوی هلیکوپتر های نیروهای هوایی افغان با هدف قرار دادن طالبان در منطقه عینک ولسوالی ناوه بارکزی ولایت هلمند باعث مرگ یک زن و سه طفل و مجروح شدن یک دختر گردید. در جریان این حمله هوایی طالبان وارد یک منزل مسکونی شدند و نیروهای هوایی افغان با دنبال نمودن طالبان همان منزل مسکونی را هدف قرار دادند که در نتیجه خانه قربانیان این رویداد تخریب گردید.

^{۳۳۲} در سال ۲۰۱۶، یوناما ۶۵ مورد تلفات زنان ملکی (۱۹ کشته و ۴۶ مجروح) و ۱۱۰ مورد تلفات اطفال ملکی (۳۶ کشته و

۷۴ مجروح) ناشی از عملیات های هوایی نیروهای هوایی افغان را ثبت نموده است.

^{۳۳۳} به گزارش وزارت دفاع ایالات متحده تحت عنوان "گزارش در خصوص تقویت ثبات و امنیت در افغانستان" از دسامبر ۲۰۱۶ صفحات ۵۴ تا ۵۹ مراجعه شود.

^{۳۳۴} به صفحه ۶۲ گزارش وزارت دفاع ایالات متحده تحت عنوان "گزارش در خصوص تقویت ثبات و امنیت در افغانستان" دسامبر ۲۰۱۶ مراجعه شود.

^{۳۳۵} ۸ مورد تلفات ملکی (۷ کشته و ۱ مجروح) در نتیجه عملیات های هوایی مشترک را نمی توان به حمله توسط یک هواپیمای جنگی و یا یک هلیکوپتر نسبت داد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- به تاریخ ۲۲ سپتمبر، یک فروند هلی کوپتر Mi-35 نیروهای هوایی افغان طالبان را در منطقه سوچ بالای ولسوالی جرم ولایت بدخشان هدف قرار داد که در نتیجه یک پسر ۸ ساله کشته و ۶ عضو دیگر همان خانواده بشمول ۱ زن و ۴ طفل مجروح شدند.

با یادآوری این نکته که حقوق بشردوستانه بین المللی همه طرف های درگیر در جنگ را به اتخاذ هرگونه احتیاط ممکن برای جلوگیری از تلفات ملکی یا در هر رویداد به حد اقل رسانیدن تلفات تصادفی زندگی افراد، جلوگیری از مجروح شدن افراد و خسارت به اهداف ملکی منجمله در جریان عملیات هوایی مکلف می نماید^{۳۳۶}، یوناما یک بار دیگر خواهان توقف هر چه سریع استفاده از حملات هوایی در مناطق مزدحم ملکی گردیده و خواستار اعمال محدودیت های بیشتر بر انجام عملیات هوایی در مناطقی می باشد که احتمال وجود افراد ملکی در آن جا بیشتر است. در این ارتباط، یوناما از فراغت ۱۳۰ هماهنگ کننده تاکتیکی هوایی افغان از پروگرام کمک فرماندهی، مشوره و آموزش از سوی مأموریت حمایت قاطع ناتو استقبال می کند که هدف نهایی این آموزش " تقویت ارتباط هوا-زمین و کاهش تلفات ملکی " بوده و همچنین تمریناتی را دربر می گیرد که به فارغین امکان کسب تجربه عملی گسترده برای هماهنگی عملیات هوایی را میدهد.^{۳۳۷}

عملیات های هوایی نیروهای نظامی بین المللی

از ۱ جنوری تا ۳۱ دسمبر، یوناما ۲۳۵ مورد تلفات ملکی (۱۲۷ کشته و ۱۰۸ مجروح)^{۳۳۸} ناشی از عملیات هوایی انجام شده از سوی نیروهای نظامی بین المللی را ثبت نموده که در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی^{۳۳۹} ۴۴ درصد افزایش را نشان می دهد. این افزایش در حد وسیع به انجام یک حمله هوایی بر ولایت کندز در شب دوم بر سوم نومبر نسبت داده می شود. (به بررسی موردی در صفحه بعدی مراجعه شود)

^{۳۳۶} پروتکل الحاقی ۲، ماده ۱۳؛ مطالعه حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، قواعد ۱۵ و ۲۲.

^{۳۳۷} به صفحه ۶۰ گزارش وزارت دفاع ایالات متحده تحت عنوان "گزارش در خصوص تقویت ثبات و امنیت در افغانستان" دسمبر ۲۰۱۶ مراجعه شود.

^{۳۳۸} در سال ۲۰۱۶، نیروهای نظامی بین المللی ۷۶ مورد تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی خود را ثبت نموده اند.

منبع: تبادل ایمیل میان یوناما و مأموریت حمایت قاطع، ۲۴ جنوری ۲۰۱۷.

^{۳۳۹} در سال ۲۰۱۵، یوناما ۱۶۳ مورد تلفات ملکی (۹۷ کشته و ۶۶ مجروح) از اثر عملیات های هوایی نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان را ثبت نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶ یوناما ۸۹ مورد تلفات ملکی (۳۷ کشته و ۵۲ مجروح) از اثر ۱۳ عملیات هوایی توسط نیروهای نظامی بین‌المللی در ولایت ننگرهار را یاد داشت نموده که در مقایسه با ۱۸ مورد تلفات ملکی (۱۱ کشته و ۷ مجروح) در جریان ۱۰ عملیات هوایی در سال ۲۰۱۵^{۳۴۰} یک افزایش قابل ملاحظه را نشان می‌دهد. به گونه مثال، یوناما یک حمله هوایی به تاریخ ۲۸ سپتمبر در ولسوالی آچین ولایت ننگرهار از سوی نیروهای نظامی بین‌المللی را ثبت نموده که بر اساس یافته‌های یوناما به خانه یک بزرگ قومی که تازه از سفر حج برگشته بود، اصابت نموده است. این حمله هوایی باعث مرگ ۱۵ مرد ملکی و مجروح شدن ۱۳ تن دیگر بشمول ۲ پسر گردید که همه برای استقبال از بازگشت حاجی در این خانه جمع شده بودند.^{۳۴۱}

بیشتر تلفات ملکی دیگر از اثر عملیات هوایی نیروهای نظامی بین‌المللی (بشمول عملیات‌های مشترک) در ولایت کندز رخ داده که شش مورد حمله در حدود ۸۲ مورد تلفات ملکی (۳۷ کشته و ۴۵ مجروح) را در پی داشته است.

ضمن یاد آوری از تلاش‌های جاری نیروهای نظامی برای کاهش تلفات ملکی ناشی از عملیات‌های نظامی، یوناما از تمام نیروهای نظامی می‌خواهد برای جلوگیری از بروز صدمه بر افراد ملکی اقدامات و راهبرد‌های فعلی و موجود خود را بازنگری کنند. با درک اهمیت ارزش گفتگوهای شفاف در مورد محافظت افراد ملکی، یوناما از نیروهای هوایی افغان می‌خواهد تا بطور منظم در مورد تلفات ناشی از عملیات هوایی با یوناما در تماس باشند؛ این یک رویکرد مؤثری است که فعلاً میان یوناما و مأموریت حمایت قاطع آیساف ایجاد شده است. یوناما همچنین بر ضرورت برای پرداخت جبران‌های کافی و به موقع به افراد ملکی آسیب دیده از عملیات‌ها تأکید می‌ورزد.

^{۳۴۰} تلفات ملکی در ولایت ننگرهار در نتیجه عملیات‌های نیروهای نظامی بین‌المللی در سال ۲۰۱۶ در مقایسه با سال ۲۰۱۵ میلادی ۳۹۴ درصد افزایش داشته است. عملیات‌های هوایی در مجموع ۹۷ مورد تلفات ملکی (۳۸ کشته و ۵۹ مجروح) را در ولایت ننگرهار در سال ۲۰۱۶ در پی داشته است. نیروی هوایی افغان در جریان ۲ عملیات هوایی در ولایت ننگرهار در سال ۲۰۱۶، باعث ۸ مورد تلفات ملکی (۱ کشته و ۷ مجروح) شدند.

^{۳۴۱} مأموریت حمایت قاطع یافته‌های تحقیقات داخلی خود در مورد این رویداد را با نمایندگان یوناما در میان گذاشتند که بر اساس آن هیچ فرد ملکی در اثر این عملیات تلف نشده است. یافته‌های یوناما و مأموریت حمایت قاطع از نظر موقوف و تعداد کشته‌شدگان و مجروح‌ها متفاوت می‌باشد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

حمله هوایی بر روستای بوزقندهاری در ولایت کندز در شب ۲ بر ۳ نومبر ۲۰۱۶

"صدای وحشتناک انفجار به گوشم رسید. در سقف اتاقی که ما خواب بودیم یک سوراخ بوجود آمد و آتشی از این سوراخ به درون فواره کرد. صدای عروسم را که از شدت زخم فریاد می کشید، شنیدم. وقتی به او نزدیک شدم، دیدم که از بدنش خون جاری است و لحظات بعد جان داد. دختر دو ساله اش هر دو پای خود را از دست داده بود."^{۳۴۲}

- گفته های یک شاهد حمله هوایی نیروهای نظامی بین المللی بر روستای بوزقندهاری در ولایت کندز در شب ۲ بر ۳ نومبر ۲۰۱۶.

در شب ۲ بر ۳ نومبر، نیروهای نظامی بین المللی یک سلسله حملات هوایی را بر روستای بوزقندهاری در ولایت کندز انجام دادند. در اثر این حمله ۳۲ فرد ملی کشته و ۳۶ تن دیگر که عمدتاً زن و طفل بودند، مجروح شدند.

بر اساس یک اعلامیه نشر شده از سوی مأموریت حمایت قاطع، این حملات هوایی به عنوان یک اقدام دفاعی در جریان یک عملیات مشترک میان نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای نظامی افغان اجرا گردید که هدف آن رهبران طالبان بود که به اساس گزارش ها در روستای بوزقندهاری حضور داشتند. نیروهای نظامی خاص افغان و نیروهای نظامی بین المللی حاضر در صحنه که عملیات زمینی انجام می دادند بعد از مواجه شدن با مقاومت مسلحانه شدید عناصر مخالف دولت که به مرگ سه کماندوی افغان و دو سرباز امریکایی و مجروح شدن ۱۱ کماندوی افغان دیگر و ۴ سرباز امریکایی منجر گردید، درخواست حمایت هوایی نمودند.^{۳۴۳}

یوناما ۶۸ مورد تلفات ملکی (۳۲ کشته و ۳۶ مجروح) ناشی از آن حملات هوایی را ثبت نمود که منجر به مرگ ۲۰ طفل و ۶ زن و مجروح شدن ۱۴ طفل و ۹ زن دیگر گردید. اکثر تلفات ملکی در دو خانه همجوار متعلق به خانواده های بزرگ رخ داده است. از میان ۶۸ مورد تلفات ملکی، ۲۵ تن آن (بشمول

^{۳۴۲} مصاحبه یوناما با شاهدین، شفاخانه ولایتی کندز، ۶ نومبر ۲۰۱۶.

^{۳۴۳} معلومات به روز شده در مورد تلفات ملکی، ۵ نومبر ۲۰۱۶: <http://www.rs.nato.int/article/press-releases/update-on-civilian-casualties-near-kunduz-nov-5-2016.html> ; "تلفات ملکی تأیید

شده در روستای بوزقندهاری ولایت کندز"، ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ در این سایت:

<http://www.rs.nato.int/article/press-releases/civilian-casualties-confirmed-in-boz-village-kunduz.html>, هر دو سایت آخرین بار به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ دیده شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

۱۳ طفل زیر سن ۱۱ سال) به خانواده فرمانده طالبان تعلق داشت که طبق گزارش های منابع، وی هدف اصلی آن عملیات بوده است؛ در حالیکه ۱۵ مورد تلفات ملکی دیگر (بشمول ۴ طفل زیر سن ۸ سال) به خانواده همجوار آن تعلق می گرفت.

منابع محلی پیوسته اظهار داشتند که آن حملات هوایی تقریباً در طول شب ادامه داشت و باعث گردید که افراد مجروح در خانه های شان گیر بمانند و نتوانند به درمان و مداوای طبی دست یابند. بررسی تصاویر ماهواره ی و عکس های روستا از سوی یوناما نشان میدهد که بیشتر خسارات متمرکز به دو نقطه در روستا بوده و به نظر می رسد که خسارات ناشی از سلاح های هوا به زمین بوده باشد.^{۳۴۴}

تا کنون مأموریت حمایت قاطع به رهبری ناتو و اردوی ملی افغان (بشمول نیروهای هوایی افغان) به درخواست یوناما برای ارایه معلومات بیشتر از یافته های نشر شده در اعلامیه های مطبوعاتی شان، پاسخ نداده اند.^{۳۴۵}

^{۳۴۴} از تصاویر ماهواره ی از روستای بوز قندهاری در کندز از ۲۷ اکتوبر و ۱۵ نومبر ۲۰۱۵ برای ارزیابی مقایسه ی استفاده شده است. معلومات ماهواره ی ۱۵ نومبر ۲۰۱۶: پلی یادیز (Pleiades)، وضاحت ۵۰ سانتی، حق چاپ (CNES) ۲۰۱۵ - خدمات توزیع آستریوم، منبع سیستم دفاعی هوا فضا. معلومات ماهواره ی ۲۷ اکتوبر ۲۰۱۶: نمای جهانی -۱، وضاحت ۵۰ سانتی، حق چاپ (دیجیتال گلوب) منبع (EUSA). تصویر برداری ماهواره ی و ارزیابی آسیب ها از سوی (UNOSAT).

^{۳۴۵} به تاریخ ۳ نومبر، نیروهای امریکایی در افغانستان یک اعلامیه مطبوعاتی نشر نمودند و در آن جزئیات مرگ دو عضو نیروهای امریکایی و مجروح شدن دو تن دیگر در جریان " مأموریت آموزشی، مشوره و کمک به [...] شرکای افغان که زیر فیر قرار گرفته بود، پرده برداشت. اینها پلان داشتند که ساحه را از وجود طالبان پاکسازی کند و در نتیجه عملیات این گروه در ولسوالی کندز را مختل نماید". این نیروها با انتشار اعلامیه دوم به تاریخ ۵ نومبر گفته اند که " نیروهای افغان با مشوره نیروهای امریکایی به تاریخ ۳ نومبر یک عملیات نظامی را در روستای بوز ولایت کندز بر ضد رهبران طالبان که قصد حملات بیشتر بر شهر کندز را داشتند، انجام دادند. در جریان این عملیات نیروهای افغان از چند جهت زیر آتش طالبان قرار گرفتند، اما با حمایت نیروهای زمینی و نیروهای هوا زمین امریکایی ها توانستند از خود دفاع کنند". به "اعلامیه تلفات در شهر کندز" از تاریخ ۳ نومبر ۲۰۱۶ به این سایت مراجعه شود: <http://www.rs.nato.int/article/press-releases/kunduz-casualty-release-nov.-3-2016.html>; "معلومات تازه در مورد تلفات ملکی"، ۵ نومبر ۲۰۱۶ در این سایت: <http://www.rs.nato.int/article/press-releases/update-on-civilian-casualties-near-kunduz-nov.-5-2016.html> both last accessed 8 January 2017.^{۳۴۶}

سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۲۵ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود:

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

تدابیر نیروهای نظامی بین‌المللی و دولت افغانستان

به تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۱۶، رئیس‌جمهور محمد اشرف غنی طی یک اعلامیه‌ی اظهار داشت که هیئتی را مؤلف ساخته تا جزئیات کامل این رویداد را بررسی نماید.^{۳۴۶} منابع دولتی و محلی به یوناما گزارش دادند که دولت افغانستان سه روز پس از این حادثه مبلغ ۱۰۰۰۰۰۰ افغانی به اعضای خانواده‌های کشته‌شدگان و مبلغ ۵۰۰۰۰۰ افغانی به مجروحین این رویداد به عنوان جبران خساره پرداخت نمود. تا اکنون مرحله دوم مساعدت به خانواده‌های متأثر به شمول جبران خسارات مالی و تلف شدن مواشی تطبیق نشده است.

به تاریخ ۵ نوامبر ۲۰۱۶، نیروهای نظامی بین‌المللی اعلامیه‌ی مطبوعاتی را به نشر سپردند و طی آن وقوع تلفات افراد ملکی را پذیرفته و از کشته شدن افراد بی‌گناه ابراز تأسف نمودند. در این اعلامیه آمده است که نیروهای نظامی بین‌المللی متعهد است تا با دولت افغانستان در راستای اجرای تحقیقات و دستیابی به حقایق در مورد این رویداد کار نموده و با دولت افغانستان در خصوص ارائه مساعدت‌ها همکاری نماید.^{۳۴۷}

به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷، نیروهای نظامی بین‌المللی طی اعلامیه‌ی مطبوعاتی جزئیات در مورد یافته‌های شان را ارائه کرده و چنین نتیجه‌گیری نمودند که نیروهای امریکائی و افغان عملیات مشترک را به هدف گرفتاری رهبران طالبان که در خشونت‌های قبلی در کندز دخیل بودند، راه اندازی نمودند و ۳۳ فرد ملکی زمانی کشته و ۲۸ تن دیگر مجروح شدند که این نیروها از سلاح مطابق به قواعد درگیری‌های مسلحانه (یا حقوق بشردوستانه بین‌المللی) به منظور دفاع از خود استفاده کردند.^{۳۴۸} عوامل ذیل در این نتیجه‌گیری در نظر گرفته شده است: (الف) طالبان از خانه‌های ملکی شلیک می‌کردند و اکثر تلفات افراد ملکی در این خانه‌ها به وقوع پیوسته است؛ (ب) نیروهای امریکائی و افغان مجبور شدند تا برای دفاع از خود تقاضای حمایت "هوائی" را نمایند؛ (ج) تجهیزات هوائی نیروهای ایالات متحده از "حد اقل نیروهای مورد نیاز برای خنثی ساختن تهدیدات مختلف" استفاده کردند؛ (د) کشته شدن دو سرباز

^{۳۴۶} در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۲۵ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود:

<http://president.gov.af/en/news/188180>

^{۳۴۷} معلومات تازه در مورد تلفات افراد ملکی، ۵ نوامبر ۲۰۱۶، آخرین بار به تاریخ ۸ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود:

<http://www.rs.nato.int/article/press-release/update-on-civilian-casualties-near-kunduz-nov-5-2016.html>

^{۳۴۸} تلفات افراد ملکی تأیید شده در قریه بوزولایت کندز، مورخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷، که در وب سایت ذیل قابل دسترس

بوده و آخرین بار به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود:

<http://www.nato.int/article/press-release/civilian-casualties-confirmed-in-boz-village-kunduz.html>

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

امریکائی و سه عسکر افغان علاوه بر مجروحیت ۱۱ کماندوی دیگر نمایانگر "شدت" درگیری می باشد.^{۳۴۹}

تجزیه و تحلیل

یوناما می پذیرد که ماموریت حمایت قاطع در جریان راه اندازی عملیات ها، طرز العمل عملیاتی معیاری را که روی وضعیت و استعمال قوا در مطابقت با قواعد درگیری های مسلحانه متمرکز است، رعایت می کنند تا از حد اقل تلفات افراد ملکی اطمینان حاصل گردد. در خصوص عملیات های هوایی شب ۲/۳ مورخ ۳ نوامبر در کندز، یوناما مشاهده نموده است که اعلامیه مطبوعاتی مورخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ جهت ارایه جزییات در مورد نتایج تحقیقات نیروهای نظامی بین المللی فاقد معلومات کافی برای اثبات این اظهارات است که عملیات مذکور در مطابقت با حقوق بشردوستانه بین المللی راه اندازی شده و همچنان هیچ نوع معلومات مبنی بر اینکه تحقیقات متذکره به گونه بیطرفانه اجرا شده است، را ارائه نمی کند.

طرفین درگیر مکلف اند تا از ابزار و روش های جنگی استفاده نمایند که اهداف نظامی را از ملکی تفکیک نمایند.^{۳۵۰} استعمال سلاح های منفجره در خلال حملات هوایی مداوم به منظور هدف قرار دادن اهداف نظامی که در پیوست با افراد و اهداف ملکی در محلات رهاشی مزدحم قرار دارند، ممکن این شرایط را با توجه به تأثیرات بدون تفکیک چنین سلاح ها نقض کند. یوناما دریافته است که تلفات ۲۵ فرد ملکی (به شمول ۱۳ طفل زیر ۱۱ سال) ناشی از حمله هوایی مربوط به اعضای خانواده آن فرمانده طالبان بوده که مورد هدف قرار گرفته بود و ۱۵ فرد ملکی دیگر که از اثر همان حمله متأثر شدند، در حوالی محوطه یمورد حمله زندگی می کردند.

^{۳۴۹} در اعلامیه مطبوعاتی مورخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ آمده است که در جریان عملیات های مشترک ۲۶ طالب (به شمول سه فرمانده) کشته و ۲۶ طالب دیگر مجروح شدند. به "تأیید شمار تلفات افراد ملکی در قریه بوز قندهاری ولایت کندز"، مورخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ که در وبسایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود، مراجعه گردد:

<http://www.rs.nato.int/article/press-releases/civilian-casualties-confirmed-in-boz-village-kunduz.html>

^{۳۵۰} ماده مشترک ۳؛ پروتوکول الحاقی II، ماده ۱۳؛ مطالعه حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۱. همچنان به پروتکل الحاقی I، ماده ۵۱ (که در درگیری های مسلحانه داخلی قابل اجراء نبوده ولی به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است) - به قاعده ۱۱ مطالعه قانون بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ) مراجعه گردد؛ *سارنوال دوسکو تادیچ*، IT-94-1، استیناف خواهی مبنی بر فیصله محکمه در خصوص دفاعیه برای استیناف در رابطه به فیصله محکمه، مورخ ۱۲ اکتوبر ۱۹۹۵، پاراگراف ۱۲۷.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

افزون بر آن، هرچند طرفین درگیری اهداف نظامی را مورد حمله قرار می دهند، حقوق بشردوستانه بین المللی حتی در موارد دفاع متقابل نیز حملات نامتناسب مانند حملاتی که به گونه غیر عمدی باعث تلفات جانی و مجروحیت افراد ملکی شده یا خسارات به اهداف ملکی در مقایسه با دست آورد های مستقیم و پیش بینی شده نظامی آن بیشتر می باشد را منع قرار داده است.^{۳۵۱} در این خصوص، اجرای حملات هوایی شب هنگام در قریه های بسیار مزدحم که منجر به تلفات ۶۸ فرد ملکی به شمول مرگ ۲۶ زن و طفل و مجروحیت ۲۳ تن دیگر شده است، نگرانی های جدی را به بار آورده است.

یوناما مشاهده کرده است که اعلامیه ی مطبوعاتی نیروهای نظامی بین المللی هیچ اشاره ی به اصل تناسب نکرده و هیچ نوع جزئیات در مورد دست آورد های نظامی پیش بینی شده در این عملیات مشترک را ارائه نمی کند. افزون بر آن، در اعلامیه ی مطبوعاتی به موارد ذیل پرداخته نشده است: در نظر گرفتن خطرات مربوط به راه اندازی عملیات زمینی قبل از عملیات بخصوص در مکان مزدحمی که عناصر مخالف دولت، خانواده های شان و سایر افراد ملکی در آن بود و باش می کنند؛ تجزیه و تحلیل خطرات در برابر افراد ملکی؛ هر نوع تلاش برای حد اقل رساندن تلفات افراد ملکی قبل و در جریان عملیات زمینی.^{۳۵۲}

در اعلامیه ی مطبوعاتی چنین آمده است که: طالبان در میان افراد ملکی پنهان شده بودند؛ استفاده از نیرو در پاسخ به حمله طالبان صورت گرفته است؛ نیروهای نظامی بین المللی حداقل استفاده مورد نیاز از نیروهای هوایی را کردند تا خطرات متعدد را که از ساختمان های ملکی آنها را تهدید می کرد، خنثی ساخته و نیروهای طرفدار را محافظت نماید. یوناما اظهار می دارد که حضور افراد ملکی در ساحه ی که توسط گروه های مسلح استفاده می شود، چنین محل در صورتیکه افراد ملکی مستقیماً در درگیری دخیل

^{۳۵۱} ماده مشترک ۳؛ پروتکل الحاقی II؛ حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۴. به جز (ب) فقره (۳) ماده ۸۵ پروتکل الحاقی I (که در مورد درگیری های مسلحانه داخلی قابل اجراء نبوده ولی به عنوان حقوق بین المللی عرفی پذیرفته شده است - به قاعده ۱۴ مطالعه حقوق بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ) نیز مراجعه صورت گیرد.

^{۳۵۲} یوناما مشاهده نموده که نیرو های امریکائی و افغان ادعا می نمایند که در جریان درگیری هیچ نوع تلفات افراد ملکی مشاهده یا شناسائی نشده است؛ به رغم آن، هیچ نوع تذکر در مورد اتخاذ تدابیر استخباراتی صورت نگرفته تا حضور افراد ملکی در قریه را قبل از اجرای عملیات مشترک مشخص سازد. با "تأیید تلفات افراد ملکی در قریه بوز ولایت کندز" ۱۷ جولای ۲۰۱۶، که در وب سایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تاریخ ۱۳ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود، مراجعه شود:

<http://www.rs.nato.int/article/press-releases/civilian-casualties-confirmed-in-boz-village-kunduz.html>

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

نباشند، ساحه‌ی ملکی محسوب می‌گردد. یوناما همچنان اذعان می‌دارد که اصل تناسب در هر حالت بدون در نظر داشت اینکه حمله‌ی مذکور تعرضی بوده یا دفاعی و به منظور محافظت از نیروهای طرفدار صورت گرفته، قابل اجراء می‌باشد. یوناما پس از اجرای یک سلسله تحقیقات دریافته است که توجه کافی برای مد نظر گرفتن الزامات حقوقی بین‌المللی مبنی بر رعایت اصل تناسب به شمول حالت دفاعی مبذول نشده است.

در خاتمه، حقوق بشردوستانه بین‌المللی طرفین درگیر را مکلف می‌سازد تا هر نوع اقدامات ممکن را اتخاذ نمایند تا آن حملاتی را متوقف یا به تعویق بندازد که باعث هدف قرار گرفتن اهداف ملکی شده یا احتمال تلفات افراد ملکی به گونه نامتناسب در آن وجود دارد.^{۳۵۳} حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی نیز صراحت دارد که هر نوع اقدامات پیشگیرانه‌ی ممکن باید روی دست گرفته شود تا از تلفات تصادفی افراد ملکی، مجروحیت افراد ملکی و آسیب به اهداف ملکی جلوگیری به عمل آمده یا در هر شرایط کاهش یابد.^{۳۵۴} در اعلامیه‌ی مطبوعاتی که توسط نیروهای نظامی بین‌المللی به نشر رسیده هیچ نوع معلومات در مورد اتخاذ اقدامات پیشگیرانه‌ی قبلی یا در جریان حمله هوایی در خصوص جلوگیری از آسیب به افراد ملکی فراهم نشده است.

هرچند یوناما از تحقیقات نیروهای نظامی بین‌المللی در مورد حادثه مورخ ۲ بر ۳ نوامبر و پذیرفتن وقوع تلفات افراد ملکی قدردانی می‌کند، ماموریت ملل متحد تقاضا دارد تا جزئیات کامل این تحقیق در دسترس قرار گیرد.

^{۳۵۳} به بخش ۵. ۳۲ الی ۵.۳۳.۵، وقوع درگیری، تدابیر پیشگیرانه در حملات، رهنمود برای قواعد درگیری‌های مسلحانه مراجعه شود. وزارت دفاع انگلستان، مطبوعه دانشگاه آکسفورد، آکسفورد، ۲۰۰۴. همچنان مراجعه شود به: بوتبی، ویلیام. "بخش VI - ابعاد عملی هدف قرار دادن همزمان"، بخش ۲۰.۱۰ الی ۲۰.۱۰.۴ در اصول هدف‌گیری مراجعه شود. مطبوعه دانشگاه آکسفورد، فیروزی ۲۰۱۲.

^{۳۵۴} پروتوکول الحاقی II، فقره (۱) ماده ۱۳؛ مطالعه حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۴-۲۱. علاوه‌تاً، طرفین درگیر همچنان مکلف اند تا هر نوع اقدامات پیشگیرانه ممکنه را جهت محافظت افراد ملکی و اهداف ملکی تحت کنترل شان از تأثیرات حملات روی دست گیرند که این اقدامات شامل گذاشتن اهداف نظامی به دور از مناطق مزدحم ملکی می‌شود. به مطالعه حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC)، قواعد ۲۲-۲۴ مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

با توجه به شدت این حادثه که منجر به حد اقل تلفات ۶۸ فرد ملکی به ویژه زنان و اطفال شد، نیاز به یک بررسی مستقل، شفاف و عمومی است تا نشان دهد که چگونه نیروهای نظامی بین المللی به این نتیجه رسیدند که اجرای چنین عملیات یک تخطی نمی باشد.

عملیات های مشترک تلاشی

یوناما ۵ مورد عملیات مشترک تلاشی را که در آن نیروهای نظامی بین المللی و نیروهای امنیتی ملی افغان دخیل بودند، ثبت نموده که این عملیات ها منجر به ۷ مورد تلفات افراد ملکی (۵ کشته و ۲ مجروح) شده است. به طور مثال، در جریان تلاشی مشترک توسط نیروهای امنیت ملی و نیروهای نظامی بین المللی در ولسوالی کامه ولایت ننگرهار به تاریخ ۵ اکتوبر، شلیک گلوله باعث مرگ چهار فرد ملکی شد.^{۳۵۵} هرچند افراد محل خواهان اجرای تحقیقات در مورد این رویداد شدند، یافته های تحقیقات در دسترس مردم محل قرار نگرفته است.^{۳۵۶} یوناما همچنان با ابراز نگرانی اذعان می دارد که هیچ نوع معلومات در مورد یافته های مربوط به تلاشی مشترک مورخ ۱۸ فبروری ۲۰۱۶ در ولسوالی دایمیرداد ولایت میدان وردک به نشر نرسیده است.^{۳۵۷} به تاریخ ۲۰ اکتوبر، نیروهای نظامی افغان و بین المللی عملیات مشترک تلاشی را در ولسوالی چپرهار ولایت ننگرهار به راه انداختند که باعث مجروحیت دو طفل در جریان تبادل آتش با عناصر مخالف دولت شد.

میزان تلفات افراد ملکی توسط نیرو های نظامی بین المللی حین حادثات مربوط به عکس العمل تدریجی قوا در مقابل یک پدیده مظنون و در جریان درگیری های زمینی هم سطح و مشابه به سال ۲۰۱۵ میلادی می باشد.^{۳۵۸} یوناما چهار مورد افزایش قوا را ثبت نمود که منجر به مرگ چهار فرد ملکی گردید که

^{۳۵۵} پس از بررسی این رویداد، ماموریت حمایت قاطع ادعای مبنی بر تلفات افراد ملکی را نپذیرفت. جلسه میان یوناما و ماموریت حمایت قاطع، ۳ جنوری ۲۰۱۷، کابل.

^{۳۵۶} در پاسخ به این رویداد، بزرگان محل در ولسوالی کامه همراه با ولسوال آن ولسوالی خواهان بررسی رسمی این رویداد شدند.

^{۳۵۷} برای معلومات بیشتر در مورد عملیات مشترک تلاشی مورخ ۱۸ فبروری در ولسوالی دایمیرداد ولایت میدان وردک که باعث کشته شدن دو جنگجوی مجروح طالب و یک پسر ۱۵ ساله پس از خارج ساختن شان از یک کلینیک صحتی، به صفحات ۲۴ و ۸۱ گزارش شش ماه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی سال ۲۰۱۵ مراجعه شود.

^{۳۵۸} در سال ۲۰۱۳، یوناما ۵ مورد تلفات افراد ملکی (دو کشته و سه مجروح) ناشی از حادثات عکس العمل تدریجی نیرو های نظامی بین المللی در مقابل پدیده مظنون و ۶ مورد تلفات افراد ملکی (سه کشته و سه مجروح) توسط نیرو های نظامی بین المللی برخاسته از درگیری های زمینی را ثبت کرد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مسئولیت آن به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شده است. یوناما دو مورد درگیری های زمینی در ولایت ننگرهار را نیز ثبت کرده که باعث مرگ هفت فرد ملکی شده است. به طور مثال، نیروهای نظامی بین المللی به تاریخ ۷ آگست چندین فیر مرمی هاوان را در ولسوالی اچین ولایت ننگرهار شلیک کردند که باعث کشته شدن شش مرد ملکی شد.^{۳۵۹} منابع گزارش داده اند که این قربانیان اخیراً برگشته بودند تا جایزادهای شان را که قبلاً توسط عناصر مخالف دولت غصب شده بود، سرپرستی کنند.

سایر رویدادهای که از طریق آن نیروهای نظامی بین المللی باعث تلفات افراد ملکی شدند شامل موارد ذیل می گردد: انفجار مواد منفجر ناشده در مرکز نظامی نیروهای بین المللی در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل که از اثر آن یک پسر کشته و ۵ تن دیگر مجروح شدند؛ مجروحیت یک پسر از اثر شلیک هوایی یک مرمی توسط نیروهای نظامی بین المللی پس از آنکه اطفال به سوی واسطه نقلیه^{۳۶۰} این نیروها در ولسوالی دامان ولایت کندهار سنگ پرتاب کردند؛ مجروحیت یک زن و پسر از اثر شلیک سلاح خفیه در ولسوالی کندز ولایت کندز پس از آنکه نیروهای نظامی بین المللی در جریان آموزش به سوی یک محل در نزدیکی افراد قربانی شلیک کردند.

یوناما یک بار دیگر روی پیشنهاد خود به نیروهای نظامی بین المللی مبنی بر افزایش تلاش ها جهت حصول اطمینان از اتخاذ هر نوع اقدامات پیشگیرانه ممکن به منظور محافظت افراد ملکی به ویژه در جریان اجرای عملیات های مشترک تلاشی با نیروهای امنیتی ملی افغان تاکید می ورزد.

قتل افراد ملکی بدست نیروهای امنیتی ملی افغان

در سال ۲۰۱۶، یوناما افزایشی را در میزان قتل افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان (بدون پولیس محلی افغان و گروه های مسلح طرفدار دولت) خارج از درگیری های زمینی و سایر عملیات های رسمی به ثبت رسانیده است^{۳۶۱} یوناما ۳۷ رویداد را ثبت نموده که منجر به تلفات ۴۳ فرد ملکی (۳۵ کشته و ۸

^{۳۵۹} پس از بررسی این رویداد، ماموریت حمایت قاطع ادعای مبنی بر تلفات افراد ملکی را نپذیرفت. جلسه میان یوناما و ماموریت حمایت قاطع، ۳ جنوری ۲۰۱۷، کابل

^{۳۶۰} پس از بررسی این رویداد، ماموریت حمایت قاطع ادعای مبنی بر تلفات افراد ملکی را نپذیرفت. جلسه میان یوناما و ماموریت حمایت قاطع، ۳ جنوری ۲۰۱۷، کابل

^{۳۶۱} . یوناما هر نوع رویدادی را که در آن افراد ملکی توسط اعضای طرفین درگیر چه حین درگیری یا تحت هر نوع شرایط دیگر کشته و مجروح می گردد، مثلاً زمانی که یک عضو دولت یا عضو عناصر مخالف دولت از موقف خود سوء استفاده می کند تا وی را قادر به انجام چنین عمل کند، ثبت می کند. یوناما مشاهده کرده است که ماده مشترک ۳ کنوانسیون ژنیو

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مجروح) شده است در حالیکه این رقم در سال ۲۰۱۵ به ۲۰ رویداد می‌رسید که باعث تلفات ۲۸ فرد ملکی (۲۱ کشته و ۷ مجروح) شده بود. اکثر چنین موارد تلفات افراد ملکی شامل رویدادهای می‌شوند که نیروهای امنیتی ملی افغان افراد ملکی را اعضای عناصر مخالف دولت گمان کرده و آنها را کشته یا مجروح ساختند ولی یوناما قتل‌های فراقضایی و قتل‌های ناشی از سوء استفاده از قدرت توسط نیروهای امنیتی ملی افغان را نیز به ثبت رسانیده است. اکثر این رویدادها در جریان شش ماه نخست سال ۲۰۱۶ به وقوع پیوست.^{۳۶۲}

در این خصوص، یوناما مسئولیت ۲۰ مورد تلفات افراد ملکی (۱۴ کشته و ۶ مجروح) را به اردوی ملی افغان، ۱۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۱ کشته و ۲ مجروح) را به پولیس ملی افغان، سه مورد تلفات افراد ملکی (سه کشته) را به نیروهای امنیتی ملی افغان که عامل اصلی آن شناسایی نشده، و نیز کشته شدن یک فرد ملکی را به پولیس ملی سرحدی افغانستان و کشته شدن دو فرد ملکی را به منسوبین ریاست امنیت ملی، کشته شدن یک فرد ملکی را مشترکاً به نیروهای اردوی ملی و پولیس ملی، کشته شدن دو فرد ملکی را مشترکاً به پولیس ملی افغان و پولیس محلی افغان و کشته شدن یک فرد ملکی را به اردوی ملی افغان و پولیس ملی افغان و گروه‌های مسلح طرفدار دولت نسبت داده است.

از مجموع ۳۷ مورد ثبت شده، ۱۷ رویداد آن شامل کشته شدن افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان زمانی صورت گرفته که این نیروها افراد ملکی را به گمان اینکه اعضای عناصر مخالف دولت هستند، مورد هدف قرار دادند. بطور مثال، نیروهای اردوی ملی به تاریخ ۲۱ آگست در ولسوالی چهار دره ولایت کندز یک طفل پسر را کشته و یک طفل دختر را که مشغول جمع آوری علف در منطقه‌ی که حضور طالبان در آنجا گسترده بود، مجروح ساخته؛ هرچند حین جمع آوری علف توسط اطفال هیچ نشانه‌ی از درگیری زمینی میان طرفین وجود نداشته است. نیروهای اردوی ملی افغان متعاقباً از خانواده قربانی عذر خواستند ولی هیچ نوع معلومات در مورد بررسی رسمی رویداد ارایه نکرده و ادعا کردند که آنها عناصر مخالف دولت را هدف قرار داده و از پا در آوردند. یک تن از اقارب قربانیان علیه این نیروها نزد ولسوالی چهار دره اقامه دعوا نموده بود.

چنین صراحت دارد: "[...] اعمال ذیل تحت هر نوع شرایط و در هر مکان جداً در رابطه به [افراد] که مستقیماً در درگیری دخیل نیستند منع بوده و منع می‌باشد: [...] خشونت علیه زندگی و افراد به ویژه هر نوع قتل [...]، تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اعلان قبلی فیصله توسط محکمه رسمی."

^{۳۶۲} طوری که در صفحه ۸۲ گزارش شش ماهه سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه آمده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

هفت رویداد شامل قتل های فراقضایی افراد ملکی توسط نیروهای امنیتی ملی افغان می شود که اکثر آن در واکنش به حملاتی بوده که قبلاً علیه این نیروها صورت گرفته بود. بطور مثال، نیروهای پولیس ملی افغان همراه با پولیس محلی افغان به تاریخ ۲۷ اکتوبر در ولسوالی قره باغ ولایت غزنی پس از آن که عناصر مخالف دولت یک پوسته امنیتی مشترک آنها را مورد حمله قرار دادند، وارد خانه های افراد ملکی شده و یک دانش آموز ۱۸ ساله را در یک خانه به قتل رسانده و یک تن را از خانه دیگر با خود بردند که جسد وی بعداً در بازار ولسوالی به دست آمد. نیروهای پولیس ملی افغان در ولایت غزنی ادعا کردند که این رویداد را بررسی کردند و دریافتند که تبادل آتش با عناصر مخالف دولت در جریان درگیری زمینی باعث کشته شدن این افراد ملکی شده است.

یوناما همچنان ۸ حادثه ی را ثبت نموده که نیروهای امنیتی ملی افغان از موقف شان سو استفاده نمودند که این امر منجر به کشته شدن افراد ملکی گردیده است. به گونه مثال، نیروهای اردوی ملی افغان به تاریخ ۴ می یک مرد ملکی را در نزدیکی مزرعه کوکنار با شلیک گلوله به قتل رسانده است. منابع گزارش دادند که حکومت محلی و نیروهای اردوی ملی افغان اکثراً زمانی با سلاح خفیه یا اسلحه غیر مستقیم (قوسی) بالای آن مزارع کوکنار شلیک می کنند که مالک این مزارع مالیات را نپرداخته باشد. اردوی ملی افغان ادعا کردند که تحقیقات گسترده را در مورد این رویداد روی دست گرفتند و یافته ها نشان می دهد که یکتن از منسوبین اردوی ملی افغان باعث قتل فرد ملکی شده است. به تاریخ ۳۰ دسامبر، اردوی ملی افغان بالای یک واسطه نقلیه در ولسوالی نهر سراج ولایت هلمند پس از آن شلیک نمود که راننده تلاش کرد برخلاف دستور نیروهای اردوی ملی به سمت جاده شهر لشکرگاه سفر کند؛ این شلیک باعث کشته شدن راننده مذکور شد.

یوناما چهار موردی را ثبت نموده که طی آن نیروهای امنیتی ملی افغان افراد ملکی را در شرایط نامعلوم به قتل رسانیدند؛ یوناما همچنان یک مورد قتل تصادفی یک فرد ملکی را پس از آن ثبت نمود که یک مرمی در جریان گزومه در ولسوالی ژیری ولایت کندهار به طور تصادفی توسط پولیس ملی افغان شلیک و باعث مرگ یک مرد ملکی شد. به اساس معلومات حاصله از مقامات ولایتی در رابطه به ۳۷ مورد تلفات افراد ملکی که توسط یوناما ثبت شده است، از مجموع این رویداد ها ۹ مورد منجر به دستگیری، توقیف و بررسی و/یا پیگرد عدلی شخص متهم شده که دوسیه شش تن آنان در مراحل مختلف پروسه عدلی و

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

قضائی در حال دوران می باشد.^{۳۶۳} دو مورد قتل عمد توسط نیرو های امنیتی ملی افغان منجر به محکومیت و مجازات متهم شده است. یکتن از منسویین پولیس ملی سرحدی در حال سپری کردن سه و نیم سال مدت حبس تنفیذی است که توسط محکمه ابتدائیه به جرم قتل یک راننده ملکی به تاریخ ۱۵ فبروری در ولسوالی زرنج ولایت نیمروز برایش در نظر گرفته شده است؛ پولیس مذکور راننده متذکره را اشتباهاً به زعم حمله کننده انتحاری مورد هدف قرار داده بود. محکمه ابتدائیه نظامی یک سرباز اردوی ملی افغان را به جرم شلیک و کشتن یک فرد ملکی که به تاریخ ۲۴ می مصروف ترمیم سرک در ولسوالی صبری ولایت خوست بود، محکوم نمود؛ سرباز مذکور فرد ملکی را با عناصر مخالف دولت اشتباه نموده و مورد هدف قرار داده بود. مرتکب مذکور در حال سپری نمودن مدت حبس خود می باشد.

از مجموع موارد باقیمانده، دو قضیه از طریق میانجیگری حل و فصل شد و در چهار مورد دیگر بررسی های عامه روی دست گرفته شده و هیچ نوع مدرک مبنی بر ارتکاب تخطی به دست نیامده است. طوری که مایه نگرانی است، هیچ نوع تحقیق و بررسی در مورد ۱۱ رویداد صورت نگرفته است. مقامات حداقل در رابطه به دو مورد گزارش دادند که هیچ نوع تحقیق و بررسی روی دست گرفته نشده زیرا خانواده های قربانیان عارض نشدند در حالی که نهاد های مذکور مکلف هستند تا تحقیق و بررسی نمایند.

یوناما تأکید میکند که قتل های فراقضائی توسط طرفین درگیر صراحتاً در ماده مشترک ۳ در هر زمان و مکان ممنوع قرار داده شده است. ماموریت ملل متحد همچنان اذعان می دارد که کشور ها به اساس حقوق بشردوستانه بین المللی مکلف هستند تا استفاده از سلاح کشنده توسط منسویین شان به ویژه افرادی که مسئولیت تنفیذ قانون را به عهده دارند و همچنان ابزاری که در جریان درگیری از آن استفاده می شوند، را مورد بررسی قرار دهند.^{۳۶۴} دولت مسئولیت دارد تا چنین بررسی و تحقیق را پس از آگاهی از

^{۳۶۳} یوناما تمام موارد تلفات افراد ملکی را که نیرو های امنیتی ملی افغان در آن دخیل باشند با وزارت دفاع (اردوی ملی افغان) و وزارت داخله (پولیس ملی افغان، ریاست امنیت ملی، پولیس ملی نظم عامه، و پولیس ملی سرحدی افغان) شریک می سازد. یوناما الی نشر این گزارش هیچ نوع معلومات در مورد تلاشها در سطح کشور برای مسئول پنداشتن مرتکبین دریافت نکرده و رویداد های تلفات افراد ملکی یا به ادعای عدم دخالت نیرو های امنیتی ملی افغان بدون هر نوع توضیحات نادیده گرفته می شوند و یا هم هیچ نوع معلومات در زمینه ارائه نمی گردد.

^{۳۶۴} به فقره های ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد در مورد جلوگیری و تحقیق مؤثر اعدام های فراقانونی، خودسر و صحرائی که به تاریخ ۲۴ می ۱۹۸۹ توسط قطعنامه اقتصادی و اجتماعی شماره ۱۹۸۹/۶۵ شورای امنیت ملل متحد تصویب شد، مراجعه شود. همچنان به قطعنامه های شورای امنیت و مجمع عمومی ملل متحد در مورد منازعات مسلحانه داخلی، که از تمام طرفین درگیر می خواهد تا حقوق بشردوستانه بین المللی را رعایت کنند، مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ادعا‌های معتبر روی دست گیرد. اینکه قربانی یا خانواده قربانی در هر سطح باید کتباً عارض گردند در مغایرت با حقوق بشردوستانه بین المللی و قانون افغانستان قرار دارد.^{۳۶۵}

یوناما از دولت میخواهد تا تحقیقات جامع و کاملاً شفاف را در رابطه به تمام رویدادها روی دست گرفته و اطمینان حاصل نماید که ناقضین حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر مورد پیگرد قرار می‌گیرند.

گروه‌های مسلح طرفدار دولت

"من با هشت عضو خانواده‌ام در خانه نشسته بودیم که درگیری شدید میان دو فرمانده طرفدار دولت و افراد شان به وقوع پیوست. هر دو طرف هاوان شلیک می‌کردند. یک مرمی هاوان به خانه ما اصابت کرد که باعث مجروحیت من و تمام اعضای خانواده‌ام به شمول شش طفل - چهار پسر و دو دختر - شد. گروه‌های مسلح طرفدار دولت به منظور به دست آوردن کنترل منطقه با هم درگیر شدند. چنین درگیری‌ها که منجر به تلفات افراد ملکی شده و باعث ایجاد ترس و ناامنی می‌گردد، در قریه ما یک امر معمول به حساب می‌آید. این درگیری شدید برای پنج ساعت دوام کرد و مانع دسترسی خانواده مجروح من به خدمات صحی شد. ما نمی‌توانستیم از خانه بیرون برویم زیرا ترس داشتیم که مبادا میان تبادل آتش این دو گروه گیر شویم."^{۳۶۶}

-- قربانی مرمی هاوان که به تاریخ ۲۴ سپتامبر ۲۰۱۶ خود و هشت عضو خانواده اش در جریان درگیری میان گروه‌های مسلح طرفدار دولت که رقابت سیاسی داشتند، در ولسوالی پشتون کوت ولایت فاریاب مجروح شدند.

^{۳۶۵} فقره (۱) ماده ۵۷ قانون اجراءات جزایی افغانستان "وظایف اتباع و مسئولین حین اطلاع از وقوع جرم" صراحت دارد که: "اتباع کشور با رعایت سایر احکام این قانون در صورت آگاه شدن از وقوع جرم یا مشاهده آن مکلف اند موضوع را طور کتبی یا شفاهی و یا با استفاده از وسایل الکترونیکی به پولیس یا سایر مامورین ضبط قضائی و یا سارنوالی اطلاع دهند." ماده ۵۸ قانون اجراءات جزایی تحت عنوان "مکلفیت مراجع اطلاع گیرنده وقوع جرم" صراحت دارد که: "مراجع کشف و تحقیق مکلف اند معلومات مربوط به ارتکاب جرم را پذیرفته، به اسرع وقت در مورد اقدام یا به مرجع مربوط جهت اجراءات ارسال و از اخذ اطلاع به قید تاریخ و ساعت به اطلاع دهنده رسیدارایه و شهرت و وظیفه خود را معرفی نمایند." ماده ۶۳ قانون اجراءات جزایی تحت عنوان "منع تحریک قضیه جرمی" صرف شکایت تحریری قربانی را در صورتی معتبر می‌شمارد که مرتکب جرایم مشخص یکی از اقارب قربانی باشد. جریده رسمی شماره OG/117 جمهوری اسلامی افغانستان مورخ ۱۷ اکتوبر ۲۰۱۳، ترجمه غیر رسمی یوناما.

^{۳۶۶} مصاحبه با قربانی، شهر میمنه، ولایت فاریاب، ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۶

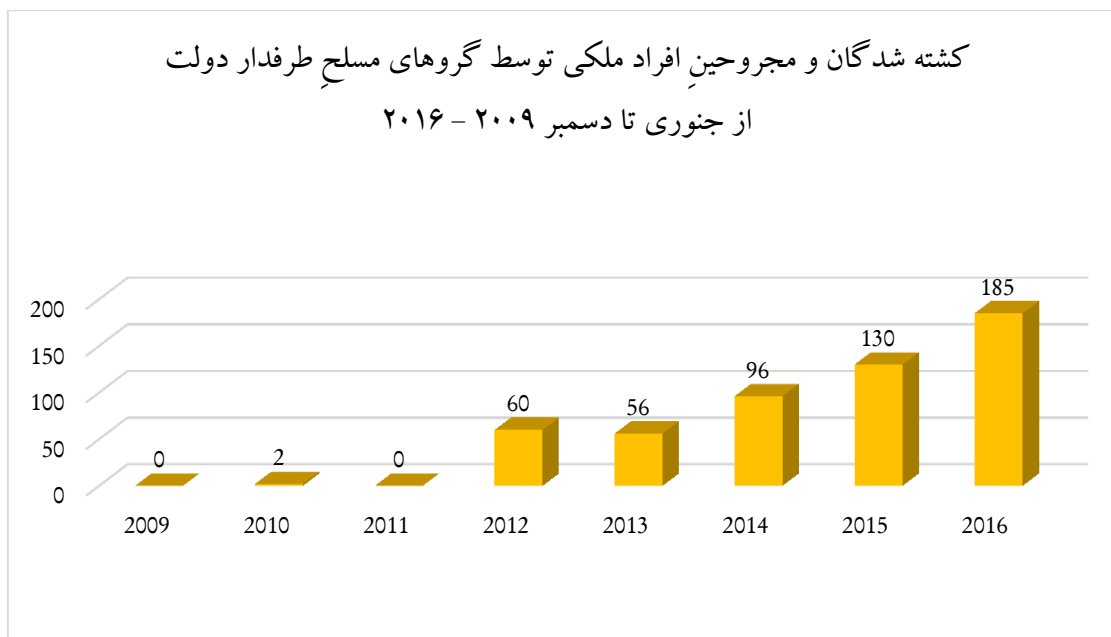
گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، یوناما ۱۸۵ مورد تلفات افراد ملکی (۵۲ کشته و ۱۳۳ مجروح) توسط گروه مسلح طرفدار دولت^{۳۶۷} را ثبت نموده که این رقم ۴۲ درصد افزایش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^{۳۶۸} این بلندترین رقم تلفات افراد ملکی توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت از زمانی می‌باشد که یوناما ثبت منظم و سیستماتیک تلفات افراد ملکی را در سال ۲۰۰۹ آغاز کرده بود. بیشترین میزان تلفات افراد ملکی یعنی ۷۳ درصد توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت در منطقه شمال کشور به وقوع پیوسته که شامل ۱۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۳۱ کشته و ۱۰۴ مجروح) می‌گردد. با ابراز نگرانی، فعالیت‌های گروه‌های مسلح طرفدار دولت مشخصاً باشندگان ولایت فاریاب را متأثر کرده چنانچه ۱۰۲ مورد تلفات افراد ملکی (۲۴ کشته و ۷۸ مجروح) در این ولایت به ثبت رسیده که ۵۵ درصد کل تلفات افراد ملکی را که در سال ۲۰۱۶ به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شده است، تشکیل می‌دهد.^{۳۶۹}

^{۳۶۷} اصطلاح "گروه مسلح طرفدار دولت" به افراد مسلح و منظم غیر دولتی اطلاق می‌شود که در درگیری‌های دخیل بوده و از نیروهای دولتی، آشوبگران، و گروه‌های جنایتکار متمایز می‌باشند. گروه‌های مسلح طرفدار دولت شامل پولیس محلی افغان که تحت سوق و اداره وزارت امور داخله هستند، نمی‌گردد. این گروه‌ها هیچ اساس حقوقی تحت قوانین نافذ افغانستان ندارند. گروه‌های مسلح توانائی تدارک اسلحه را به منظور دستیابی به اهداف سیاسی، ایدئولوژیکی یا اقتصادی داشته و شامل ساختار تشکیلات رسمی دولت، متحدین دولت یا نهاد‌های شامل دولت نبوده و تحت سوق و اداره کشورهای که در آنجا فعالیت دارند نمی‌باشند. گروه‌های مسلح در بسا موارد به گونه مستقیم یا غیرمستقیم مورد حمایت دولت یا سایر دول قرار می‌گیرند. این تعریف شامل گروه‌های ذیل شده ولی محدود به آنها نمی‌باشد: حرکت‌های خیزش مردمی، ملیشه‌های محلی (وابسته به قوم، قبیله یا سایر موارد)، و نیروهای دفاع مدنی و گروه‌های نیمه مسلح (هنگامی که چنین نیروها واضحاً تحت سوق و اداره دولت نباشند).

^{۳۶۸} در سال ۲۰۱۵ یوناما ۱۳۰ مورد تلفات افراد ملکی (۴۸ کشته و ۸۲ مجروح) از اثر فعالیت‌های گروه‌های مسلح طرفدار دولت را ثبت نموده بود.

^{۳۶۹} در سال ۲۰۱۶ یوناما ۶۷ رویداد را در حوزه شمال کشور ثبت نمود که مسئولیت آن به گروه‌های مسلح طرفدار دولت نسبت داده شد؛ از مجموع این رویداد‌های ثبت شده، ۴۰ رویداد در ولایت فاریاب، ۵ رویداد در ولایت جوزجان، ۴ رویداد در ولایت سمنگان، ۴ رویداد در ولایت بلخ و ۲ رویداد در ولایت سرپل به وقوع پیوسته است. برای معلومات در مورد گروه‌های مسلح طرفدار دولت در ولایت فاریاب، به صفحات ۸۷ و ۸۸ گزارش شش ماهه یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در سال ۲۰۱۶ مراجعه شود.

اکثر تلفات افراد ملکی توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت در جریان درگیری‌های زمینی میان گروه‌های مسلح طرفدار دولت یا میان عناصر مخالف دولت و گروه‌های مسلح طرفدار دولت حین اجرای عملیات علیه عناصر مخالف دولت به وقوع پیوسته است. در سال ۲۰۱۶ یوناما ۴۱ رویداد درگیری‌های زمینی را که گروه‌های مسلح طرفدار دولت در آن دخیل بودند، ثبت نموده است؛ که این منجر به ۱۰۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۸ کشته و ۸۵ مجروح) شده و این رقم ۲۷ درصد افزایش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^{۳۰} از مجموع این ۴۱ مورد درگیری‌های زمینی، ۲۴ رویداد درگیری زمینی میان گروه‌های مسلح طرفدار دولت برخاسته از رقابت‌های سیاسی بوده که منجر به ۷۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۴ کشته و ۵۹ مجروح) شده است. اکثر این رویدادها (۲۳ رویداد) در ولایت فاریاب به وقوع پیوسته است. یوناما گزارش‌های متواتر را دریافت نموده که گروه‌های مسلح طرفدار دولت اکثراً با رقبای سیاسی‌شان معمولاً درگیر می‌شوند تا نفوذ سیاسی‌شان را افزایش بخشند. چنین گروه‌های مسلح به دلیل ارتباطی که با دلالان قدرت و زورمندان محلی دارند، برای آسیمی که در جریان درگیری به افراد ملکی می‌رسانند مورد پیگرد قرار نمی‌گیرند. مقامات امنیتی محلی مکرراً به یوناما گزارش دادند که آنها توانایی کنترل و مورد پیگرد قرار دادن چنین گروه‌ها را ندارند.

^{۳۰} در سال ۲۰۱۵، یوناما در حدود ۸۱ مورد تلفات افراد ملکی (۱۹ کشته و ۶۲ مجروح) ناشی از درگیری‌های زمینی توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت را ثبت نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

در سال ۲۰۱۶، گروه‌های مسلح طرفدار دولت به اجرای عملیات‌ها علیه عناصر مخالف دولت ادامه دادند که این عملیات‌ها بعضاً در هماهنگی و بعضاً بدون هماهنگی با دولت افغانستان و نیروهای امنیتی صورت گرفته و منجر به ۲۷ مورد تلفات افراد ملکی (دو کشته و ۲۵ مجروح) شده است. بطور مثال، به تاریخ ۹ سپتامبر گروه‌های مسلح طرفدار دولت یک مرمی‌هاوان را در ولسوالی گیزاب ولایت دایکندی جهت هدف قرار دادن عناصر مخالف دولت شلیک نمودند ولی هاوان مذکور به یک منزل رهاپشی اصابت و باعث مجروحیت شدید سه طفل و یک خانم شد. افزایش استفاده از گروه‌های مسلح آموزش ندیده و غیر مسلکی در چنین عملیات‌ها که دلیل آن بعضاً کمبود تعداد نیروهای امنیتی افغان می‌باشد، نگرانی‌های جدید را در مورد محافظت افراد ملکی در جریان عملیات‌ها و پس از عملیات‌ها به وجود آورده است. گروه‌های مسلح طرفدار دولت فاقد آموزش نظامی هستند که برای نیروهای امنیتی ملی افغان داده می‌شود و همچنان نظم و مسئولیت‌پذیری که این نیرو در چوکات نظام رسمی دارند، را دارا نمی‌باشند.

یوناما ۲۵ مورد قتل‌های هدفمند و عمدی توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت را در سال ۲۰۱۶ ثبت نموده که این رویدادها منجر به ۳۸ مورد تلفات افراد ملکی (۲۹ کشته و ۹ مجروح) شده است؛ که این رقم ۵۲ درصد افزایش در مقایسه با سال ۲۰۱۵ را نشان می‌دهد.^{۳۷۱} اکثر قتل‌های هدفمند و عمدی توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت در حوزه شمال (۱۸ مورد تلفات افراد ملکی - ۱۴ کشته و ۴ مجروح) و شمال شرق (۱۵ مورد تلفات افراد ملکی - ۱۱ کشته و ۴ مجروح) به وقوع پیوسته است. بطور مثال، به تاریخ ۲۳ دسامبر، یک فرمانده گروه مسلح طرفدار دولت با سه فرد تحت امرش در واکنش به عناصر مخالف دولت یک پسر ۱۲ ساله را در ولسوالی قیصار ولایت فاریاب اختطاف، با چاقو مجروح و بعداً در پوسته امنیتی‌شان به ضرب گلوله به قتل رساندند. یوناما به گزارش‌های دست‌یافته که مقامات محلی سه تن از عاملین رویداد را به تاریخ ۲۳ دسامبر و پس از تقاضای مردم محل مبنی بر به دادگاه کشاندن مرتکبین این عمل دستگیر کردند. دوسیه مذکور به دلیل نفوذ فرمانده گروه مسلح طرفدار حکومت به سارنوالی محول نشده است.^{۳۷۲}

قتل‌های عمدی و هدفمند توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت معمولاً با معافیت از مجازات همراه بوده که این امر باعث افزایش درد و رنج قربانیان و خانواده‌های‌شان می‌گردد. در جریان سال ۲۰۱۶، یوناما

^{۳۷۱} از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۵ یوناما ۲۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۲ کشته و ۳ مجروح) توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت را تحت عنوان قتل‌های هدفمند ثبت نموده بود.

^{۳۷۲} یوناما گزارش‌های‌ را دریافت کرد که سه تن از عاملین رویداد به تاریخ ۱۰ جنوری ۲۰۱۷ از توقیف پولیس ولسوالی رها شدند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

شاهد ناتوانی متداوم مقامات در امر محافظت محلات ملکی از نقض حقوق بشری و آسیب توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت بوده است. بطور مثال، یک گروه مسلح طرفدار دولت به تاریخ ۲۸ اکتوبر هفت فرد ملکی (۵ مرد و ۲ پسر) را در ولسوالی برکه ولایت بغلان در واکنش علیه اعضای خانواده یک گروه ضد دولت به قتل رساندند. اقارب قربانیان نزد مقامات ولسوالی شکایت کردند و تا اکنون هیچ فردی به اتهام قضیه دستگیر نشده است.

یوناما همچنان ۳۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲ کشته و ۳۱ مجروح) برخاسته از ۱۷ رویداد تهدید، ارباب و آزار و اذیت توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت را ثبت نموده است. بطور مثال، یک فرمانده گروه مسلح طرفدار دولت به تاریخ ۱۲ سپتمبر شش فرد ملکی را به گونه غیرقانونی در ولسوالی بل چراغ ولایت فاریاب دستگیر و آنان را در زندان شخصی خود محبوس ساخته و سه تن آنان را تا حدی شکنجه و کوب نمود که باعث مرگ یکتن و مجروحیت شدید دو تن دیگر شدند؛ که در نتیجه دو فرد مذکور به تداوی نیاز پیدا کردند. یافته‌های یوناما نشان میدهد که مقامات محلی هیچ فردی را در پیوند به این رویداد دستگیر نکرده است.

در سال ۲۰۱۶، یوناما هشت مورد اختطاف توسط گروه‌های مسلح طرفدار را که شامل ۳۶ فرد ملکی می‌شود، ثبت نموده که اکثر این موارد (اختطاف ۱۸ فرد ملکی) در ولایت فاریاب اتفاق افتاده است. گروه‌های مسلح طرفدار دولت دو فرد ملکی را در ولایت کندز و یک فرد ملکی را در ولایت تخار نیز اختطاف نمودند. به تاریخ ۲۴ می، یک فرمانده گروه مسلح طرفدار دولت در همکاری با یک حزب سیاسی هشت فرد ملکی را در ولسوالی پشتون کو □ ولایت فاریاب به قصد انتقام از فرمانده گروه مسلح رقیب ربودند. فرمانده گروه مسلح طرفدار دولت افراد ربوده شده را پس از میانجیگری بزرگان محل بدون هیچ آسیب رها کردند.

یوناما کماکان گزارشاتی را دریافت نموده که مقامات دولتی مایل به کنترل فعالیت‌های غیرقانونی گروه‌های مسلح طرفدار دولت نبوده یا توانایی آن را ندارند زیرا آنها در امر مبارزه با عناصر مخالف دولت وابسته به این گروه‌ها بوده و از سوی دیگر بعضی از این گروه‌ها تحت حمایت شخصیت‌های قدرتمند سیاسی قرار دارند. استفاده از گروه‌های نامنظم مسلح دولتی و آنهم خارج از ساختار رسمی باعث افزایش این خطر می‌شود که چنین گروه‌ها از وضعیت شکننده‌ی امنیتی سوء استفاده نموده و محافظت افراد ملکی با چالش بیشتر مواجه گردد؛ در ضمن در همچو موارد احتمال نقض حقوق بشر بیشتر می‌شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما یکبار دیگر از دولت می‌خواهد تا گروه‌های مسلح طرفدار دولت را منحل ساخته و پشتیبانی سیاسی از چنین گروه‌ها را متوقف سازد.

یوناما مشخصاً از ناتوانی دولت در خصوص تحقیق ادعاهای نقض حقوق بشر توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت و پیگرد افراد متهم ابراز نگرانی می‌کند. با توجه به ثبت روند صعودی موارد نقض حقوق بشر توسط گروه‌های مسلح طرفدار دولت در سال ۲۰۱۶، یوناما یکبار دیگر اکیداً از دولت می‌خواهد تا چنین موارد نقض را مورد تحقیق قرار داده و اطمینان حاصل نماید که نتایج تحقیق توسط مقامات دولتی در اختیار عامه قرار گرفته و پیشنهاد شان مبنی بر پاسخگو قرار دادن ناقضین به گونه کامل تطبیق گردد.

پولیس محلی افغان

"ساعت ۱۱ قبل از ظهر روز جمعه بود و بچه‌های زیاد به شمول پسر ۱۹ ساله من در میدان قریه مصروف بازی کرکت بودند. یک پولیس محلی افغان از پوسته نزدیک چند بار با سلاح کلاشینکوف خود به سوی بچه‌ها شلیک کرد. تمام بچه‌ها فرار کردند ولی پسر من در میدان باقی ماند تا لباس‌های خود را پیدا کند. یک مرمی به سینه‌ی وی اصابت کرد و بلافاصله جان سپرد. من با منسویین پولیس محلی افغان صحبت کردم و آنها برایم گفتند این حمله به اساس اطلاعات نادرست صورت گرفته است. من از پولیس محلی افغان خواستم هدف خود را قبل از اجرای عملیات مشخص سازند تا از آسیب به افراد ملکی جلوگیری شود."^{۳۷۳}

-- پدر قربانی شلیک گلوله توسط پولیس محلی افغان که باعث به قتل رسیدن یک فرد ملکی در ولسوالی علیشنگ ولایت لغمان به تاریخ ۲۲ جنوری گردید.

یوناما در سال ۲۰۱۶ به ثبت گزارش‌های نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حقوق بشر بین‌المللی توسط نیروهای پولیس محلی افغان ادامه داده است.^{۳۷۴} از ۱ جنوری الی ۳۱ دسامبر، یوناما ۶۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۵ کشته و ۴۰ مجروح) را به پولیس محلی افغان نسبت دادند که این رقم ۵۲ درصد کاهش را در مقایسه با سال ۲۰۱۵ نشان می‌دهد.^{۳۷۵} علی‌الرغم این کاهش، یوناما مشاهده نموده که از ۵۲ مورد

^{۳۷۳} مصاحبه تلفونی یوناما با اقارب قربانی، شهر جلال آباد، ۲۵ جنوری ۲۰۱۶.

^{۳۷۴} به اساس معلومات که طی جلسه مورخ ۴ دسامبر ۲۰۱۶ با ریاست پولیس محلی افغان در شهر کابل به دست آمد، تعداد مجموعی منسویین پولیس محلی افغان الی دسامبر ۲۰۱۶ به ۲۸۳۶۷ تن می‌رسید که ۱۹۰ ولسوالی در ۳۰ ولایت را تحت پوشش قرار می‌دهد.

^{۳۷۵} در سال ۲۰۱۵، یوناما مسئولیت ۱۳۶ مورد تلفات افراد ملکی (۳۸ کشته و ۹۸ مجروح) را به پولیس محلی افغان نسبت داد و ۳۲ مورد تلفات افراد ملکی (۱۷ کشته و ۱۵ مجروح) ناشی از قتل‌های هدفمند توسط پولیس محلی افغان را ثبت

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ثبت شده، پولیس محلی افغان افراد ملکی را در ۲۳ مورد بنابر ملحوظات شخصی یا اینکه آنان را عناصر مخالف دولت یا وابسته به این عناصر دانسته، مورد هدف داده و باعث تلفات افراد ملکی شدند. اکثر تلفات افراد ملکی توسط پولیس محلی افغان در سال ۲۰۱۶ برخاسته از درگیری های زمینی و قتل های هدفمند می باشند. اکثر تلفات افراد ملکی که به پولیس محلی افغان نسبت داده شده در حوزه شرقی کشور به وقوع پیوسته است؛ چنانچه ۲۶ مورد تلفات افراد ملکی (۴ کشته و ۲۲ مجروح) در این حوزه به ثبت رسیده است.

نیروهای پولیس محلی افغان مرتکب ۱۵ مورد قتل هدفمند و عمدی شدند که باعث تلفات ۲۰ فرد ملکی (۱۵ کشته و ۵ مجروح) شده است؛ در اکثر موارد، افراد ملکی به گمان عناصر مخالف دولت یا ارتباط با این عناصر مورد هدف قرار گرفتند. بطور مثال، یک افسر پولیس محلی افغان به تاریخ ۱۴ فبروری یک مرد ملکی را در ولسوالی خاک سفید ولایت فراه به ظن عضویت در گروه عناصر مخالف دولت دستگیر و به ضرب گلوله به قتل رساند. به تاریخ ۱۳ سپتمبر، یکتن از منسوبین پولیس محلی افغان یک پسر ۱۷ ساله را به ظن طالب بودن در ولسوالی قوش تپیه ولایت جوزجان مورد هدف قرار داده و به ضرب گلوله از پا در آورد.

تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی که به پولیس محلی افغان نسبت داده شده، به پیمانہ سال ۲۰۱۵ باقی مانده است. یوناما ۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (هشت کشته و ۲۷ مجروح) را در ۱۶ رویداد درگیری های زمینی ثبت نموده است^{۳۷۶} به گونه مثال، به تاریخ ۲۶ اپریل، پولیس محلی افغان یک راکت را به منظور هدف قرار دادن عناصر مخالف دولت در ولسوالی چمتال ولایت بلخ شلیک نمود که به یک جاده عمومی اصابت و باعث مجروحیت یک مرد ملکی شد. به تاریخ ۱۰ جولای، پولیس محلی افغان در

نمود. یوناما ۳۷ مورد تلفات افراد ملکی دیگر (۱۹ کشته و ۱۸ مجروح) را نیز به عملیات های نسبت داده که پولیس محلی افغان همراه با سایر نیرو های امنیتی افغان یا گروه های مسلح طرفدار دولت انجام دادند و اکثر این موارد برخاسته از درگیری های زمینی بوده ولی یوناما دو مورد قتل هدفمند را که منجر به مرگ سه فرد ملکی شده و یک مورد تلاشی که منجر به مرگ سه فرد ملکی شده را نیز ثبت نموده است.

^{۳۷۶} در سال ۲۰۱۵، یوناما مسئولیت ۳۸ مورد تلفات افراد ملکی (۱۲ کشته و ۲۶ مجروح) ناشی از درگیری های زمینی را به پولیس محلی افغان نسبت داده است. این آمار شامل تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری های زمینی میان پولیس محلی افغان و عناصر مخالف دولت و/یا عملیات مشترک با سایر نیرو های امنیتی ملی افغان که عامل اصلی چنین تلفات مشخص نمی باشد، نمی گردد. یوناما ۱۳۵ مورد تلفات افراد ملکی (۲۳ کشته و ۱۱۲ مجروح) برخاسته از درگیری های زمینی که نیرو های پولیس محلی افغان در آن سهم بودند را نیز ثبت کرده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

پاسخ به حمله عناصر مخالف دولت بالای پسته شان در شهر مهترلام ولایت لغمان شلیک کردند که باعث کشته شدن یک مرد ملکی و مجروحیت یک تن دیگر شد.

یوناما ۱۰ مورد تهدید، ارباب و آزار و اذیت توسط پولیس محلی افغان را به شمول لت و کوب شدید، اخاذی، سرقت، تهدید و دو مورد تجاوز جنسی به شمول یک مورد تجاوز جنسی بالای یک طفل را ثبت نموده است^{۳۷۷} بطور مثال، به تاریخ ۲۴ سپتامبر هشت تن از پرسونل پولیس محلی افغان سوار بر چهار موتر سایکل یک موتر ملکی را در ولسوالی شاه جوی ولایت زابل متوقف و آن را به زور غصب کردند. به تاریخ ۴ دسامبر، یک فرمانده پولیس محلی افغان یک مرد ملکی را در ولسوالی تگاب ولایت لغمان به اتهام داشتن قرابت با یک عضو عناصر مخالف دولت شدیداً مورد لت و کوب قرار داد.

یوناما تأکید می کند که عمداً هدف قرار دادن افراد ملکی به شمول قتل آنها نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی بوده و ممکن جرایم جنگی محسوب شود.^{۳۷۸}

در سال ۲۰۱۶، یوناما ادعاها علیه پرسونل پولیس محلی افغان را ربع وار با ریاست پولیس محلی افغان شریک ساخته و تدابیر اتخاذ شده مبنی بر پاسخگو قرار دادن مرتکبین را در سطوح ملی و ولایتی نظارت نموده است. یوناما شاهد افزایش تدابیر ریاست پولیس محلی افغان در راستای پیگرد عدلی بوده و این تدابیر ممکن در کاهش تلفات افراد ملکی توسط پولیس محلی افغان نقش داشته باشد.^{۳۷۹} در سال ۲۰۱۶، ریاست پولیس محلی افغان ۱۰۸ تن از منسوبین پولیس محلی افغان را به اتهام سوء استفاده از صلاحیت وظیفوی دستگیر و آنها را غرض پیگرد عدلی به سارنوالی معرفی نموده است^{۳۸۰} بطور مثال، ریاست سارنوالی پولیس ملی افغان به تاریخ ۴ جون یک افسر پولیس محلی را به اتهام کشتن یک مرد در ولسوالی پل علم ولایت لوگر پس از سرقت ۱۵۰۰۰۰ افغانی به تاریخ ۲۵ می توقیف نمود.

^{۳۷۷} برای معلومات بیشتر در مورد تجاوز جنسی بالای اطفال، به فصل اطفال و منازعات مسلحانه مراجعه شود.

^{۳۷۸} جرایم جنگی شامل موارد ذیل می گردد: ارتکاب اعمالی که علیه افرادی که در منازعات سهم ندارند به شمول تجاوز به زندگی یا یک شخص، صورت گرفته و فقره (۱) ماده ۳ مشترک آن را منع قرار داده باشد؛ اعمالی که فقره (۲) ماده ۴ پروتوکول الحاقی II منع قرار داده است؛ و حملات عمدی علیه افراد ملکی یا اهداف ملکی. به اساسنامه محکمه جزایی بین المللی، جزء (ج) فقره (۲) ماده ۸، نکته (i) جزء (ه) فقره (۲) ماده ۸؛ مطالعه حقوق بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ، قواعد ۱، ۶ و ۱۵۶ مراجعه شود.

^{۳۷۹} یوناما مشاهده کرده که تعداد پولیس محلی در افغانستان از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۶ تغییر قابل ملاحظه نکرده است.

^{۳۸۰} جلسه مورخ ۴ دسامبر ۲۰۱۶ یوناما با ریاست پولیس محلی افغان.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یوناما مشاهده نموده که ریاست پولیس محلی افغان در جون ۲۰۱۶ طی یک امر به تمام فرماندهان ساحوی هدایت داده تا برنامه آموزشی را برای تمام منسوبین پولیس محلی افغان در مورد وظایف و مسئولیت های شان، قواعد درگیری و حقوق بشر و نیز حقوق بشردوستانه بین المللی روی دست گیرند.^{۳۸۱} در ضمن فرایند تطبیق طوریت که الی ۴ دسامبر، واحد حقوقی پولیس محلی افغان چنین برنامه آموزشی را برای پرسونل پولیس محلی افغان در هشت ولایت تکمیل نماید.^{۳۸۲}

هرچند یوناما از اقدامات دولت به ویژه ریاست پولیس محلی افغان قدردانی می کند، عدم پاسخگویی نیروهای پولیس محلی در برابر نقض حقوق بشری به عنوان نگرانی روز افزون همچنان باقی مانده است. یوناما مسئولین را تشویق می کند تا با عزم راسخ از اجرای تحقیقات مستقل و عینی در خصوص تمام ادعا های نقض حقوق بشر بین المللی و حقوق بشردوستانه بین المللی توسط پرسونل پولیس محلی اطمینان حاصل نموده و به تلاش ها جهت ترویج پاسخگویی ادامه دهند.

پالیسی ها و میکانیزم های دولت برای کاهش تلفات افراد ملکی

یوناما اقدامات دولت افغانستان در راستای کاهش تلفات افراد ملکی را تقدیر کرده و نیروهای امنیتی ملی افغان را تشویق می کند تا تدابیر بیشتر جهت کاهش تلفات افراد ملکی در جریان عملیات ها را روی دست گیرند. طوری که در این گزارش به ثبت رسیده، افزایش دوامدار در تلفات افراد ملکی ناشی از اجرای عملیات ها توسط نیروهای امنیتی ملی افغان دولت را بیشتر مکلف می سازد تا عزم خود در امر طرح و تطبیق پالیسی ها جهت افزایش میزان محافظت افراد ملکی، جزم نموده و اقدامات جدی اتخاذ نماید تا از تطبیق آنی این اقدامات اطمینان حاصل گردد. تعهد دولت در راستای کاهش آسیب باید متناسب با اقدامات بیشتر در عملیات ها و تاکتیک های دولت به شمول بررسی دقیق تعداد افراد ملکی کشته و مجروح، محل چنین تلفات و دلایل آن باشد.

طرح پالیسی ملی در مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی

یوناما طی گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۵ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه پیشنهاد نمود که دولت یک پالیسی ملی در مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی را نهایی سازد،

^{۳۸۱} جلسه مورخ ۴ دسامبر ۲۰۱۶ یوناما با ریاست پولیس محلی افغان.

^{۳۸۲} به تاریخ ۴ دسامبر ریاست پولیس محلی افغان به یوناما اطلاع داد که برنامه آموزشی در تمامی ولایات حوزه های شرقی و جنوب شرقی افغانستان تکمیل شده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یک پلان عملیاتی شامل اهداف عینی را جهت جلوگیری از تلفات افراد ملکی در جریان عملیات ها تهیه نماید، و از ایجاد یک نهاد مشخص در چوکات دولت به منظور تحقیق هر نوع آسیب برخاسته از درگیری به افراد ملکی اطمینان حاصل نماید.

به اساس این پیشنهاد، دولت افغانستان از نهایی شدن پالیسی ملی در مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی و تصویب آن در سطح معینان قبل از نشست مورخ ۸-۹ جولای ناتو در وارسا گزارش داده است^{۳۸۳}

یوناما از تعهد دوامدار دولت در راستای تقویت پالیسی محافظت افراد ملکی در جریان درگیریها قدردانی می کند. ماموریت ملل متحد یک بار دیگر از دولت می خواهد تا به تطبیق این پالیسی و تکمیل پلان عملیاتی اولویت قایل شده و نیز از جامعه جهانی می خواهد تا مساعدت های کافی را جهت اجرای این پروژه فراهم سازند. یوناما بار دیگر به دولت افغانستان خاطر نشان می سازد که این پالیسی صرف گام نخست بوده و برای تطبیق آن باید پلان عملیاتی با اهداف قابل سنجش به شمول نظارت از تطبیق آن تهیه شود. یوناما آماده است تا در بخش ارایه نظریات تخنیکی در زمینه همکاری نماید.

رهنمود تاکتیکی قوای هوایی افغان

در سال ۲۰۱۶، قوای هوایی افغانستان رهنمود تاکتیکی در مورد "اجرای حملات هوایی" را که توسط فرمانده قوای هوایی افغانستان تأیید و جهت تطبیق به تمام فرماندهان ساحوی فرستاده شده بود، طرح کرد.^{۳۸۴} این رهنمود تاکتیکی شامل طرح پلان حملات هوایی، حصول اطمینان از دقت روی هدف و میکانیزم های اخذ تأییدیه برای اجرای حملات هوایی می باشد. رهنمود مذکور دربرگیرنده هدیایات تاکتیکی در مورد تدابیر جهت جلوگیری از هدف قرار گرفتن افراد ملکی و اهداف ملکی نیز می باشد.

در سال ۲۰۱۶، قوای هوایی افغانستان به مشاورین حقوقی خود هدایت داد تا برنامه آموزشی را برای کارمندان قوای هوایی در مورد قواعد درگیری و مکلفیت های حقوقی به اساس قانون اساسی، حقوق بشر بین المللی و حقوق بشردوستانه بین المللی مشخصاً در رابطه به جلوگیری از هدف قرار گرفتن افراد و اهداف ملکی حین اجرای حملات هوایی روی دست گیرند.^{۳۸۵}

^{۳۸۳} جلسه یوناما با گروه کاری تحت رهبری دولت، شهر کابل، ۱۳ نوامبر ۲۰۱۶

^{۳۸۴} جلسه یوناما با فرمانده قوای هوایی افغانستان در کابل به تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۶

^{۳۸۵} جلسه یوناما با فرمانده قوای هوایی افغانستان در کابل به تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۶. هدایت مبنی بر اجرای برنامه آموزشی به تاریخ ۳ اگست ۲۰۱۶ ارسال شد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی در افغانستان

طوری که در گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مشاهده شده بود، ناتو، ماموریت حمایت قاطع و دولت افغانستان بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی (CAMB)^{۳۸۶} را از ناتو به دولت افغانستان منتقل نمودند و نشست افتتاحیه آن به تاریخ ۲۶ فبروری ۲۰۱۶ برگزار شد. جلسات بورد مذکور در هر سه ماه یک بار برگزار می شود^{۳۸۷}؛ یوناما دولت افغانستان را ترغیب می کند تا اطمینان حاصل نماید که از بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی (CAMB) به رهبری دولت به عنوان یک میکانیزم متمرکز و فعال استفاده صورت می گیرد تا اقدامات مبنی بر جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی که نیازمند بهبود است، شناسایی شود؛ ماموریت ملل متحد همچنان حمایت جامعه جهانی در عرصه تقویت این میکانیزم را تقدیر می کند.

یوناما در گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه یک بار دیگر از دولت خواست تا تکمیل پلان عملیاتی برای تطبیق پالیسی ملی در مورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی را در اولویت قرار دهد.^{۳۸۸} یوناما از ایجاد گروه کاری توسط بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی (CAMB) به منظور طرح پلان کاری برای تطبیق پالیسی ملی در مورد کاهش تلفات افراد ملکی و اتخاذ اقدامات پیشگیرانه توسط نیروهای دولتی در راستای کاهش تلفات افراد ملکی تقدیر می کند.

یوناما ملاحظه نمود که نخستین نشست گروه کاری بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی (CAMB) به تاریخ ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۶ و جلسه بعدی آن به تاریخ ۱۳ نوامبر ۲۰۱۶ برگزار شد.^{۳۸۹} جلسات گروه کاری بورد جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی (CAMB) ماه یک بار به رهبری رئیس بخش پلان استراتژیک شورای امنیت ملی و عضویت نمایندگان وزارت دفاع، وزارت داخله، ریاست امنیت ملی، ریاست مستقل ارگان های محل و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان دایر می گردد. یوناما نیز عضو گروه کاری بوده و نظریات تخنیکی را در رابطه به قانون و اجراءات بین المللی ارائه می کند.

^{۳۸۶} به صفحات ۱۱، ۱۲ و ۷۹ گزارش سالانه ۲۰۱۵ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۳۸۷} یوناما در هر دو جلسه به عنوان ناظر اشتراک نمود.

^{۳۸۸} به صفحه ۹۱ گزارش شش ماه نخست سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

^{۳۸۹} یوناما در هر دو جلسه به عنوان عضو اشتراک نمود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ایجاد گروه کاری عالی رتبه در رابطه به محافظت افراد ملکی

به تاریخ ۳۰ جون، رئیس اجرائیه جمهوری اسلامی افغانستان نخستین نشست گروه کاری مقامات بلند پایه در رابطه به محافظت افراد ملکی را دایر نمود؛ هدف این نشست زمینه سازی گفتگوهای پالیسی محور در رابطه به نگرانی ها در خصوص محافظت افراد ملکی و حمایت از تطبیق اجراءات خوب جهت کاهش تلفات افراد ملکی می باشد. گروه کاری مذکور تحت رهبری رئیس اجرائیه فعالیت نموده و هدف آن تقویت سایر برنامه های تحت رهبری دولت جهت کاهش تلفات افراد ملکی از طریق اقدامات بیشتر دولت^{۳۹۰} خارج از نهاد های امنیتی که در این بخش توضیح شده، می باشد. یوناما حمایت و مساعدت های تخنیکی را برای گروه کاری فوق در سطح مقامات بلند پایه فراهم می سازد. یوناما دولت افغانستان را ترغیب می کند تا با بهره گیری از این گروه کاری نظارت بیشتر بالای نیروهای امنیتی ملی افغان در راستای محافظت افراد ملکی داشته و از محافظت بیشتر افراد ملکی و رعایت حقوق بشری شان اطمینان حاصل نماید.

^{۳۹۰} معینان تمام وزارت های امنیتی و سایر وزرای ذیربط، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان، ماموریت حمایت قاطع، ملل متحد و سازمان های بین المللی بشری به عنوان ناظرین اشتراک نموده بودند.

۵. چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی که برای این گزارش استفاده گردیده است شامل حقوق بشر بین المللی، حقوق بشر دوستانه بین المللی، حقوق جزای بین المللی و قطعنامه های نافذ شورای امنیت سازمان ملل متحد در افغانستان، می گردد.^{۳۹۱} تمام اسناد فوق الذکر مکلفیت محافظت افراد ملکی در جریان درگیری ها در افغانستان را الزامی می سازد که این مکلفیت ها در بخش بعدی تشریح می گردند.

تعریف افراد ملکی

در رابطه به تعیین تلفات ناشی از درگیری، یوناما تعریف افراد ملکی در حقوق بشردوستانه بین المللی را ملاک قرار می دهد که چنین مشعر است: فرد ملکی عبارت از شخصی است که عضو نیروهای مسلح نبوده یا گروههای مسلح سازمان یافته نباشد.^{۳۹۲} یوناما تلفات افراد ملکی را در صورتی که فرد/افراد ملکی حین مرگ یا مجروحیت مستقیماً در درگیری سهم داشته باشد، ثبت نکرده و نه هم مرگ و مجروحیت افرادی که از حمله جان به سلامت برده ولی افراد ملکی نیستند مانند مجروحین، کارمندان صحی یا دینی نیروهای مسلح را ثبت نمی کند.^{۳۹۳}

از اینرو، این گزارش حملات علیه افرادی را ثبت نموده که فعالیت های روزمره آنها اشتراک مستقیم شان در درگیری ها محسوب نشده و این ها شامل افراد ذیل می گردند: کارمندان و مامورین دولت، معلمین،

^{۳۹۱} قطعنامه شماره ۲۲۷۴ (سال ۲۰۱۶) شورای امنیت ملل متحد تمامی طرفین دخیل در منازعات مسلحانه در افغانستان را مکلف می سازد تا حقوق بشردوستانه بین المللی "به شمول حقوق بشر بین المللی و حقوق بشردوستانه بین المللی برای اتخام تمامی اقدامات جهت حصول اطمینان از محافظت افراد ملکی" را رعایت نمایند.

^{۳۹۲} ماده مشترک ۳؛ حقوق بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۵. همچنان مراجعه شود به تبصره کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC) در مورد ماده مشترک ۳ (۲۰۱۶)، پاراگراف ۵۲۳: "در زمینه، گروههای غیر دولتی که در درگیری های مسلحانه داخلی دخیل هستند، دارای نیروهای مسلح به گونه ی که در قانون داخلی تعریف گردیده، نمی باشند. به رغم آن، موجودیت منازعه مسلحانه داخلی نیازمند دخالت نیرو های جنگجو به نیابت از گروه غیر دولتی درگیر در جنگ است که توانائی ادامه خشونت های مسلحانه به گونه مداوم را داشته که این امر مستلزم یک سلسله آمادگی ها می باشد. چنین گروه های مسلح سازمان یافته "نیرو های مسلح" یک طرف غیر دولتی درگیر در جنگ را طوریکه در ماده مشترک ۳ آمده است، تشکیل می دهد" که در وبسایت ذیل قابل دسترس بوده و آخرین بار به تارخی

۲۳ اکتوبر ۲۰۱۶ به آن مراجعه شده بود: <https://ihl-databases.icrc.org/ihl/full/GCi-commentary>

^{۳۹۳} همچنان به "رهنمود توضیحی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC) در مورد اشتراک مستقیم در درگیری ها تحت حقوق بشردوستانه بین المللی"، کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، ژنیو، ۲۰۰۹ مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

پرسونل کلینیک‌های صحتی، کارکنان انتخاباتی و سایر افرادی که در عرضه خدمات عامه دخیل هستند، شخصیت‌های سیاسی، کارمندان دفاتر و مؤسسات غیر دولتی، همچنان منسوبین ملکی پولیس که مستقیماً در منازعات اشتراک نداشته و در عملیات‌های مسلحانه دخیل نیستند.

یوناما مشاهده نموده که سایر فعالین و طرف‌های درگیر در منازعات مسلحانه‌ی افغانستان این واژه [افراد ملکی] را به نحوی خود تعریف نموده اند چنانچه در این گزارش توضیح شده است.^{۳۹۴}

مسئولیت‌های حقوقی طرف‌های درگیر در منازعات مسلحانه

یوناما بر این نظر است که جنگ افغانستان یک نبرد داخلی بوده که در آن دولت افغانستان و نیروهای امنیتی آن (نیروهای امنیتی ملی افغان با حمایت نیروهای نظامی بین‌المللی) که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن به عنوان "نیروهای طرفدار دولت" یاد می‌شود (علیه گروه‌های مسلح غیر دولتی) که در این گزارش و در داخل افغانستان از آن به عنوان "عناصر مخالف دولت" یاد می‌شود (مصرف جنگ می‌باشند. برای تعریف نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت به بخش اصطلاحات مراجعه شود.

تمام طرف‌های دخیل در جنگ‌های مسلحانه (نیروهای نظامی افغان، نیروهای نظامی بین‌المللی و گروه‌های مسلح غیر دولتی) به اساس حقوق بین‌المللی مکلف به محافظت افراد ملکی می‌باشند.

شورای امنیت در قطعنامه شماره ۱۳۲۵ (سال ۲۰۰۰) تذکر داده که تمامی کشورها مکلف هستند تا نورم‌های بین‌المللی حقوق بشری و انسانی مربوط به زنان و دختران را رعایت و اقدامات ویژه را به منظور حفاظت آنها در برابر خشونت‌های جنسیتی در جریان درگیری‌های مسلحانه روی دست گیرند.^{۳۹۵}

(i) مکلفیت‌ها به اساس حقوق بشر دوستانه بین‌المللی

افغانستان عضو کنوانسیون‌های چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو و عضو پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷^{۳۹۶} می‌باشد که در آن به حفاظت افراد ملکی در درگیری‌های مسلحانه داخلی پرداخته و حمله علیه افراد ملکی و بر اهدافی که موجودیتش برای نجات جمعیت غیرنظامی ضروری است را منع قرار می‌دهد.

^{۳۹۴} به فصل‌های که در مورد حملات عمدی فرقه‌ی علیه اقلیت‌های مذهبی اهل تشیع و ادعای طالبان مبنی مسئولیت پذیری و اعلامیه‌های آنها بحث می‌کند، مراجعه شود.

^{۳۹۵} S/RES/1325 (۲۰۰۰). همچنان به S/RES/1820 (۲۰۰۸)، S/RES/1888 (۲۰۰۹)، S/RES/1889 (۲۰۰۹) و S/RES/1960 (۲۰۱۰) مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ماده ۳ مشترک کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو، حداقل معیارهایی را مشخص می‌سازد که طرف‌های درگیر به شمول دولت و طرفهای غیر دولتی باید آن‌ها را رعایت کنند. ماده ۳ مشترک، خشونت علیه فرد یا زندگی افراد به شمول قتل^{۳۹۷}، قطع اعضا، برخورد خشونت‌آمیز و شکنجه، و همچنان بی‌حرمتی به کرامت انسانی و قتل‌های فراقضائی^{۳۹۸} را در هر زمان و مکان صراحتاً ممنوع قرار می‌دهد.

محتویات کنوانسیون‌های چهارگانه ۱۹۴۹ و سایر قواعد متعددی مشابه به آن در پروتکل‌های الحاقی، به پیمانیه وسیع در حقوق عرفی بین‌المللی نیز شامل می‌باشد.^{۳۹۹} تعدادی از مرتبط‌ترین اصولی که بر فعالیت‌های طرفین درگیر در جنگ داخلی افغانستان قابل اعمال می‌باشد، به شرح ذیل می‌باشند:

- اصل تشخیص یا تفکیک: جمعیت غیر نظامی و همچنین افراد ملکی نباید مورد حمله قرار گیرند.^{۴۰۰}

۳۹۶. افغانستان، پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ را به تاریخ ۱۰ نومبر ۲۰۰۹ تصویب نمود که پروتوکول مذکور به تاریخ ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ نافذ گردید.

^{۳۹۷} یوناما آن موارد مرگ و مجروحیت افراد ملکی را ثبت می‌کند که ناشی از انواع مختلف درگیری‌های مسلحانه کنونی به شمول قتل‌های هدفمند، حملات انتحاری و پیچیده، مواد منفجره تعبیه شده و غیره باشد. در این راستا، یوناما اعمال گزارش شده را که به اساس اساسنامه روم و/یا حقوق بین‌المللی عرفی به شمول جرایم جنگی قتل به اساس جز (ا) بند (ج) ماده ۸ اساسنامه روم جرم جنگی محسوب می‌شوند، و کشتار افراد ملکی برخاسته از منازعات که ممکن مشروع باشند، را ثبت می‌کند. یوناما میان تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری‌های مسلحانه و خشونت‌های جنائی مانند قتل یا حمله که توسط اشخاص انفرادی خارج از محدوده درگیری‌های مسلحانه ارتکاب می‌آید، تفکیک قایل است. رویداد‌های که ریشه در منازعات مسلحانه کنونی نداشته باشند، شامل این گزارش نمی‌شوند.

^{۳۹۸} ماده ۳ مشترک در کنوانسیون چهارگانه ۱۲ اگست ۱۹۴۹ در جنگ‌های داخلی قابل تطبیق می‌باشد. در صورت بروز جنگ مسلحانه داخلی در قلمروی یکی از دولت‌های طرف کنوانسیون، هر یکی از طرف‌های درگیر باید بر اعمال حداقل معیارهای ذیل ملزم باشد: (۱) اشخاصی که به شکل فعال در جنگ سهم نمی‌گیرند، بشمول اعضای نیروهای مسلحی که سلاح‌های شان را به زمین گذاشته‌اند و کسانی که بخاطری مریضی، جراحت، توقیف شدن یا سایر عوامل، غیر نظامی تلقی می‌گردند؛ باید با آنها در تمام حالات برخورد انسانی صورت بگیرد، بدون اینکه تمایزی از لحاظ نژاد، رنگ، مذهب، دین، جنس، تولد یا سرمایه یا سایر معیارهای مشابهی، قایل گردد. بدین لحاظ رفتارهای ذیل باید همیشه و در هر زمان و مکانی بخاطر احترام به افراد فوق‌الذکر، ممنوع تلقی گردد: الف) خشونت علیه حیات و تمامیت افراد، و بطور مشخص تمام انواع قتل‌ها، قطع عضو، رفتار ظالمانه و شکنجه؛ ب) گروگان‌گیری؛ ج) تخطی علیه کرامت انسانی، و بطور مشخص تحقیر و توهین کردن؛ د) تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اینکه جزای مربوطه توسط یک محکمه منظم مبتنی بر قانون اعلان شده باشد و نیز اعدام‌هایی که بدون در نظر داشت فرایند محاکماتی، و نیز بدون فراهم نمودن تضمینات قضائی که آن تضمینات بطور عموم حیاتی تلقی می‌گردد، صورت گرفته باشد.

^{۳۹۹} به حقوق بشردوستانه بین‌المللی عرفی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

- اصل تناسب: "حمله‌ی که طی آن احتمال تلفات غیر عمدی افراد ملکی، جراحت به غیرنظامیان، صدمه به اهداف ملکی و یا ترکیبی از آنها وجود داشته باشد، که این خسارات از دست‌آورد محسوس و مستقیمی که از بُعد نظامی به دست می‌آید، فراتر باشد، ممنوع می‌باشد."^{۴۰۱}
- اصل احتیاط در حمله: "... افراد ملکی در برابر هر گونه خطر ناشی از عملیات های نظامی باید از مصونیت همه جانبه برخوردار باشند."^{۴۰۲} حین اجرای عملیات نظامی، "باید توجه متداوم مبذول گردد تا جمعیت غیر نظامی و افراد و اهداف ملکی تفکیک شوند" و از هر گونه احتیاط ممکن کار گرفته شود تا از "هر نوع تلفات غیر عمدی بر افراد ملکی، جراحت به آنها و صدمه به اهداف غیر نظامی جلوگیری شده و یا به حداقل رسانده شود."^{۴۰۳}

همه کشورهایی که در تشکیل نیروهای نظامی بین المللی در افغانستان فعالیت دارند، عضو کنوانسیونهای چهارگانه ۱۹۴۹ ژنیو می باشند. هرچند تمام کشور های کمک کننده نظامی، عضو پروتکل الحاقی دوم ۱۹۷۷ نیستند، آنها به اساس قواعد مرتبط به حقوق بشردوستانه بین المللی که در درگیری های داخلی قابل تطبیق می باشد، مکلف به رعایت این اصل هستند. افغانستان سند الحاق به کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد بعضی از سلاح های متعارف و تمامی پنج پروتکل آن را به تاریخ ۱ جولای ۲۰۱۶ به سرمنشی ملل متحد سپرد. کنوانسیون مذکور باید در ۱ فبروری ۲۰۱۷ نافذ گردد.^{۴۰۴} کنوانسیون مذکور استفاده از سلاح های مشخصی را ممنوع یا محدود می سازد که به نظر می رسد که افراد ملکی را بدون تفکیک متأثر ساخته یا باعث صدمه غیر ضروری و غیر قابل توجیه به جنگجویان می شوند. تعدیل پروتوکول II در مورد ماین

^{۴۰۱} به پروتوکول الحاقی II، فقره (۲) ماده ۱۳؛ حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱؛ و همچنان حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱ - ۲۴ مراجعه شود.

^{۴۰۱} مطالعه حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۴.

^{۴۰۲} پروتکل الحاقی II، بند (۱) ماده ۱۳؛ مطالعه حقوق بشردوستانه بین المللی عرفی کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۵.

^{۴۰۳} قواعد ۱۵ الی ۲۱ مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ در مورد حقوق عرفی بشردوستانه و حقوق بشر (سال ۲۰۰۵)؛

^{۴۰۴} وزیر خارجه افغانستان "سند الحاق" به کنوانسیون ۱۹۸۰ سلاح های متعارف و پروتکل الحاقی II، (که در سال ۱۹۹۶ تعدیل شد)، III، IV و V را به تاریخ ۱۵ جنوری ۲۰۱۷ امضا نمود؛ کاپی این اسناد نزد یوناما موجود است. وزارت امور خارجه سند مذکور را به تاریخ ۲۶ جولای و با رعایت طرزالعمل الحاق کنوانسیون ها و پروتکل های فوق الذکر به دفتر سرمنشی ملل متحد تسلیم نمود؛ که معلومات مربوطه در ماه جنوری ۲۰۱۷ از طریق ایمیل میان یوناما و ریاست هماهنگی ماین پاکی/وزارت امور خارجه ارسال گردید.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ها، مواد منفجره جاسازی شده و سایر مواد و پروتوکول V در خصوص بقایای مواد منفجره از دوران جنگ مشخصاً مرتبط به افغانستان می باشد.^{۴۰۵}

(ii) مکلفیت ها به اساس نورم های حقوق بشر بین المللی

حقوق بشر بین المللی چه در زمان جنگ و چه در زمان صلح به همراه حقوق بشر دوستانه بین المللی به گونه متمم و مکمل هم دیگر قابل تطبیق می باشند.

افغانستان عضو تعداد زیادی از معاهدات بین المللی حقوق بشر^{۴۰۶}، به شمول کنوانسیون بین المللی حقوق سیاسی و مدنی می باشد که این کنوانسیون دولت افغانستان را ملزم می سازد تا حقوق بشری تمام شهروندان را در داخل سرحدات یا حوزه صلاحیت شان تأمین نموده و از آن محافظت نماید.

هر چند طرف های غیر دولت به شمول گروه های مسلح غیر دولتی نمی توانند به صورت رسمی طرف معاهدات بین المللی حقوق بشر قرار گیرند، آنها به اساس حقوق بین المللی عرفی مکلف به رعایت حقوق بشری می باشند. طرف های غیر دولت مشخصاً آنانی که کنترل غیر رسمی بعضی از ساحات را مانند طالبان در اختیار دارند، شدیداً ملزم به رعایت تعهدات بین المللی حقوق بشر می باشند.^{۴۰۷}

^{۴۰۵} تعدیل پروتکل در مورد ماین، مواد منفجره جاسازی شده، سایر مواد (تعدیل پروتکل II برای کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد سلاح های متعارف)، ۳ می ۱۹۹۶؛ پروتکل در مورد بقایای مواد منفجره از دوران جنگ (پروتکل V کنوانسیون ۱۹۸۰ در مورد تعداد از سلاح های متعارف)، ۲۸ نوامبر ۲۰۱۳. برای معلومات بیشتر در مورد چگونگی موجودیت مکلفیت ها در این دو پروتکل مربوط به افغانستان، به فصل در مورد مواد منفجره تعبیه شده و فصل در مورد بقایای مواد منفجره از دوران جنگ مراجعه شود.

^{۴۰۶} افغانستان عضو کنوانسیون ها و معاهدات ذیل می باشد: میثاق بین المللی حقوق سیاسی و مدنی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، مصوب ۲۴ اپریل ۱۹۸۳. میثاق بین المللی محو هرگونه تبعیض نژادی مصوب ۵ اگست ۱۹۸۳. کنوانسیون منع هرگونه خشونت علیه زنان، مصوب ۵ مارچ ۱۹۸۳. کنوانسیون منع شکنجه و انواع رفتار ظالمانه، برخورد یا مجازات تحقیر آمیز یا غیر انسانی، مصوب ۲۶ جون ۱۹۸۷. کنوانسیون حقوق اطفال مصوب ۲۷ اپریل ۱۹۹۴. پروتکل اختیاری کنوانسیون حقوق طفل در مورد فروش، هرزه گری و هرزه نگاری اطفال، مصوب ۱۹ اکتوبر ۲۰۰۲. و همچنین پروتکل اختیاری بر کنوانسیون حقوق طفل در مورد مشارکت طفل در درگیری های نظامی مصوب ۲۴ سپتمبر ۲۰۰۳، و کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت که تاریخ ۱۰ سپتمبر سال ۲۰۱۲ به تصویب رسید. منبع: http://www.aihrc.org.af/English/Eng_pages/X_pages/conventions_af_z_party.html.

^{۴۰۷} به گزارش هیئت از کارشناسان سرمنشی عمومی ملل متحد در بخش پاسخ دهی در سریلانکا، مورخ ۳۱ مارچ ۲۰۱۱، پاراگراف ۱۸۸ مراجعه کنید. همچنین به گزارش کمیسیون بین المللی بازرسی سرمنشی عمومی ملل متحد در مورد تحقیق بر تمام تخلفات از مقررات حقوق بشر دوستانه بین المللی در جمهوری عربی لیبیا تحت عنوان A/HRC/17/44 مورخ ۱

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

بر اساس نورم های حقوق بشر بین المللی، دولت ها مکلف اند تا استفاده از سلاحهای کشنده توسط نیرو های شان^{۴۰۸} به ویژه آنانی که مجری قانون هستند، را مورد بررسی قرار دهند. این مکلفیت توأم با مسئولیتی که از عدم انجام آن ناشی می شود، از حق حیات سرچشمه گرفته است.^{۴۰۹} به منظور حصول اطمینان از مؤثریت بررسی که از جانب دولت صورت می گیرد، چنین بررسی باید تا حد امکان بدون تأخیر صورت گرفته و نیز جامع، بیطرفانه و مستقل^{۴۱۰} بوده و برای ارزیابی در دسترس عامه مردم باشد.^{۴۱۱} مسئولیت دولت در قبال بررسی این گونه قضایا شامل تمام اشکال تنفیذ قانون به شمول قضایایی که در جریان منازعات مسلحانه به میان می آید، می باشند.^{۴۱۲}

جون ۲۰۱۱، و گزارش کمیسیون بین المللی تحقیق از وضعیت حقوق بشر در جمهوری عربی سوریه A/HRC/19/69 پاراگراف ۱۰۶، ماموریت ملل متحد در جمهوری سودان جنوبی (UNMISS)، درگیری در سودان جنوبی: گزارش حقوق بشر، مورخ ۸ می سال ۲۰۱۴، پاراگراف ۱۸.

^{۴۰۸} به پاراگراف ۹، ۱۰ و ۱۷ اصول ملل متحد در مورد تحقیق قتل های خود سرانه و غیر قانونی و جلوگیری مؤثر از آن که به تاریخ ۲۴ ماه می سال ۱۹۸۹ توسط قطع نامه شورای اجتماعی و اقتصادی (۱۹۸۹/۶۵) به تصویب رسید، مراجعه گردد. هم چنان به قطعنامه های شورای امنیت ملل متحد و مجمع عمومی ملل متحد در مورد درگیری های مسلحانه داخلی مراجعه شود که طی آن از تمام کشور های عضو خواسته شده تا نورم های بین المللی حقوق بشر را رعایت نمایند.

^{۴۰۹} کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین (UNHCR)، نظریات عمومی شماره ۳۱ (۲۰۰۴)، ج ۱۵؛ کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین (UNHCR)، نظریات عمومی شماره ۶ (۱۹۸۲)، ج ۴؛ ECHR، قضیه مک کن، ج ۱۶۹؛ ECHR، قضیه کایا، ج ۸۶؛ ECHR، ایرگی علیه ترکیه، درخواست شماره ۹۴/۲۳۸۱۸، فیصله مورخ ۲۸ جولای ۱۹۹۸، ج ج ۸۲، ۸۶؛ ECHR، عیسی یوف علیه روسیه، درخواست شماره ۵۷۹۵۰/۰۰، فیصله مورخ ۲۴ فبروری ۲۰۰۵، ج ج ۲۰۸-۹، ۲۲۴-۵؛ IACiHR، قضیه آبیلا (لا تبالدا)، ج ۲۲۴؛ IACiHR، قضیه الخاندیری، ج ۴۷؛ ACiHPR، قضیه آزادی ملکی، ج ۲۲.

^{۴۱۰} IACiHR، قضیه آبیلا (لا تبالدا)، ج ۴۱۲؛ ECHR، قضیه الخاندیری، ج ۴۷؛ ACiHPR، قضیه آزادی مدنی، ج ۲۲. ^{۴۱۱} ECHR، هگ جوردن علیه انگلستان، درخواست شماره ۲۴۷۴۶/۹۴، فیصله مورخ ۴ می ۲۰۰۱، ص ۱۰۹؛ ECHR، قضیه اوزکان، ج ۱۸۷؛ ECHR، قضیه عیسی یوف، ص ۲۱۴. همچنان به اصول و رهنمود های اساسی در مورد جبران و غرامت برای قربانیان نقض حقوق بشر بین المللی و موارد جدی نقض حقوق بشردوستانه بین المللی در وب سایت ذیل مراجعه شود: <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/RemedyAndReparation.aspx>

^{۴۱۲} به سی. دروگ، "تفکیک تنفیذ قانون از جریان درگیری"، صفحات ۵۷-۶۳ نشست اهل خبره "بی اثر ساختن ترکیبات کیمیاوی" تنفیذ قانون، قانون حقوق بشر و ابعاد پالیسی مونتریکس، سویس ۲۴ - ۲۶ اپریل ۲۰۱۲ که در وب سایت ذیل قابل دسترس است مراجعه شود: <http://www.icrc.org/eng/assets/files/publications/icrc-002-4121.pdf>

نیلز میلزر، "تفکیک مفهومی و تداخل میان کارمندان تنفیذ قانون و درگیری ها"، در کتاب حقوق بین المللی عملیات های نظامی (آکسفورد: مطبوعه دانشگاه آکسفورد، ۲۰۱۰)، صفحه ۴۳-۴۴. نیلز میلزر، تأثیرات استفاده از هواپیماهای بدون

(iii) مکلفیت‌ها به اساس حقوق جزای بین‌المللی

این مسئولیت اساسی افغانستان هست تا جرایم بین‌المللی مانند جرایم جنگی، جرایم بر ضد بشریت و کشتار جمعی در حیطه قلمرو این کشور را بررسی و مورد پیگرد عدلی قرار دهد.^{۴۱۳} از آنجاییکه افغانستان عضویت اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین‌المللی را در سال ۲۰۰۳ کسب کرد، اگر افغانستان نتواند یا نخواهد که از صلاحیت‌های قضائی خود در محدوده قلمرو این کشور استفاده کند، محکمه فوق‌الذکر می‌تواند از صلاحیت‌های خود برابر افغانستان استفاده نماید.^{۴۱۴} سارنوالی محکمه جزایی بین‌المللی در حال حاضر وضعیت افغانستان را تحت بررسی‌های ابتداییه قرار داده تا مشخص شود که آیا اساس موجه وجود دارد تا از دیوان قبل از محاکمه‌ی مربوط به محکمه جزایی بین‌المللی تقاضا گردد که اجازه آغاز بررسی جزایی در مورد جرایم شدید را که شامل حیطه قضایی محکمه می‌شود، به شمول جرایم جنگی که توسط "مسئولین افغان" و "گروه‌های ضد دولت" حین درگیری مسلحانه داخلی فعلی ارتکاب یافته، صادر نماید.^{۴۱۵}

کشورهایی که نیروهای نظامی شان در تشکیل نیروهای نظامی بین‌المللی طرف درگیری در افغانستان هستند، نیز مسئولیت دارند تا ادعاها مبنی بر جرایم بین‌المللی را که ممکن توسط اتباع شان در افغانستان ارتکاب یافته باشد، مورد تحقیق و پیگرد عدلی قرار دهند.^{۴۱۶} بطور مثال، کشور‌های عضو مسئولیت دارند تا نقض فقره‌های (i) و (e) بند (۲) ماده ۸ اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین‌المللی را تحقیق و مورد پیگرد عدلی قرار دهند زیرا در فقره‌های ماده متذکره چنین تصریح گردیده که: "حملاتی که به شکل عمدی علیه جمعیت غیر نظامی صورت می‌گیرد و یا اگر این گونه حملات علیه افراد ملکی که

سرشنین و دستگاه‌های خودکار در جریان جنگ بالای حقوق بشر، ریاست عمومی پالیسی‌های خارجی اتحادیه، دیپارتمنت پالیسی (۲۰۱۳) که در وب‌سایت ذیل قابل دسترس است:

<http://www.europarl.europa.eu/delegations/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=92953>

^{۴۱۳} اساسنامه محکمه بین‌المللی جزا، مقدمه، ماده ۱ و ۱۷. همچنان به مطالعه حقوق عرفی بین‌المللی کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC)، قاعده ۱۵۸ مراجعه شود.

^{۴۱۴} اساسنامه محکمه بین‌المللی جزا، ماده ۱، ۱۲-۱۷.

^{۴۱۵} به گزارش محکمه جزایی بین‌المللی در مورد بررسی‌های ابتدایی ۲۰۱۶ (۱۴ نوامبر ۲۰۱۶)، صفحه ۴۳-۵۱ مراجعه شود.

^{۴۱۶} بدون در نظر داشت اینکه آیا کشور‌های عضویت محکمه جزایی بین‌المللی را دارند یا خیر، آنها زمانی که در افغانستان فعالیت می‌کنند، به اساس حقوق عرفی مکلفیت دارند تا موارد جدی نقض حقوق بشر بین‌المللی و حقوق بشردوستانه بین‌المللی را مورد تحقیق و بررسی قرار دهند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مستقیماً در درگیری‌ها دخیل نیستند، صورت گیرد"، در جنگ داخلی جرایم جنگی به شمار می‌آید. الی
نشر این گزارش، محکمه جزایی بین‌المللی دریافته است که اگر اجازه بررسی و ارزیابی وضعیت داده
شود، فعالیت‌های نیروهای نظامی بین‌المللی حین استنطاق از اسیران جنگی دخیل در منازعات مسلحانه
داخلی افغانستان به عنوان قضایای جزایی بین‌المللی بالقوه شمرده می‌شوند.^{۴۱۷}

^{۴۱۷} به گزارش محکمه جزایی بین‌المللی در مورد بررسی‌های ابتدائی ۲۰۱۶ (۱۴ نوامبر ۲۰۱۶)، صفحه ۴۴، ۴۷، ۵۰ مراجعه

شود.

AAF: نیروهای هوایی افغانستان

حمله هوایی: شلیک مواد منفجره از هواپیما به شمول حمایت هوایی نزدیک توسط هواپیماهای با بال ثابت و حملات جنگی نزدیک توسط بالگردها (هلیکوپترها) و حملات با استفاده از هواپیمای بدون سرنشین.

ABP: پولیس سرحدی افغان

اختطاف: یوناما واژه "اختطاف" را چنین تعریف می‌کند: حادثه‌ی که یک طرف جنگ، فرد/افراد ملکی را به جبر و خلاف میل با خود می‌برد تا جانب ثالث یا فرد/افراد توقیف شده را مجبور سازد تا به منظور رهائی فرد/افراد دست به انجام عمل زده یا از انجام عملی دست بکشد. در اکثر موارد، اختطاف به منظور قتل فرد/افراد نیز صورت می‌گیرد. این واژه همچنان شامل عمل جرمی آدم ربایی می‌شود که توسط یک طرف منازعه یا فردی که در درگیری مسلحانه مستقیماً دخیل است، صورت می‌گیرد.

ALP: پولیس محلی افغان

ANA: اردوی ملی افغان

ANP: پولیس ملی افغان

ANCOP: پولیس ملی نظم عامه

ANSF (نیروهای امنیتی ملی افغان): این یک اصطلاح عام بوده که شامل پولیس سرحدی، اردوی ملی، پولیس ملی، نیروهای ویژه افغان و ریاست عمومی امنیت ملی می‌گردد.

عناصر مخالف دولت: عناصر مخالف دولت شامل تمامی افراد و گروههای مسلح و یا مخالفین مسلح را که در حال حاضر در درگیریهای نظامی علیه دولت افغانستان و یا نیروهای نظامی بین‌المللی سهم دارند، در بر می‌گیرد. این اصطلاح، همچنین به کسانی اطلاق می‌شود که به عنوان "طالبان" یا افراد و گروههای منسجم و مسلح غیردولتی که به شکل مستقیم در منازعات مسلحانه سهم گرفته و با مشخصات یا هویت‌های مختلف شناخته می‌شوند، مانند شبکه حقانی، حزب اسلامی، جنبش اسلامی ازبکستان،

^{۴۱۸} تعریف واژه در بخش اصطلاحات صرف برای این گزارش می‌باشد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

اتحاد جهاد اسلامی، لشکر طیبه و جیش محمد، گروه داعش و سایر گروه‌های شبه نظامی و گروه‌های مسلح که به دنبال اهداف سیاسی، ایدئولوژیک و یا اقتصادی می باشند، به شمول گروه‌های مسلح جنایتکار که به طور مستقیم در اعمال خصمانه به نمایندگی از یک طرف درگیر فعالیت می نمایند.

گروه مسلح: نیروهای مسلح سازمان یافته غیر دولتی را گویند که در منازعات دخیل می باشند و از نیروهای دولتی متمایز هستند؛ مانند ملیشه‌ها، شورشی‌ها، و گروه‌های جنایتکار. این گروه‌ها بر اساس قوانین افغانستان دارای هیچ مبنای حقوقی نمی باشند. گروه‌های مسلح شامل تشکیلات نظامی دولتی، اتحادیه‌های دولتی یا سازمان‌های بین‌الحکومتی نبوده و تحت امر دولت که تحت آن فعالیت می کنند، نمی باشند. به رغم آن، در بعضی موارد گروه‌های مسلح ممکن حمایت‌های مستقیم یا غیر مستقیم را از دولت میزبان یا سایر دول دریافت کنند. این تعریف شامل گروه‌های ذیل شده ولی محدود به آن نمی شود: گروه‌های مخالف شورشی، شبه نظامیان محلی (به اساس ملیت، قبیله و غیره) تشکیل شده باشند، شورشیان، تروریست‌ها، پارتیزان‌ها، و نیروهای دفاعی ملکی و گروه‌های شبه نظامی (زمانیکه این گروه‌ها به صورت واضح تحت کنترل دولت نباشند).^{۴۱۹} بعضی از گروه‌های مسلح در هماهنگی با دولت فعالیت می کنند هرچند تحت کنترل دولت نیستند و به این گروه "گروه‌های طرفدار دولت" خطاب می شود. یوناما عناصر مخالف دولت را در این گزارش من حیث گروه‌های مسلح غیر دولتی می شناسد اما برای این گروه‌ها به اساس مخالفت مسلحانه شان علیه دولت افغانستان تفکیک قایل است.

AXO: (مواد انفجاری به جا مانده): به مهمات انفجاری گفته می شود که در جریان جنگ‌های مسلحانه استفاده نگردیده و به جا مانده باشد طوریکه مواد متذکره از کنترل نیروهایی که آنها را بجا گذاشته و رها نموده، خارج باشد. مهمات انفجاری به جا مانده ممکن دارای چاشنی (پتاقی)، فیوز فعال یا اینکه آماده انفجار بوده و یا اینکه طور دیگر آماده استفاده باشد. (کنوانسیون سلاح‌های مشخص متعارف، پروتوکول V).

تلفات افراد ملکی: افراد ملکی کشته یا مجروح شده.

یوناما تلفاتی افراد ملکی ناشی از درگیری‌ها به شمول موارد ذیل را ثبت می کند: تلفات افراد ملکی برخاسته از درگیری‌های مستقیم مسلحانه به شمول تلفاتی ناشی از عملیات‌های نظامی توسط نیروهای

^{۴۱۹} مذاکرات بشردوستانه ملل متحد با گروه‌های مسلح: رهنما برای اشخاص ذیدخل، جرارد مک‌هاگ و منول بیسلر، دفتر ملل متحد در امور هماهنگی امور بشری (OCHA)، نیویورک، جنوری ۲۰۰۶، به بخش ۲،۳ در مورد مشخصات گروه‌های مسلح مراجعه شود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

امنیتی ملی افغان و یا نیروهای نظامی بین المللی مانند حادثاتِ محافظت از نیروها، عملیات های هوایی، عملیات های تلاشی و ضبط، و عملیات های مبارزه با شورشیان و مبارزه با تروریزم. این گونه تلفات شامل تلفاتی ناشی از فعالیت های گروههای مسلح غیر دولتی مانند قتل های سازمان یافته (ترور)، تلفات ناشی از مواد منفجره جاسازی شده و یا درگیری های مستقیم با نیروهای طرفدار دولت می گردد. تلفات افراد ملکی دربرگیرنده تلفات در نتیجه بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ، مرگ ناشی از وخامت اوضاع صحی که در جریان عملیات های نظامی رخ می دهد، و منع یا عدم موجودیت خدمات صحی نیز می شود.

اطفال: کنوانسیون حقوق طفل که توسط افغانستان در سال ۱۹۹۴ تصویب شد، طفل را چنین تعریف می کند: هر فردی زیر سن ۱۸ سال (از تولد الی ختم ۱۷ سالگی) طفل گفته می شود. اساسنامه روم در مورد محکمه جزایی بین المللی که در سال ۲۰۰۳ از سوی افغانستان نیز به تصویب رسید، خدمت اجباری یا شمولیت اطفال زیر سن ۱۵ سال در صفوف نیروهای مسلح دولتی یا گروههای مسلح غیر دولتی و استفاده از اطفال برای مشارکت فعال در درگیری ها را جرم جنگی محسوب می کند. (به جزء (xxvi) فقره (ب) بند (۲) ماده ۸ و جز (vii) فقره (ه) بند ۲ ماده ۸ مراجعه شود).

افراد ملکی: حقوق بشردوستانه بین المللی افراد ملکی را به هدف اصل تفکیک چنین تعریف می کند: افرادی که عضویت نیروهای نظامی/شبه نظامی یا عضویت گروه مسلح سازمان یافته را که در حال اجرای فعالیت های دوامدار جنگی باشد، نداشته باشند. قاعده مصونیت از حمله در صورتی بالای فرد ملکی قابل تطبیق نمی باشد که موصوف مستقیماً در درگیری سهم گیرد. افراد ملکی که مستقیماً در منازعات مسلحانه سهیم می شوند، [در صورت کشته یا مجروح شدن] از آنها در این گزارش به عنوان "تلفات افراد ملکی" یاد آوری نمی شود.

افراد خارج از صف محاربه: افراد خارج از صف محاربه (مجروحین، بیماران، کشتی شکستگان، توقیف شدگان، یا جنگجویان تسلیمی) و کارمندان صحی و مذهبی نیروهای نظامی نباید مورد هدف قرار گیرند. در صورت کشته یا مجروح شدن افراد خارج از صف محاربه، از آنها در این گزارش به عنوان "تلفات افراد ملکی" یاد آوری نمی شود.

حملات پیچیده: به باور یوناما، حملات پیچیده عبارت از حمله هماهنگ و عمدی است که شامل مواد منفجره انتحاری (مواد منفجره جاسازی شده در بدن انسان یا مواد منفجره تعبیه شده در بدن و واسطه نقلیه)، بیشتر از یک حمله کننده، و بیشتر از یک نوع مواد (مانند مواد منفجره جاسازی در بدن و هاوان) می گردد. تمام سه عنصر باید موجود باشد تا بتوان یک حمله را حمله پیچیده خواند.

COM-RS: فرمانده ماموریت حمایت قاطع تحت رهبری ناتو و سایر نیروهای امریکایی در افغانستان

موارد افزایش قوا (EOF): افزایش عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون شامل "محافظت از نیروها" نیز می شود. در حالاتی اتفاق می افتد که افراد ملکی حین نزدیک شدن یا سبقت جستن از کاروان های نظامی به هشدارهای پرسونل نظامی توجه نکرده یا از دستورات آنها در پوسته های امنیتی سرپیچی نمایند.

آیساف افزایش عکس العمل تدریجی نیروها در مقابل یک پدیده مظنون را "یک پروسه دفاعی می خواند که هدف آن تلاش برای تشخیص موجودیت تهدید، عمق تهدید و زمان مناسب جهت پاسخ دادن به این تهدید به هدف محافظت از نیروها" می خواند.^{۴۲۰}

بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ: به مواد منفجر ناشده و مواد انفجاری متروک اطلاق می گردد.

سلاح های انفجاری: سلاح های انفجاری به گونه واضح در حقوق بین المللی تعریف نشده است: سلاح های انفجاری در کل شامل سلاح های پوچک دار که حاوی مقادیر زیاد مواد منفجره بوده و تأثیرات تخریب آن اساساً ناشی از موج انفجار و پارچه های سلاح است، می گردد. هاوان، توپ، بم های هواپیما، راکت و موشک های کلاهک دار و اکثر مواد منفجره تعبیه شده تحت چتر این واژه قرار می گیرد. بعضی از انواع سلاح های انفجاری (مانند خمپاره انداز دستی، موشک انداز قابل حمل ضد تانک، و سیستم های راکت انداز، سیستم های قابل حمل موشک ضد هواپیما، و هاوان های دارای کمتر از ۱۰۰ ملی متر) شامل کتگوری سلاح سبک می شوند. اکثر سلاح های انفجاری مانند بم های هواپیما، سیستم های راکتی، توپ و هاوان های بزرگ شامل کتگوری سلاح سنگین می شوند.^{۴۲۱}

درگیری های زمینی: درگیری های زمینی شامل عملیات زمینی متحرک، حملات راکتی هاوان، تیر اندازی و درگیری های مسلحانه بین جوانب منازعه می شود. درگیری های زمینی شامل حملات یا عملیات های می شود که سلاح خفیفه، سلاح ثقیله و/یا سیستم های اسلحه جات ساحوی، به عنوان مثال هاوان ها و راکت ها انداخت می شوند.

^{۴۲۰} مصاحبه یوناما با مرکز فرماندهی آیساف، ۳۱ جنوری ۲۰۱۴، کابل.

^{۴۲۱} بوری، جی. و بریهم، ام.، "افزایش محافظت افراد ملکی حین استفاده سلاح های انفجاری در ساحات مزدحم ملکی: طرح آجندای پالیسی و تحقیقی"، در بررسی بین المللی صلیب سرخ، جلد ۹۳ شماره ۸۸۳

سلاح های سنگین: هرچند واژه "سلاح های سنگین" به پیمانہ زیادی استفاده می شود، تعریف مشخص که مورد موافقت تمام کشور های جهان باشد، وجود ندارد.^{۴۲۲} مثال های عمده سلاح سنگین شامل هاوان های سنگین، سیستم های راکتی و توپخانه می گردد. (به بخش سلاح های انفجاری در فوق مراجعه شود).

مراکز آموزش سلاح های انفجاری: مراکزی می باشد که توسط نیرو های نظامی یا امنیتی به منظور به کارگیری از سیستم سلاح های که مواد منفجره به شمول سلاح های سنگین در آن استفاده می شود، به کار گرفته می شود.

بیجا شدگان داخلی: به اساس اصول رهنمود بیجا شدن داخلی، بیجا شدگان داخلی عبارت از "افراد یا گروهی از افرادی هستند که به زور یا مجبور به فرار یا ترک خانه یا محل رهایش شان به ویژه در نتیجه یا به دلیل عدم مصئونیت در برابر تأثیرات منازعات مسلحانه، خشونت فراگیر، موارد نقض حقوق بشر، فاجعه طبیعی یا غیر طبیعی (توسط انسان ها) شدند ولی از هیچ سرحد بین المللی عبور نکرده باشند."

مواد انفجاری تعبیه شده: بمبی که برخلاف روش متعارف نظامی ساخته و یا جاسازی شده باشد. مواد منفجره تعبیه شده در کل به چهار کتگوری تقسیم می شوند: مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از طریق رادیو (راه دور)، مواد منفجره تعبیه شده که با تماس قربانی فعال می گردد، مواد منفجره جاسازی شده در بدن انتحاری، سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده.

مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور: این نوع مواد منفجره از راه دور و یا با استفاده از امواج رادیویی عمل می کند و عاملین را قادر می سازد تا وسیله ی از قبل جاسازی شده را در زمان دقیق که هدف در ساحه مورد نظر وارد می شود، منفجر سازند.^{۴۲۳} ماین های نوع کنترل از راه دور شامل ماین های منفجر شونده توسط استعمال کننده، مانند مواد منفجره تعبیه شده کنار جاده و یا مواد منفجره که روی حیوانات و یا اشیای دیگر از قبیل وسایط نقلیه، بایسکل، موتر سایکل، و مرکب ها تعبیه و جاسازی می شوند. مواد منفجره تعبیه شده نوع مقناطیسی موادی اند که توسط مقناطیس یا سایر مواد نصب گردیده و شامل کتگوری فرعی مواد منفجره تعبیه شده نوع کنترل از راه دور می شود؛ یوناما این نوع

^{۴۲۲} سلاح های سنگین در معیار های حقوق بشر بین المللی و حقوق بشر دوستانه بین المللی ذکر نشده است. مویس، آر. بریهم، ام. و ناش، تی، سلاح های سنگین و محافظت افراد ملکی، ماده ۳۶ (۲۰۱۲)

^{۴۲۳} سروی سلاح های خفیفه، مواد منفجره تعبیه شده، فصل ۱۰ "سلاح های ناریه (آتش زا)"، صفحه ۲۲۰ و ۲۲۱.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

مواد منفجره را به گونه جداگانه ثبت می کند زیرا نحوه جاسازی آن در افغانستان متفاوت بوده مثلاً در واسطه نقلیه شخص مورد هدف جاسازی می شوند.

مواد منفجره تعبیه شده که تماس قربانی فعال می شود: نوع مواد انفجاری می باشد که با تماس قربانی یا واسطه نقلیه به پتاقی و یا سویچ آن انفجار می کند؛ این سویچ و یا پتاقی می تواند به شکل فشاری، یا میکانیزم رفع فشار، تلکی یا وسیله دیگری که سبب انفجار گردد، باشد.^{۴۲۴}

سایر انواع مواد منفجره تعبیه شده: این کتگوری شامل مواد منفجره تعبیه شده ی کنترل با سیم و مواد منفجره تعبیه شده ساعتی (از سال ۲۰۰۹ بدینسو یوناما چند مورد معدود از نوع سویچ را ثبت نموده است) و مواد منفجره تعبیه شده که نوعیت فعالیت آن مشخص نشده است، می شود.

مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری: یوناما تلفات افراد ملکی ناشی از حملات پیچیده و انتحاری را جدا از معلومات در باره مواد منفجره تعبیه شده ثبت می کند. این نوع مواد منفجره تعبیه شده عموماً به شکل مواد منفجره جاسازی شده در بدن شخص انتحاری یا مواد منفجره تعبیه شده در بدن انتحاری و واسطه نقلیه می باشند. مواد منفجره جاسازی شده در بدن شخص انتحاری به این معنی است که شخص انتحار کننده واسکت یا کمربند حاوی مواد منفجره را به تن می کند در حالی که مواد منفجره تعبیه شده در بدن شخص انتحاری و واسطه نقلیه عبارت از انفجار واسطه نقلیه مملو از مواد منفجره توسط راننده یا سر نشین در داخل واسطه نقلیه یا انفجار مواد منفجره جاسازی شده در بدن شخص انتحاری توسط راننده یا سر نشین در داخل واسطه نقلیه می باشد.

استحصال مواد انفجاری تعبیه شده: تجزیه مواد منفجره تعبیه شده شامل پروسه ذیل می گردد: تشخیص، جمع آوری، تولید و توزیع معلومات جمع آوری شده از ساحه انفجار مواد منفجره تعبیه شده به منظور به دست آوردن اطلاعات قابل استفاده، تقویت طرز العمل و شیوه مبارزه با موارد منفجره، کاهش منابع شورشیان و حمایت از تعقیب عدلی می باشد. این پروسه دربرگیرنده حفظ، تشخیص و ترمیم اجزای سازنده مواد منفجره تعبیه شده برای آزمایش های تخنیکی، حقوقی، بایومتریک و تحلیلی بوده که توسط نهاد های متخصص و با صلاحیت انجام می پذیرد. تجزیه مواد منفجره تعبیه شده بخش اساسی از اقدامات مؤثر و پایدار مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده را تشکیل می دهد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

رویداد ها/حوادث: عبارت است از اتفاقات مربوط به درگیری های مسلحانه که منجر به تلفات افراد ملکی، اختطاف افراد ملکی، یا آسیب به جایداد های ملکی و همچنان تهدید/ارعاب/اذیت ناشی از درگیری مسلحانه و استفاده نظامی از مراکز صحتی و طبی توسط طرفین درگیر.

امام: عالم دین که نماز جماعت را امامت می کند.

نیروهای نظامی بین المللی: "نیروهای نظامی بین المللی" شامل تمام سربازان خارجی می گردد که بخشی از عملیات های ماموریت حمایت قاطع (که قبلاً به نام آیساف مسمی بود) تحت رهبری ناتو و سایر نیروهای امریکای در افغانستان (به شمول عملیات آزادی نگهبان که به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵ جای گزین عملیات آزادی پایدار گردید) که تحت فرمانده ماموریت حمایت قاطع که قوماندان نیروهای امریکایی در افغانستان نیز است، می گردد. این اصطلاح دربر گیرنده نیروهای عملیات های ویژه و سایر نیروهای امنیتی و استخباراتی خارجی می شود.

جراحات: به معنی جراحات جسمانی با میزان شدت متفاوت می باشد. میزان شدت جراحات در دیتابیس یوناما ثبت نمی شود. جراحات شامل شوک یا صدمه های غیر فزیکمی و روانی و یا جراحات ناشی از حوادث مانند صدمات روحی نمی گردد.

آیساف: به نیروهای بین المللی کمک به امنیت در افغانستان اطلاق می شود. آیساف به اساس فصل VII منشور ملل متحد ماموریت تامین صلح را به عهده گرفت. این نیروها به اساس فیصله شورای امنیت ملل متحد به افغانستان اعزام شدند. در آگست ۲۰۰۳، به اساس تقاضای دولت افغانستان و ملل متحد ناتو رهبری آیساف را به عهده گرفت. پس از نوامبر ۲۰۰۸، ناتو رهبری نیروهای امریکایی در افغانستان را نیز به عهده گرفت هرچند سلسله فرماندهی هر دو نیرو جداگانه می باشد. قطعنامه شماره ۲۱۲۰ (۲۰۱۳) شورای امنیت ملل متحد یکبار دیگر قطعنامه های قبلی در مورد ماموریت آیساف را تأیید نموده و این ماموریت را به مدت ۱۴ ماه الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۴ تمدید نمود. از ۱ جنوری ۲۰۱۵، نیروهای آیساف جای خود را به ماموریت حمایت قاطع سپرد. (به بخش ماموریت حمایت قاطع مراجعه شود).

سلاح سبک: سلاحی که برای استفاده آن دو یا سه شخص نیاز باشد هرچند بعضی از سلاح های سبک توسط یک شخص نیز استفاده و انتقال شده می تواند. این نوع اسلحه شامل سلاح های ذیل می گردد: سلاح های ماشیندار سنگین، نارنجک اندازهای دستی و سرشانه ی، سلاح های قابل حمل مدافع هوایی، سلاح های قابل حمل ضد تانک، تفنگ های بدون ضربه (لگد)، موشک های قابل حمل ضد تانک و

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

سیستم های راکتی، سیستم های قابل حمل موشک ضد هوایی، و توپ های دارای قطر کمتر از ۱۰۰ میلی متر.^{۴۲۵}

محرم: شوهر یا اقارب نزدیک خانم (پدر، برادر، کاکا، ماما، برادر زاده و خواهر زاده) که نکاح با آنها طبق احکام شریعت اسلامی منع قرار داده شده است.

MoI: وزارت امور داخله

ناتو (NATO): به معنی پیمان اتلانتیک شمالی می باشد. اعضای ناتو بیشترین سهم را در ماموریت حمایت قاطع دارند. (به بخش ماموریت حمایت قاطع مراجعه شود.)

ریاست عمومی امنیت ملی: اداره استخبارات دولتی افغانستان

انجو (NGO): سازمان غیر دولتی

گروه های مسلح طرفدار دولت: اصطلاح "گروه مسلح طرفدار دولت" به نیروهای مسلح، منسجم و غیر دولتی اطلاق می شود که شامل درگیری مسلحانه بوده و از نیروهای دولتی، شورشیان و گروه مجرمین متفاوت باشند. گروه های مسلح طرفدار دولت شامل پولیس محلی افغان که تحت سوق و اداره وزارت داخله است، نمی باشد. این گروه های مسلح هیچ اساس قانونی تحت قوانین افغانستان ندارند. گروه های مسلح توانائی تدارک اسلحه برای نیروهای خود جهت کسب اهداف سیاسی، ایدیولوژیک یا سایر اهداف را دارند؛ این گروه ها جزء ساختار نظامی رسمی دولت، نیروهای ائتلاف یا سازمان های دولتی نبوده و تحت سوق و اداره دولتی که این گروه ها در آن کشور فعالیت دارند، نمی باشند. در بسا موارد، گروه های مسلح حمایت های مستقیم/غیر مستقیم را از جانب دولت میزبان یا سایر دول به دست می آورند. این تعریف شامل گروه های ذیل شده ولی محدود به آنها نمی شوند: خیزش های مردمی،^{۴۲۶} ملیشه های محلی (به اساس قوم، قبیله و غیره)، و نیروهای دفاعی ملکی و گروه های شبه نظامی (زمانی که این گروه ها تحت کنترل و فرماندهی دولت نباشند).

^{۴۲۵} مصوبه بین المللی به منظور توانمند ساختن دولت در راستای شناسائی و پیگیری به موقع و معتبر سلاح های سبک و خفیفه غیر قانونی که سند مذکور به تارخی ۸ دسامبر ۲۰۰۵ توسط مجمع عمومی ملل متحد تصویب شد؛ مصوبه مذکور در وب سایت ذیل قابل دسترس می باشد:

http://www.un.org/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

^{۴۲۶} برای تعریف و جزئیات در مورد سهمگیری اعضای خیزش مردمی در درگیری های مسلحانه، به گزارش ۲۰۱۴ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه مراجعه شود.

نیروهای طرفدار دولت: این نیروها تمام نیروهای دولتی و سایر نیروهای را در بر می‌گیرد که در عملیات‌ها ضد تروریسم در قالب نیروهای نظامی و شبه نظامی فعالیت می‌کنند و به طور مستقیم یا غیر مستقیم تحت کنترل دولت افغانستان قرار دارند. این نیروها شامل پولیس سرحدی افغان، پولیس محلی افغان، اردوی ملی افغان، پولیس ملی افغان، کارمندان ریاست امنیت ملی افغانستان و سایر نیروهای امنیتی بوده ولی محدود به آنها نمی‌باشند.

نیروهای امنیتی افغانستان شامل دسته‌های ذیل می‌گردد: اردوی ملی که تحت اثر وزارت دفاع فعالیت نموده و به طور رسمی در چارچوب نیروهای مسلح افغانستان قرار می‌گیرند؛ نیروهای تحت رهبری وزارت امور داخله که عبارتند از: پولیس محلی که با توجه به وظایف شان عملاً بخشی از نیروهای مسلح کشور را تشکیل می‌دهند و از محافظت قانونی مشابه افراد ملکی برخوردار نمی‌باشند؛ پولیس ملی افغان، پولیس نظم عامه و پولیس سرحدی افغانستان که نیروهای تنفیذ قانون بوده و به شکل رسمی مشمول نیروهای مسلح افغانستان نمی‌شوند و تحت اثر وزارت امور داخله فعالیت می‌کنند. اعضای نهاد های تنفیذ قانون زمانی حیثیت ملکی بودن خود را از دست می‌دهند که در کنار نیروهای مسلح کار کرده و یا به شکل مستقیم در درگیری‌های مسلحانه سهم بگیرند. استفاده از نیرو توسط اعضای واحدهای پولیس که ماموریت جنگی ندارند به منظور دفاع از خود جایگاه ملکی بودن شان را سلب نمی‌کند.

نیروهای طرفدار دولت شامل نیروهای نظامی بین‌المللی و سایر نیروهای امنیتی و استخباراتی خارجی نیز می‌گردد. (به بخش نیروهای نظامی بین‌المللی مراجعه شود.)

ملیسه‌های طرفدار دولت: به تعریف گروه‌های مسلح طرفدار دولت مراجعه شود.

ماموریت حمایت قاطع: به تاریخ ۱ جنوری ۲۰۱۵، ماموریت ناتو از همکاری برای تامین امنیت در افغانستان به ماموریت غیر نظامی حمایت قاطع (آموزش، همکاری و مشوره دهی برای نیروهای امنیتی افغان) مبدل شد. برخلاف ماموریت آیساف که از جانب شورای امنیت ملل متحد تأیید شده بود، اساس حقوقی ماموریت حمایت قاطع را یک توافقنامه وضعیت نیروها (SOFA) تشکیل می‌دهد که به تاریخ ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۴ در کابل امضا و به تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۴ مورد تصویب پارلمان قرار گرفت. قطعنامه شماره ۲۱۸۹ شورای امنیت ملل متحد (۲۰۱۴) از توافقنامه دوجانبه میان جمهوری اسلامی افغانستان و ناتو در مورد ایجاد ماموریت حمایت قاطع حمایت نمود. الی دسامبر ۲۰۱۶، نیروهای ماموریت حمایت قاطع شامل ۱۳۳۳۲ عسکر از ۳۹ کشور می‌باشد که در پنج حوزه آموزشی، همکاری و مشورتی مستقر می‌باشند؛ هدف از فرماندهی هوایی آموزشی، مشورتی و همکاری حمایت از نیروهای امنیتی ملی افغان در

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

راستای تشکیل قوای هوایی مسلکی، توانا و دوامدار می باشد. فرمانده ماموریت حمایت قاطع همچنان سمت فرمانده نیروهای ایالات متحده در افغانستان را به عهده دارد هرچند مجاری کاری هر دو سمت از هم متفاوت می باشند.

سلاح خفیه: سلاح های که برای استفاده یک فرد ساخته می شوند. نمونه های این نوع سلاح شامل انواع تفنگچه، تفنگ، ماشیندار های سبک و خفیف می باشند.^{۴۲۷}

SOP: طرز العمل معیاری عملیات

قتل های هدفمند: قتل های هدفمند یا کشتار سازمان یافته عبارت از استفاده از نیروی کشنده به شکل عمدی، قصدی و با پلان از قبل طرح شده توسط دولت یا عناصر دولتی که تحت چتر قانون فعالیت دارند (و یا توسط گروه مسلح سازمان یافته در منازعه مسلحانه) علیه اشخاص معینی که عملاً تحت توقیف مرتکبین قرار ندارد، می باشد.^{۴۲۸} یوناما تلفات افراد ملکی که مستقیماً یا به گونه ضمنی از چنین حملات ناشی شده باشد را ثبت می کند. به فصل قتل های هدفمند عناصر مخالف دولت که منجر به تلفات افراد ملکی می شود، مراجعه گردد.

تشکیل: به معنی ساختاری تشکیلاتی و لست تجهیزات است که توسط دولت افغانستان برای نهاد دولتی مشخص به شمول نیروهای امنیتی و کارمندان ملکی اختصاص داده شده است.

UNDSS: دفتر مصئونیت و امنیت ملل متحد

^{۴۲۷} سند بین المللی به منظور توانمند ساختن دولت ها در راستای شناسایی و پیگیری به موقع و معتبر سلاح های سبک و خفیه غیرقانونی به تاریخ ۸ دسامبر ۲۰۰۵ توسط مجمع عمومی ملل متحد تصویب شد؛ سند مذکور در وب سایت ذیل قابل دسترس می باشد: http://www.un.org/events/smallarms2006/pdf/international_instrument.pdf

^{۴۲۸} هرچند قتل های هدفمند در بسیاری موارد حق حیات را نقض می کند، در شرایط استثنائی درگیری های مسلحانه ممکن قانونی باشند اگر احکام مربوط به حقوق بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر بین المللی رعایت شود. به فقره ۳ آجدای گزارش ویژه در مورد قتل های فراقضائی و خودسرانه، فلیپ آلستون، "تحقیق پیرامون قتل های هدفمند" در نشست چهاردهم شورای حقوق بشر مجمع عمومی ملل متحد A/HRC/14/24/Add.6.10May2010 مراجعه شود. به منظور ثبت اطلاعات در دیتابیس، کتگوری قتل های هدفمند نزد یوناما شامل بعضی از قتل های است که قربانی حین وقوع قتل به مدت کوتاه در توقیف مرتکب قرار داشته ولی این توقیف به اختطاف نمی انجامد؛ بطور مثال، فردی که قرار است به قتل برسد، توسط افراد مسلح ایستاده می شود پس تائید هویت، توسط حمله کنندگان به قتل میرسد و این روش معمولاً در پوسته های غیرقانونی اتفاق می افتد.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

UNAMA: هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

UNHCR: کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین

USSOF: نیروهای عملیات های ویژه ایالات متحده

UXO: مواد منفجره ناشده

جرایم جنگی: جرایم جنگی نقض جدی معاهدات و نورم های عرفی حقوق بشردوستانه بین المللی است. به اساس تعریف که از جرایم جنگی در اساسنامه محکمه جزائی بین المللی (اساسنامه روم) صورت گرفته، جرایم جنگی^{۴۲۹} شامل تخطی های جدی از ماده مشترک ۳ کنوانسیون های ژنیو به شمول خشونت علیه زندگی و حیات فرد و به طور مشخص هر نوع قتل، قطع اعضا، رفتار ظالمانه و تعذیب، هتک حرمت در برابر کرامت انسانی به ویژه رفتارهای توهین و تحقیر آمیز، گروگان گیری، تعیین مجازات و اجرای اعدام بدون اعلان قبلی چنین مجازات توسط محکمه قانونی که توانایی ارائه هر نوع تضمینات قضائی که در کل حیاتی تلقی می شود، می باشد.

^{۴۲۹} به اساس اساسنامه محکمه جزایی بین المللی و ماده ۸ حقوق عرفی بین المللی که در مورد درگیری های داخلی و بین المللی قابل تطبیق است، جرایم جنگی عبارت از نقض جدی حقوق بشردوستانه بین المللی می باشد. قاعده ۱۵. تعریف جرایم جنگی. کمیته بین المللی صلیب سرخ، حقوق عرفی بشردوستانه بین المللی، جلد ۱، قواعد اید جین-ماری هینکیرتس و لوئیس داسوالد بک (CU P/ICRC، کیمبرج ۲۰۰۵) [مطالعه کمیته بین المللی صلیب سرخ].

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ضمیمه ۱: حملات که مسئولیت آن را طالبان به عهده گرفتند: تفکیک حملات بر اساس نوع هدف

حملات علیه نیروهای امنیتی ملی افغان، نیروهای نظامی بین‌المللی و گروه‌های مسلح طرفدار دولت

۵۹	پولیس ملی افغان
۲۵	پولیس محلی افغان
۱۸	اردوی ملی افغان
۱۹	نیروهای امنیتی ملی افغان
۱۰	ریاست عمومی امنیت ملی
۷	پولیس سرحدی افغان
۳	نیروهای نظامی بین‌المللی
۲	ملیشه طرفدار دولت
۱۴۳	مجموع حملات علیه نیروهای امنیتی/نظامی که منجر به تلفات افراد ملکی گردیده و مسئولیت آن را طالبان از طریق وب سایت یا صفحه اجتماعی تویتر به عهده گرفتند:

حملات علیه افراد ملکی و اهداف ملکی

۲۸	سایر اهداف ملکی
۲۲	ادارات ملکی دولتی
۱۶	قضات، سارنوالان و کارمندان عدلی و قضائی
۵	بزرگان قوم
۴	کارمندان/کارگران قراردادی
۱	کارمندان صحی
۲	ماین پاکان نهاد های بشردوستانه
۲	شرکت های خصوصی امنیتی
۱	کارمندان معارف
۱	کارمندان ملل متحد
۸۲	مجموع حملات توسط طالبان علیه افراد ملکی یا ساحات ملکی که منجر به تلفات افراد ملکی گردید:
۲۲۵	مجموع حملات توسط طالبان که منجر به تلفات افراد ملکی گردید

ضمیمه ۲: جدول ادعا‌های "جرایم جنگی" طالبان

نسبت دادن مسؤلیت	نتایج	ثبت [رویداد] توسط یوناما	مجموع
۳۶ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۵ مورد از اثر درگیری میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت ۵ مورد به عناصر مخالف دولت	۳۹ مورد دارای عین تعداد تلفات بود. ۷ مورد دارای عین تعداد تلفات بوده ولی در میان تعداد افراد کشته و زخمی تفاوت وجود داشت.	۱۳۹ مورد قبل از نشر اعلامیه طالبان توسط یوناما ثبت شده است	۲۵۴
۳۹ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۴ مورد از اثر درگیری میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت ۴ مورد به عناصر مخالف دولت	در ۴۷ مورد میزان تلفات پایین بود.		
۲۰ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۱ مورد از اثر درگیری میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت ۹ مورد به عناصر مخالف دولت	در ۳۰ مورد میزان تلفات بلند بود.		
۴ مورد ناشی از درگیری‌های مسلحانه نبود.			
در ۱۲ مورد تلفات یا افراد ملکی نبودند و یا هیچ تلفاتی در قبال نداشت.			
۱۵ مورد به نیروهای طرفدار دولت ۸ مورد از اثر درگیری میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت	۲۲ مورد دارای عین تعداد تلفات بود. ۵ مورد دارای عین تعداد	۶۵ مورد پس از نشر اعلامیه طالبان توسط یوناما ثبت	

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

<p>۴ مورد به عناصر مخالف دولت</p>	<p>تلفات بود ولی تعداد افراد کشته و زخمی متفاوت بودند.</p>	<p>شده است.</p>	
<p>۸ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد. ۲ مورد از اثر تبادل آتش میان نیروهای طرفدار دولت و عناصر مخالف دولت به وقوع پیوست. ۲ مورد به عناصر مخالف دولت</p>	<p>در ۱۲ مورد میزان تلفات پایین بود.</p>		
<p>۳ مورد به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده شد. ۱ مورد به تبادل آتش بین نیروهای طرفدار دولت و مخالف دولت</p>	<p>در ۴ مورد میزان تلفات بلند بود.</p>		
<p>۳ مورد مربوط به درگیری های مسلحانه نبود.</p>			
<p>در ۱۹ مورد یا تلفات افراد ملکی نبودند و یا هیچ تلفاتی در قبال نداشت.</p>			
<p>۵۰ مورد توسط یوناما تایید نشده است.</p>			

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ضمیمه ۳: اعلامیه های مطبوعاتی توسط دفتر امور عامه نیرو های ایالات متحده در افغانستان

معلومات تازه در مورد تلفات افراد ملکی در حوالی کندز (مورخ ۵ نوامبر ۲۰۱۶)

کابل، افغانستان (۵ نوامبر ۲۰۱۶) - بررسی های ابتدایی نشان می دهد که تلاش های مورخ ۳ نوامبر برای دفاع از نیروهای دفاعی و امنیتی ملی افغان در حوالی کندز باعث تلفات افراد ملکی شده است.

جنرال جان نیکلسون، فرمانده نیروهای ایالات متحده در افغانستان چنین اظهار داشت: "من از تلفات افراد بی گناه بدون در نظر داشت شرایط عمیقاً ابراز تاسف می کنم. تلفات افراد بی گناه یک واقعه غم انگیز است و ما با خانواده های قربانیان اظهار غم شریکی می کنیم. ما در همکاری با همکاران افغان مان این رویداد را مورد بررسی قرار خواهیم تا حقایق را شناسایی نمائیم و ما به همکاری های خود با دولت افغانستان ادامه می دهیم."

به تاریخ ۳ نوامبر، نیروهای افغان عملیاتی را در مشوره با نیروهای ایالات متحده در قریه بوز ولسوالی کندز ولایت کندز به منظور هدف قرار دادن رهبران طالبان که در حال طرح پلان حملات دیگر بالای شهر کندز بودند، به راه انداختند. در جریان این عملیات، دشمن از چندین نقاط نیروهای طرفدار دولت را شدیداً مورد هدف قرار دادند و این نیروها از طریق زمین و حمایت هوایی نیروهای ایالات متحده به دفاع از خود پرداختند. گزارش های ابتدائی حاکی از آن است که چندین رهبر طالبان و جنگجویان شان در این درگیری از بین رفتند.

طوری که دولت افغانستان اظهار داشت، حضور طالبان در ولایت کندز باعث ایجاد تهدید علیه مردم می شود. ما به حمایت خود از همکاران افغان ما ادامه می دهیم زیرا آنها از مردم افغانستان دفاع می کنند.

دفتر امور عامه نیرو های ایالات متحده در افغانستان

<http://www.nato.int/article/press-release/update-on-civilian-casualties-near-kunduz-nov-5-2016.html>

تلفات افراد ملکی تأیید شده در قریه بوز ولایت کندز

کابل، افغانستان (۱۲ جنوری ۲۰۱۷) - نیروهای ایالات متحده در افغانستان بررسی در مورد ادعا های مبنی بر تلفات افراد ملکی توسط نیروهای ایالات متحده و افغان در جریان عملیات مشترک نظامی مورخ ۲-۳ نوامبر ۲۰۱۶ در قریه بوز ولایت کندز را تکمیل نمود. متأسفانه، بررسی نشان دادند که ۳۳ فرد

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ملکی کشته و ۲۷ تن دیگر در این عملیات مجروح شدند. به منظور دفاع از خود و نیروهای افغان، نیروهای ایالات متحده به حملات طالبان که از منازل رهاشی به عنوان مواضع جنگی استفاده می کردند، پاسخ دادند.

"من از تلفات افراد بی گناه بدون در نظر داشت شرایط عمیقاً ابراز تأسف می کنم. طالبان در داخل خانه های افراد ملکی پنهان شدند و بعداً بالای نیروهای افغان و ایالات متحده حمله کردند. می خواهم به رئیس جمهور غنی و مردم افغانستان اطمینان دهم که ما هر نوع اقدام ممکن را برای محافظت افراد ملکی روی دست می گیریم. ما به همکاری خود با نیروهای امنیتی ملی افغان در راستای دفاع از این کشور ادامه می دهیم." این مطلب را جنرال جان نیکلسون، فرمانده نیرو های ایالات متحده ابراز نمود.

این عملیات به منظور دستگیری رهبران طالبان که مسئول خشونت های ماه اکتوبر در کندز بودند، روی دست گرفته شده بود. عملیات مذکور توسط نیروهای ویژه افغان و با حضور اندک نیروهای ایالات متحده برای مشوره و مساعدت به پیش برده شد. نیروهای طرفدار دولت بلافاصله پس از رسیدن به قریه بوز، از چندین ساختمان ملکی مورد حمله طالبان قرار گرفتند. هنگامی که درگیری شدت گرفت و نیروهای طرفدار دولت در نتیجه حملات طالبان متحمل تلفات شدند، آنها مجبور شدند از نیروهای هوایی ایالات متحده به منظور دفاع از خود تقاضای حمایت هوایی کنند. حملات هوایی طالبانی را هدف قرار داد که مانع فعالیت کارمندان صبحی ایالات متحده برای انتقال اجساد و مجروحین می شدند.

در بررسی چنین نتیجه گیری شده که از تجهیزات هوایی ایالات متحده حداقل استفاده لازم صورت گرفته تا تهدیدات برخاسته از ساختمان های ملکی را خنثی و از نیروهای طرفدار دولت حمایت نمایند. این بررسی همچنان نشان داد که هیچ فرد ملکی در جریان درگیری دیده یا شناسائی نشده است. به نظر می رسد که افراد ملکی که مجروح یا کشته شدند، در ساختمان های بودند که طالبان از آنها به عنوان مواضع جنگی استفاده می کردند. افزون بر آن، یک ذخیره گاه مهمات طالبان مورد هدف قرار گرفت و منفجر گردید که منجر به تخریب چندین منزل ملکی شد و ممکن باعث کشته شدن افراد ملکی شده باشد.

در بررسی چنین خلاصه شده است که نیروهای ایالات متحده به اساس اصول درگیری مسلحانه و تمام مقررات و پالیسی های نافذ برای دفاع از خود واکنش نشان دادند. به منظور توضیح شدت حملات از خانه های تحت اشغال طالبان که نیروهای ایالات متحده و نیروهای افغان با آن مواجه شد، دو سرباز ایالات متحده و سه کماندوی اردوی افغان کشته و چهار سرباز ایالات متحده و ۱۱ کماندوی افغان مجروح شدند. بررسی های نشان می دهد که حدود ۲۶ طالب به شمول سه رهبر شان نیز به قتل رسیده و حدود ۲۶ تن دیگر

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان
شان مجروح شدند. هیچ اقدام بعدی روی دست گرفته نخواهد شد زیرا نیروهای ایالات متحده برای دفاع از
خود واکنش نشان دادند و تمامی قوانین و پالیسی‌های نافذ را مراعات کردند.

منبع:

<http://www.rs.nato.nt/article/press-release/civilian-casualties-confirmed-in-boz-village-kunduz.html>

آخرین بار به تاریخ ۱۷ جنوری ۲۰۱۷ به آن مراجعه شده بود.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ضمیمه ۴: اعلامیه دولت جمهوری اسلامی افغانستان در مورد گزارش سال ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د بهرنیو چارو وزارت

Islamic Republic of Afghanistan
MINISTRY of FOREIGN AFFAIRS

جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور خارجه

ریاست حقوق بشر و امور بین المللی زنان
Directorate General of Human Rights and Women's International Affairs

درجه اهمیت
مهم:
محرم:
عادی:

شماره:
تاریخ: ۱۳۹۵/۱۱/۱۶
موضوع: یادداشت
ضمایم: ۳

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان با تقدیم احترامات به دفتر یوناما مقیم کابل چنین اشعار میدارد:

در پیوست، پاسخ رسمی دولت جمهوری اسلامی افغانستان، در رابطه به گزارش سالانه دفتر یوناما تحت عنوان "محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه" در قید (۳) ورق به آن دفتر محترم ارسال است.

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی افغانستان با اگتنام از فرصت به تجدید احترامات فایقه، می پردازد.

به دفتر محترم یوناما، مقیم کابل!

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان از هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) بابت شریک ساختن گزارش ۲۰۱۶ این دفتر در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان ابراز قدردانی می نماید. دولت جمهوری اسلامی افغانستان برای جلوگیری و کاهش هر نوع آسیب به افراد ملکی در جریان درگیری های مسلحانه نهایت اهمیت قایل بوده و از یوناما بابت نظارت و ثبت چنین رویدادها در کشور ما خالصانه سپاسگذاری می نماید.

طوریکه این گزارش نشان می دهد، درگیری های متداوم باعث آسیب های ناگوار برای مردم افغانستان شده در حالیکه طالبان و سایر گروه های تروریستی منطوقی و جهانی در تلاش هستند تا شهروندان این کشور را از حقوق اساسی که زندگی نمودن در صلح است، محروم سازند. این تروریست ها به کشتار ظالمانه و بدون تفکیک شهروندان ما بدون احترام به کرامت انسانی و رعایت ارزش های اسلامی و حقوق بشردوستانه بین المللی ادامه می دهند.

در گزارش کاملاً بیجا آمده است که این تروریست ها از ابزار و روش های غیر انسانی به شمول حملات انتحاری و پیچیده، قتل های هدفمند و عمدی، استفاده از بم و سایر مواد منفجره، اختطاف، مجازات خودسرانه و غیر رسمی، و سایر ابزار علیه شهروندان ملکی ما استفاده می کنند.

با توجه به افزایش حملات در سال ۲۰۱۶ به منظور اشغال و کنترل مناطق، طالبان و سایر گروه های تروریستی مربوط به آنها باعث میزان بسیار بلند تلفات افراد ملکی شدند که این امر نمایانگر اینست که این گروه ها کوچکترین توجهی به محافظت افراد ملکی ندارند. آنها در اکثر موارد عمداً در مناطق مزدحم ملکی پناه گرفته و از زنان و اطفال به عنوان سپر انسانی استفاده نمودند.

این گزارش همانند گزارش سال گذشته حاکی از آن است که زنان و اطفال بیشترین قربانیان تروریزم در سال ۲۰۱۶ بوده چنانچه در گزارش آمده است که "خشونت های مربوط به درگیری های مسلحانه منجر به قتل و معلول شدن زنان و دختران شده، آنها شدیدترین مجازات را متحمل گردیده و بر آنها محدودیت ها وضع شده و نیز سایر حقوق بشری شان توسط عناصر مخالف دولت نقض شده است. این موارد نقض شامل قتل، مجازات فزینگی که شکنجه محسوب می شود، و وضع محدودیت های عمدی بالای آنها و نقض حقوق بشری می گردد." این گزارش در رابطه به قربانی کردن اطفال نیز یک تصویر تاریک ترسیم نموده و قتل، تجاوز، اختطاف، و استخدام اجباری پسران زیر سن توسط طالبان، داعش و سایر گروه های تروریستی را مشاهده نموده است.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

یافته‌ها و گزارش‌های ما نیز نمایانگر این است که گروه‌های مختلف تروریستی که در افغانستان فعالیت دارند، جرایم جدی را علیه مردم ما به ویژه زنان و اطفال مرتکب می‌شوند. این جرایم علیه بشریت بسیار نگران‌کننده بوده و دولت جمهوری اسلامی افغانستان از یوناما می‌خواهد تا توجه ویژه به افزایش میزان و فرایند قربانی کردن زنان و اطفال توسط طالبان و گروه‌های تروریستی وابسته به طالبان مبذول نماید.

هرچند دولت جمهوری اسلامی افغانستان از تلاش‌های یوناما در راستای نظارت وضعیت امنیتی در افغانستان و گزارش میزان و نمونه‌های از نقض حقوق بشر در جریان درگیری‌ها نهایت قدردانی می‌کند، لازم به یادآوری است که دولت افغانستان یک سلسله تفاوت‌ها، سوء تفاهات یا اطلاعات نادرست را در گزارش مشاهده نموده است. یگانه هدف طرح چنین مسایل اینست تا یک تصویر کامل‌تر و درست از واقعیت‌ها ترسیم شده و گزارش یوناما بیشتر تقویت گردد:

- دولت جمهوری اسلامی افغانستان نگرانی خود را پیرامون روش مورد استفاده‌ی یوناما به ویژه در خصوص شناسائی تلفات افراد ملکی و نسبت دادن مسئولیت آن، ابراز می‌کند. راهکار یوناما برای نظارت درگیری‌های متعارف و بین کشورها که طرفین درگیر، ساحه درگیری، قواعد درگیری و سلاح‌ها و تاکتیک‌های جنگی واضح و تعریف شده‌اند، مناسب می‌باشد. ولی ما در کمپاین جدی مبارزه با تروریسم قرار داریم و تروریست‌ها هیچ یونیفورم به تن ندارند، میان جمعیت فعالیت می‌کنند، هیچ نوع قواعد درگیری را نمی‌شناسند، و از هر نوع ابزار موجود برای کشتن و صدمه رساندن به شهروندان کشور استفاده می‌نمایند. در نتیجه، در اکثر موارد تشخیص مؤثق اینکه قربانی فرد ملکی یا جنگجو بوده، اگر ناممکن نباشد حتماً خیلی‌ها دشوار است. با توجه به این امر، ما تقاضا می‌کنیم که یوناما روی روش که برای نظارت درگیری فعلی مناسب است، غور کند.

- نسبت دادن مسئولیت آسیب به افراد ملکی نیز مربوط به موضوع فوق می‌گردد زیرا در گزارش یوناما آمده است که مسئولیت ۲۳ درصد تلفات افراد ملکی متوجه نیروهای طرفدار دولت می‌شود. ما احترامانه این رقم را رد می‌کنیم و از یوناما می‌خواهیم تا آن را به درستی اصلاح نماید. گزارشات و آمار ما فیصدی بسیار پائین‌تر را نشان می‌دهد و ما قبلاً تدابیر لازم را جهت کاهش بیشتر این رقم روی دست گرفته ایم.

- دولت جمهوری اسلامی افغانستان پیشنهادات این گزارش را جدی گرفته و آنها را در پالیسی‌ها و فعالیت‌های خود در نظر می‌گیرد. بطور مثال، در رابطه به پیشنهاد مبنی بر "توقف استفاده از هاوان، راکت، بم دستی، سایر سلاح‌های غیر مستقیم (قوسی) و حملات هوایی در مناطق مزدحم ملکی"،

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان قبلاً پالیسی‌ها و طرز‌العمل‌های را طرح نموده که استفاده از چنین سلاح‌ها در مناطق مزدحم ملکی را منع قرار داده و در صورت بروز تخطی بالقوه، بلافاصله تحقیقات و بررسی‌ها را روی دست می‌گیرد.

- دولت جمهوری اسلامی افغانستان می‌خواهد واضح سازد که از هیچ تأسیسات ملکی به شمول مکاتب، شفاخانه‌ها و کلینیک‌ها برای اهداف نظامی استفاده نکرده است. در صورت وقوع چنین موارد توسط مسئولین نظامی یا مقام دولتی، دولت جمهوری اسلامی افغانستان بلافاصله در مورد تحقیق می‌نماید و اقدامات لازم را انجام می‌دهد.

- دولت جمهوری اسلامی افغانستان در سال ۲۰۱۶ به پالیسی خود مبنی بر مساعدت و جبران خساره به خانواده‌های قربانی و آنانی که مایملک‌شان را در جریان درگیری‌های کنونی و حملات گروه‌های تروریستی از دست دادند، ادامه داده است. دولت مصمم است تا این پالیسی را در آینده نیز ادامه دهد.

- دولت جمهوری اسلامی افغانستان همچنان به ادامه تطبیق پالیسی جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی، تقویت تدابیر در سطوح استراتژیک، عملیاتی و تاکتیکی به منظور جلوگیری، کاهش و به حداقل رساندن آسیب به افراد ملکی در جریان عملیات‌های نیروهای نظامی ما متعهد می‌باشد. مورد عالی نظارت و همچنان گروه کاری ما به تدویر جلسات منظم‌شان ادامه خواهند داد، پروسه تطبیق پالیسی را بررسی می‌کنند، و به رهبری کشور در رابطه به وضعیت تطبیق پالیسی گزارش می‌دهند.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان محافظت افراد ملکی را از وجیه اساسی خود می‌داند و هر نوع تلاش برای حمایت ما در این راستا را ترغیب نموده و از آن استقبال می‌کند.

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ضمیمه ۵: پاسخ رسمی ماموریت حمایت قاطع ناتو به گزارش ۲۰۱۶ یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

سند غیر محرم ماموریت حمایت قاطع/ناتو برای یوناما قوماندانی ماموریت حمایت قاطع، کابل - افغانستان

۲۶ جنوری ۲۰۱۷

DCOS-OPS

یادداشت برای ثبت

موضوع: پاسخ رسمی به پیشنهادات شامل در گزارش یوناما در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه

برای نیروهای نظامی بین المللی:

۱. ماموریت حمایت قاطع ناتو و یوناما برای هدف واحد که همانا یک افغانستان مصئون و امن است تا افغان ها بتوانند در صلح زندگی نمایند، کار می کنند. یوناما در راستای دادخواهی برای رعایت حقوق بشر در افغانستان تلاش می نماید و در این عرصه متعهد می باشد و ماموریت حمایت قاطع از فعالیت های این نهاد در گزارش ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه قدردانی میکند. در ذیل معلومات تازه در مورد فعالیت های ماموریت حمایت قاطع در رابطه به پیشنهادات برای نیروهای نظامی بین المللی ارائه می شود.

۲. **پیشنهاد ۱:** تیم کاهش تلفات افراد ملکی (CCMT) ماموریت حمایت قاطع مساعدت های قابل ملاحظه را برای مقامات دولت جمهوری اسلامی افغانستان پیرامون طرح و نهائی سازی پالیسی ملی جلوگیری و کاهش تلفات افراد ملکی فراهم نموده است. پالیسی مذکور در مرحله بررسی نهائی قبل از تصویب قرار دارد. بعد از تصویب پالیسی، تیم کاهش تلفات افراد ملکی (CCMT) ماموریت حمایت قاطع به ماموریت آموزش، مشوره و همکاری (TAA) در دفتر شورای امنیت ملی و دفتر سر قوماندان عالی قوای مسلح ادامه خواهد داد تا از تطبیق مؤثر پالیسی اطمینان حاصل گردد.

۳. **پیشنهاد ۲:** ماموریت حمایت قاطع، نیروهای امنیتی و دفاعی ملی افغان را در سطح قول اردو و زون و بالاتر از آن مشوره داده و همکاری می کنند در حالی نهاد های دولتی در سطح ادارات/وزارت ها از

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

طرف ماموریت فوق حمایت می شوند. در حال حاضر ماموریت آموزش، مشوره و همکاری (TAA) ماموریت حمایت قاطع مکلف به آموزش تاکتیکی نیروهای امنیتی و دفاع ملی افغان نبوده ولی نیروهای امنیتی ویژه افغان و نیروی هوایی افغان از این امر مستثنی می باشند. در دسامبر ۲۰۱۶، مشاورین ناتو آموزش منسجم هوا به زمین را برای نیروهای عملیات های ویژه افغان دایر کردند. افزون بر آن، نیروهای هوایی افغان پروسه "بورد هدف گیری" را که اخذ موافقه قبل از اجرای عملیات را اجباری می سازد، تطبیق نموده است. هدف بورد هدف گیری جلوگیری از تلفات افراد ملکی می باشد. باوجود اصلاحات در این پروسه توسط نیروهای امنیتی ویژه افغان، شورشیان افغان های ملکی را با راه اندازی حملات در ساحات ملکی به خطر مواجه می سازند.

۴. پیشنهاد ۳: کارمندان واحد مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده به ارائه مشوره به دولت جمهوری اسلامی افغانستان در سطح ساختار ها ادامه می دهد؛ این مشوره ها روی محافظت نیروهای نظامی و افراد ملکی در برابر تهدیدات ناشی از مواد منفجره تعبیه شده و بقایای مواد منفجره از دوران جنگ متمرکز می باشد. مرکز اطلاعاتی ۱۱۹ پولیس وزارت داخله قبلاً فعال بوده و از طریق یک برنامه چند رسانه ی به پیش برده می شود. این برنامه شامل دو اعلان تجارتي در روز و ۲۴ لوحه اعلانات آگاهی دهی در مورد مواد منفجره تعبیه شده، می گردد. افزون بر آن، برنامه آموزشی در مورد آگاهی از مواد منفجر ناشده، مواد منفجره تعبیه شده و ماین برای ۱۲۳ تن از کارمندان محافظت اطفال دایر گردیده و این کارمندان، اطفال را در سراسر کشور آموزش خواهند داد. ماموریت حمایت قاطع یک برنامه دیگر را در سطح وزارت حمایت می کند که هدف آن داخل ساختن موضوع آگاهی عامه از مواد منفجره تعبیه شده در نصاب تعلیمی تمام مکاتب ثانوی در افغانستان می باشد. در حال حاضر هماهنگی میان وزارت معارف و سفارت امریکا در رابطه به آموزش ۵۰۷۴ معلم در مورد آگاهی از مواد منفجره تعبیه شده، مواد منفجر ناشده و ماین ها وجود دارد. واحد مبارزه با مواد منفجره تعبیه شده ماموریت حمایت قاطع تلاش می کند تا ۱۲۰ آموزگار را برای نهاد ها و تیم برنامه آموزشی سیار را که روی از بین بردن مواد منفجره، خنثی کردن و فرار از مواد منفجره تعبیه شده متمرکز باشد، استخدام نموده و تمام مصارف تدارکات تجهیزات مورد نیاز به شمول ۳۰۰ عراده واسطه نقلیه ماین پاکی (ماین رولر) را خریداری کند.

۵. پیشنهاد ۴: بررسی بعد از عملیات در داخل واحد ها به گونه عادی اجرا می شود و اگر واحد ها نگرانی داشته باشند، آنها بررسی رسمی توسط تیم کاهش تلفات افراد ملکی (CCMT) در مقر ماموریت حمایت قاطع را تقاضا می کنند. چنین بررسی ها همچنان زمانی روی دست گرفته می شود که از وقوع تلفات افراد ملکی توسط سایر نهاد ها اطلاع داده شود. در چنین موارد، رویکرد ها و پروسه های

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

عملیاتی متفاوت می باشند تا راهای بهتر برای کاهش تلفات افراد ملکی شناسائی شوند. باید خاطر نشان ساخت که عملیات های که توسط نیروهای افغان به گونه مستقلانه اجراء می شوند، موضوعی است که کاملاً مربوط به مقامات افغانی می باشد. فرماندهی حمایت قاطع روی این حقیقت تأکید می کند که حملات هوایی نیروهای بین المللی منوط به یک پروسه بسیار دقیق و قوی اخذ موافقت است که جلوگیری از تلفات افراد ملکی در محراق توجه آن قرار دارد. کاهش تلفات افراد ملکی برای ماموریت حمایت قاطع و نیروهای افغان از اهمیت فوق العاده برخوردار می باشد. تمام ادعا های مبنی بر تلفات افراد ملکی توسط تیم کاهش تلفات افراد ملکی (CCMT) ماموریت حمایت قاطع از طریق کمیته بررسی صحت و سقم تلفات افراد ملکی مورد ارزیابی قرار می گیرند. فرماندهی ماموریت حمایت قاطع در مورد شریک ساختن معلومات در مورد رویکرد و نتایج تحقیقات کاملاً همکار بوده و خواهد بود. به رغم آن، نشر جزئیات و توضیحات کامل در مورد عملیات می تواند آیده ی در مورد عملیات های بعدی به شورشیان داده و امنیت عملیات ها را از بین می برد.

۶. مرجع تماس برای این سند آی سی سی یام کاتری، تیم کاهش تلفات افراد ملکی (CCMT)، دارای ایمیل آدرس: rshqopscj3civassoms@hq.isaf.nato.int یا سند غیر سری ناتو در -686-60 2344 می باشد.

Christopher K. Haas
Major General (OF-7), U.S. Army
Deputy Chief of Staff-Operations
Headquarters Resolute Support

ضمیمه ۶: پاسخ طالبان به گزارش سال ۲۰۱۶ بخش حقوق بشر ملل متحد در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه

از شما بابت شریک ساختن گزارش تان تشکری می‌کنیم. ما گزارش شما را مطالعه نمودیم ولی متأسفانه باید بگوئیم که گزارش شما با مهارت کامل طوری تهیه گردیده که میزان بلند تلفات افراد ملکی به امارت اسلامی افغانستان نسبت داده شده و تلفات توسط امریکائیان و اداره مزدور شان کم نشان داده شده است. بطور مثال، شما در گزارش سال ۲۰۱۶ میلادی خود علاوه بر امارت اسلامی سایر گروه‌ها را نیز شامل به اصطلاح خود تان "مخالفین دولت" ساختید. به عوض اینکه شما موارد تلفات افراد ملکی را به اساس فیصدی بالای هر گروه تقسیم می‌کردید تا رقم تلفات افراد ملکی به هر گروه پائین تری می‌رسید، شما تمام آمار را در مجموع به مخالفین دولت نسبت دادید و در خلاصه گزارش چنین اظهار نمودید که ۶۲ درصد تلفات افراد ملکی توسط عناصر مخالف دولت به ویژه مجاهدین امارت اسلامی صورت گرفته است که این موضوع مبهم و عمداً طوری شکل داده شده که تلفات افراد ملکی توسط سایر عناصر هم به امارت اسلامی نسبت داده شده و طوری برداشت شود که گویا مجاهدین امارت اسلامی افغانستان بیشترین سهم را در تلفات افراد ملکی داشته است. این یک اقدام واضح و عمدی برای کتمان حقیقت بوده و برای ما قابل پذیرش نبوده و ما آن را یک عمل جانبدارانه می‌خوانیم.

همچنان، این گزارش شما نمایانگر عدم تحقیق تان است زیرا شما شبکه حقانی را از امارت اسلامی افغانستان جدا ذکر کردید در حالیکه حقانی صاحب (حفظه الله) معاون امارت بوده و از امارت اسلامی جدا نمی‌باشد؛ در داخل امارت هیچ تفاوتی میان امارت اسلامی و شبکه حقانی وجود ندارد ولی شما این دو را به گونه جداگانه ذکر نمودید که نشان دهنده عدم آگاهی تان می‌باشد.

افزون بر آن، شما در گزارش تان افراد وابسته به حکومت دست نشانده را در جمله افراد ملکی محسوب نمودید حالانکه آنان در امور نظامی دخیل هستند که می‌توان از کمپنی‌های امنیتی خصوصی به عنوان مثال یاد آوری نمود که عملاً در فعالیت‌های نظامی سهیم بوده و به گونه مسلحانه علیه امارت اسلامی می‌جنگند. در مقابل، کارمندان تعلیم و تربیه امارت اسلامی در جمله افراد نظامی محسوب شده زیرا در هیچ جای از گزارش شما نیامده که مسئول تعلیم و تربیه امارت اسلامی در ولایت ننگرهار توسط نیروهای امریکائی شهید شدند.

به همین منوال، گزارش شما آنقدر عاری از حقیقت است که امریکائی‌های که باعث رویدادهای زیاد تلفات افراد ملکی شده‌اند و این امر مانند آفتاب روشن است، ولی شما در مجموع ۲۴ درصد تلفات افراد

گزارش سالانه‌ی ۲۰۱۶ در مورد محافظت افراد ملکی در منازعات مسلحانه در افغانستان

ملکی را به اصطلاح شما به نیروهای طرفدار دولت، فقط دو درصد آن را به نیروهای امریکایی نسبت دادید که این نمایانگر جانبداری واضح بوده و گزارش مذکور غالباً به فرمایش این نیروها تهیه شده است. موضوع دیگر اینکه، در مورد تلفات افراد ملکی توسط امریکائیان شما رویداد ولسوالی بوز کندهاری ولایت کندز را آنقدر با جزئیات توضیح داده اید که گویا امریکائیان و حکومت دست نشانده شان شما را شدیداً تحت پرسش قرار داده است در حالیکه ما صدها مورد مشابه را ثبت نمودیم که امریکائیان در آن رسماً دخیل بودند ولی شما از آن هیچ یادآوری نکردید؛ برای براءت دادن امریکائیان شما گزارش جانبدارانه را ترتیب نموده اید.

لازم به یادآوری است که یکی از اهداف مهم جهاد مقدس امارت اسلامی افغانستان اینست که از مردم عام دفاع نمایند؛ از همین رو امارت اسلامی فعالیت های جهادی خویش را به اساس اصول واضح اسلامی به پیش می برند تا افغان های مظلوم را از مظالم امریکائی های متجاوز و حکومت دست نشانده شان نجات دهند تا زندگی گرانبهای خویش را در چوکات اصول اسلامی سپری نمایند. برای نیل به این هدف، اداره مستقل تحت نام جلوگیری از تلفات افراد ملکی و سمع شکایات در چوکات امارت اسلامی ایجاد شده که رویدادهای تلفات افراد ملکی را در هر ولایت با دقت مورد ارزیابی قرار می دهند، از ساحه دیدن می کنند و از مردم معلومات جمع آوری می نمایند که چنین سهولت ها نزد شما وجود ندارد. شما نه در تمام ولایت ها نماینده دارید و نه هم با قربانیان تماس بر قرار کرده می توانید. شما در گزارش تان فقط چند مثال از افرادی را که شما آنان را متضرر می خوانید، ارائه نمودید ولی در مناطق دوردست که تلفات افراد ملکی در آنجا اتفاق افتیده هیچ نوع تحقیق صورت نگرفته است.

روی این ملحوظ، گزارش شما برای ما قابل پذیرش نیست و از شما تقاضا می کنیم در رابطه به این موضوع که به زندگی انسان ها بستگی دارد، به گونه بیطرفانه و طوری قضاوت کنید که قابل قبول باشد.